ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ
ΟΚΤΑΣΕΛΙΔΟΣ
ΑΘΗΝΑΙ. ΕΤΟΣ Γ'. ΑΡ. 783

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 3-01
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 12
ΕΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤΑΥΡ. ΕΓΝΑΤΙΑΣ) ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 98α ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ—ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ "ΠΡΩΪΑΝ„

Η ΠΡΩΪΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ
5
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1928
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ [illegible] ΔΥΣΙΣ ΗΛ. ΩΡ. [illegible] 51
ΤΕΛΩΝΟΥ ΚΑΙ ΦΑΡΙΣΑΙΟΥ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 8.8 ΕΛΑΧΙΣΤΗ 5.6 ΜΕΣΗ ΥΓΡΑΣΙΑ ΜΕΤΡ. ΑΝΕΜΟΙ: ΑΙΓΑΙΟΝ ΙΟΝΙΟΝ ΝΔ.-ΒΔ. ΜΕΤΡΙΟΙ. ΘΑΛΑΣΣΑ ΑΙΓΑΙΟΝ ΙΟΝΙΟΝ ΤΕΤΑΡΑΓΜ.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 755.0

ΠΡΟΣ ΑΝΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΝ ΤΗΣ ΠΑΡΑΙΤΗΘΕΙΣΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΧΩΡΙΣ ΔΙΣΤΑΓΜΟΥΣ

Ἐκ τῶν ὑπὸ συζήτησιν λύσεων τῆς κυβερνητικῆς κρίσεως οὐδεμία ἐγγυᾶται τὸν σχηματισμὸν κυβερνήσεως ἰσχυρᾶς, ἀξίας ν' ἀντιμετωπίσῃ τὰς δυσκόλους στιγμὰς ἃς διέρχεται ἡ Χώρα, ἱκανῆς νὰ ἐμπνεύσῃ ἐμπιστοσύνην, νὰ μεταδώσῃ πεποίθησιν καὶ νὰ φρονιματίσῃ τοὺς πολίτας τοὺς ἀπογοητευμένους ἐκ τῆς μακρᾶς ἀκυβερνησίας. Κομματικοὶ συνδυασμοὶ ὅπως ὁ ὑπὸ ἐπιδίωξιν συνασπισμὸς τῶν δύο δημοκρατικῶν κομμάτων (Καφαντάρη-Μιχαλακοπούλου) καὶ τῶν Ἐλευθεροφρόνων, ὅπως ἐπίσης ἡ βενιζελικῆς εἰσηγήσεως συνεργασία τῶν τριῶν δημοκρατικῶν κομμάτων παραμεριζομένου τοῦ κ. Μεταξᾶ, ἐνῷ θὰ ἐξασφαλίσουν κοινοβουλευτικὴν δύναμιν ἀριθμητικῶς μὲν ἀρκετὰ ὑποδεεστέραν ἐκείνης ἣν διέθετεν ὁ διαλυθεὶς εὐρὺς συνασπισμός, ἠθικῶς δὲ κατὰ πολὺ μικροτέραν, δὲν θὰ παρουσιάζουν ἀφ' ἑτέρου καὶ αὐταὶ οὔτε ὁμοιογένειαν, οὔτε ἑνότητα ἀντιλήψεων, ἀρχῶν καὶ μεθόδων, προσόντα ἀπαραίτητα εἰς πᾶσαν κυβέρνησιν, ἰδίᾳ εἰς τὴν ὑπὸ τῆς Χώρας ἤδη ἀξιουμένην. Καὶ οἱοσδήποτε δὲ ἄλλος κομματικὸς συνδυασμὸς ἢ ἀνασχηματισμὸς τῆς παραιτηθείσης κυβερνήσεως δὲν εἶναι δυνατὸν ν' ἀποδώσῃ κυβέρνησιν κύρους, ἐπιβολῆς καὶ ἠθικοῦ μεγαλυτέρου ἀφ' ὅσον διέθετον ἡ Οἰκουμενικὴ καὶ ἡ διαδεχθεῖσα αὐτὴν κυβέρνησις εὐρέος συνασπισμοῦ. Καὶ ὅμως ἀμφότεραι αἱ κυβερνήσεις αὐταὶ διελύθησαν πρὶν φθάσουν εἰς τὸν σκοπόν, δι' ὃν ἐσχηματίσθησαν· τὸ δὲ χειρότερον εἶναι, ὅτι ἔπεισαν πάντας, ὅτι οὐδέποτε θὰ ἔφθανον εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῶν σκοπῶν των, οὐδέποτε θὰ ἐξεπλήρουν ὅ,τι ἀνέμενε παρ' αὐτῶν ὁ Λαός. Ποῖος συνδυασμὸς ἠμπορεῖ τώρα νὰ εὑρεθῇ παρέχων μεγαλύτερα, ἀσφαλῆ, ἐχέγγυα. ἀφοῦ αἱ δύο ἐκεῖναι κυβερνήσεις ἀπέτυχον καὶ ἀφοῦ αἱ μὲν ἀπαιτήσεις τῶν περιστάσεων ηὐξήθησαν αἱ ἀξιώσεις δὲ τοῦ Λαοῦ, ἀποβᾶσαι πλέον συνειδηταί, ἔλαβον ἀπό τινος ἐκδηλοτάτην μορφήν;

Ματαία λοιπὸν ἡ ἐπιδίωξις τοιούτων συνδυασμῶν. Ὄχι ἁπλῶς ματαία· ὀλεθρία. Διότι ἡ πίστωσις χρόνου ἐσπαταλήθη ὑπὸ τῶν δύο μέχρι τοῦδε κυβερνήσεων καὶ ὑπερεβλήθη. Καὶ ἂν ἀκόμη ὁ Λαὸς ἦτο διατεθειμένος νὰ τὴν ἀνανεώσῃ, τὰ πράγματα δὲν ἐπιτρέπουν τὴν συνέχισιν πειραμάτων ἀγόνων καὶ ἐξαντλητικῶν. Ἀλλὰ καὶ τοῦ Λαοῦ ἡ ὑπομονὴ ἐξηντλήθη. Πανταχόθεν διατυποῦται ἐπιτακτικὴ ἀξίωσις περὶ σχηματισμοῦ κυβερνήσεως στιβαρᾶς, δυναμένης ν' ἀποκαταστήσῃ τὸ Κράτος εἰς τὴν περιωπήν του καὶ νὰ ἐγγυηθῇ τὴν μετ' ἀπερισπάστου προσοχῆς καὶ ἀτρεμοῦς χειρὸς διακυβέρνησιν τῆς Χώρας, ἱκανῆς νὰ ἀντεπεξέλθῃ κατὰ τῶν κοινωνικῶν κινδύνων καὶ τῆς γενικῆς κρίσεως ἀποφασιστικῶς, ἄνευ δισταγμῶν καὶ ταλαντεύσεων, χαράττουσα ἀναμέσου τῶν πολλαπλῶν προσκομμάτων σαφῆ τὴν κατεύθυνσιν αἰσίας σταδιοδρομήσεως τῆς Χώρας. Ταῦτα ὅμως μόνον μία ὁμοιογενὴς ἀφ' ἑνὸς καὶ ἑνιαίας πολιτικῆς προελεύσεως κυβέρνησις, στηριζομένη δ' ἀφ' ἑτέρου ἐπὶ σημαντικῆς καὶ σταθερᾶς κοινοβουλευτικῆς πλειοψηφίας, δύναται νὰ ἐπιτελέσῃ.

Ἀλλ' ἡ σύνθεσις τῆς παρούσης Βουλῆς δὲν ἐπιτρέπει τὴν ἐπίτευξιν τοιαύτης κυβερνήσεως: δὲν ἐπιτρέπει τὸν σχηματισμὸν κυβερνήσεως πραγματικῆς.

Δὲν μένει λοιπὸν παρὰ μία λύσις: ἡ διάλυσις τῆς Βουλῆς καὶ ἡ διενέργεια νέων ἐκλογῶν πρὸς ἀνάδειξιν ἀντιπροσωπευτικοῦ σώματος ἱκανοῦ νὰ δώσῃ κυβέρνησιν εἰς τὸν Τόπον. Πρὸς ἐπίτευξιν ὅμως τοῦ σκοποῦ τούτου ἐνδείκνυται ἀπολύτως ἡ διεξαγωγὴ τῶν ἐκλογῶν μὲ τὸ πλειοψηφικὸν σύστημα. Ἐκλογαὶ μὲ τὸ ἀναλογικὸν πάλιν σύστημα δὲν θὰ εἶναι ἡ ἐπανάληψις ἁπλῶς ἑνὸς σφάλματος, λλα θὰ συνεπιφέρῃ καὶ ἐπιδεί ωσιν τῶν κακῶν συνεπειῶν αὐ οῦ. Διότι τὸ ἐξ αὐτῶν μέλλον νὰ τροέλθῃ κοινοβουλευτικὸν μωσαϊ ὸν θὰ εἶναι πολυχρωμότερον, ἀνε ίδεκτον τελείως οἱασδήποτε πο ιτικῆς ἁρμονίσεως: εἰς τὰ κόμ ατα τῆς σημερινῆς Βουλῆς θὰ ροστεθοῦν καὶ τὸ Κονδυλικὸν αὶ τὸ Παγκαλικόν, ὁ περὶ τὴν κα άληψιν δὲ τῶν βουλευτικῶν ἑ ρῶν ἀγὼν θὰ ἀγάγῃ τοὺς νηστῆράς των εἰς τὸν σχηματι μὸν νέων κομμάτων, κομματιδί ν καὶ ὁμάδων· νέαι διαστάσεις θὰ δηλωθοῦν καὶ οἱ ὑπάρχοντες πο τικοὶ δεσμοὶ θὰ χαλαρωθοῦν, ἂν ἡ τελείως καταλυθοῦν, δημιουρ υμένου ἀπεριγράπτου κυκεῶνος. ῷ χρειάζεται Βουλὴ ὠργανωμέ εἰς ἰσχυρὰ πολιτικὰ κόμματα μὲ νολικὰ καὶ πλήρη προγράμματα. ρειάζεται τοιαύτη Βουλὴ ὄχι μό ν πρὸς ἀνάδειξιν ἰσχυρῶν κυ ρνήσεων, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν μετὰ ς ἀπαιτουμένης συνοχῆς καὶ συ ρτήσεως καὶ πειθαρχίας ἐξέτα ν τῶν βασικῶν προβλημάτων τῆς χώρας. Χρειάζεται τοιαύτη Βουλὴ διὰ νὰ μὴ τελματώνωνται αἱ συζητήσεις εἰς τὰς λεπτομερείας διὰ τῆς ἐμφανίσεως γνωμῶν ἀτυδότων, ἀσυναρτήτων, ἀκατατοπίστων καὶ ἀκαθοδηγήτων.

Ἡ ἀνάγκη δὲ αὐτή, ἀνάγκη ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων καὶ ἐκ τῆς μικρᾶς ἀλλ' ἐπαρκοῦς πείρας πηγάζουσα καὶ παρ' ὅλων τῶν εὐθυφρονούντων πολιτῶν ἀναγνωριζομένη, δὲν πληροῦται ἄλλως εἰμὴ διὰ τῆς διενεργείας ἐκλογῶν μὲ τὸ πλειοψηφικὸν σύστημα καὶ τὴν εὐρεῖαν περιφέρειαν, περισσότερον τῆς στενῆς ἐξυπηρετοῦσαν τὴν ἐπικράτησιν τῶν ἰσχυρῶν κομμάτων.

Δὲν παραγνωρίζομεν ὅτι, ταῦτα — τὰ ὀρθὰ καὶ τὰ σωστικὰ— συνιστῶντες, προσκρούομεν εἰς πολλὰς προκαταλήψεις καὶ πολλὰ κομματικὰ συμφέροντα. Ἡ ἰδέα τῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς φυσικὸν εἶναι παρ' οὐδενὸς σχεδὸν τῶν ἤδη βουλευτῶν νὰ ἐπιθυμῆται. Καὶ τὸ πλειοψηφικὸν ἐκ πολιτικῆς ἰδεολογίας καὶ κομματικοῦ συμφέροντος τὸ ἀποκρούουν τινὲς τῶν ἡγετῶν.

Ἀλλὰ τὰ πράγματα ὑπαγορεύουν θυσίας καὶ ὁ Λαὸς ἀξιοῖ ἐπιτακτικῶς ν' ἀποκτήσῃ κυβέρνησιν ἀνταξίαν τῶν περιστάσεων. Δύνανται οἱ πολιτικοὶ παράγοντες νὰ τοῦ δώσουν τὴν κυβέρνησιν ἣν ζητεῖ διὰ τρόπου ἄλλου παρ' ὃν ἡμεῖς ὑποδεικνύομεν; Ἂς τὴν σχηματίσουν. Ἀλλ' εἴπομεν: Κυβέρνησιν πραγματικήν, ὄχι ὁμοίωμα κυβερνήσεως. Ἂν ὅμως δὲν εἶναι εἰς θέσιν, καὶ ἀσφαλῶς δὲν εἶναι, τότε οὐδεὶς δισταγμὸς χωρεῖ καὶ οὐδεμία ὑπεκφυγὴ ἐπιτρέπεται. Νὰ σχηματισθῇ μία κυβέρνησις μὲ πρόγραμμα τὴν διενέργειαν νέων ἐκλογῶν, νὰ ψηφίσῃ ἡ Βουλὴ τὴν μεταρρύθμισιν τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου, νὰ διαλύσῃ μετὰ τοῦτο ἑαυτὴν καὶ νὰ κληθῇ ὁ Λαὸς εἰς τὰς κάλπας. Πᾶσα ἄλλη λύσις εἶναι νόθος καὶ ἀποκρούεται ὡς τοιαύτη ὑπὸ τῆς κοινῆς συνειδήσεως. Οὐδεὶς δὲ δικαιοῦται νὰ ὑψώνῃ τὸ ἀνάστημά του ἢ τὸ συμφέρον του ὑπὲρ τὴν σωτηρίαν τοῦ συνόλου.

Διότι—πρέπει νὰ τονισθῇ αὐτὸ— οἱ κίνδυνοι τοῦ Κράτους καὶ τῆς Κοινωνίας, οἱ ἐκτραφέντες ἐκ τῆς μακρᾶς ἀκυβερνησίας, δὲν εἶναι δυστυχῶς μικροί, οὐδὲ πολὺ ἀπώτεροι....

Η ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΑΙ ΠΡΟΟΔΟΙ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

Ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ὠνόμασαν τὸν αἰῶνά μας αἰῶνα ἐμπορίου δὲν εἶχαν καθόλου ἄδικον. Ὅλα εἰς τὴν ἐποχήν μας ἀπέκτησαν ἐμπορικὴν ἀξίαν καὶ πωλοῦνται, ἀγοράζονται, ἐνεχυριάζονται καὶ ἀσφαλίζονται ὑπὸ τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν. Μία ἠθοποιὸς τοῦ Κινηματογράφου τελευταίως ἠσφάλισε τὸ μειδίαμά της ἀντὶ πενῆντα χιλιάδων δολλαρίων, ἄλλη δὲ πρὸ αὐτῆς, εἶχεν ἀσφαλίσει τὶς γάμπες της, αἱ ὁποῖαι ἐφημίζοντο διὰ τὴν ὡμορφιάν τους, ἀντὶ πολὺ μεγαλυτέρου ποσοῦ. Ταῦτα πάντα ἀποδεικνύουν ὅτι καὶ γάμπες καὶ μειδιάματα καὶ λάρυγγες ἀοιδῶν καὶ φωτογένειαι κινηματογραφικῶν ἀστέρων, εἰς τὸν εἰκοστὸν αἰῶνα δὲν εἶνε πλέον ὅ,τι ἦσαν εἰς τὸν δέκατον ἔνατον. Τώρα εἶνε εἴδη μὲ τὰ ὁποῖα ὀφείλει νὰ καταγίνεται ἡ παγκόσμιος ἐμπορικὴ κίνησις. Καὶ καταγίνεται πράγματι. Ἔχεις ὡραίαν φωνήν; Δὲν ἠμπορεῖς βέβαια νὰ τὴν πωλήσῃς εἰς ἕνα ἄλλον. Τὴν διατιμᾷς ὅμως καὶ τὴν ἀσφαλίζεις, δηλαδὴ κάμνεις ἐπ' αὐτῆς ἐμπορικὴν πρᾶξιν. Ἀλλ' ἔχεις καὶ ὡραῖα μάτια τὰ ὁποῖα ξελιγώνουν τοὺς ἄνδρας. Ἐδῶ εἶνε ἡ Ἀσφαλιστικὴ Ἑταιρεία ἡ ὁποία θὰ σοῦ τὰ πληρώσῃ ἀκριβὰ τὴν στιγμὴν ποῦ θὰ γίνῃς γκαβοχήναρο ἢ θὰ ἀρχίσῃς νὰ ἀλοιθωρίζῃς. Ἡ τοιαύτη ῥοπὴ τῆς ἀνθρωπότητος πρὸς ἐπέκτασιν τῶν ἐμπορικῶν ἐργασιῶν καὶ ἐπὶ ἀντικειμένων τὰ ὁποῖα ἕως πρό τινος ἦσαν ἀπηλλαγμένα τοῦ δοῦναι καὶ λαβεῖν, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ περιορισθῇ μόνον εἰς τὰς ἀσφαλείας αὐτῶν. Ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἐπεκτείνεται τώρα καὶ εἰς τὰς καθαυτὸ ἐμπορικὰς συναλλαγάς, ὡς ἀποδεικνύει μία εἴδησις δημοσιευθεῖσα πρό τινων ἡμερῶν εἰς τὰ ξένα φύλλα. Κατὰ τὴν εἴδησιν αὐτήν, ἡ Ἀγγλὶς δεσποινὶς Δωραὶν Χίλολεϋ ἐπώλησε τὸ δεξιόν της αὐτὶ πεντακοσίων λιρῶν εἰς μίαν κυρίαν τῆς Ἀγγλικῆς ἀριστοκρατίας ἡ ὁποία ἔσχισε τὸ ἰδικόν της εἰς κάποιον αὐτοκινητιστικὸν δυστύχημα! Τὸ αὐτὶ τῆς Χίλολεϋ ἐκόπη κατόπιν τῆς ἀγοραπωλησίας ταύτης ὑπὸ ἐπιδεξίου χειρούργου καὶ ἐτοποθετήθη εἰς τὴν κεφαλὴν τῆς ἀριστοκράτιδος, ἀμφότεραι δὲ εἶνε αὐτὴν τὴν ὥραν εὐχαριστημέναι ἀπὸ τὴν ἀγοραπωλησίαν των, ἡ μὲν ἀριστοκράτις διότι ἔχει καὶ τὰ δύο της αὐτιὰ ἄρτια, ὥστε νὰ ἀκούῃ ὅλες τὶς σαχλαμάρες ποῦ λέγονται εἰς τὰς κοσμικὰς συγκεντρώσεις τῶν σαλονιῶν, ἡ δὲ Χίλολεϋ διότι καὶ μὲ τὸ ἕνα αὐτὶ ποῦ τῆς ἔμεινε ἐπὶ τέλους, ὁ ἦχος τῶν πεντακοσίων στερλινῶν δὲν χάνει τίποτε ἀπὸ τὴν γλυκύτητά του. Ἀλλὰ τὸ παράδειγμα τοῦτο ἀναντιρρήτως θὰ ἔχῃ τὴν συνέχειάν του, οὐδεμία δὲ ἀμφιβολία ὅτι ἀπὸ σήμερα καὶ εἰς τὸ ἑξῆς νέοι ἀνοίγονται καὶ εὐρύτατοι ὁρίζοντες εἰς τὸν ἐμπορικὸν κόσμον καὶ τῶν δύο ἡμισφαιρίων. Ὅπως ἔχουμεν καταστήματα ψιλικῶν, καταστήματα παστῶν κρεάτων, μπακαλιάρου, φιλέτων, ῥέγγας καὶ σαρδέλλας, θὰ ἔχωμεν τοῦ λοιποῦ, ἐντὸς ὀλίγου, καὶ καταστήματα πωλοῦντα ἀνθρώπινα μέλη. Ἐὰν σοῦ κόβῃ τὸ αὐτοκίνητον τὰ πόδια, θὰ μεταφέρεσαι ἀμέσως εἰς τὸ σχετικὸν ποδοπωλεῖον καὶ θὰ λέγῃς: «Δυὸ πόδια, σᾶς παρακαλῶ, ἀπ' τὸ γόνατο καὶ κάτω. Νὰ εἶνε καλῆς ποιότητος.» «Σᾶς ἀρέσουν αὐτοῦ ἐδῶ τοῦ κυρίου;» «Εἶνε λιγάκι χοντρά. Δὲν εἶνε λιανότερα;» «Περιμείνατε μίαν στιγμὴν νὰ στείλωμεν εἰς τὴν ἀποθήκην!» Ἀλλὰ καὶ ἐὰν σοῦ βγάζῃ τὸ μάτι ὁ κύριος τοῦ περιπάτου, ὁ ὁποῖος γυρίζει τὸ μπαστούνι του εἰς τὰ δάχτυλα χάριν διασκεδάσεως, ἡ ζημία δὲν θὰ εἶνε μεγάλη. Ὀφθαλμοπωλεῖα θὰ ὑπάρχουν εἰς ὅλας τὰς κεντρικὰς ὁδούς, μὲ μίαν δὲ σχετικὴν δαπάνην θὰ διορθώνωνται τὰ πάντα. Πλὴν ὅμως τῶν περιπτώσεων τῶν ἀτυχημάτων, ἡ τοιαύτη ἐπέκτασις τοῦ ἐμπορίου θὰ ἔχῃ καὶ ἄλλας ἀξιοσημειώτους συνεπείας διὰ τὸ ἀνθρώπινον γένος. Δι' αὐτῆς θὰ καταργηθοῦν κατὰ μέγα μέρος αἱ ἄσχημοι καὶ οἱ ἄσχημοι ἐν τῷ κόσμῳ. Εἶνε τὰ αὐτιὰ μιᾶς κυρίας μεγάλα ὡς κατσίκας μαλτέζικης; Θὰ τὰ κόβῃ καὶ θὰ ἀγοράζῃ τὰ ὡραῖα καὶ ῥοδόχροα ἐκεῖνα αὐτάκια τῆς μοδιστρούλας τὰ ὁποῖα θὰ τὴν κάμνουν μία τρέλλα. Ἡ μύτη της μοιάζει μὲ μελιτζάναν Ἀλεξανδρινήν; Χάθηκαν ἡ ὡραῖες μύτες; Ἡ ὁδὸς Ἑρμοῦ εἶνε γεμάτη μυτοπωλεῖα. Οἱ ἔμποροι θὰ δημοσιεύουν εἰς τὰς ἐφημερίδας: «Ἀνεχώρησε χθὲς εἰς Παρισίους ὁ γνωστὸς μεγαλέμπορος τῆς πόλεώς μας κ. Θουκυδίδης Θουκυδιδόπουλος πρὸς προμήθειαν μυτῶν, φρυδιῶν, τσινούρων, μπράτσων καὶ γαμπῶν διὰ τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πετραλώνων Κατάστημά του. Ὁ κ. Θουκυδιδόπουλος, ὡς γνωστόν, διακρίνεται διὰ τὸ γοῦστο καὶ τὴν καλαισθησίαν μὲ τὴν ὁποίαν ἐκλέγει πάντοτε τὰ ἐμπορεύματά του, εἶνε δὲ βέβαιον ὅτι καὶ ἐφέτος ἡ πολυπληθὴς πελατεία του θὰ μείνῃ κατενθουσιασμένη μὲ τὰ μοντέλλα ποῦ θὰ μᾶς φέρῃ.»

Δὲν γνωρίζω ἐὰν ὁ κόσμος μὲ τὴν νέαν αὐτὴν κατεύθυνσιν τὴν ὁποίαν λαμβάνει θὰ γίνῃ καλύτερος ἢ χειρότερος. Ἀλλ' ἡ δυστυχία ἡ ὁποία περιμένει τοὺς συζύγους μὲ τὴν τοιαύτην ἐπέκτασιν τῶν ἐμπορικῶν συναλλαγῶν εἶνε προφανής. Δὲν τοὺς ἔφθανον ἡ τουαλέττες, ἡ γοῦνες καὶ τὰ διαμαντικὰ τῶν συζύγων των. Εἰς τὸ μέλλον θὰ εἶνε ὑποχρεωμένοι νὰ τοὺς ἀγοράζουν καὶ μύτες ἢ αὐτιά, ἐκτὸς ἐάν, ἐπωφελούμενοι καὶ οὗτοι τῆς καινοτομίας, πωλήσουν τὰ μυαλὰ ποῦ ἔχουν τώρα καὶ βάλουν στὸ κεφάλι τους μυαλὰ κοκόρου, μὲ τὰ ὁποῖα θὰ σκέπτωνται πάντοτε καλύτερα ἀπὸ σήμερον.

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ

Πολιτικαὶ ἀπόκρεω

(Ἐφ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἀπόκρεω ἡ Ἀστυνομία ἀπηγόρευσε τὴν διακωμώδησιν τῶν πολιτικῶν προσώπων)

(Αἱ ἐφημερίδες)

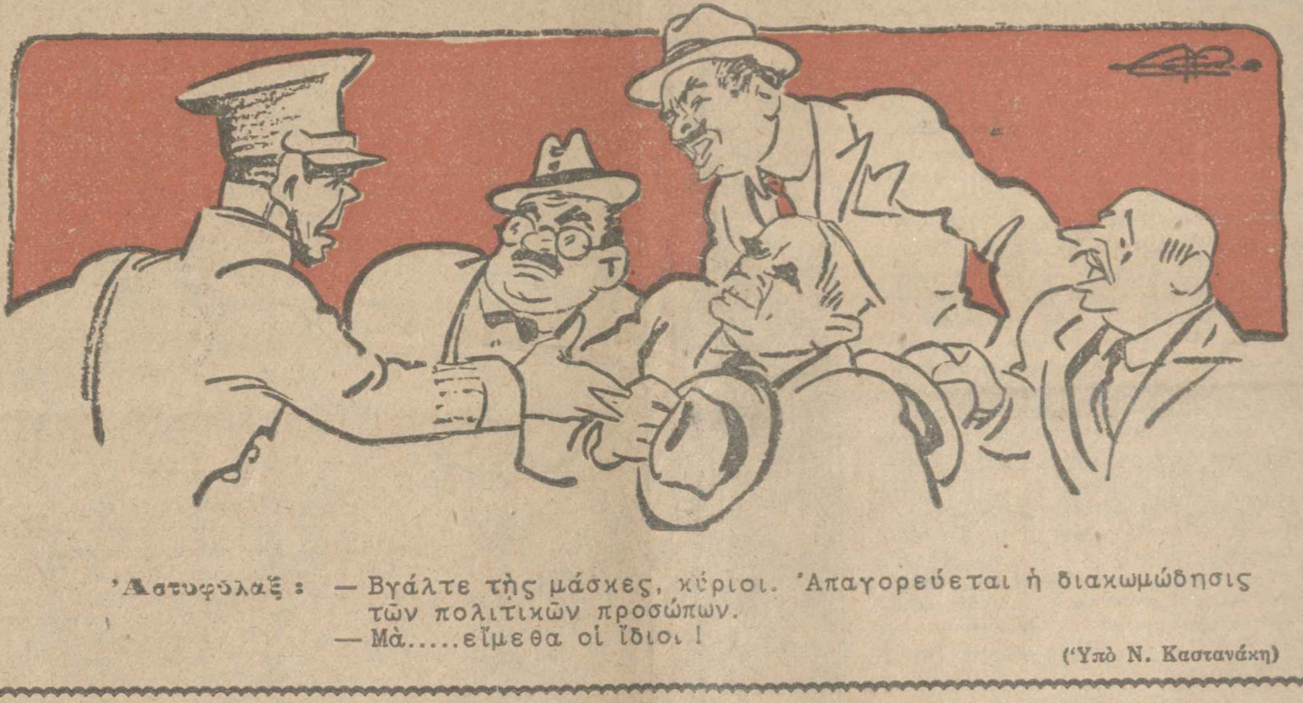

Ἀστυφύλαξ: — Βγάλτε τὴς μάσκες, κύριοι. Ἀπαγορεύεται ἡ διακωμώδησις τῶν πολιτικῶν προσώπων.
— Μὰ.....εἴμεθα οἱ ἴδιοι!

(Ὑπὸ Ν. Καστανάκη)

Γράμματα ἀπὸ τὸ Παρίσι

Ἡ σταθεροποίησις τοῦ φράγκου δὲν θὰ γίνῃ δικτατορικῶς

Ἡ οἰκονομικὴ πολιτικὴ τοῦ κ. Πουανκαρὲ πρὸ τῆς Βουλῆς

Τοῦ μονίμου ἀνταποκριτοῦ μας

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Τέλη Ἰανουαρίου. — Ἡ «Μεγάλη Συζήτησις» ἤρχισεν εἰς τὴν Γαλλικὴν Βουλήν. Πολιτικοὶ καὶ οἰκονομικοὶ τὴν ἀνέμενον ἀπὸ πολλοῦ χρόνου καὶ ὁ λαὸς δὲν ἐκπλήσσεται ὅταν βλέπῃ νὰ χαρακτηρίζεται μεγάλη συζήτησις, ὁ ἔλεγχος ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς τῆς κυβερνήσεως Πουανκαρέ. Ἡ προσοχὴ τῶν Γάλλων ἔχει δικαίως στραφῇ εἰς τὸ ζήτημα τοῦ φράγκου. Ὅλη ἡ πολιτικὴ στρέφεται περὶ τὸν ἄξονα τῆς οἰκονομικῆς ἀνορθώσεως τοῦ τόπου καὶ ὅλοι γνωρίζουν ὅτι δὲν ἠμπορεῖ ἡ Γαλλία νὰ παραμείνῃ ἐπ' ἄπειρον ἡ μόνη μεγάλη Δύναμις τῆς ὁποίας δὲν ἔχει παγιωθῇ ὁριστικῶς ἡ ἀξία τοῦ νομίσματος. Ἡ πολιτικὴ τοῦ κ. Πουανκαρὲ ἦτο κατ' ἀρχὴν πολιτικὴ ἀνατιμήσεως. Μύριοι ὅμως παράγοντες τὸν ἐσταμάτησαν εἰς τὴν μέσην τοῦ δρόμου. Τί θὰ γίνωμεν ἐὰν τὸ φράγκον ἀνατιμηθῇ περισσότερον; Ἡ παράδοξος αὐτὴ ἀγωνία εἶχε τὸν λόγον της καὶ εἶνε ἓν ἀπὸ τὰ μυστικὰ τῆς οἰκονομικῆς ἐπιστήμης. Ἡ ὑπερβολικὴ εὐρωστία θεωρεῖται ἐπικίνδυνος ἀπὸ τοὺς δόκτορας τῆς πολιτικῆς οἰκονομίας. Ὑπάρχουν πολλοὶ ποῦ προβλέπουν ἐν προκειμένῳ κακὴν μοῖραν εἰς τὸν Ἀμερικανικὸν ὑπερπλουτισμόν. Ὁπωσδήποτε ἡ ἀνατίμησις τοῦ φράγκου ὑπὸ τοῦ κ. Πουανκαρὲ δὲν ἐσήμαινε βέβαια ὑπερπλουτισμὸν τῆς Γαλλίας, ἀλλὰ ἔθετε εἰς ἐπιστράτευσιν ὅλον τὸν φανερὸν καὶ ἀφανῆ της πλοῦτον διὰ τὴν ἐπαναφορὰν τοῦ φράγκου εἰς τὸ ἐπίπεδον τῆς κανονικῆς του ἀξίας.

Τί θὰ συνέβαινε ἐὰν τὸ φράγκον δὲν περιωρίζετο εἰς τὴν προοδευτικήν του ἀνατίμησιν; Αὔξησις τῆς ἀξίας τοῦ φράγκου θὰ ἐπέφερε πτῶσιν τῶν τιμῶν. Καὶ πτῶσις τῶν τιμῶν εἶνε γεγονὸς ποῦ συμφέρει εἰς ὀλίγους μόνον κοινοβουλευτικούς, ἐνῷ εἰς τοὺς πολλοὺς εἶνε δημαγωγικῶς συμφέρουσα ἡ διατήρησις τῆς ἀκριβείας τῶν εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης. Τί θὰ ἔλεγον οἱ γεωργοὶ ὅταν θὰ ὑπεχρεοῦντο νὰ μειώσουν τὴν τιμὴν τῶν εἰδῶν των, ἐνῷ οἱ φόροι ἔχουν αὐξηθῇ κατὰ καιρούς; Ἐὰν τὸ φράγκον ἀνετιμᾶτο θὰ ἔπρεπε λογικῶς νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὸ κανονικόν των ἐπίπεδον οἱ μισθοὶ καὶ τὰ ἡμερομίσθια καὶ ποῖος τότε θὰ ἠμποροῦσε νὰ ἐννοήσῃ μίαν τοιαύτην μείωσίν των; Ἐξ ἄλλου τὸ ἐμπορικὸν ἰσοζύγιον, μὲ τὴν γενομένην ἀνατίμησιν τοῦ φράγκου, εἶχεν ἤδη ἀρχίσει νὰ παρουσιάζῃ μεγαλύτερα ἐλλείμματα. Τὰ γαλλικὰ προϊόντα δὲν ἐζητοῦντο ὅπως πρὶν ἀπὸ τὰς ξένας ἀγοράς.

Δι' αὐτὸ ὁ κ. Πουανκαρὲ ἐσταμάτησε τὴν ἀνατίμησιν τοῦ νομίσματος καὶ δι' αὐτὸ κανεὶς ἀπὸ τοὺς βουλευτὰς ποῦ τὸν ἐλέγχουν εἰς τὴν Βουλὴν ἀπὸ ἡμερῶν, δὲν ἐκηρύχθη σαφῶς καὶ κατηγορηματικῶς ὑπὲρ νέας ἀνατιμήσεως τοῦ φράγκου πρὶν γίνῃ ἡ σταθεροποίησις.

Ὁ ἔλεγχος τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς τοῦ κ. Πουανκαρὲ εἶνε κατ' οὐσίαν μία προσπάθεια ὅπως ἀποσπασθῇ τὸ μυστικὸν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν: Πότε καὶ εἰς ποίαν τιμὴν θὰ πραγματοποιήσῃ τὴν σταθεροποίησιν τοῦ φράγκου, διὰ τὴν ὁποίαν ἀπὸ τοῦ 1926 προετοιμάζεται;

Ἡ τιμὴ εἰς τὴν ὁποίαν θὰ σταθεροποιηθῇ τὸ φράγκον, δὲν ἠμπορεῖ διὰ πολλοὺς λόγους, κοινωνικοὺς καὶ τεχνικῶς οἰκονομολογικούς, νὰ εἶνε πολὺ κατωτέρα τῆς σημερινῆς ἀξίας τοῦ νομίσματος, ὅπως αὐτὴ ἔχει παγιωθῇ ντὲ φάκτο. Ἀλλὰ πότε θὰ γίνῃ ἡ σταθεροποίησις;

Θὰ ἔλθῃ ἕνα ἀπόγευμα εἰς τὴν Βουλὴν ὁ κ. Πουανκαρὲ καὶ θὰ ἀναγγείλῃ ὅτι ἐξέδωκε διάταγμα διὰ τοῦ ὁποίου σταθεροποιεῖται τὸ φράγκον εἰς τὴν τάδε τιμήν;

Καὶ τὸ σκοτεινὸν αὐτὸ σημεῖον ἐλύθη. Ὁ κ. Πουανκαρὲ ὡμίλησε, καὶ ἀνέλαβε ἤδη μίαν ὑποχρέωσιν τὴν ὁποίαν καλὰ θὰ κάμωμεν νὰ προσέξωμεν καὶ ἡμεῖς εἰς τὰς Ἀθήνας, ἐνῷ εὑρισκόμεθα εἰς τὸν ἴδιον δρόμον τῆς οἰκονομικῆς νομιμοποιήσεως, δι' ἄλλων μὲν μέσων, ἀλλὰ διὰ τῶν αὐτῶν κοινοβουλευτικῶν προσχημάτων.

Ὁ κ. Πουανκαρὲ εἶπεν ὅτι δὲν θὰ σταθεροποιήσῃ τὸ φράγκον διὰ διατάγματος, **ἀλλὰ θὰ φέρῃ τὸ ζήτημα εἰς τὴν Βουλήν, ἡ ὁποία καὶ θὰ ἀποφασίσῃ ἐὰν πρέπει νὰ σταθεροποιηθῇ τὸ φράγκον,** *κατόπιν τῶν ὅσων θὰ ἐκθέσῃ περὶ τῶν πεπραγμένων του ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν. Καὶ θὰ ἀποφασίσῃ ἀκόμη ἡ Βουλὴ εἰς ποίαν τιμὴν πρέπει νὰ σταθεροποιηθῇ τὸ φράγκον.*

Ἔτσι οἱ Γάλλοι δὲν θὰ μάθουν ἕνα πρωῒ ἀπὸ τὸν τύπον ὅτι τὸ φράγκον ἔχει αὐτὴν τὴν ἀξίαν ἔναντι τῆς λίρας, ἀλλὰ θὰ παρακολουθήσουν τὴν συζήτησιν τῶν δεδομένων ἐπὶ τῶν ὁποίων ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν θὰ στηρίξῃ τὴν νόμῳ σταθεροποίησιν.

Αὐτὸς εἶνε ὁ σεβασμὸς ποῦ ἀπαιτεῖται πρὸς τὴν λαϊκὴν κυριαρχίαν εἰς πολίτευμα κοινοβουλευτικόν. Δὲν μεταβάλλονται οἱ κυβερνῆται εἰς δικτάτορας διότι ἔχουν πεποίθησιν εἰς μίαν πλειοψηφίαν ἐμπιστοσύνης ἐντὸς τῆς Βουλῆς. Ἡ Βουλὴ αὐτὴ ποῦ παρέχει δι' ὅλων της τῶν πολιτικῶν τμημάτων μίαν σταθερὰν πλειοψηφίαν εἰς τὴν οἰκονομικὴν πολιτικὴν τοῦ κ. Πουανκαρέ, ἔχει δικαίωμα νὰ γνωρίσῃ τὴν τελικὴν ἀπόφασιν καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐφαρμοσθείσης αὐτῆς πολιτικῆς νὰ τὸ μελετήσῃ, νὰ τὸ ἀναλύσῃ, νὰ ἐξετάσῃ τὰς ἐγγυήσεις ποῦ παρέχουν τὰ πεπραγμένα διὰ μίαν τόσῳ μεγάλην πρᾶξιν ὅπως ἡ νόμῳ σταθεροποίησις τοῦ φράγκου.

Ἐλέχθη ἀκόμη κατὰ τὴν συζήτησιν ποῦ ἤρχισε ἐνώπιον τῆς Γαλλικῆς Βουλῆς τὸ σημαντικώτατον τοῦτο: Ὅτι ὁ νόμος δὲν εἶνε δυστυχῶς ἐκεῖνος ποῦ πραγματοποιεῖ τὴν σταθεροποίησιν. Ὁ νόμος πιστοποιεῖ εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν ἕνα γεγονός, τὸ ὁποῖον ἐξησφαλίσθη κατόπιν τόσων ἄλλων δεδομένων. Ἡ προετοιμασία, ἡ λῆψις εἰδικῶν μέτρων, ἡ ἐξασφάλισις ἀπὸ παντὸς ἀπροόπτου, ἰδοὺ τί χρησιμεύει διὰ τὴν πραγματικήν, τὴν ἀληθινήν, σταθεροποίησιν τοῦ νομίσματος. Αὐτὰ τὰ μέτρα ἔλαβε καὶ λαμβάνει ὁ κ. Πουανκαρέ. Καὶ ἀφοῦ τὰ ἐκθέσῃ ἐνώπιον ἐκείνων ποῦ τοῦ παρέσχον τὴν ἐμπιστοσύνην των μέχρι τοῦδε, θὰ ζητήσῃ τὴν γνώμην των καὶ τὴν ψῆφόν των διὰ τὴν λῆψιν τῆς τελικῆς ἀποφάσεως.

Ἀλλὰ ἐκεῖνο ποῦ ἠμποροῦμεν ἡμεῖς νὰ σημειώσωμεν ἰδιαιτέρως εἶνε ἕνας μικρὸς διάλογος μεταξὺ ἑνὸς βουλευτοῦ καὶ τοῦ κ. Πουανκαρέ. Ἔλεγεν ἀπὸ τοῦ βήματος ὁ ῥιζοσπάστης σοσιαλιστὴς βουλευτὴς κ. Μαρζαίν:

— Δὲν πιστεύω νὰ νομίζετε ὅτι μόλις πραγματοποιηθῇ ἡ σταθεροποίησις, θὰ λυθοῦν ὅλαι αἱ οἰκονομικαὶ δυσχέρειαι τῆς χώρας.

Καὶ ὁ κ. Πουανκαρὲ ἀπήντησε:

— Ὄχι βεβαίως. Δὲν θὰ λυθοῦν διὰ τῆς σταθεροποιήσεως ὅλαι αἱ δυσκολίαι μας.

Καὶ πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ λυθοῦν τόσον εὔκολα. Ἐὰν αἱ Γαλλικαὶ Τράπεζαι ποῦ διευθύνουν σήμερον τὴν πολιτικὴν τῆς Γαλλίας, δὲν προσέφερον τῷ 1926 εἰς τὸν κ. Πουανκαρὲ ΕΝ ΔΙΣΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΟΝ ΦΡΑΓΚΩΝ, ὅπως ἀπεκάλυψε χθὲς εἷς βουλευτής, δὲν θὰ ἠμποροῦσε ἴσως ὁ κ. Πουανκαρὲ νὰ ἀρχίσῃ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς περισυλλογῆς του.

— Βεβαίως δὲν ἐκατάφερα μόνος ὅ,τι βλέπετε σήμερον ὅλοι, ἀπήντησε ὁ κ. Πουανκαρέ.

Οἱ ὑπουργοὶ τῶν Οἰκονομικῶν δὲν τὰ καταφέρνουν ποτὲ μόνοι. Πάντοτε κάποιος οἰκονομικὸς παράγων ποῦ ἔχει ἰδιαίτερον συμφέρον, ἐμπνέει τὴν δρᾶσίν των. Ὅπως ἡμεῖς ἔχομεν τώρα τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ξένου κεφαλαίου διὰ μίαν ἀπότομον δημοσιονομικὴν μεταβολήν.

Τί ἀπομένει ὅμως μετὰ τὴν ἀναγκαστικὴν σταθεροποίησιν τοῦ νομίσματος; Ἀπομένουν ὅλαι αἱ δυσχέρειαι ποῦ πηγάζουν καὶ ἀπαιτοῦνται ὅταν ἀρχίσῃ τὸ Κράτος νὰ θέλῃ νὰ ζήσῃ βίον οἰκονομικῶς ὑγιᾶ. Χρειάζεται πρὸ παντὸς ἡ συστηματοποίησις τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἡ τακτοποίησις τῶν φορολογικῶν του συστημάτων. Διότι δὲν ὑπάρχει ὑγεία δημοσιονομικὴ καὶ οἰκονομική, ἐκεῖ ποῦ ἡ φορολογία εἶνε πρόχειρος, ποῦ αὐξάνεται προχείρως, ποῦ μεταρρυθμίζεται προχείρως καὶ ὅπερ χειρότερον ἐμπνέει τοὺς κυβερνήτας εἰς νέας ἐφευρέσεις σύμφωνα μὲ τὴν δημαγωγικήν των διανοητικότητα ἢ σύμφωνα μὲ τὰς ταμειακάς των ἀνάγκας ἀπὸ τὰς ὁποίας βλέπουν νὰ ἀπειλῇ ἔφοδον ὁ κίνδυνος τῆς πτώσεώς των.

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

Ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Πέμπτης εἰς τὴν "Πρωΐαν„

"Ἡ Πριγκήπισσα Μάσσα„
(ὑπὸ Ἰβὰν Μπελοῦκιν)

Εἶνε τὸ μυθιστόρημα τῆς ῥωσικῆς Ἐπαναστάσεως ἀπὸ τῆς προεπαναστατικῆς περιόδου ὅταν πολλοὶ εὐγενεῖς, φίλοι τῆς ἐλευθερίας, προετοίμαζαν τὴν ἰδίαν των πτῶσιν, μέχρι τῶν φοβερῶν χρόνων τῆς ἀπαισίας Τσέκας τῶν μπολσεβίκων.

Ὅ,τι εἶνε ἡ «Κόμησσα Σαρνὺ» τοῦ Ἀλεξάνδρου Δουμᾶ διὰ τὴν Γαλλικὴν Ἐπανάστασιν, θεωρεῖται ἡ «ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑ ΜΑΣΣΑ» διὰ τὴν ῥωσικήν.

Ὁ συγγραφεὺς ἔλαβεν ὑπ' ὄψει διὰ τὸ ἱστορικὸν μέρος τοῦ ἔργου του τὰ ἱστορικὰ βιβλία τοῦ Πέτρου Γκιγιάρ, τοῦ Νικολάου Σοκόλωφ καὶ τὸ μόλις ἐφέτος ἐκδοθὲν βιβλίον τοῦ Σεργίου Σμυρνώφ, «Γύρω ἀπὸ τὴν δολοφονίαν τῶν Μεγάλων Δουκῶν».

Ἡ γοητεία τῆς αἰνιγματικῆς ῥωσικῆς ψυχῆς διαπνέει ὁλόκληρον τὸ ἔργον μὲ κυριαρχοῦσαν μορφὴν ἐν τὴν Πριγκήπισσαν Μάσσα.

Ἡ Μάσσα εἶνε φυσικὴ κόρη ἑνὸς μεγάλου δουκός, τὴν ὁποίαν ἕνας καθηγητὴς τῆς ἱστορίας τοῦ Πανεπιστημίου εὗρῆκε νήπιον ἀκόμη εἰς τὸν δρόμον, τὴν ἐπῆρε καὶ τὴν υἱοθέτησε.

Ἡ Μάσσα διὰ νὰ ἀποφύγῃ τὴν καταδίωξιν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ὀχράνας, στρατηγοῦ Τσερκώφ, εἰς τὸν ὁποῖον εἶχεν ἐμπνεύσῃ σφοδρὸν πάθος, ἔφυγε στὸ Παρίσι ὅπου ἀμοιβαία αἰσθηματικὴ κλίσις τὴν συνέδεσε μὲ τὸν καθηγητὴν Λατινάκ.

Ἡ αἰσθηματικὴ ἱστορία συνεχίζεται ἐν μέσῳ ἀλληλοδιαδόχων περιπετειῶν εἰς τὴν ἐπαναστατημένην Ῥωσσίαν.

Ἡ «Πριγκήπισσα Μάσσα» καὶ ἀπὸ ἀπόψεως φιλολογικῆς ἀλλὰ καὶ ἱστορικῆς εἶνε μοναδικὸν ἔργον μεταξὺ τῶν ἐσχάτως ἐκδοθέντων.

Εἶνε ἡ μεγάλη διεθνὴς μυθιστοριογραφικὴ ἐπιτυχία τοῦ τελευταίου ἔτους.

Ἡ «Πριγκήπισσα Μάσσα» κινηματογραφηθεῖσα θὰ προβάλλεται ἐν Ἀθήναις ἀπὸ τῆς αὔριον Δευτέρας εἰς τὸ «ΠΑΝΘΕΟΝ» καὶ εἰς τὸ «ΣΑΛΟΝ ΙΝΤΕΑΛ»

ΠΡΟΣ ΑΝΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΝ ΤΗΣ ΠΑΡΑΙΤΗΘΕΙΣΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΑΙ ΠΡΩΤΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΤΟΥ κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ

Η ΚΡΙΣΙΣ ΔΙΕΥΘΕΤΕΙΤΑΙ ΜΕΧΡΙ ΤΗΣ ΑΥΡΙΟΝ

Κατὰ τὰς νυκτερινὰς πληροφορίας, ὁ ἡγέτης τῶν Προοδευτικῶν Φιλελευθέρων ἐκ τῶν πρώτων ἀναληφθεισῶν ὑπ' αὐτοῦ προκαταρκτικῶν συνεννοήσεων διὰ τὴν ῥύθμισιν τῆς κυβερνητικῆς κρίσεως φέρεται ἀποφασισμένος νὰ κατευθύνῃ τὰς ἐνεργείας του πρὸς τὸν ἀνασχηματισμὸν τῆς παραιτηθείσης Κυβερνήσεως. Τὴν κατεύθυνσιν ταύτην ὁ κ. Καφαντάρης θεωρεῖ ὡς ἐνδεικνυομένην καὶ ἐκ τῶν πραγμάτων, ἐφόσον — κατὰ χαρακτηριστικὴν φράσιν τοῦ ἰδίου — ἡ ἐκραγεῖσα κρίσις εἶναι ἐντελῶς «ἐπεισοδιακή». Τὴν γνώμην του ταύτην περὶ τοῦ χαρακτῆρος τῆς κρίσεως ὁ κ. Καφαντάρης ἐδικαιολόγησε διὰ μακρῶν, εἰς νυκτερινὴν συνομιλίαν του, προσθέσας ὅτι αὐτὸς ἠρκέσθη ἁπλῶς νὰ διαπιστώσῃ, κατὰ τὸ προχθεσινὸν ὑπουργικὸν συμβούλιον, ὅτι εὑρισκόμεθα ἐνώπιον κρίσεως, κατόπιν τῆς ἐπιμονῆς ἀφ' ἑνὸς μὲν τοῦ κ. Μεταξᾶ ἀφ' ἑτέρου δὲ τοῦ κ. Παπαναστασίου εἰς λύσεις αἱ ὁποῖαι δὲν ἀπετέλουν καμμίαν λύσιν τῆς δημιουργηθείσης ἐν τῷ συμβουλίῳ καταστάσεως ἥτις, κατ' αὐτόν, ἦτο πραγματικὴ κρίσις.

Ἐκ τῆς γνώμης ταύτης, ὅτι ἡ ἐκραγεῖσα κρίσις εἶναι ἐπεισοδιακή, συνάγεται καὶ ἡ ὑποχρέωσις ὅτι ὁ κ. Καφαντάρης πρέπει νὰ τείνῃ ἐξ ἀρχῆς—καὶ τείνει ἤδη,—εἰς τὴν ἀνασύνθεσιν τῆς διασπασθείσης Κυβερνήσεως τῶν τεσσάρων, ὑπὸ τὸν κ. Ζαΐμην, ὡς εἰς τὸν πρῶτον σταθμὸν τῶν ἐνεργειῶν του διὰ τὴν διευθέτησιν τῆς κρίσεως. Καὶ κατὰ συνέπειαν, προκύπτει ἄμεσος ἡ ἀνάγκη τῆς ἄρσεως τῶν ἀφορμῶν αἱ ὁποῖαι προεκάλεσαν τὴν κρίσιν.

Ὅτι πρὸς τὴν ἄρσιν τῶν ἀφορμῶν τῆς κρίσεως, ἤτοι τὴν προκαταβολικὴν συνεννόησιν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ὁδοποιΐας, τείνουν αἱ πρῶται συνομιλίαι τοῦ κ. Καφαντάρη—αἱ ὁποῖαι κατ' ἰδίαν του δήλωσιν ἔχουν μέχρι τῆς στιγμῆς τὸν χαρακτῆρα βολιδοσκοπήσεων μόνον,— ἐπιβεβαιοῦται καὶ ὑπὸ τοῦ κ. Μεταξᾶ, ὅστις ἔθεσεν ἤδη σαφῶς, κατὰ τὰς νυκτερινὰς πληροφορίας, τὸ ζήτημα τῆς τύχης τῆς συμβάσεως Μακρῆ.

Ὁ κ. Καφαντάρης, συναντηθεὶς ἤδη ἐπανειλημμένως χθὲς μετὰ τῶν κ. κ. Μεταξᾶ καὶ Μιχαλακοπούλου, θὰ συναντηθῇ ἐντὸς τῆς ἡμέρας, ὡς ὁ ἴδιος ἐδήλωσε τὴν νύκτα, καὶ μετὰ τοῦ κ. Παπαναστασίου. Ἐκ τῆς συναντήσεως δὲ ταύτης θὰ ἐξαρτηθῇ καὶ ἡ ἐπιτυχία τῆς προσπαθείας διὰ τὸν ἀνασχηματισμὸν τῆς παραιτηθείσης Κυβερνήσεως.

Ὁ κ. Καφαντάρης πιστεύει ὅτι μέχρι τῆς αὔριον ἡ κυβερνητικὴ κρίσις θὰ ἔχει λυθῇ.

ΓΕΝΗΘΗΤΩ ΦΩΣ!

ΑΡΙΣΤΟΥ ΚΑΜΠΑΝΗ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΡΙΣΙΣ (1913-1922)

ΑΠΟ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΚΤΟΝΙΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚΘΡΟΝΙΣΙΝ

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥ

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ: ΟΙ ΑΓΓΛΟΓΑΛΛΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΝ

ΟΙ ΣΥΜΜΑΧΟΙ ΖΗΤΟΥΝ ΤΗΝ ΔΙΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ ΜΕΤΑΦΟΡΑΝ ΤΩΝ ΣΕΡΒΙΚΩΝ ΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΩΝ ΕΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ. - ΣΦΟΔΡΑ ΦΙΛΟΝΙΚΙΑ ΣΚΟΥΛΟΥΔΗ ΚΑΙ ΓΚΥΓΕΜΕΝ. - ΑΠΕΙΛΗ ΠΕΡΙ ΑΝΑΤΙΝΑΞΕΩΣ ΤΩΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΩΝ. - Η ΠΑΡΕΜΒΑΣΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛΙΟΤ

Καὶ αὐτὰ μὲν συνεβούλευεν ὁ κ. Σαρράϊγ εἰς τὴν Γαλλικὴν Κυβέρνησιν, ἀλλ' ὁ κ. Σκουλούδης, ὑποχρεωμένος ν' ἀντιμετωπίσῃ τὴν κατάστασιν ἀπὸ τῆς οἰκονομικῆς ἀπόψεως, ἐπέμενε ζητῶν χρήματα.

—Ἔχω ἀνάγκην 150 ἑκατομμυρίων διὰ νὰ κρατήσω τὴν ἐπιστράτευσιν. Ἄλλως θὰ ὑποχρεωθῶ νὰ δημοσιεύσω τὸ διάταγμα τῆς ἀποστρατεύσεως.

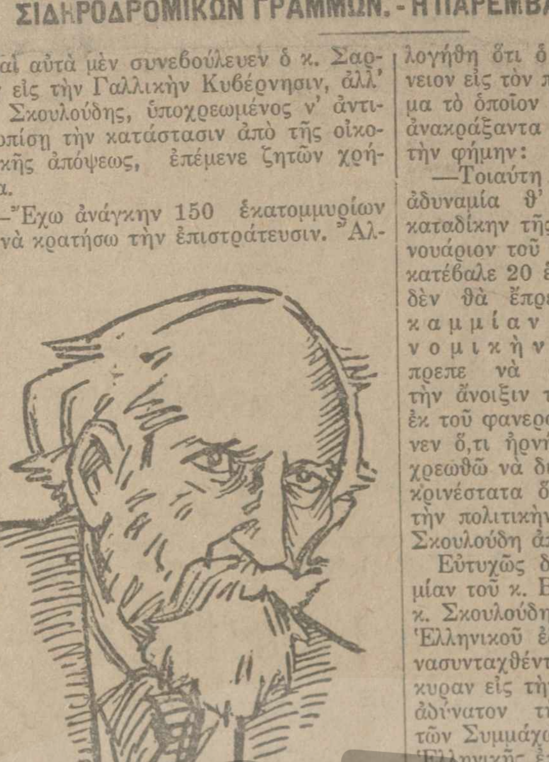

Ριμπὼ

Διαπραγματεύσεις ἤρχισαν ἐξώδικοι: Ὁ κ. Σκουλούδης θ' ἀντικαθίστατο ἀπὸ τὸν κ. Ζαΐμην. Ἡ Ἑλληνικὴ ἀστυνομία θὰ ἐτίθετο ὑπὸ συμμαχικὸν ἔλεγχον. Τὰ Σερβικὰ στρατεύματα, ἀναδιοργανούμενα, θὰ μετεφέροντο εἰς Θεσσαλονίκην μέσῳ τῆς Ἑλλάδος. Τοιαῦτά τινα ἐζήτουν οἱ Σύμμαχοι. Ἐν τῷ μεταξὺ ἐφημολογήθη ὅτι ὁ κ. Μπριὰν ὑπεσχέθη δάνειον εἰς τὸν πρίγκηπα Γεώργιον. Πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἐξήγειρε τὸν κ. Βενιζέλον, ἀνακράξαντα εὐθὺς ὡς ἐπληροφορήθη τὴν φήμην:

—Τοιαύτη ἐκ μέρους τῶν Συμμάχων ἀδυναμία θ' ἀπετέλει τὴν σκληροτέραν καταδίκην τῆς πολιτικῆς μου. Κατὰ Ἰανουάριον τοῦ 1915 ὁ κ. Ριμπὼ μοῦ προκατέβαλε 20 ἑκατομμύρια προσθέσας ὅτι δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ἐλπίζω εἰς καμμίαν τοῦ λοιποῦ οἰκονομικὴν βοήθειαν. Τί θὰ ἔπρεπε νὰ σκεφθῇ κανεὶς ἂν κατὰ τὴν ἄνοιξιν τοῦ 1916 ἕνα ὑπουργεῖον ἐκ τοῦ φανεροῦ Γερμανόφιλον ἐπετύγχανεν ὅ,τι ἠρνήθησαν εἰς ἐμέ; Θὰ ὑποχρεωθῶ νὰ διακηρύξω δημοσίᾳ καὶ εἰλικρινέστατα ὅτι οἱ Σύμμαχοι προτιμοῦν τὴν πολιτικὴν τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ κ. Σκουλούδη ἀπὸ τὴν ἰδικήν μου...

Εὐτυχῶς διὰ τὴν «πολιτικήν» φιλοτιμίαν τοῦ κ. Βενιζέλου, δυστυχῶς διὰ τὸν κ. Σκουλούδην, τὸ ζήτημα τῆς μέσῳ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους μεταφορᾶς τῶν ἀνασυνταχθέντων Σέρβων ἀπὸ τὴν Κέρκυραν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην κατέστησεν ἀδύνατον τὴν οἰκονομικὴν συνδρομὴν τῶν Συμμάχων διὰ τὴν συντήρησιν τῆς Ἑλληνικῆς ἐπιστρατεύσεως.

Αἱ κατὰ τοῦ Βερντὲν συμμαχικαὶ ἔφοδοι ἐπολλαπλασιάζοντο. Ἔπρεπεν οἱ Σύμμαχοι νὰ περισπάσουν τὴν προσοχὴν τοῦ ἐχθροῦ ἐνεργοῦντες ἀλλοῦ — εἰς τὸ Ἀνατολικὸν μέτωπον. Ἰδοὺ διατὶ ἐπεβάλλετο ἡ ἐνίσχυσις τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ Ἀγγλογάλλων μὲ τὰ Σερβικὰ στρατεύματα.

Πρίγκηψ Γεώργιος

* * *

Τὴν 1)14 Μαρτίου ὁ Φαλκεγχάϋν ἀνεκοίνωσε πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Ἐπιτελεῖον τὴν ἀπόφασίν του ὅπως καταλάβῃ ἀμυντικά τινα σημεῖα, ἰδίως τὸ φρούριον Ῥοῦπελ. Τὸ Ἐπιτελεῖον ἐζήτησε πρὶν ἢ δεχθῇ τοῦτο τὴν ἀπάντησιν εἰς τὰς προτάσεις τοῦ Ἰανουαρίου. Ὁ κ. Σκουλούδης μάλιστα συνώψισε τὰς προτάσεις αὐτὰς πρὸς χρῆσιν τοῦ Γερμανοῦ στρατιωτικοῦ ἀκολούθου Φαλκεγχάουζεν. Ὁ Κωνσταντῖνος ἐτηλεγράφει πρὸς τὸν Ν. Θεοτόκην ὅτι πρὸ πάσης τοιαύτης ἐνεργείας ἔπρεπεν ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις νὰ μᾶς κάμῃ τὴν δήλωσιν, τὴν ὁποίαν ἀπὸ καιροῦ ἀνεμέναμεν.

Ὁ Φαλκεγχάϋν, Γενικὸς Ἐπιτελάρχης τοῦ Γερμανικοῦ στρατοῦ, ἀπήντησεν: «Ἡ Κυβέρνησις καὶ τὸ Ἐπιτελεῖον τῆς Ἑλλάδος πρέπει νὰ ἐννοήσουν καλῶς ὅτι διεξάγοντες πόλεμον πρὸς τοὺς Συμμάχους, δὲν θὰ ἠδυνάμεθα νὰ δεχθῶ-

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
ΕΤΗΣΙΑ	ΔΡ. 380	ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ. ΑΓΓΛ.	2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	„ 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ.	15
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	„ 100	ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ Μ	50

Μόνον αἱ ἔντυποι ἀποδείξεις πληρωμῆς (χρώματος κιτρίνου) αἱ φέρουσαι τὰς ὑπογραφὰς τῶν κ.κ. Δ. Χαλικιᾶ ἢ Ἐμ. Περπινιᾶ καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς ἐφημερίδος εἶνε ἔγκυροι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις ὡς καὶ ἔντυποι τοιαῦται ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς τῶν ἀνωτέρω καὶ τῆς σφραγῖδος τῆς ἐφημερίδος θεωροῦνται τελείως ἄκυροι καὶ δὲν ἀναγνωρίζονται.

μεν ὅπως εἷς τῶν συμμάχων μας ἀποκλεισθῇ ἐν μέρει ἢ ἐν ὅλῳ ἔκ τινων πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων, ἐπὶ τῇ βάσει εἰδικῶν συμφωνιῶν. Παρόμοιαι ἀναλήψεις ὑποχρεώσεως, λ. χ. ἀνάληψις ὑποχρεώσεως ὅτι οὐδεὶς Βούλγαρος θὰ εἰσέλθῃ εἰς Ἑλληνικὸν φρούριον, ἐπὶ τοῦ παρόντος τὸ Ροῦπελ, εἶνε ἐν τῇ πρακτικῇ ἀνεφάρμοστοι. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον, προσωρινῶς ἐγκαταλείπομεν τὴν πρόθεσιν νὰ διαβῶμεν τὰ Ἑλληνικὰ σύνορα— καὶ νὰ μεταφέρωμεν τὸ μέτωπόν μας εἰς τὸν αὐχένα τοῦ Ρούπελ.

Τὴν 23 Μαρτίου)4 Ἀπριλίου 1916 οἱ κ. κ. Γκυγεμὲν καὶ Ἔλλιοτ ἐπεσκέπτοντο τὸν κ. Σκουλούδην.

—Κύριε Πρόεδρε, εἶπεν ὁ κ. Γκυγεμέν, ἐπειδὴ γνωρίζομεν ὅτι ἀνυπομονεῖτε ν' ἀπαλλαγῆτε ὅσον ἔνεστι ταχύτερον τῆς παρουσίας μας ἐν Κερκύρᾳ, πρέπει νὰ διευκολύνετε τὴν προηγουμένην ἐκεῖθεν ἀναχώρησιν τῶν Σέρβων. Οἱ τελευταῖοι οὗτοι ὠφελήθησαν αἰσθητῶς ἀπὸ τὴν ἀνάπαυσιν τὴν ὁποίαν ἀπήλαυσαν εἰς τὴν νῆσον καὶ εἶνε τώρα εἰς θέσιν νὰ μεταφερθοῦν εἰς Θεσσαλονίκην διὰ νὰ ἑνωθοῦν μὲ τὰ ἐκεῖ Ἀγγλογαλλικὰ στρατεύματα.

Καὶ ὁ κ. Γκυγεμὲν ἐσυνέχισε:

—Διὰ νὰ μεταφερθοῦν ὅμως οἱ Σέρβοι εἰς τὴν Θεσσαλονίκην δύο ὁδοὶ ὑπάρχουν: Ἡ διὰ θαλάσσης καὶ ἡ διὰ ξηρᾶς. Ἡ πρώτη εἶνε ἀναντιρρήτως ἡ εὐκολωτέρα. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐσχάτως πολὺ μεγάλην δραστηριότητα ἀνέπτυξαν ἐν τῇ Μεσογείῳ τὰ Γερμανικὰ ὑποβρύχια, ἐντεῦθεν δὲ ἡ διὰ θαλάσσης μεταφορὰ ἀπειλεῖται ὑπὸ σοβαρωτάτων κινδύνων, αἱ Κυβερνήσεις ἡμῶν μᾶς διέταξαν νὰ σᾶς καταστήσωμεν γνωστὸν ὅτι προτίθενται νὰ μεταφέρουν τὸν ἐξ ἑκατὸν χιλιάδων ἀνδρῶν Σερβικὸν στρατὸν διὰ θαλάσσης μὲν ἀπὸ Κερκύρας μέχρι Πατρῶν, ἐκεῖθεν διὰ τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς εἰς Ἀθήνας, ἐξ Ἀθηνῶν σιδηροδρομικῶς εἰς Λάρισσαν καὶ ἐκ Λαρίσσης διὰ τοῦ Ἐνωτικοῦ, ὁ ὁποῖος, ὡς πληροφορούμεθα θὰ τεθῇ προσεχῶς εἰς ἐνέργειαν, εἰς Θεσσαλονίκην. Δὲν ἀμφιβάλλουν αἱ Κυβερνήσεις ἡμῶν ὅτι ἡ Ἑλλὰς καὶ ἐκ λόγων φιλανθρωπικῶν ἀκόμη, θέλει προθύμως δεχθῆ τὸν προτεινόμενον τοῦτον τρόπον μεταφορᾶς στρατοῦ φίλου καὶ συμμάχου, καθ' ὅσον οὕτω πως ἡ μεταφορά του παρουσιάζει πᾶσαν ἀσφάλειαν.

Ἡ αἴτησις αὕτη τῶν Συμμάχων ἐξώργισε τὸν κ. Σκουλούδην:

—Οὐδαμῶς, κύριοι, εἶπε, δέχεται ἡ Ἑλλὰς τοῦτον τὸν τρόπον τῆς μεταφορᾶς τῶν Σέρβων. Μεταφορὰ ἑκατὸν χιλιάδων Σερβικοῦ στρατοῦ διὰ τῶν σιδηροδρόμων Πατρῶν καὶ Λαρίσσης σημαίνει διακοπὴν ἐπὶ μῆνας τῆς συγκοινωνίας ὁλοκλήρου τῆς Ἑλλάδος. Σημαίνει ἀναστολὴν τῆς κοινωνικῆς, τῆς οἰκονομικῆς καὶ τῆς πολιτικῆς ζωῆς τῆς χώρας. Σημαίνει τὴν παράλυσιν τοῦ Κράτους.

Καὶ ἐπρόσθεσεν ἐντονώτερον:

—Αὐτὸ τὸ ὁποῖον ζητεῖτε εἶναι πλέον ἡ τελεία ἐκμηδένισις παντὸς κυριαρχικοῦ δικαιώματος τῆς Ἑλλάδος, τῆς ἀνεξαρτησίας της, τῆς ἐθνικῆς της ὑποστάσεως καὶ ἡ ἀπαισιωτέρα ἐκβίασις ὅπως θεωρηθῇ ὑπὸ τῶν ἀντιπάλων ὡς ἐξελθοῦσα τῆς οὐδετερότητος καὶ ἐπομένως ὡς ἐμπόλεμος, χωρὶς ν' ἀναφέρω καὶ τὸν κίνδυνον τῶν ἐπιδημικῶν νόσων, τὸν ὁποῖον ἀφεύκτως θέλει διατρέξει ἐκ τῆς διὰ ξηρᾶς διελεύσεως τοῦ Σερβικοῦ στρατοῦ. Ὄχι κύριοι, τὴν διέλευσίν ταύτην δὲν θὰ ἐπιτρέψωμεν. Σᾶς τὸ δηλῶ ἐπισήμως.

—Ἀλλά, ἀντέτεινεν ὁ κ. Γκυγεμέν, αἱ Κυβερνήσεις μας δὲν ἔδωκαν ἐντολὴν νὰ ζητήσωμεν τὴν ἄδειαν τῆς Ἑλλάδος. Μᾶς ἔδωκαν τὴν ἐντολὴν νὰ γνωστοποιήσωμεν τὴν ἀπόφασίν των.

Ἡ ὀργὴ μετεβλήθη εἰς ἀγανάκτησιν:

—Καὶ ἐγὼ δηλῶ, εἶπεν ὁ κ. Σκουλούδης ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔχει ἀπόφασιν νὰ μὴ ἐπιτρέψῃ τὴν διὰ ξηρᾶς μεταφορὰν ταύτην. Καὶ ἂν οἱ σύμμαχοι ἐπιμείνουν εἰς τὴν ἀξίωσίν των δηλῶ ὅτι θὰ ἀνατινάξω τὸν σιδηρόδρομον. Δὲν ἀφήκατε πλέον τίποτε ὄρθιον εἰς τὸν τόπον τοῦτον, οὔτε φιλοτιμίαν, οὔτε ἀξιοπρέπειαν, οὔτε ἀνεξαρτησίαν, οὔτε τὸ δικαίωμα νὰ ζῇ ὅπως θέλει. Ἀλλὰ μὴ λησμονῆτε ὅτι ὑπάρχει ὅριον εἰς πᾶσαν ὑπομονὴν καὶ εἰς πᾶσαν συγκατάβασιν καὶ ὅτι μία τελευταία σταγὼν θὰ κάμῃ τὸ ποτῆρι νὰ ξεχειλίσῃ.

—Δὲν πρέπει νὰ φοβῆσθε εἶπεν εἰς ἠπιώτερον τώρα τόνον ὁ κ. Γκυγεμὲν ὅτι ἡ διέλευσις τοῦ Σερβικοῦ στρατοῦ ἔχει ἐχθρικόν τινα σκοπὸν κατὰ τῆς Ἑλλάδος. Αἱ Κυβερνήσεις τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας εἶναι ἕτοιμαι νὰ σᾶς δώσουν πᾶσαν ἐπίσημον περὶ τούτου διαβεβαίωσιν. Καθ' ὅσον δὲ ἀφορᾷ εἰς τοὺς φόβους σας περὶ μεταδόσεως ἐπιδημικῶν νόσων, σᾶς βεβαιοῦμεν ὅτι οὐδεμία τοιαύτη ὑπάρχει πλέον ἐν τῷ Σερβικῷ στρατῷ. Χαίρει οὗτος ἄκραν ὑγείαν.

—Ἀφήσατε παρακαλῶ τὸ θέμα τοῦτο, ἐπέμεινεν ὁ κ. Σκουλούδης. Διότι καὶ πρὸ δύο μηνῶν εἰς αὐτὴν ἐδῶ τὴν ἰδίαν θέσιν, ὅτε σᾶς εἶπα ὅτι οἱ Σέρβοι τοὺς ὁποίους ἐπρόκειτο τότε νὰ μεταφέρετε εἰς τὴν Κέρκυραν μαστίζονται ὑπὸ χολέρας καὶ τύφου, καὶ ὅτι οἱ Γάλλοι ὑγειονομικοὶ ἀξιωματικοὶ ἐτηλεγράφησαν εἰς τὴν Κυβέρνησίν σας νὰ μὴ τοὺς μεταφέρῃ εἰς Θεσσαλονίκην, ἵνα μὴ μεταδώσουν τὰς νόσους εἰς τὸν ἐκεῖ Γαλλικὸν στρατόν, μοῦ ἀπαντήσατε ὅτι δὲν ἔπασχαν ἀπὸ χολέραν ἀλλ' ἀπὸ ἐντερίτιδα ἐπελθοῦσαν ἐκ πολυφαγίας εἰς τὴν ὁποίαν ἐπεδόθησαν ἐν Δυρραχίῳ μετὰ τὰς ἐν Ἀλβανίᾳ στερήσεις καὶ κακουχίας.... Καὶ ὅμως δὲν παρῆλθον πολλαὶ ἡμέραι ἀπὸ τῆς εἰς Κέρκυραν μεταφορᾶς των καὶ ἡ ἐπιδημία τῆς χολέρας μετεδόθη ἐκ τοῦ στρατοῦ εἰς τὴν πόλιν.

—Δὲν ἦτο ἐπιδημία, ἀπήντησεν ὁ κ. Γκυγεμέν, μόνον ἕνα δύο κρούσματα ἐσημειώθησαν εἰς τὴν πόλιν....

—Πῶς; Ἀνέκραξεν ὁ κ. Σκουλούδης. Πενῆντα τοὐλάχιστον θάνατοι πολιτῶν ἔλαβον χώραν. Πενῆντα πολῖται ἐδολοφονήθησαν.

—Θέλετε νὰ πῆτε πῶς ἡμεῖς τοὺς ἐδολοφονήσαμεν; Ἠρώτησεν ὁ κ. Γκυγεμέν.

Καὶ ἡ συζήτησις παρετείνετο εἰς αὐτὸν τὸν τόνον, ὅτε ὁ σὲρ Φράνσις Ἔλλιοτ ἔδωκεν εἰς τὴν συζήτησιν ἄλλην τροπήν:

—Θ' ἀντετάσσεσθε καὶ κατὰ τῆς διελεύσεως τῶν Σέρβων ἀπὸ τὴν διώρυγα τῆς Κορίνθου κύριε Πρόεδρε;

—Ὅσον ἀφορᾷ ἐμέ, εἶπεν ἠπιώτερον ἤδη ὁ κ. Σκουλούδης, θ' ἀντέτασσα τὴν αὐτὴν ἀντίρρησιν. Ἐπιφυλάσσομαι ἐν τούτοις ν' ἀπαντήσω τελικῶς ἀφοῦ ἐρωτήσω τοὺς συναδέλφους μου. Ἐν τῷ μεταξὺ ἐπιτρέψατε νὰ κάμω τὴν φιλικὴν παρατήρησιν ὅτι δὲν πρέπει νὰ σᾶς διαφεύγῃ ὅτι ὁ Κορινθιακὸς κόλπος εἶναι ἐκ φύσεως οὕτως εἰπεῖν καμωμένος νὰ κρύπτῃ τὰ ὑποβρύχια καὶ ἰδίως ἡ βορεία αὐτοῦ ἀκτή. Μὴ λησμονῆτε δὲ ὅτι 3 ἢ 4 ὑπερωκεάνεια μεταγωγικὰ πλήρη στρατιωτῶν συνοδευόμενα ἀναγκαίως ὑπὸ τεσσάρων ἢ πέντε ἀντιτορπιλλικῶν πρὸς φρούρησιν, σταματῶντα πρὸ τῆς εἰσόδου τῆς διώρυγος εἰς Κόρινθον, θὰ παρουσίαζαν μέγαν καὶ εὔκολον στόχον εἰς τὰ ἐχθρικὰ ὑποβρύχια.

—Εἶναι πολὺ ὀρθὴ καὶ πολὺ ἐνδιαφέρουσα ἡ παρατήρησις ἀπήντησεν ὁ Ἔλλιοτ.

ΑΡΙΣΤΟΣ ΚΑΜΠΑΝΗΣ

Αὔριον: Ἡ Συνέχεια.

ΡΟΔΑΛΙΝΗ ΧΙΩΝ

Ἡ καλυτέρα σκευασία (ὄχι λιπαρὰ) πρὸς καλλωπισμὸν τοῦ προσώπου καὶ πρὸς ἐξάλειψιν τῶν ρυτίδων αὐτοῦ.

Πωλεῖται παντοῦ

ΑΤΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΜΟΝΤΙΑΛ
Συγχρόνως ΑΥΡΙΟΝ Δευτέραν
ΚΑΖΑΝΟΒΑ
ΜΟΣΖΟΥΚΙΝ
ΟΛΟΚΛΗΡΟΝ ΤΟ ΕΡΓΟΝ
ΑΤΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΜΟΝΤΙΑΛ

ΤΟ SOLVURIC
ΘΕΡΑΠΕΥΕΙ ΑΣΦΑΛΩΣ ΤΟΝ
ΑΡΘΡΙΤΙΣΜΟΝ
τοὺς χρονίους
ΡΕΥΜΑΤΙΣΜΟΥΣ
καθὼς καὶ
τὴν ψαμμίασιν,
τὴν ἀρτηριοσκλήρωσιν
καὶ τὴν ὀσφυαλγίαν
ΣΥΝΙΣΤΑΤΑΙ παρ' ὅλων τῶν κορυφαίων ΙΑΤΡΩΝ
ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
LABORATOIRE P. MAUCHANT
14 RUE DE BIRAGUE PARIS
Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι μετὰ παρακαταθήκης
ΚΡΙΩΝΑΣ ΚΑΙ ΘΕΟΧΑΡΗΣ
ΡΩΜΒΗΣ 18—ΑΘΗΝΑΙ

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

Ἀνορεξιά

— *Ἀπόψε δὲν πεινῶ καθόλου, μοῦ εἶπε χθὲς τὸ βράδυ ἡ Λιλή... Ἂς πᾶνε στὸ καλὸ καὶ ἡ ἀποκρηές!.. Ξοδεύθηκα ὅλο τ' ἀπόγευμα τριγυρνῶντας τὰ μαγαζιά, καὶ δὲν ψώνισα, σὲ βεβαιῶ, τίποτε. Πῆρα μονάχα λίγο μεταξωτὸ γιὰ τὸ φόρεμα ποῦ θὰ φορέσω στὸν χορὸ τῶν Συντακτῶν, παρήγγειλα ἕνα ζευγάρι παπούτσια ἀπὸ σατέν, μὲ ψηλὰ τακούνια, πῆρα κάτι ἄλλα μικροπράγματα, δυό-τρία ζευγάρια κάλτσες μεταξωτές, παρήγγειλα καὶ γάντια, εἶδα καὶ κάτι δαντέλλες σ' ἕνα παλαιοπωλεῖο, πέρασα κι' ἀπὸ τὴν καπελλοῦ μου νὰ ἰδῶ τὸ καπέλλο μου, ἔρριξα καὶ μιὰ ματιὰ ἐδῶ, κι' ἐκεῖ, κι' εἶμαι τώρα πτῶμα!.. μά... πτῶμα κυριολεκτικῶς!.. Τί ἔχουμε νὰ φᾶμε.. οὔτε κι' ἐγὼ δὲν ξέρω... Δὲν πᾶμε σὲ κανένα ρεστωράν; Μὰ δὲν πεινῶ καθόλου...*

Πᾶμε πιὸ κάτω... σ' ἐκεῖνο ἐκεῖ τὸ τραπέζι. Αὐτὸ τὸ γκαρσόνι μοῦ εἶνε φοβερὰ ἀντιπαθητικό... Κάνει καὶ δυὸ ὧρες νὰ σερβίρῃ... Δὲν πεινῶ καθόλου... Ἐγὼ θὰ πάρω μιὰ σοῦπα μονάχα... Ἄ!.. ἔχει σοῦπα μπίσκ!.. Μιὰ σουπίτσα μονάχα...

Μὴν κάνεις ἔτσι καϋμένε!.. Σὲ βλέπω καὶ μοῦ κόβεται κι' ἡ ὀλίγη ὄρεξι ποῦ ἔχω... Εἶνε καλὰ τὰ καλαμαράκια;... Αὐτὴ ἡ σοῦπα εἶνε ἀπαισία!... Θαρρεῖς ὅτι εἶνε θερμός!... Ἂς τὴν πάρῃ πίσω... Δὲν πεινῶ καθόλου... Γκαρσόν... φέρε μου κι' ἐμένα καλαμαράκια... καὶ λίγη σαλάτα ρωσσική... Δὲν ἔχω καθόλου, μὰ καθόλου, διάθεσι!.. Μὴν κυττᾶς ποῦ τρώω!.. Δὲν μπορῶ βέβαια καὶ νὰ μείνω νηστική!... Ὕστερα ἀπὸ τέτοια κούρασι.... Ἄχ!... Κρῖμα!.. Εἶχε ὄρνιθα μιλανέζα!... Δὲν τὴν εἶδα πιὸ μπροστά!.. Τί λές; παίρνουμε μιὰ μαζί;... Θὰ μοῦ δώσῃς ἕνα κομματάκι... Γκαρσόν!... φύλαξέ μου καὶ μιὰ μπαβαρουάζ!... Μὲ πολὺ σιρόπι, σὲ παρακαλῶ!... Δὲν πεινῶ καθόλου!... Ἄ!.. ἄλλη φορὰ δὲν ξανατριγυρίζω!...

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Ἐπίσημος κίνησις

Χθὲς τὴν μεσημβρίαν παρετέθη ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας εἰς τὸ προεδρικὸν μέγαρον τὸ προαγγελθὲν δεύτερον διπλωματικὸν γεῦμα. Εἰς τοῦτο παρεκάθησαν οἱ πρεσβευταὶ τῆς Ἀγγλίας, Γαλλίας, Ἰαπωνίας, Σερβίας, Αἰγύπτου, Περοῦ καὶ οἱ ἐπιτετραμμένοι τῆς Οὐγγαρίας, Βουλγαρίας καὶ Ἑλβετίας, καθὼς καὶ τὰ μέλη τῆς ὑπὸ παραίτησιν κυβερνήσεως.

Ἡ διάλεξις τοῦ κ. Διομήδους

Ἐξεδόθη εἰς τεῦχος ἡ ὑπὸ τοῦ κ. Ἀλεξάνδρου Διομήδους, διοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης γενομένη εἰς τὴν «Ἕνωσιν Συντακτῶν» διάλεξις περὶ νομισματικῆς ἀσθενείας.

Ὁ διάκοσμος τοῦ χοροῦ τῶν Συντακτῶν

Ὁ διάκοσμος τοῦ μεγάλου χοροῦ τῶν συντακτῶν τῆς τελευταίας Κυριακῆς τῶν ἀπόκρεω εἰς τὸ θέατρον «Ὀλύμπια» θὰ παρουσιάσῃ ἐφέτος κάτι τὸ ἀφαντάστως θαυμαστότερον ἀπὸ τὴν περυσινήν του μεγαλοπρέπειαν. Μὲ ὑλικὰ σκηνοθεσίας παραληφθέντα ἐξ Ἰταλίας καὶ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ γνωστοῦ καλλιτέχνου κ. Ι. Ἀμπελᾶ, τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ θεάτρου «Ὀλύμπια» θὰ παρουσιάσῃ φαντασμαγορικὴν εἰκόνα μὲ τὴν ἀναπαράστασιν τῶν μαγευτικωτέρων τοπείων τῆς ὡραίας Βενετίας.

Ὁμιλίαι

Σήμερον Κυριακήν, ὥραν 11 π.μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Χ.Α.Ν. θὰ ὁμιλήσῃ ἐπὶ τῇ ἑκατονταετηρίδι τοῦ Καποδιστρίου ὁ κ. Νικόλ. Ἀποστολόπουλος, περὶ τοῦ πρώτου κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος. Εἴσοδος ἐλευθέρα.

—Αὔριον Δευτέραν καὶ ὥραν 7 1)2 μ. μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν τελετῶν τοῦ ἐμπορικοῦ καὶ βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν (ὁδὸς Ἀμερικῆς 8), θέλει ὁμιλήσῃ ὁ κ. Γ. Παπαλεξανδρῆς μὲ θέμα: «Ἡ σταθεροποίησις τῆς δραχμῆς».

—Εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν πολιτικῶν καὶ κοινωνικῶν ἐπιστημῶν ἐγένετο χθὲς τακτικὴ συγκέντρωσις τῶν μελῶν τῆς φοιτητικῆς συντροφιᾶς, ἐνώπιον πολλοῦ κόσμου, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ κ. Κ. Καλαματιανὸς ὡμίλησε γενικῶς περὶ τοῦ Ἀνδρέα Καρκαβίτσα.

Ὁ ὁμιλητὴς ἀφοῦ εἶπεν ὀλίγα περὶ τοῦ βίου τοῦ συγγραφέως, ἐπεξετάθη εἰς εἰδικὴν ἀνάλυσιν ἑνὸς ἑκάστου τῶν σπουδαιοτέρων ἔργων αὐτοῦ, εἰδικώτερον δὲ τῆς «Λυγερῆς», τῶν «Λόγων τῆς πλώρης» καὶ τοῦ «Ἀρχαιολόγου», τὰ ὁποῖα χαρακτηρίζουν πληρέστερον τὸν συγγραφέα. Εἰς τὸ τελευταῖον ἔργον παρετήρησε τὴν ἐπίδρασιν ἐπ' αὐτοῦ τοῦ Γάλλου λογογράφου Ἐμιλίου Ζολᾶ.

Μετὰ τὴν ὁμιλίαν ἐπηκολούθησεν, ὅπως πάντοτε, συζήτησις ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦ ὁμιλητοῦ κατὰ τὴν ὁποίαν ὑπεστηρίχθησαν διάφοροι γνῶμαι περὶ τοῦ βίου καὶ τοῦ ἔργου τοῦ συγγραφέως.

—Σήμερον καὶ ὥραν 11 π.μ. εἰς τὸν «Παρνασσὸν» θὰ ὁμιλήσῃ ὁ νομάρχης Ἀττικοβοιωτίας κ. Ν. Μακρίδης, μὲ θέμα: «Ἡ αἰωνία νεότης—τὸ αἰώνιον πρόβλημα». Εἴσοδος ἐλευθέρα.

Χοροὶ

Τὸ Σάββατον, 18 Φεβρουαρίου, ὥρα 10 μ.μ. εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ «Ἀκταίου» Ν. Φάληρον, ἡ ἐτησία ἐπίσημος χορευτικὴ ἑσπερὶς τοῦ Πειραϊκοῦ Συνδέσμου, ὑπὲρ τῶν νυκτερινῶν του σχολῶν τῶν ἀπόρων παίδων.

—Ὁ χορὸς τῆς Χορῳδίας Ἀθηνῶν ὑπὲρ τοῦ ἔργου αὐτῆς, δίδεται τὴν μεταπροσεχῆ Κυριακὴν 12 τρ. μηνὸς εἰς τὸ θέατρον «Ὀλύμπια». Ἡ δὲ σύμπραξις ὁλοκλήρου τῆς χορῳδίας περὶ τὸ μεσονύκτιον μὲ ἀνάλογα τραγούδια θὰ προσδώσῃ κάτι τὸ ἐντελῶς ἰδιαίτερον εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ χοροῦ.

—Ὁ χορὸς τῶν ἀντικρυστῶν τοῦ Χρηματιστηρίου, ὅστις θὰ δοθῇ εἰς τὰ «Ὀλύμπια» τὸ Σάββατον, 18 τρέχοντος, προμηνύεται καὶ ἐφέτος ζωηρότατος. Τὸν χορὸν θὰ ποικίλουν ἀτραξιόν.

—Ὁ χορὸς τῶν Ἰθακησίων θὰ διεξαχθῇ καὶ ἐφέτος εἰς τὸ «Ντελὶς» τὴν 22 Φεβρουαρίου. Εἰς τὸν χορὸν θὰ κυκλοφορήσῃ καὶ τὸ «Ἡμερολόγιον Ἰθάκης» μὲ συνεργασίαν ἐκλεκτῶν λογίων καὶ ἐμφάνισιν ἐξαιρετικήν.

—Σήμερον τὴν 5 μ.μ. δίδεται ἡ χορευτικὴ προεσπερὶς τῶν ἐλευθέρων τεκτόνων Πειραιῶς εἰς τὸ «Ἀκταῖον» Ν. Φαλήρου.

—Εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Καπρὶς» δίδεται τὴν Παρασκευὴν 10 τρέχοντος καὶ ὥραν 10 μ.μ. ὁ μέγας ἐτήσιος χορὸς τῆς Πανηπειρωτικῆς Ἑνώσεως ἐφέδρων ἀξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν. Ἡ ἐπιτυχία του χάρις εἰς τὴν ὀργανωτικήν του ἐπιτροπὴν ἀποτελουμένην ἀπὸ τὰς κυρίας καὶ δεσποινίδας τῆς ἐνταῦθα ἠπειρωτικῆς ἀριστοκρατίας, θεωρεῖται ἐξησφαλισμένη. Ἠπειρωτικοὶ χοροί, ἠπειρωτικαὶ ἀμφιέσεις, ἠπειρωτικὴ μουσική, ἀτραξιόν, λαχεῖον κλπ. Εἰσιτήρια πωλοῦνται Σανταρόζα 5.

Αἱ μεταρρυθμίσεις τοῦ Ζαππείου

Συνεχίζονται αἱ μεταρρυθμίσεις εἰς τὸ πάρκον τοῦ Ζαππείου. Οὕτω οἱ ἀνδριάντες τῶν ἀδελφῶν Ζάππα μεταφέρονται ἐντὸς τῶν ἡμερῶν ἀπὸ τὰς πρὸ τοῦ ὁμωνύμου μεγάρου κλίμακας.

Θὰ τοποθετηθοῦν εἰς τὴν κυρίαν εἴσοδον τοῦ Ζαππείου μεγάρου, ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ τῶν βαθμίδων αὐτῆς.

Εἰς τὸ μέρος ὅπου εἶνε τώρα οἱ ἀνδριάντες, θὰ τοποθετηθοῦν μεγάλαι γλάστραι μαρμάρινοι. Ἐπίσης αἱ αἴθουσαι τοῦ μεγάρου ἐπιδιορθώνονται καὶ ἐξωραΐζονται διὰ τὴν γαλλικὴν ἔκθεσιν, ἡ ὁποία [illegible]

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΚΥΡΙΑΚΗ 5 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Ἀνατολὴ ἡλίου 7.28'
Δύσις » 5.51'
Πανσέληνος
Τελώνου καὶ Φαρισαίου.—Ἀγάθης μάρτυρος καὶ Πολυεύκτου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως
Θάνατος τοῦ Οὐΐλλιαμ Πὶττ (1806)

800 λίρες τὴν ἑβδομάδα

Κινηματογράφος τῆς πόλεώς μας προέβαλε τελευταίως ταινίαν, ὑπὸ τὸν τὸν παράδοξον τίτλον: «Ἴτ», τῆς ὁποίας τὸ σενάριο ὀφείλεται εἰς τὴν γνωστὴν μυθιστοριογράφον κ. Ἔλινορ Γκλύν. Ἤδη ἡ Ἀμερικανὶς μυθιστοριογράφος, ἐπωφεληθεῖσα τοῦ θορύβου ποῦ ἐπροκάλεσεν ἡ κεντρικὴ ἰδέα τοῦ σεναρίου [illegible] μεγάλην περιοδείαν, διαλέξεων εἰς διαφόρους πόλεις τῆς Ἀμερικῆς, ἀναπτύσσουσα καὶ προφορικῶς τὰς μαγικὰς ἰδιότητας αὐτοῦ τοῦ «Ἴτ»—τοῦ ἀκαθορίστου «κάτι», τὸ ὁποῖον καθιστᾷ ἑλκυστικὸν ἕναν ἄνδρα ἢ μίαν γυναῖκα. Ἡ περιοδεία αὐτὴ τῆς ἀποφέρει 800 λίρας τὴν ἑβδομάδα (300 σχεδὸν χιλιάδας δραχμάς). Ἡ ἀνωτέρω φωτογραφία παριστᾷ τὴν κ. Ἔλινορ Γκλὺν φοροῦσαν ἰδιαιτέραν αἰσθῆτα, ὑποβλητικὴν τοῦ θέματος, τὸ ὁποῖον πραγματεύεται.

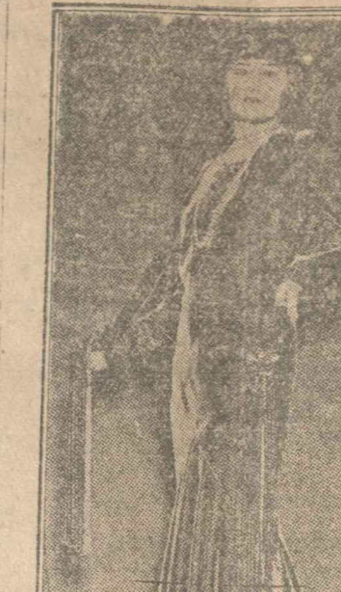

Χριστὸς... Ἀμερικάνος

Ἡ Ἀμερικανὶς γλύπτρια κ. Ἄννα Κόλμαν παρουσίασε τελευταίως εἰς τὸ κοινὸν τῆς Βοστώνης τὸ κατωτέρω ἔργον, τὸ ὁποῖον παριστᾷ τὸν Ἰησοῦν ἀγένειον καὶ ἀμούστακον. Τὸ ἔργον τοῦτο, ὅπως ἦτο φυσικόν, ἐπροκάλεσε σφοδρὰς συζητήσεις· ἐν τούτοις οἱ κριτικοὶ δὲν τοῦ ἀρνοῦνται καλλιτεχνικὴν ἀξίαν.

Ἀνεύρεσις ἀρχαιοτήτων

Εἰς τὴν θέσιν Ἅγιος Ἰωάννης τοῦ νομοῦ Ἀρκαδίας, ἀνευρέθη μαρμάρινον ἀγαλμάτιον καλλίστης τέχνης, παριστάνον νεαρὰν γυναῖκα.

Τὸ ἀγαλμάτιον κατετέθη εἰς τὸ ἀρχαιολογικὸν μουσεῖον τῆς Τεγέας.

«Νέα Ἐποχὴ»

Ἐκυκλοφόρησε τὸ 166 τεῦχος τῆς «Νέας Ἐποχῆς» μὲ περιεχόμενα ἐκλεκτά, ὡς πάντοτε, ἐξ ὧν σημειοῦμεν τὰς ἐπὶ τοῦ πολιτειακοῦ ζητήματος ἀπόψεις τοῦ κ. Γεωργ. Στρέϊτ, τὸ παλαιὸν ἄρθρον τοῦ κ. Χριστουλάκη περὶ τοῦ κ. Βενιζέλου, ὁ «Μανιακός», τὴν περὶ διεθνοῦς δικαίου διάλεξιν τοῦ κ. Καρατζίδου, ἄλλα ἄρθρα καὶ πλῆρες ἐσωτερικὸν δελτίον.

Θέατρα

(Ἀπογευματιναὶ καὶ ἑσπεριναὶ)

ΑΛΑΜΠΡΑ. (Ὄπερα Ι. Ἀγγελοπούλου) «Ριγολέττος»—«Κουρεὺς τῆς Σεβίλλης».

ΑΠΟΛΛΩΝ. «Στὸ κέφι» μὲ τὴν κ. Κυβέλην.

ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. Σήμερον ἡ πρώτη τῆς «Σερπαντίνας».

ΕΘΝ. ΘΕΑΤΡΟΝ. «Ἡ Μόνα Βάννα» μὲ τὴν δ. Τασίαν Ἀδάμ.

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. Σήμερον 5 μ.μ. ἀκριβῶς ἡ συναυλία τῶν ἔργων Μανώλη Καλομοίρη.

ΚΥΒΕΛΗΣ. (Θίασος Πετρικίου—Πριγκήπισσα). «Τὸ κομφεττί» πρώτη.

ΚΟΣΜΙΚΟΝ. «Τύχη ποῦ τὴν ἔχουν!..» (ἀκατάλληλον).

ΠΑΠΑ-Ι-ΩΑΝΝΟΥ. Τὰ «Ἐρωτικὰ γυμνάσια» μὲ τὸν Δράμαλην.

Κινηματογράφοι

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Μονομαχία».

ΔΙΟΝΥΣΙΑ. «Ὁ ἔρως τῆς Ἰωάννας Νέϋ»

ΣΑΛΟΝ ΙΝΤΕΑΛ. «Σκακιστής», 2α ἑβδομάς.

ΜΟΝΤΙΑΛ. «Ἔρως καὶ κύματα».

ΟΛΥΜΠΙΑ. «Ἡ μεγάλη παρέλασις».

ΠΑΝΘΕΟΝ. «Ἡ ξόβεργα».

ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Ἔρως καὶ κύματα».

ΡΕΓΙΝΑ. (Ὁδὸς Ἴωνος). «Ἡ μεγάλη κυρία».

Συνοικιακὰ

ΑΘΗΝΑ-Ι-ΚΟΝ. «Ἡ κόλασις τῆς Σαγάης».

Α.Ο.Δ.Ο. «Τὸ στερνὸ φιλί».

ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ. «Μὲ τὸ στανειὸ θά...»

ΕΛΛΑΣ. «Τὸ φαρμακεμένο βέλος».

ΠΑΡΘΕΝΩΝ. «Ἁγνὸς γλεντζές».

ΠΑΝΟΡΑΜΑ. «Ἐν μέσῳ φλογῶν καὶ θηρίων».

Πειραιῶς

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ. 9.30' μ.μ. «Ἡ θεία τοῦ Καρόλου».

ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Πῦρ».

ΟΛΥΜΠΙΑ. «Ὁ [illegible] πόλεμος».

Κοσμικὴ κίνησις

—Δεξιώσεις

Παρετέθη προχθὲς τέϊον παρὰ τῷ πρεσβευτῇ τῆς Πολωνίας καὶ τῇ κ. Γιούργεβιτς βοηθουμένων καὶ ὑπὸ τοῦ γραμματέως τῆς πρεσβείας κ. Σερβίνσκι.

Μεταξὺ τῶν παρευρεθέντων ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν καὶ ἡ κ. Μαζαράκη, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας καὶ ἡ κ. Λωραίν, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας καὶ ἡ κ. Κλεμὰν Σιμόν, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἰταλίας κ. Ἀρλόττα, ἡ πρέσβειρα τῆς Γερμανίας κ. Ρένερ, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἀμερικῆς καὶ ἡ κ. Σκίννερ, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Τσεχοσλοβακίας κ. Βέλνερ, ὁ ναύαρχος Τέρλ, ἡ κ. Καφαντάρη, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Φραντζῆ, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Τσαλδάρη, ὁ κ. Ροῦφος, ὁ κ. Σαλταφέρας, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Πολίτη, ἡ κ. Καποδίστρια, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ξυδάκη, ὁ κ. Καρατζᾶς, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Λορέστη, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Κακουλίδη, ὁ κ. καὶ ἡ κ. ντὲ Σάντο, ἡ κ. Ἔϋντου, ἡ κόμησσα ντὲ Κομένζ, ὁ κ. Α. Πάλλης, ὁ κ. Μπαλτατζῆς, ὁ κ. Γιανκόφσκι, ἡ κ. Παπαστράτου, ἡ κ. Ζαρίφη, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Γκέρκε, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Βαφειαδάκη, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Λεπετὶ καὶ πολλοὶ ἄλλοι.

Ἐπίσης τέϊον προχθὲς παρὰ τῷ κ. καὶ τῇ κ. Ἀντων. Μπενάκη, εἰς τὸ ὡραιότατον μέγαρόν των. Παρευρέθησαν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας καὶ ἡ λαίδη Λωραίν, ἡ κ. Καποδίστρια, ἡ κ. Μ. Ζαΐμη, ἡ κ. Κάσδαγλη, ἡ κ. καὶ αἱ δ. Παπαρρηγοπούλου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Καυταντζόγλου, ἡ κ. Α. Χωρέμη, ἡ κ. Καραπάνου, ἡ κ. Βλαστοῦ, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Μάτσα, ἡ κ. Ἀνδριτσάκη, ἡ δ. Ἀραβαντινοῦ, ἡ κ. καὶ δ. Ἀβέρωφ, ἡ κ. Σταθάτου, ἡ δ. Μίνα Σκουζέ, αἱ δ. Ντάν, ἡ κ. Μαρία Παπάγου, ὁ κ. Καρτάλης, ἡ κ. Γ. Μελᾶ, ἡ δ. Σακελλαρίδη, ἡ κ. Βούλτσου, ἡ δ. Εὐγενίδη, ὁ κ. Ἀθανασιάδης, ὁ κ. Α. Μάτσας κλπ. κλπ.

Ἀθλητισμὸς

—«Σλάβια» 1 — «Παναθηναϊκὸς» 0

Εἰς τὸ γήπεδον τῆς λεωφόρου Ἀλεξάνδρας διεξήχθη χθὲς τὸ ἀπόγευμα ἡ δευτέρα συνάντησις τῆς ἐν Ἀθήναις κατελθούσης Τσεχοσλοβακικῆς ὁμάδος «Σλάβια» μὲ τὸν «Παναθηναϊκόν». Ὁ ἀγὼν παρουσίασεν ἀρκετὸν ἐνδιαφέρον, παρηκολουθήθη δὲ ἀπὸ πολὺν φίλαθλον κόσμον, παρὰ τὴν κακοκαιρίαν.

Εἰς τὸ πρῶτον ἡμιχρόνιον ἡ «Σλάβια» διετήρει τὴν ὑπεροχὴν καὶ κατώρθωσε νὰ ἐπιτύχῃ ἓν τέρμα ἔναντι 0 τοῦ «Παναθηναϊκοῦ. Εἰς τὸ δεύτερον ἡμιχρόνιον ὁ «Παναθηναϊκός» καίτοι ἀρκετὰς φορὰς ἔλαβεν εὐκαιρίαν, δὲν κατώρθωσε νὰ ἐξουδετερώσῃ τὸ μοναδικὸν τέρμα τῶν Τσεχοσλοβάκων καὶ οὕτω ὁ ἀγὼν ἔληξεν ὑπὲρ τῆς «Σλάβιας» μὲ 1 τέρμα ἔναντι 0.

Ἡ «Σλάβια» ἐκτὸς ἀπὸ μίαν περισσότερον ἐντατικὴν προσπάθειαν τῶν κυνηγῶν της δὲν παρουσίασε περισσότερα πράγματα, ἀπὸ τὴν πρώτην της ἐμφάνισιν, μὴ ἐνισχυθεῖσα μὲ τοὺς τρεῖς καλυτέρους της παίκτας, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶχον φθάσει μέχρι χθές.

—«Σλάβια» — «Ὀλυμπιακὸς»

Εἰς τὸ ἴδιον γήπεδον, ἡ «Σλάβια» δίδει σήμερον τὸ ἀπόγευμα τὸ τρίτον της μάτς, μὲ τὴν ὁμάδα τοῦ «Ὀλυμπιακοῦ» Πειραιῶς καὶ πάλιν ὑπὸ τὴν διαιτησίαν τοῦ κ. Χατζοπούλου. Εἰς τὸν σημερινὸν ἀγῶνα ἡ νίκη τοῦ «Ὀλυμπιακοῦ» δύναται νὰ θεωρηθῇ βεβαία, ἐὰν κατέλθῃ οὗτος ὑπὸ τὴν πλήρη του σύνθεσιν.

—Ἀποχωρεῖ ὁ Ἐμμανουηλίδης

Ἐλέγετο χθές, ὅτι ὁ τελευταίως ἐκ Γαλλίας μετακληθεὶς ποδοσφαιριστὴς τῆς «Ἑνώσεως Κων)πόλεως κ. Ἐμμανουηλίδης, κατόπιν διαφωνίας πρόκειται νὰ ἀποχωρήσῃ τοῦ ἐν λόγῳ σωματείου, ἐπιστρέφων καὶ πάλιν εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

—Οἱ πυγμαχικοὶ ἀγῶνες

Εἰς τὸ θέατρον Κοτοπούλη θὰ γίνουν σήμερον τὴν 11ην π.μ. οἱ πρῶτοι ἐφετεινοὶ πυγμαχικοὶ ἀγῶνες τοῦ «Συνδέσμου Πυγμάχων Ἀθηνῶν». Τὸ πρόγραμμα περιλαμβάνει 5 ἐνδιαφερούσας συναντήσεις καὶ ἐπιδείξεις.

—Νέα νίκη τοῦ Παολίνο

Ὁ Ἱσπανὸς πυγμάχος Παολίνο ἐσημείωσε καὶ μίαν ἀκόμη μεγάλην ἐπιτυχίαν εἰς τὸ Μεξικόν, νικήσας τὸν πρωταθλητὴν Ρομέριο Ράζας, μὲ νὸκ ἄουτ εἰς τὸν 3ον γῦρον. Τὸν ἀγῶνα παρηκολούθησαν 30.000 θεαταί.

—Τὸ μάτς Χέμερυ - Σιλλὶ

Κατὰ τὴν συνάντησιν τοῦ Γάλλου πυγμάχου Χέμερυ μετὰ τοῦ γνωστοῦ Βέλγου πρωταθλητοῦ Σιλλί, νικητοῦ τοῦ μαύρου Ὢλ Μπρόουν, ἡ ὁποία ἔγινε τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην εἰς τὸ «Βὲλ Ντ' Ἰβέρ» τῶν Παρισίων, νικητὴς ἀνεδείχθη ὁ Χέμερυ, τοῦ Σιλλὶ ἀποκλεισθέντος ὑπὸ τοῦ διαιτητοῦ.

Τὰ τραῖνα Ἀττικῆς

Δι' ἀνακοινώσεως της ἡ ἑταιρεία τῶν σιδηροδρόμων Ἀττικῆς ἀναγγέλλει ὅτι ἀπὸ σήμερον ἡ ἐκκίνησις τῶν τραίνων Κηφισιᾶς καὶ Λαυρίου θὰ γίνεται ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ Ἀττικῆς καὶ οὐχὶ ὡς μέχρι τοῦδε ἀπὸ τὴν πλατεῖαν Λαυρίου, λόγῳ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἔργων τῆς ὑπογείου σήραγγος.

Ἡ 6η Λαϊκὴ τοῦ Ὠδείου

Σήμερον εἰς τὸ «Ἀττικὸν» ὥραν 10 3)4 π.μ. ἀκριβῶς δίδεται ἡ ἕκτη λαϊκὴ συναυλία τῆς συμφωνικῆς ὀρχήστρας τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Μητροπούλου. Ὡς σολὶστ μετέχει ἡ διακεκριμένη καλλιτέχνις δὶς Καίτη Ἀνδρεάδου, ἡ ὁποία θὰ τραγουδήσῃ συνθέσεις Σοῦμπερτ, Καμπρὰ καὶ Μουσσόργσκυ.

«Μόνα Βάννα»

Σήμερον τὸ ἀπόγευμα δίδεται εἰς τὸ «Ἐθνικὸν θέατρον» ἡ «Μόνα Βάννα» τοῦ Μαίτερλιγκ, μὲ τὴν δ. Ἀδὰμ καὶ τοὺς κ.κ. Ροζάν, Λούην, Βολάνην κλπ.

Ταχυδρομεῖον

ΚΥΡΙΑΚΗ, 5—2—28. «Ὕδρα» 6 π. μ. Ἀργολικόν. (Ἰταλικὸν) 11 π.μ. Σμύρνην.

Πριγκήπισσα Μάσσα

Ἡ πρώτη τοῦ «Σαλὸν Ἰντεάλ» αὔριον μὲ τὴν «Πριγκήπισσαν Μάσσαν» προειωνίζεται ὅτι θὰ ἔχῃ πρωτοφανῆ ἐπιτυχίαν, διότι πρόκειται περὶ ἑνὸς ἔργου ποῦ θὰ ἐνθουσιάσῃ κάθε ἄνθρωπο.

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ Η "ΑΝΑΤΟΛΗ„

Ὁ ὑπὲρ τῶν 14 νυκτερινῶν σχολῶν τοῦ Μικρασιατικοῦ συλλόγου «Ἀνατολή» διδόμενος εἰς τὸ «Ντελὶς» χορὸς τὴν 7 Φεβρουαρίου, θὰ παρουσιάσῃ ἐκπλήξεις. Στολαὶ καὶ χοροὶ Μικρᾶς Ἀσίας, χοροὶ πλαστικοὶ καὶ πλεῖσται ὅσαι πρωτοφανεῖς ἀτραξιόν, διοργανωθεῖσαι ὑπὸ ἐπιλέκτων κυριῶν θὰ ἱκανοποιήσωσιν ἐκείνους, οἵτινες θὰ θελήσωσι νὰ ὑποστηρίξωσι, διασκεδάζοντες, τὸ κοινωφελὲς καὶ ἐθνικὸν ἔργον τῆς «Ἀνατολῆς».

153.235
θεαταὶ παρηκολούθησαν μέχρι σήμερον τὴν ἑλληνικὴν ταινίαν
ΕΡΩΣ ΚΑΙ ΚΥΜΑΤΑ
Χάριν ἐκείνων οἵτινες δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἴδουν τὴν ταινίαν
ΣΗΜΕΡΟΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ἡ προβολὴ θὰ ἀρχίσῃ τὴν 11 πρωϊνὴν
Ἀπὸ ΑΥΡΙΟΝ δὲ καὶ καθ' ὅλην τὴν ἑβδομάδα ἡ ταινία θὰ προβάλλεται εἰς τὸ
ΣΠΛΕΝΤΙΤ
ΑΠΟ ΤΗΣ 2ας Μ. Μ.
"ΓΚΡΕΚΑ„

ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ
1871
Σήμερον ὥραν 10 3)4 π.μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἀττικοῦ δίδεται ἡ Ἕκτη Λαϊκὴ Συναυλία τῆς Συμφωνικῆς Ὀρχήστρας τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν
Διευθυντὴς Ὀρχήστρας
Δ. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ
Σολίστ
ΚΑΙΤΗ ΑΝΔΡΕΑΔΟΥ
(Ἆσμα)
Τὸ πρόγραμμα περιλαμβάνει: **Gluck**: Alceste (Εἰσαγωγή), **Haydn**: Συμφωνία ἀρ. 6, **Fauré**: Pelleas et Mélisande. **Campra**: Fetes Venitiennes, **Schubert**: Marguerite ou Rouet, **Moussorgsky**: La Foire de Sorotchinski, **Weber**: Freischutz (Εἰσαγωγή).
Τὰ εἰσιτήρια πρὸς δρχ. 15, 25, 35 πωλοῦνται εἰς τὸ Ἀττικόν

ΧΟΡΩΔΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
1920
Κυριακὴ 12 Φεβρουαρίου ὥραν 10 μ. μ.
ΜΕΓΑΣ ΧΟΡΟΣ
ΤΗΣ ΧΟΡΩΔΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΑΥΤΗΣ
ΕΙΣ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑ
Ἔνδυμα ἐπίσημον ἢ μετημφιεσμένοι δι' ἐνδύματος οἱασδήποτε ἐποχῆς.
Εἴσοδος δραχ. 100. Ἀμφιθέατρον (ἠριθμημένον) δρ. 125. Θεωρεῖα Α' καὶ ἀμφιθεάτρου δρ. 1000. Θεωρεῖον Β' μετὰ 6 εἰσόδων δρχ. 750.
Εἰσιτήρια πωλοῦνται εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Χορῳδίας Ἀθηνῶν (Σατωβριάνδου 12 τηλ. 10—74 νέον) καὶ τὸν μουσικὸν οἶκον Καζάζη.

ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑ ΜΑΣΣΑ
ἕνα κομμάτι τοῦ Ρωσσικοῦ δράματος.
ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑ ΜΑΣΣΑ
μὲ τὴν φοβερὰν ΟΚΡΑΝΑ τὴν ΑΔΥΣΩΠΗΤΟΝ ΤΣΕΚΑΝ τὴν ΧΙΟΝΙΣΜΕΝΗΝ ΣΙΒΗΡΙΑΝ
στὴν
ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑ ΜΑΣΣΑ
θὰ δῆτε τὴν φρίκην καὶ τὰ μαρτύρια τῶν ἐξορίστων. Τὸν μπολσεβικικὸν Παράδεισον.
Η ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑ ΜΑΣΣΑ
γραμμένη ἀπὸ τὸν διάσημον HENR. KISTEMAEKERS διερμηνεύθη ἀπὸ τοὺς μεγαλυτέρους Γάλλους ἠθοποιούς, ἡ δὲ σκηνοθεσία εἶναι ὀνειρώδης.
Η ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑ ΜΑΣΣΑ
ποῦ παίζεται αὔριον στὸ
ΠΑΝΘΕΟΝ
ἔχει τὴν ἀπαίτησιν τοῦ μεγάλου [illegible]

ΠΟΙΟΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΡΧΗΣ
ΠΟΙΟΣ ΕΡΓΑΤΗΣ
ΠΟΙΟΣ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
ΠΟΙΟΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΟΣ
ΠΟΙΟΣ ΕΜΠΟΡΟΣ
ΠΟΙΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ
ΠΟΙΟΣ ΕΠΙΣΗΜΟΣ
ΠΟΙΟΣ ΠΤΩΧΟΣ
ΠΟΙΟΣ ΠΛΟΥΣΙΟΣ
ΠΟΙΑ ΝΕΑ
ΠΟΙΟΣ ΝΕΟΣ
ΘΑ ΜΕΙΝΗ
ΝΑ ΜΗΝ ΔΗ
ΤΟ ΕΡΓΟΝ
ΤΗΣ ΙΔΕΟΛΟΓΙΑΣ
ΤΟΥ ΠΟΝΟΥ
ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ
ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ
ΤΗΣ ΧΛΙΔΗΣ
ΤΗΣ ΦΤΩΧΕΙΑΣ
ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ
ΤΗΝ
ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑΝ
ΜΑΣΣΑΝ
ΤΟΥ ΕΡ. ΚΙΣΤΕΜΑΚΕΡΣ
ΠΑΡΜΕΝΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΙΝΗΝ
ΤΗΣ ΡΩΣΣΙΚΗΣ
ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ
ΑΥΡΙΟΝ
ΣΑΛΟΝ ΙΝΤΕΑΛ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἀρραβῶνες

Ὁ κ. Γ. Λαμπάρης καὶ ἡ δὶς Α. Λαβίδα, ἐμνηστεύθησαν.

Ἀναχωρήσεις

Ἀνεχώρησε διὰ Παρισίους ὁ κ. Α. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ πρὸς ἐμπορευμάτων τῆς ἐπικειμένης ζὸν τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μητροπόλεως στήματος «ΠΑΡΙΣΙΝΟΣ ΟΙΚΟΣ» ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ καὶ Σια.

Καταστήματα

Λάμπες, Λάμπες ζὲ ἐπιτραπέζιες καὶ στές. Λάμπες διὰ τραπεζαρίες καὶ τελευταίων μοντέλλων Παρισίων εἰς σχεδίων καὶ χρωμάτων λαβε καὶ παραλαμβάνει θημερινῶς ὁ ἀνθοπώλης ριανός.

— Ἐκλεκτὴν καὶ πλουσίαν εἰς ΔΑΝΤΕΛΛΕΣ ΜΕΤΑΞΩΤΕΣ ΤΕΖΙ, ΧΡΩΜΑΤΙΣΤΕΣ λίαν εἰς ΛΑΜΕ ΥΦΑΣΜΑΤΑ αλεττες βραδυνές. Φορέματα γετέ—Γαφετὰ σανζὰν —κρὲπ—ζωρζὲτ εἰς ἐκλεκ τητα καὶ πλούσιον χρωματολόγιον ρέλαβε τὸ εἰδικὸν Κατάστημα κείου στολισμοῦ Θ. Γ. ΘΕΟΦΙ ΛΟΥ Ἑρμοῦ 89, ἀριθ. τηλεφ. 13—

Ἰατροὶ

—Γ. Π. Κεφαλᾶς, ἰατρός— Μενάνδρου 51, 9—12 καὶ 3—6.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΠ. ΠΑΝΤΟΣ μαιευτὴρ— χειροῦργος — εἰδικῶς ἀσχοληθεὶς ἐν Γερμανίᾳ 4—5 μ.μ. ἐν τῇ Κλινικῇ κ. ὁδὸς Ἀσκληπιοῦ 31.

ΔΡ Λ. Γ. ΒΛΑΧΟΠ Νοσήματα δέρματος τοῦ κεφαλῆς. Σολωμοῦ 32.

ΝΕΟΣ ΕΠΙΣΤΗΜ

Ὁ ἰατρὸς-καρδιολόγος κ. Παπαπαναγιώτου ἐπὶ τριετίαν τοῦ διασήμου καθηγητοῦ κ. ἐν Παρισίοις, ἐγκατεστάθη Ἀθήναις, ὁδὸς Ἀβέρωφ 2, στησε καρδιολογικὸν Ἰνστιτοῦτον τελειότερα μηχανήματα τῆς ἐν οἷς καὶ τὸν Ἠλεκτροκαρδιογράφον πρώτην φορὰν ἐφαρμοζόμενον

ΚΗΔΕΙΑΙ

Τὴν ἀγαπητήν μας θυγατέρα καὶ

ΜΑΡΙΑΝ Α. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠ

θανοῦσαν χθὲς κηδεύομεν σήμερον κὴν καὶ ὥραν 3ην μ.μ. ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Ἁγ. Γεωργίου (Καρύτση).

Ἀθῆναι τῇ 5 Φεβρουαρίου 1928

Οἱ γονεῖς: Γεώργιος Σαρρῆς ρῆ. Οἱ ἀδελφοί: Ἀναστ. πουλος, Στέφανος Παπαγεωργ θεῖοι. (Ἰδιαίτεραι προσκλήσεις λῶσιν).

Τὸν ἀγαπητόν μας σύζυγον, φόν

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ ΞΗΡΟΥ

(Κτηνίατρον (Λοχαγὸν) θανόντα χθὲς αἰφνιδίως κηδεύομεν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10 1)2 ναοῦ τοῦ Α' Νεκροταφείου.

Ἡ τεθλιμμένη σύζυγος Οἱ τεθλιμμένοι γονεῖς Ἄννα Ξηρουχάκη. Οἱ ἀδελφοί Γερ. Ζώης.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ οἰκογένεια Σίμου Ἀνδ ελθοῦσα ἐκ τοῦ πλήγματος λατρευτῆς της θυγατρὸς φῶς, σπεύδει νὰ εὐχαριστήσῃ ὁπωσδήποτε μετασχόντας τῆς πένθους.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚ
ΣΗΜΕΡΟΝ ΩΡΑ 5 Μ.Μ. ΑΚΡ
Η ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΕΡΓΩΝ ΚΑΛΟΜ
"ΗΧΩ„

ΔΕΛΦΟ
2 Πανεπιστημίου 2
Τὸ μεγαλύτερον καὶ Ἀριστο
κρατικώτερον ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ
Ὀρχήστρα πλήρης
ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΗΘΕΙ
Λόγῳ τῶν Ἀπόκρεω ἀνοικ
ΜΕΧΡΙ ΠΡΩΪΑΣ

ΟΥΦΑ-ΠΑΛ
ΔΙΟΝΥΣΙΑ
ΑΠΟ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡ
Ἕνα μεγαλειώδες ἔργο τῆς ΟΥΦΑ
ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΔΙΑΛΕΙΜ
μὲ τὴν ΕΝΝΥ ΠΟΡΤΕ
ἡ ὁποία ἐμφανίζεται διὰ πρώτη φορὰν ὕστερα ἀπὸ πενταετία λειμμία
ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΔΙΑΛΕΙΜ
μὲ τὴν ΕΝΝΥ ΠΟΡΤΕΝ στήση τὸν κόσμον τῶν μὲ τὴν ἐντελῶς μοντέρνα σι τῶν σαλονιῶν του, τον τῶν τουαλεττῶν του, νις του καὶ τοὺς ἀπεράντους πους του γεμάτους παγώνια
Τὸ ἔργο θὰ συνοδεύεται μουσικὴν τῆς ὁποίας ἔγραψε σεν ἡ ΟΥΦΑ στὸ Βερολῖνο τὰ τὴν πρεμιέραν 'Ορχήστρα ὑπὸ τὸν κ. τσόνι
Σόλο βιολὶ Λαμπίσ

ΔΟΚΙΜΑΣΑΤΕ ΤΗ
ΟΔΟΝΤΟΠΑ
ΡΟΔΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΜΙΑ ΜΗΧΑΝΗ, ΠΟΥ ΔΙΑΒΑΖΕΙ ΤΑΣ ΣΚΕΨΕΙΣ

Μία ἐκπληκτικὴ εἴδησις μᾶς ἦλθεν ἀπὸ τὴν Σοβιετικὴν Ρωσσίαν. Ὁ καθηγητὴς Λαζάρεφ, μέλος τῆς Ἀκαδημίας τῆς Μόσχας, ἰατρός, ψυχολόγος καὶ μηχανικὸς συγχρόνως, λέγεται ὅτι ἐφεῦρε μίαν μηχανήν, ἡ ὁποία διαγιγνώσκει διὰ μηχανικῶν μέσων, τὰς σκέψεις τῶν ἄλλων. Περὶ τῆς κατασκευῆς καὶ τοῦ τρόπου τῆς λειτουργίας τῆς μηχανῆς αὐτῆς δὲν ἐγνώσθησαν λεπτομέρειαι, φαίνεται δὲ ὅτι ἡ ἐφεύρεσις τηρεῖται μυστική. Ὑπάρχουν ἐνδείξεις, πείθουσαι ὅτι ἡ ἐφεύρεσις αὕτη δὲν εἶνε ἀποκύημα τῆς φαντασίας ἄλλων... ἐφευρετικῶν ἀνθρώπων. Σοβαροὶ δημοσιογράφοι καὶ ἐπιστήμονες παρέστησαν κατὰ τὰς δοκιμὰς τῆς μηχανῆς τοῦ καθηγητοῦ Λαζάρεφ καὶ ἀφηγοῦνται καταπληκτικὰ πράγματα. Ἡ μηχανὴ αὕτη πρόκειται νὰ μεταφερθῇ τὸ πρῶτον εἰς Παρισίους, κατόπιν δὲ θὰ γνωσθῇ τὸ μυστικόν της εἰς τὸν πεπολιτισμένον κόσμον. Νομίζομεν ὅτι μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης, ἐπιβάλλεται νὰ εἶνε κανεὶς ἐπιφυλακτικός. Ἡ Σοβιετικὴ Ρωσσία μᾶς ἐσυνήθισεν εἰς τῆς μπλόφες.

ΚΑΙ ΤΑ ΑΛΟΓΑ...

Εἰς τὸ ἀεροδρόμιον Λὲ Μπουρζὲ ἐπεβίβάσθη τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν, διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἀεροπλοΐας, ἕνα ἄλογο εἰς τὸ ἀεροπλάνον ποῦ ἐκτελεῖ τὴν συγκοινωνίαν Παρισίων - Λονδίνου. Ἡ Ἀμερικανὶς καλλιτέχνις τοῦ ἱπποδρομίου Μπέτυ Ράντ, ἡ ὁποία ἐπρόκειτο νὰ κάμῃ τὴν ἐμφάνισίν της εἰς τὴν ἀγγλικὴν πρωτεύουσαν, εἶχε τὴν ἔμπνευσιν νὰ μεταφέρῃ τὸν ἀγαπημένον της Φαντόμ, τὸ ὑπέροχον ἄλογό της, δι' ἀεροπλάνου. Ἀλλ' ἡ ἐπιβίβασις ὑπῆρξε πολὺ δύσκολος, διότι ὁ Φαντὸμ ἠρνεῖτο καὶ μὲ τὰ... τέσσαρα πόδια του νὰ ἐπιβιβασθῇ. Ἐχρειάσθη νὰ τοῦ παίξουν πίπιζες καὶ φυσαρμόνικες διὰ νὰ τὸν ἡμερώσουν. Ἐπὶ τέλους μὲ τὰ πολλὰ ὁ Φαντὸμ ἀνέβη εἰς τὸ ἀεροπλάνον μαζὶ μὲ τοὺς Καλιφορνέζους καουμπόϋς τοῦ ἱπποδρομίου καὶ τὴν καλλιτέχνιδα Μπέτυ Ράντ.

Μετὰ δύο ὥρας τὸ ἀεροπλάνον προσεγείωθη εἰς τὸ Λονδῖνον. Ὁ Φαντόμ, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἤδη συνηθίσει τὸν ἀσυνήθη καὶ δαιμονιώδη θόρυβον τῆς προπέλλας, ἐγκατέλειψε τὸ ἰδιόρρυθμον κλουβί του, χωρὶς ν' ἀποδείξῃ ὅτι ἀνησύχησε καθόλου.

ΔΙΠΛΩΜΑΤΗΣ ΚΑΙ ΘΕΑΤΡΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Αἱ ἐφημερίδες τοῦ Λονδίνου ἀγγέλλουν τὰ ἑξῆς παράδοξα ἐπὶ τῆς ἀναφυείσης μεταξὺ τοῦ ἐν Λονδίνῳ Σουηδοῦ πρέσβεως βαρώνου Παλμστιέρνα καὶ τοῦ θεατρικοῦ διευθυντοῦ Ρόμπερ Λόρραιν διαφορᾶς, ἐξ ἀφορμῆς τῆς παραστάσεως ἑνὸς δράματος τοῦ Στρίντμπεργκ. Ὁ Σουηδὸς πρέσβυς, πληροφορηθεὶς ὅτι ὁ Ρόμπερ Λόρραιν ἐσκόπευε νὰ δώσῃ μίαν σειρὰν παραστάσεων μὲ ἔργα τοῦ περιφήμου Σουηδοῦ δραματογράφου, ἐνδιεφέρθη ὅλως ἐξαιρετικῶς καὶ ἐπρότεινεν εἰς τὸν θεατρικὸν διευθυντὴν ὅπως προβοῦν ἀπὸ κοινοῦ εἰς τὴν μετάφρασιν τοῦ «Χοροῦ τοῦ Θανάτου». Ὁ Ρόμπερ Λόρραιν ἐδέχθη, ἀλλ' εὐθὺς μετὰ τὴν πρώτην συνεργασίαν των ἐδήλωσεν ὅτι τοῦ ἦτο ἀδύνατον νὰ συνεχίσῃ. Μετά τινας ἑβδομάδας, ὁ Ρόμπερ Λόρραιν ἀπέστειλεν εἰς τὸν κ. βαρῶνον μίαν μετάφρασιν τοῦ δράματος τοῦ Στρίντμπεργκ, μὲ τὴν παράκλησιν ὅπως ἐπιφέρῃ ἐπ' αὐτῆς μικράς τινας διορθώσεις. Ὁ τελευταῖος ὅμως ἐσχημάτισε τὴν γνώμην ὅτι εἰς τὴν μετάφρασιν τοῦ Ρόμπερ Λόρραιν ἦτο ἀδύνατον ν' ἀναγνωρίσῃ κανεὶς τὸν Στρίντμπεργκ, πρᾶγμα ποῦ δὲν ἐδίστασε νὰ τοῦ ἀνακοινώσῃ δι' ἐπιστολῆς του. Ὁ Λόρραιν, νομίσας ἑαυτὸν θιγόμενον ἐκ τῆς τοιαύτης κρίσεως τοῦ Σουηδοῦ πρέσβεως, ἀπήντησεν εἰς αὐτὸν δι' ἐπιστολῆς του ὅτι γνωρίζει, ὁ πρέσβυς δηλαδή, πολὺ ὀλίγα ἀγγλικὰ ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ ἔχῃ ἔγκυρον γνώμην περὶ τῆς ἀξίας τῆς μεταφράσεώς του. Ὁ Σουηδὸς πρέσβυς ὅμως ὄχι μόνον δὲν ὑπεχώρησεν, ἀλλὰ καὶ κατέφυγεν εἰς τὴν νομικὴν ὁδόν. Εἰς μίαν ἐπιστολήν του πρὸς τὸν Λόρραιν ἔγραψε τὰ ἑξῆς: «Φοβοῦμαι πολὺ ὅτι τὸ κείμενον τῆς μεταφράσεώς σας προσκρούει ἐπὶ τῆς συμφωνίας τῆς Βέρνης περὶ τῆς πνευματικῆς ἰδιοκτησίας καὶ θὰ ἐπεθύμουν νὰ ἐπιστήσω τὴν προσοχήν σας ἐπὶ τῶν συνεπειῶν, τὰς ὁποίας θὰ ἠδύνατο νὰ ἔχῃ ἡ ὑπὸ τὰς συνθήκας ταύτας παράστασις τοῦ ἔργου». Συγχρόνως ὁ κ. πρέσβυς παρεκάλεσε τὸν Σουηδὸν πράκτορα, τὸν ἐπιφορτισμένον μὲ τὴν εἴσπραξιν τῶν συγγραφικῶν δικαιωμάτων τῶν Σουηδῶν συγγραφέων, ὅπως ἀποσύρῃ τὴν ἔγκρισιν τῆς παραστάσεως τοῦ ἔργου, ἀλλ' οὗτος ἠρνήθη νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὴν παράκλησίν του ταύτην. Τὴν ἑπομένην ἐδημοσιεύετο εἰς τὰς ἐφημερίδας τοῦ Λονδίνου ἐπίσημος διαμαρτυρία τῆς Σουηδικῆς πρεσβείας.

Ὁ διευθυντὴς Ρόμπερ Λόρραιν, καταφυγὼν ἐπίσης εἰς τὸν τύπον, ἀπέκρουσε δημοσίᾳ τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ βαρώνου Παλμστιέρνα, δηλώσας ἐν τέλει ὅτι μόνον ἡ πρεσβευτικὴ ἰδιότης τοῦ κ. βαρώνου τὸν ἀναγκάζει νὰ μὴ καταφύγῃ εἰς τὰ δικαστήρια.

Ἀναμένεται μετ' ἀγωνίας ἡ ἐξέλιξις τῆς ὑποθέσεως αὐτῆς, ἡ ὁποία πιθανὸν νὰ εἶνε περίεργος, ἀλλὰ καὶ ἐνδεικτικὴ συγχρόνως τοῦ γεγονότος ὅτι ἀλλοῦ οἱ ἐπίσημοι ἐνδιαφέρονται μέχρις ὑπερβολῆς διὰ τὰ πνευματικὰ προϊόντα τοῦ τόπου των.

ΔΥΟ ΤΥΧΗΡΟΙ ΑΔΕΛΦΟΙ

Αἱ πολιτικαὶ ἀρχαὶ τοῦ Μὲτς ἔλαβον πρό τινος ἓν ἔγγραφον τοῦ πρωτοδικείου τῆς Ρώμης, διὰ τοῦ ὁποίου παρεκαλοῦντο ὅπως ἀναζητήσουν τὴν Ἰταλὸν ὑπήκοον Ἰωσὴφ Σκαρπόνι, κληρονομοῦντα ἀπὸ ἕνα θεῖόν του τὸ σεβαστὸν ποσὸν τῶν 89 ἑκατομμυρίων λιρεττῶν.

Ὄντως, ὁ ἐν λόγῳ Σκαρπόνι ἀνευρέθη εἰς τὴν Ὑκλάνζ, ὅπου εἰργάζετο ὡς ἁπλοῦς ἐργάτης εἰς ἕνα τῶν ἐκεῖ ἐργοστασίων. Ὁ Ἰωσὴφ Σκαρπόνι ἔχει καὶ ἕτερον ἀδελφόν, ἐργάτην ὡσαύτως εἰς κάποιο ἐργοστάσιον τοῦ Ὁμεκούρ. Οἱ δύο τυχηροὶ ἀδελφοὶ ἀναμένουν ἐναγωνίως νεωτέρας εἰδήσεις ἀπὸ τὴν Ρώμην, ἐφόρεσαν δὲ ἀμέσως μαῦρα, καίτοι ἔχουν τὴν εἰλικρίνειαν νὰ λέγουν ὅτι οὐδέποτε ἐγνώρισαν προσωπικῶς τὸν μακαρίτην θεῖόν των!

ΤΕΡΑΣΤΙΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΘΕΑΤΡΟΝ

Κατὰ πληροφορίας ἐκ Λονδίνου, ὁ Σέλβιν, ὁ γνωστὸς Ἀμερικανὸς θεατρικὸς ἐπιχειρηματίας, ἀφιχθεὶς πρὸ ἡμερῶν εἰς τὴν ἀγγλικὴν πρωτεύουσαν, ἀνεκοίνωσεν εἰς δημοσιογράφους ὅτι προτίθεται νὰ ἀνεγείρῃ ἕνα τεράστιον κινηματοθέατρον, δυνάμενα νὰ στεγάσῃ 6.200 θεατάς. Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ κ. Σέλβιν τὸ τεράστιον τὸ κτίριον πρόκειται νὰ στοιχίσῃ ἓν καὶ ἥμισυ ἑκατομμύριον λίρας στερλίνας. Τὸ σχέδιον ἔχει ἐκπονηθῆ ἤδη ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ θεάτρου Ρόξυ τῆς Νέας Ὑόρκης.

ΔΕΛΦΟΙ
2 Πανεπιστημίου 2
Τὸ μεγαλύτερον καὶ Ἀριστοκρατικώτερον ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ
Ὀρχήστρα πλήρης
ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΗΘΕΙΣ
Λόγῳ τῶν Ἀπόκρεω ἀνοικτὸν
ΜΕΧΡΙ ΠΡΩΪΑΣ

Η ΖΩΗ ΜΙΑΣ ΕΣΤΕΜΜΕΝΗΣ

ΠΩΣ ΕΠΡΩΤΟΓΝΩΡΙΣΑ ΤΗΝ ΡΟΥΜΑΝΙΑΝ

ΠΙΚΡΑ ΔΑΚΡΥΑ ΤΗΣ ΜΟΝΑΞΙΑΣ

ΤΟ Γ' ΑΡΘΡΟΝ ΤΗΣ ΧΗΡΑΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΜΑΡΙΑΣ ΤΗΣ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

[Εἰς τὸ κατωτέρω τρίτον καὶ τελευταῖον ἄρθρον της ἡ Βασίλισσα Μαρία συνεχίζει τὴν ἐξιστόρησιν τῆς ζωῆς της κατὰ τὰ πρῶτα μετὰ τὸν γάμον της ἔτη, ὁπότε ὁ ζυγὸς τοῦ Βασιλέως Καρόλου ἐβάρυνε τὴν νεαρὰν ὕπαρξίν της.]

Δὲν ἐπιθυμῶ νὰ δώσω τὴν ἐντύπωσιν ὅτι δὲν μοῦ ἐφέροντο καλὰ καὶ ὅτι δὲν μὲ περιέβαλλον μὲ ἀγάπην καὶ φροντίδα εἰς τὸ νέον μου σπίτι· ἀλλὰ ἤμουν μικρὸς καὶ ἀπαράσκευος διὰ τὰς θυσίας ποῦ μοῦ ἐζητοῦντο. Πρέπει νὰ ἔχῃ κανεὶς ὑπ' ὄψιν, ὅτι τὰ παιδικά μου χρόνια ἀνῆκον εἰς περίοδον εἰρήνης καὶ εὐημερίας ἐκτὸς τοῦ ὅτι εἶχα ζήσει εἰς χώρας καλοθεμελιωμένας ἤδη, ὅπου τὸ ἀξίωμα τῆς βασιλείας ἦτο πλῆρες λαμπρότητος καὶ αἴγλης.

Εἶχα ἔλθει ἀπ' εὐθείας, οὕτως εἰπεῖν, ἀπὸ ἕνα Ἀγγλικὸ σχολεῖο εἰς χώραν τόσον νέαν, ὥστε εὑρίσκετο ἀκόμη ὑπὸ οἰκοδόμησιν.

Ὁ Βασιλεὺς Κάρολος ἦτο ὁ πρῶτος ἀρχιτέκτων καὶ ἦτο ἐντελῶς φυσικὸν νὰ θεωρῇ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας του ὡς βοηθούς, οἱ ὁποῖοι ὤφειλαν νὰ ἐργάζωνται αὐστηρῶς σύμφωνα μὲ τὸ σχέδιον τὸ ὑπ' αὐτοῦ συνταχθέν.

Ἀλλὰ τὸ αἴσθημα ὅτι ἠγωνιζόμην ἀβοήθητος διὰ νὰ εὕρω φῶς καὶ διὰ νὰ κατανοήσω τὰ νέα αὐτὰ περιστατικά, τὰς νέας ἀπόψεις, τοὺς νέους τρόπους, συνηθείας, γλῶσσαν, αὐτὴν τὴν νέαν περὶ ζωῆς ἀντίληψιν γενικῶς, αὐτὸ ἦτο ποῦ μοῦ ἐφαίνετο τόσον σκοτεινὸν καὶ ἀξεδιάλυτον καὶ ποῦ συχνὰ μοῦ ἔφερε τόσην ἀπελπισίαν.

Πόσον ὅμως ἀγαποῦσα τὴν χώραν! Εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς εἶδα τῆς ὡμορφιές της, ἐλάτρευσα τὴν γραφικότητά της, ἠσθάνθην κάτι νὰ συγκλονίζῃ βαθειὰ τὴν καρδιά μου, ὅταν ἔβλεπα τοὺς ὑπομονητικοὺς χωρικοὺς ἐργαζομένους εἰς τὰ χωράφια, τὰ δάση ἢ τὰ ποτάμια, ποῦ ἐκατέβαζαν μεγάλας σχεδίας ξυλείας διὰ μέσου τῶν δασωδῶν κοιλάδων.

Ἐλάχιστα ὅμως ἀπὸ τὰ θεάματα αὐτὰ μοῦ ἐπετρέποντο. Ὁ Βασιλεὺς Κάρολος εἶχε παραιτήσει τὰ ταξείδια καὶ εἶχε ὀργανώσει τὴν ζωήν του εἰς ὡρισμένα ἀπόμερα σημεῖα· καὶ ἐπεμένεν οἱ νέοι νὰ ἱκανοποιηθοῦν μὲ ὅσα τὸν ἱκανοποιοῦσαν τώρα. Δὲν ἐκαταλάβαινεν, οὔτε συνεπάθει τὸν πόθον τοῦ φτερουγίσματος, τὸν ὁποῖον αἰσθανόμεθα ὁ σύζυγός μου καὶ ἐγώ.

Παρ' ὅλα ταῦτα, ἦσαν μερικαὶ εὐλογημέναι περιστάσεις, καθ' ἃς μᾶς ἐπετρέπετο νὰ περάσωμεν μίαν ἡμέραν ἔξω· τότε ἠμπορούσαμεν νὰ πᾶμε ἐπάνω στοὺς λόφους ἢ στοὺς ἀπέραντους κάμπους καὶ νὰ νοιώσωμε τὴν πραγματικὴ καρδιὰ τῆς χώρας.

* * *

Σχεδὸν ἀμέσως ἦλθα εἰς ἐπικοινωνίαν μὲ τὸν τόπον· μοῦ ἐφάνη πῶς ἄκουσα τοὺς παλμούς του· ἦτο κεραυνοβόλος ἔρως. Κάτι ἐδονήθη μέσα, κάποιο ἐσωτερον βάθος αἰσθήματος ποῦ δὲν εἶχα νοιώσει ἕως τότε καὶ ποῦ οὔτε θὰ μποροῦσα νὰ ἐκφράσω μὲ λόγια· κάτι ποῦ ἐγεννήθη κατὰ τὰ πρώϊμα ἐκεῖνα χρόνια γιὰ νὰ γίνῃ σιγά-σιγὰ ὁ ἰσχυρὸς δεσμὸς ποῦ μὲ δένει μὲ αὐτὸν τὸν λαὸν καὶ μὲ αὐτὴν τὴν ἐργασίαν, ἡ ὁποία στὴν ἀρχήν μοῦ ἐφάνη σὰν δεσμά, τίποτε ἄλλο παρὰ δεσμά.

Πῶς ἐνθυμοῦμαι μίαν μακρὰν δι' ἁμάξης διαδρομὴν διὰ μέσου τῶν κονισαλέων κάμπων (αὐτὸ συνέβη πολὺ πρὸ τῆς ἐποχῆς τῶν αὐτοκινήτων) πρὸς κάποιο μακρυνὸ μοναστῆρι, κείμενον παρὰ τὰς ὄχθας ἑνὸς συμπλέγματος λιμνῶν. Ἦτο ἄνοιξις καὶ ἡ λίμνες ἦσαν κίτρινες ἀπὸ τὶς ἄγριες ἴριδες. Παληά, σαθρὰ καὶ ἐπισφαλέστατα ξύλινα γεφύρια συνέδεον τὰς τελματώδεις αὐτὰς λίμνας. Ἐπεράσαμεν πολλὰ ἀπὸ τὰ ἀκροσφαλέστατα αὐτὰ γεφύρια καὶ ἡ ἡλιοφωτισμένες ἴριδες μ' ἔκαμαν νὰ ἐκβάλω κραυγὰς χαρᾶς, διότι ἡ ἀγάπη μου πρὸς τὰ λουλούδια ἦτο ἀνέκαθεν θεμελιῶδες τμῆμα τῆς ὑπάρξεώς μου.

Τέλος ἐφθάσαμεν εἰς ἕνα περιτειχισμένον ἱερὸν χῶρον· ἡ ἐκκλησία ὑψώνετο εἰς τὸ μέσον τῆς αὐλῆς. Διπλῆ σειρὰ στηλῶν, ἡ μία ὑπὲρ τὴν ἄλλην περιέζωνε τὸ τετράγωνον καὶ ὅλοι οἱ τοῖχοι ἦσαν ἄσπροι, ἐκθαμβωτικῶς ἄσπροι.

Πιστεύω ὅτι κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἐγεννήθη ἡ ἀγάπη ποῦ διετήρησα ἔκτοτε διὰ τοὺς χιονολεύκους τοίχους. Σήμερα κάθε τι ποῦ κτίζω εἶνε ἄσπρον καὶ ἐξ ἐνστίκτου διαλέγω ἄσπρον καθαρῶς τοῖχον ὡς φόντο ὅλων μου τῶν δωματίων. Τὰ λουλούδια ἀγαποῦν τοὺς ἄσπρους τοίχους· ἡ ὡμορφιά των προβάλλει ἐξαισία ἐπ' αὐτῶν· κανένα ἄλλο βάθος δὲν δίδει τόσον αὐτὸ τὸ ἐφφέ.

Ἐπεράσαμεν κάτω ἀπὸ ἕνα παλαιϊκόν, γεροχτισμένον κωδωνοστάσιον ὑπὸ τὸν χαρμόσυνον ἦχον τῶν κωδώνων· τὰ πέταλα τῶν ἀλόγων μας ἐχτυποῦσαν βαρειὰ ἐπάνω στῆς χονδροϊσιωμένες πέτρες. Ἔξαφνα ὁ αὐλόγυρος ἐγέμισεν ἀπὸ τῆς μαῦρες σιλουέττες τῶν ρασοφόρων καλογήρων, οἱ ὁποῖοι ἐφαίνοντο πελώριοι καὶ ἐπιβλητικοὶ μέσα εἰς τὰ μακρυὰ μαῦρα ράσα των. Διεγράφοντο σὰν γιγαντιαῖα κοράκια ἐπάνω εἰς ὅλην ἐκείνην τὴν λευκότητα.

Μέσα ἡ ἐκκλησία ἦτο μισοφωτισμένη, οἱ δὲ ζωγραφισμένοι τοῖχοί της ἦσαν κατειλημμένοι ἀπὸ στρατιὰν συμπαθητικῶν ἀρχαϊκῶν ἁγίων· ὠχροὶ καὶ λιπόσαρκοι μᾶς ἐκύτταζαν ἀφ' ὑψηλοῦ μὲ μεγάλα, ὁλάνοιχτα, τεντωμένα, ἀμυγδαλωτὰ μάτια, ὡσὰν νὰ ἐξεπλήσσοντο καὶ νὰ ἠπόρουν διὰ τὴν παρουσίαν μας ἀνὰ μέσον των. Τὸ ψάλσιμον ἦτο ἐξ ἴσου συμπαθὲς μὲ ὅλα τὰ ἄλλα καί, μολονότι κάθε ἄλλο παρὰ ὡραῖον, ἐταίριαζε κάπως μὲ τὴν ἀτμόσφαιραν τοῦ χώρου.

Ὅταν ἐβγήκαμεν ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν, ὁ αὐλόγυρος ἦτο πλήρης χωρικῶν, λευκοντυμένων, μὲ ἄνθη στὰ χέρια. Ἦλθαν ὅλοι κοντά μου κ' ἐγέμισαν τὴν ἀγκαλιά μου μὲ τὰς πολυχρώμους αὐτὰς προσφοράς, ἀσπαζόμενοι τὰ κράσπεδα τοῦ φορέματός μου, ἀκόμη δὲ καὶ τὰ πόδια μου.

Διὰ μέσου τοῦ ἀνοίγματος τοῦ θολωτοῦ καμπαναριοῦ ἔβλεπα τὰ κοιμισμένα νερά, χρυσωμένα ἀπὸ τὰς μυριάδας λουλουδιῶν ποῦ τὰ ἐγέμιζαν φῶς.

Αὐτὴ ἦτο ἡ πρώτη μου ἀποκάλυψις τῆς γραφικῆς Ρουμανίας, μιᾶς χώρας ὅπου Ἀνατολὴ καὶ Δύσις συναντῶνται— καὶ λόγῳ τοῦ ἀποκαλυπτικοῦ της χαρακτῆρος, αὐτὴ ἡ ἐπίσκεψις εἰς τὸ λιμνοκυκλωμένον μοναστήριον σημειώνει ἐποχὴν εἰς τὴν νέαν ζωήν μου.

Ναί, κάθε ματιὰ ποῦ ἔρριχνα στὸν τόπον ἐγέμιζεν ἀγαλλίασιν τὴν ψυχήν μου—τόσην ἀσυνήθη ποίησιν εἶχεν. Ἐρωτεύθηκα τὰ μικρὰ ἐξοχικὰ σπιτάκια, σκεπασμένα μὲ χνουδωτὰ φύλλα ἀραβοσίτου, ποῦ τοὺς ἔδιναν μιὰ παράξενη ἀναμαλλιασμένην ὄψιν, καί, τὴν ἄνοιξιν, τὸ ἀπροσδόκητον ἐκεῖνο πλῆθος τῶν διπλῶν ναρκίσσων καὶ τῶν ἰσχνῶν γαλάζιων ὑακίνθων, ποῦ ἐξεφύτρωναν ἀπὸ τὸ σκληρὸν χῶμα τῶν παραμελημένων μικρῶν των κήπων. Καὶ τὰς αἰφνιδίας ἐκείνας ἐμφανίσεις κομψῶν ξυλίνων ἐκκλησιῶν, γύρω ἀπὸ τὰς ὁποίας οἱ παληοὶ πέτρινοι καὶ ξύλινοι σταυροὶ συνωθοῦντο σὰν κοπάδι κουρασμένων προβάτων. Ἦσαν ἀκόμη καὶ τὰ παράξενα ἐκκλησάκια μὲ τῆς νερές κολόννες τοῦ ἐσχηματίζαν ἕνα εἶδος στοᾶς εἰς τὴν πρόσοψιν· τὰ ἐκκλησάκια αὐτὰ εἶχαν συχνὰ πλατειὲς ζωγραφισμένες μετόπες ποῦ ἀναπαρίστανον ὁλοκλήρους πομπὰς παραδόξων τὴν ὄψιν ἁγίων.

Μερικὲς φορὲς μάλιστα ὁλόκληρος ἡ πρόσοψις τῆς ἐκκλησίας κάτω ἀπὸ τὸ προστῴλιον ἦτο ζωγραφισμένη μὲ ἀφελοῦς συλλήψεως βιβλικὰς σκηνάς, παρμένες ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπὸ τὴν Ἀποκάλυψιν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου.

* * *

Μολονότι τόσον ἐδίψουσα νὰ ἰδῶ περισσότερον τὴν νέαν μου πατρίδα, αἱ σπάνιαι περιοδεῖαι τοῦ Θείου Καρόλου εἰς διαφόρους τόπους ἦσαν ἐκ τῶν μεγαλυτέρων δοκιμασιῶν μας.

Ὁποτεδήποτε ἐκινεῖτο, ἐκινεῖτο ἐπισήμως. Σταθμεύσεις σὲ κάθε σταθμόν, προσφωνήσεις, ἀντιπροσωπεῖαι, ὅλα τὰ σχολεῖα βγαλμένα εἰς προϋπάντησιν. Ὅταν τέλος ἐφθάναμεν εἰς τὴν πόλιν, ἥτις ἀπετέλει τὸ τέρμα τοῦ ταξειδίου μας, κατηρχόμεθα τῆς ἁμαξοστοιχίας, ὅλοι ἐν σώματι ὑπὸ τοὺς ἤχους τοῦ ἐθνικοῦ ὕμνου καὶ ἀμέσως ἀσφυκτιούσαμεν ὑπὸ τὸ βάρος τεραστίων ἀνθοδεσμῶν· ὁ διοικητὴς τῆς φρουρᾶς ἀνέφερεν, ὁ δήμαρχος καὶ ὁ νομάρχης προσεφώνουν, τὰ πλήθη ἐκραύγαζον: «Ζήτω!» Ἐν ᾧ δὲ συνέβαινον ὅλα αὐτά, ἡ μουσικὴ ἔπαιζεν ἐξακολουθητικῶς τὸν Βασιλικὸν Ὕμνον· οἱ κώδωνες τῶν ἐκκλησιῶν ἐσήμαινον, σάλπιγγες ἤχουν καὶ ἐρρίπτοντο χαιρετιστήριοι κανονιοβολισμοί, ἐν ᾧ τὸ ἀνυπόμονον κοινὸν συνεχῶς συνωθούμενον ἤρχετο ὅλο καὶ πιὸ κοντά, ἕως ὅτου δὲν ἐπατούσαμεν πιὰ στὴ γῆ καὶ ἐπηγαίναμεν ἐμπρὸς καὶ πίσω, σὰν μέσα σὲ κύματα, ἐναντίον τῶν ὁποίων οὐδεμία ἀντίστασις ἦτο δυνατή· διότι εἰς τὴν Ρουμανίαν οὐδέποτε τηρεῖται αὐστηρὰ τάξις!

Ἐπηκολούθει βραδεία πομπὴ διὰ μέσου τῶν κυρίων ὁδῶν, κατὰ μῆκος τῶν ὁποίων ἦτο παρατεταγμένος στρατὸς καὶ συνωθοῦντο ἔξαλλα πλήθη, τὰ ὁποῖα μᾶς ἔρριχναν τὰ ἄνθη κατὰ πρόσωπον, ἐκραύγαζον, ἐνεθουσίων—καὶ πάλιν ὁ Ἐθνικὸς Ὕμνος, ἀδιακόπως ἐπαναλαμβανόμενος! Ἐνίοτε αἱ ὑποδοχαὶ αὐταί, ἀκόμη καὶ εἰς τὰς πόλεις, ἦσαν γραφικώταται, πάντοτε δὲ ἦσαν συγκινητικαί. Ἀλλὰ ὁ θεῖος ποτὲ δὲν ἔκανε τὰ πράγματα μισά· δὲν ὑπῆρχε σχολεῖον, νοσοκομεῖον, στρατών, φιλανθρωπικὸν ἵδρυμα ποῦ νὰ μὴν ἐπισκεφθῇ, ἐπιθεωρήσῃ, θαυμάσῃ, βραβεύσῃ, ἐνθαρρύνῃ.

Ἤρχοντο κατόπιν τὰ ἀτελείωτα γεύματα, τεράστια προγεύματα καὶ τεράστια δεῖπνα, εἰς τὰ ὁποῖα ἦσαν προσκεκλημέναι ὅλαι αἱ ἀρχαί, πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαί· καὶ ὁ θεῖος ἔστηνεν ἀτέλειωτο «κουβεντολόϊ», στὸ ὁποῖον τόσον αὐτός, ὅσον καὶ ἡ θεία Ἐλισσάβετ τὰ ἐκατάφερναν θαυμάσια, ἀδιάφορον ἂν ἦσαν ἐξηντλημένοι ἀπὸ τὴν κόπωσιν.

Σὰν ἐγωϊστικὸν παιδί, ἠσθανόμην μεγάλην ἀπέχθειαν ἔναντι αὐτῶν τῶν τελετῶν· ἐδιδάχθην ὅμως πολλὰ ἀπὸ τὴν γηραιὰν βασίλισσαν, ἡ ὁποία εἶχεν ἕνα θαυμάσιον τρόπον νὰ γίνεται ἀγαπητή.

Σήμερα ντρέπομαι νὰ ξαναθυμᾶμαι τὸ πνεῦμα τῆς μυωπικῆς νεανικῆς διαμαρτυρίας μὲ τὸ ὁποῖον ἐπέκρινα τὴν ὑπέροχον αὐταπάρνησιν τῶν πρεσβυτέρων μου. Ὑπῆρχεν ἄλλως τε κάποιος σνομπισμὸς εἰς τὰ αἰσθήματά μου, διὰ τὸν ὁποῖον σήμερα κοκκινίζω.

Ἐνθυμοῦμαι τὰς μεγαλοπρεπῶς ὠργανωμένας καὶ μεγαλειώδεις βασιλικὰς ἑορτάς, εἰς τὰς ὁποίας εἶχα παραστῇ κατὰ τὰ παιδικά μου χρόνια, εἰς τὴν Ἀγγλίαν, τὴν Γερμανίαν καὶ τὴν Ρωσσίαν· τὰς ναυτικὰς ἐπιθεωρήσεις εἰς τὸ Πόρτσμουθ ἢ τὴν Μάλταν, τὰς μεγάλας παρελάσεις τοῦ Πότσδαμ, τὰς καταπληκτικὰς στρατιωτικὰς ἐπιδείξεις καὶ αὐτοκρατορικὰς πομπὰς εἰς τὴν Πετρούπολιν ἢ τὸ Τσάρσκοε. Αἱ ἐγκαρδιώταται καὶ συγκινητικώταται πράγματι ὑποδοχαὶ εἰς ἀπομεμακρυσμένας κονιορτοβριθεῖς πολίχνας, τόσον ἀνυπομονούσας νὰ δείξουν τὴν χαράν καὶ τὴν φιλοξενίαν των, τὰς προσπαθείας των καὶ τὰς προόδους των, μοῦ ἐφαίνοντο κατ' ἀρχὰς πενιχραί. Τώρα ὅμως δὲν μοῦ ἀρέσει νὰ σκέπτωμαι τὰ δάκρυα, τὰς ἀπογοητεύσεις καὶ νοσταλγίας τοῦ παρελθόντος, ποῦ ἔχυνα κρυφὰ ὅταν μὲ μισὴ μόνον καρδιὰ ἔκανα τὸ χρέος μου—καί, τὸ ἐξομολογοῦμαι ἐδῶ ἐν πάσῃ ταπεινότητι, ἐξετέλουν τὸ καθῆκόν μου κάκιστα τότε ποῦ πραγματικὴ ἀγάπη καὶ συμπάθεια δὲν εἶχαν ἀκόμη μπῆ στὴν ἀνυπότακτη καρδιά μου.

Μακρά, μακρότατα διδάγματα· ἀλλὰ τὰ ἔμαθα! Καὶ τοῦτο μὲ παρηγορεῖ ἐν μέρει διὰ τὴν ἀπογοήτευσιν ποῦ ἔνοιωθα τότε. Ἔμαθα νὰ καταλαβαίνω καὶ νὰ ἀγαπῶ αὐτὸν τὸν λαόν· ἔμαθα ἐπίσης νὰ νοιώθω τὴν ὡμορφιὰ τοῦ μόχθου καὶ τῆς αὐταπαρνήσεως· τὴν ὡμορφιὰ τῆς οἰκοδομικῆς προσπαθείας ἐν μέσῳ ἀγώνων, δυσχερειῶν καὶ λιποψυχιῶν· τὴν ὡμορφιὰ τῆς ὑπερνικήσεως τῆς ἀπογοητεύσεως καὶ τῆς ἀγαθοεργίας παρὰ κάθε ψυχικὸν πόνον.

* * *

Καὶ τώρα, πρὶν τελειώσω αὐτὰς τὰς γραμμάς, μίαν μικρὰν εἰκόνα, τὴν ὁποίαν θὰ νοιώσουν βαθειὰ μερικοὶ ἀπὸ τοὺς ἀναγνώστας τῶν σκιαγραφικῶν αὐτῶν ἀναμνήσεων, τῶν συναγμένων ἀπὸ αὐτὸ τὸ μεγάλο δάσος ἀναμνήσεων, τὴν ζωήν μου.

Μὲ εἶχαν πάει εἰς τὸν μικρὸν θαλάσσιον λιμένα μας, τὴν Κωνστάντζαν, διὰ νὰ ἐγκαινιάσω κάτι δεξαμενάς. Γεννημένη σὲ νησί, ἀγαποῦσα τὴ θάλασσα καὶ εἶχα φλογερὸν πόθον νὰ τὴν ξαναϊδῶ πάλι γιὰ μιὰ στιγμή. Ἀλλὰ ἡ ἡμέρα ἦτο πάρα πολὺ ἐπίσημος, συνεπῶς ὄχι εὐχάριστος, καὶ περὶ τὸ βράδυασμα ἔνοιωθα κούρασιν καὶ ἀπογοήτευσιν.

Πρέπει νὰ ἔχετε ὑπ' ὄψιν ὅτι τότε δὲν ὡμίλουν, οὔτε ἤννουν τὴν ρουμανικὴν καὶ τοῦτο προσέθετεν εἰς τὴν μονοτονίαν τῶν ἀτελευτήτων ἀγορεύσεων καὶ μ' ἔκαμνε νὰ αἰσθάνωμαι μεγάλην συστολὴν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς παρουσιάσεως τῶν ἀρχῶν καὶ ἐνθουσιωδῶν κυριῶν, κατευχαριστημένων ποῦ μ' ἔβλεπαν, ἀλλὰ εἰς τὰς φιλοφρονήσεις τῶν ὁποίων ἀπαντοῦσα ξηρά, γιατὶ δὲν εἶχα λόγια.

Τελευταία ἀγγαρεία μας ἦτο ἡ ἐπιθεώρησις μερικῶν ξένων φορτηγῶν πλοίων. Ἤμουν τόσον κουρασμένη, ὥστε δὲν ἄκουα τίποτα καὶ εἶχα τελείως ἀφαιρεθῆ, μὲ τὰ μάτια καρφωμένα στὸ μακρυνὸν πέλαγος, πρὸς τὸ ὁποῖον δὲν μοῦ ἐπετράπη νὰ ἀνοιχθῶ, διότι δὲν εἴχαμεν ἔλθει ἐδῶ γιὰ διασκέδασιν.

Ἔξαφνα ἄκουσα τὴν τραχεῖα φωνὴ κάποιου ναυτικοῦ καί—ναί, ἐκαταλάβαινα πραγματικὰ τί ἔλεγε! Μέσα εἰς τὴν βαβυλωνίαν ἀγνώστων γλωσσῶν, ξαφνικὰ ἡ δική μου γλῶσσα!

Τί ἔλεγεν ἡ φωνή;—πλατειάζων Σκωτσέζικος τόνος· καὶ ἄκουσα τοῦτο:

—Εἶσαι ὤμορφο κορίτσι! Ὁ Θεὸς νὰ σ' εὐλογῇ, μοῦ κάνει καλὸ στὴν καρδιὰ νὰ σὲ βλέπω!

Καὶ τὰ λόγια ἀπηυθύνοντο πρὸς ἐμὲ σὲ γλῶσσαν ποῦ ἠμποροῦσα νὰ καταλάβω. Ὁ χαιρετισμὸς ἤρχετο ἀπὸ τὴν παληὰ πατρίδα, ἀπὸ τὴν ὁποίαν μ' ἐχώριζεν ἡ θάλασσα.

Ἔστρεψα τὸ κεφάλι μου.

—Εἶσθε Σκωτσέζος;

—Γές!

—Ἀπὸ ποῦ;

—Ἀπὸ τὸ Ἐδιμβοῦργον.

Ἀπὸ τὸ Ἐδιμβοῦργον. Καὶ ὁ τίτλος τοῦ πατέρα μου ἦτο Δοὺξ τοῦ Ἐδιμβούργου καὶ πρὶν πανδρευθῶ αὐτὸ ἦτο τὸ ὄνομά μου!

Ἔνοιωσα τότε τὰ μάτια μου νὰ γεμίζουν δάκρυα καὶ τώρα ποῦ ἠμποροῦσα νὰ μιλήσω καὶ νὰ εἰπῶ κάτι, εἶχα ξαφνικὰ βουβαθῆ—δὲν ἠμποροῦσα νὰ προφέρω μιὰ λέξι.

Ἕνας χαιρετισμὸς ἐπάνω ἀπὸ τὸ πέλαγος.

Marie

Ἡ Βασίλισσα Μαρία μὲ τὴν Πριγκήπισσαν Ἰλεάναν καὶ τὸν Πρίγκηπα Νικόλαον

ΥΠΑΡΧΕΙ ΙΑΤΡΙΚΗ ΚΟΣΜΟΛΟΓΙΑ;

ΑΙ ΕΠΙΔΗΜΙΑΙ ΚΑΙ ΑΙ ΗΛΙΑΚΑΙ ΚΗΛΙΔΕΣ

ΑΙ ΝΕΑΙ ΕΡΕΥΝΑΙ ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΣΙΣΕΒΣΚΥ

Οἱ στατιστικοὶ εἶνε ἄνθρωποι μοναδικῆς δεξιότητος. Τίποτε δὲν διαφεύγει τὴν προσοχὴν καὶ τὴν ἀνιχνευτικὴν μανίαν των καὶ ἐκδίδουν κατὰ τρόπον κατηγορηματικὸν τὰς ἐτυμηγορίας των, βασιζομένας ἐπὶ τῶν ἀριθμῶν, ἐναντίον δὲ τῶν ἐτυμηγοριῶν των τίποτε δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἰσχύσῃ.

Κατὰ τὸ 1924, ὁ Ρῶσσος σοφὸς κ. Τσισέβσκι ἐδημοσίευσεν ἕνα ἐνδιαφέρον βιβλίον, τοῦ ὁποίου σκοπὸς ἦτο ν' ἀποδειχθῇ ὅτι οἱ μεγάλοι κατακλυσμοὶ τῆς ἀνθρωπότητος: πόλεμοι, ἐπαναστάσεις, ἐπιδημίαι κτλ. εὑρίσκονται εἰς ἄμεσον σχέσιν μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν κηλίδων ποῦ ὑπάρχουν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἡλίου. Ἂς ὑπενθυμίσωμεν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ὅτι ὁ Γαλιλαῖος πρῶτος ἀνεκάλυψε μὲ τὰ πρωτόγονα κιάλια του τὰς ἡλιακὰς κηλίδας. Ἔκτοτε διεπιστώθη ὅτι αἱ κηλίδες αὗται αὐξάνονται καὶ ἐλαττοῦνται περιοδικῶς καὶ εἰς ἀριθμὸν καὶ εἰς σημασίαν, ἐντὸς χρονικοῦ διαστήματος δώδεκα ἐτῶν. Δηλαδή, δώδεκα ἔτη περίπου χωρίζουν προοδευτικῶς δύο μεγάλας ἐντάσεις καὶ δύο ἐλάχιστα ὅρια ἡλιακῶν κηλίδων.

Ὁ καθηγητὴς Τσισέβσκυ ἐξέδωκεν ἐσχάτως μίαν νέαν πραγματείαν του περὶ τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τῆς σημασίας τῶν ἡλιακῶν κηλίδων, προκειμένου νὰ ἐξετάσῃ εἰδικώτερον τὰς σχέσεις αἱ ὁποῖαι εἶνε δυνατὸν νὰ ὑφίστανται μεταξὺ αὐτῶν ἀφ' ἑνὸς καὶ τῶν ἐπιδημιῶν τῆς χολέρας καὶ τῆς γρίππης ἀφ' ἑτέρου.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν χολέραν, ὁ Γιοὺγκ ἀνέφερε πρὸ πολλοῦ ἕνα συγγραφέα διατεινόμενον ὅτι ἀπέδειξεν ἄλλοτε ὅτι ἡ μεγάλη δρᾶσις τῆς ἀσιατικῆς χολέρας συνέπεσεν ἐναλλὰξ μὲ τὰς μεγάλας ἐντάσεις καὶ τὰ ἐλάχιστα ὅρια τῶν ἡλιακῶν κηλίδων. Τὰ συμπεράσματα τοῦ ἰδικοῦ μας Ρώσσου σοφοῦ εἶνε διαφορετικά. Αἱ στατιστικαί του τείνουν ν' ἀποδείξουν ἀντιθέτως ὅτι ἐπὶ ἕνα καὶ πλέον αἰῶνα ἡ μιασματικότης καὶ ἡ μεταδοτικότης τῆς χολέρας συνέπεσαν πάντοτε μὲ τὰς μεγάλας ἐντάσεις τῶν ἡλιακῶν κηλίδων καὶ ὅτι αὗται παρουσιάσθησαν ἀνώδυνοι καὶ ἀκίνδυνοι καθ' ἃς περιόδους ὁ ἥλιος ἦτο ἀκηλίδωτος. Ὁμολογῶ, ἡ παρουσιαζομένη ἀντίθεσις μεταξὺ τοῦ Ρώσσου σοφοῦ καὶ τοῦ συγγραφέως τοῦ μνημονευομένου ὑπὸ τοῦ Γιοὺγκ μὲ κάμνει κάπως σκεπτικόν. Διότι ἐπὶ τέλους ἡ μία ἐκδοχὴ εἶνε ἀδύνατον νὰ συμφιλιωθῇ μὲ τὴν ἄλλην. Ἡ μία ἐκ τῶν δύο τοὐλάχιστον—διότι ἠμπορεῖ νὰ εἶνε καὶ αἱ δύο—τυγχάνει κατ' ἀνάγκην ἐσφαλμένη.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιδημίαν τῆς γρίππης, ὁ Ρῶσσος καθηγητὴς ἐμελέτησε πολὺ τὰς στατιστικάς. Τὰ συμπεράσματα τῆς μελέτης του αὐτῆς συνοψίζονται εἰς τὰ ἑξῆς: Αἱ ἐπιδημίαι τῆς γρίππης ἔχουν μίαν μέσην περιοδικότητα περίπου ἕνδεκα ἐτῶν καὶ 3)4, δηλ. ἴσην πρὸς τὴν τῶν ἡλιακῶν κηλίδων. Ἡ διάρκειά των εἶνε τεσσάρων ἐτῶν, τείνουν δὲ νὰ ἐκδηλωθοῦν 2—3 ἔτη πρὸ ἢ 2—3 ἔτη μετὰ τὴν μεγάλην ἔντασιν τῶν κηλίδων. Συνεπῶς ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ ἀναμένῃ μίαν ἐπιδημίαν ἀνὰ τρία ἔτη μετὰ τὸ ἐλάχιστον ἔργον τῆς ἡλιακῆς ἐντάσεως. Ἀμφιβάλλει κανείς;

Καὶ ὁ κ. Τσισέβσκυ καταλήγει μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον νὰ εὕρῃ μίαν σχέσιν μεταξὺ τῆς αἰτιολογίας τῆς χολέρας καὶ τῆς αἰτιολογίας τῆς γρίππης. Ἰδοὺ ποῦ ἀνοίγει νέους ὁρίζοντας εἰς τοὺς θιασώτας τοῦ Ἱπποκράτους, οἱ ὁποῖοι ἀναζητοῦν ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν νὰ εὕρουν πόθεν προέρχεται ἡ γρίππη καὶ ἡ ἐγκεφαλικὴ μηχανὴ τῶν ὁποίων ἀπεδείχθη πάντοτε ἀνεπαρκὴς διὰ μίαν τοιαύτην ἐπιστημονικὴν πτῆσιν.

Ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ἀνάγκη νὰ πάρῃ κανεὶς κατὰ γράμμα τὰ συμπεράσματα τοῦ Ρώσσου σοφοῦ—τὰ ὁποῖα εἶνε ἄλλωστε πολὺ ἀμφισβητήσιμα καὶ λόγῳ ἀνεπαρκείας τῶν στατιστικῶν δεδομένων καὶ λόγῳ τοῦ ὅτι ἄπειροι κοινωνικοὶ παράγοντες παίζουν τὸν ρόλον των εἰς τὴν ἐπιδημιολογίαν—ἠμπορεῖ νὰ ὁμολογήσῃ ἀπεριφράστως ὅτι αἱ ἔρευναι τοῦ κ. Τσισέβσκυ μᾶς ὑποδεικνύουν ἕνα στάδιον μελέτης, τελείως σχεδὸν ἠγνοημένον μέχρι σήμερον: τὸ τῶν κοσμικῶν ἐπιδράσεων ἐπὶ τῆς ὑγείας τοῦ ἀνθρώπου.

Εἴμεθα ἀνδρείκελλα, ποῦ θεωροῦμεν τοὺς ἑαυτούς μας ἐλευθέρους, ἀλλὰ τῶν ὁποίων κάθε κίνησις, κάθε ὄργανον, διευθύνεται ἀπὸ ἄπειρα ἀθέατα νήματα. Μεταξὺ τῶν νημάτων τούτων, τὰ πλέον λεπτὰ καὶ τὰ περισσότερα ἴσως, ὄχι ὅμως καὶ τὰ γνωστότερα, εἶνε αἱ ἀκτῖνες τῶν ἀστέρων καὶ τοῦ ἡλίου. Οἱ ἀστρολόγοι ἐμάντευσαν τὴν ἀλήθειαν ταύτην, καίτοι δὲν ἠμπόρεσαν ν' ἀποδείξουν τίποτε θετικόν.

Ποία σχολὴ θ' ἀναλάβῃ τὴν πρωτοβουλίαν νὰ ἱδρύσῃ ἐργαστήριον καὶ νὰ παραδώσῃ μαθήματα ἰατρικῆς κοσμολογίας; Καὶ πότε τὰ πανεπιστήμιά μας θὰ χορηγοῦν διπλώματα.... ἀστρικῆς ἰατρικῆς;

ΣΑΡΑ ΝΟΡΝΤΜΑΝ

Ἀριθ. 6450

Τὸ δικαστήριον τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν. Συνεδριάσαν δημοσίᾳ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ του τὴν 17 Σεπτεμβρίου 1927 ἵνα δικάσῃ ἐπὶ τῆς ἑξῆς ὑποθέσεως μεταξὺ τοῦ ἐνάγοντος Νικολάου Σπηλιωτάκη κατοίκου Ἀθηνῶν, παραστάντος διὰ τοῦ πληρεξουσίου του δικηγόρου Μ. Ἀφεντάκη, τοῦ ἐναγομένου Γεωργίου Χρηστακοπούλου πρώην κατοίκου Ἀθηνῶν καὶ ἤδη ἀγνώστου διαμονῆς μηδόλως παραστάντος. Διὰ ταῦτα. Δικάζον ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου Γ. Χρηστακοπούλου. Ὁρίζει παράβολον διὰ τὴν περίπτωσιν ἀσκήσεως ἀνακοπῆς ἐκ δραχμῶν 300. Δέχεται τὴν ὑπὸ κρίσιν ἀγωγήν. Ἀναγνωρίζει τὸν ἐνάγοντα κύριον τῶν εἴκοσι πέντε (25) μετοχῶν τῆς ἑταιρείας Οἴνων καὶ Οἰνοπνευμάτων ἑδρευούσης ἐν Ἀθήναις καὶ ὑπὸ ἀριθμοὺς 35631—35633 καὶ 17976 ἕως 17995. Ὑποχρεοῖ τὴν ἐναγομένην νὰ παραδώσῃ τῷ ἐνάγοντι κατὰ νομὴν καὶ κυριότητα ταῦτα. Ἐπικυροῖ τὴν εἰς χεῖρας τοῦ τρίτου ἐπιβληθεῖσαν συντηρητικὴν κατάσχεσιν διὰ τοῦ ἀπὸ 5 Ἰουνίου κατασχετηρίου. Ὑποχρεοῖ τὴν τρίτην νὰ τῷ παραδώσῃ τὰς μετοχὰς ταύτας. Ἀπαγγέλων χρηματικὴν ποινὴν ἐκ δραχμῶν 3.000 κατὰ τοῦ ἐναγομένου καὶ κατὰ τῆς τρίτης διὰ τὴν περίπτωσιν τῆς τυχὸν ἀρνήσεως αὐτῶν πρὸς παράδοσιν εἰς αὐτὸν τῶν μετοχῶν τούτων. Καὶ καταδικάζει τὸν ἐνάγοντα εἰς τὰ τῆς δίκης ἔξοδα καὶ τέλη ἐκ δραχμῶν 850 ἐξ ὧν δρ. 600 δι' ἀμοιβὴν δικηγόρου καὶ τὰ τέλη. Ἐκρίθη ἀπεφασίσθη καὶ ἐδημοσιεύθη. Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Σεπτεμβρίου 1927. Ὁ προεδρεύων ΞΕΝ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ. Ὁ δικ. γραμματεὺς Β. Κολιόπουλος.

Κεφαλαλγία, Νευραλγία, Γρίππη
Ζητήσατε ἀπὸ τὸν Φαρμακοποιόν σας τὴν
RHODINE
USINES du RHÔNE
Γενικὸς Ἀντιπρόσωπος μετὰ παρακαταθήκης
Ὁδὸς Φωκίωνος 13 ΑΘΗΝΑΙ

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΗΣ "ΠΡΩΪΑΣ„

ΟΧΛΟΣ...

—Ἄχ, Θεέ μου! Ἄχ, Θεέ μου! Βοήθεια! Τρέξατε! Βοήθεια!

Καὶ ὁ κ. Ροντιγκὲ στὸ κατῶφλι τῆς πόρτας του, ποὺ ἄνοιξε ξάφνου, φάνηκε, μὲ τὰ μαλλιὰ ἄνω-κάτω, τὰ χέρια σηκωμένα, μὲ τὸ βλέμμα ἀλλόφρον.

—Ἄχ, Θεέ μου! Ἄχ, Θεέ μου! Βοήθεια! Τρέξατε!

Ἦταν ἀκριβῶς ἡ ὥρα ποὺ ἔκανε τὸν καθημερινό του περίπατο, γι' αὐτὸ καὶ ἡ κατάπληξη τῶν γειτόνων νὰ τὸν δοῦν ἄξαφνα σ' αὐτὴ τὴν κατάσταση ἦταν ἀπερίγραπτη. Διὰ μιᾶς σὰ νὰ σταμάτησε ἡ ζωὴ καὶ ἡ κίνηση στὸ μικρὸ συνοικιακὸ δρόμο. Συνέβαινε κάτι ἀπίστευτο. Ὁ κ. Ροντιγκὲ συνήθως τόσο γαλήνιος, τόσο μειλίχιος, τόσο μεθοδικὸς στὸν τρόπο ποὺ ἔβγαινε ἀπὸ τὸ σπίτι του, ἐκεῖνος ποὺ περπατοῦσε τόσο σιγὰ μὲ μικρὰ βηματάκια, ἔχοντας τὰ πόδια ἐλαφρὰ ἀνοιχτὰ σὰ γιὰ νὰ πηγαίνῃ πιὸ στέρεα, λίγο κυρτός, πάντα χαμογελαστὸς καὶ εὐπροσήγορος, αὐτὴ τὴ στιγμὴ ἔκανε χειρονομίες μανιακοῦ, ἐμόρφαζε, οὔρλιαζε, χτυπιόταν, ποὺ θἄλεγε κανείς, ἔτσι μάλιστα ποὺ ἦταν ὠχρός, πὼς τὸν εἶχε πιάσει ἐπιληψία.

Μόλις συνῆλθαν λίγο ἀπὸ τὴν πρώτη ἐντύπωση οἱ γειτόνοι καὶ πολλοὶ διαβάτες, μαζεύτηκαν γύρω ἀπὸ τὸν κύριο Ροντιγκέ.

—Ἄχ, Θεέ μου! Ἄχ, Θεέ μου! ξαναχραύγασε ὁ κύριος Ροντιγκὲ μὲ πιὸ ἄγριες φωνὲς τώρα καὶ μὲ πιὸ ἀλλόφρονες χειρονομίες.

—Ἄχ, Θεέ μου! Βοήθεια!

Τότες ἀπὸ δῶ κι' ἀπὸ κεῖ ὑψώθηκαν φωνές:

—Τί τρέχει; Τί τρέχει; Κύριε Ροντιγκέ, τί συμβαίνει; Εἶστε ἄρρωστος; Τί τρέχει;

—Ἄχ, Θεέ μου! Βοήθεια! Ἔχω... τή... Βοήθεια!

Τὸ περιώδυνο κι' ἀπελπισμένο αὐτὸ παράπονο τοῦ κυρίου Ροντιγκὲ χύθηκε στὸ δρόμο, πέρασε ἀπ' ὅλες τῆς πόρτες, μπῆκε ἀπ' ὅλα τὰ παράθυρα, συντάραξε ὅλες τῆς ψυχὲς καὶ ἔκαμε ὅλα τὰ πρόσωπα συμπονετικά:

—Μὰ πρὸς Θεοῦ; Τί τρέχει; Τί συμβαίνει; Ποῦ τρέχει ὁ κόσμος;

Κάποιος ποὺ περνοῦσε ρώτησε:

—Ἦρθαν στὴν πλατεῖα σαλτιμπάγκοι;

Κι' ἕνας ἄλλος:

—Ἔπιασε φωτιὰ πουθενά;

—Φωτιά! Φωτιά! Ἔπιασε φωτιά! ἔλεγαν κάποιοι ἄλλοι.

Τὰ μαγκόπαιδα ποὺ ἔπαιζαν καὶ ἡ νοικοκυράδες ποὺ ἔρραβαν παρατοῦσαν τὸ ἔργο τους κι' ἔτρεχαν νὰ δοῦν τί τρέχει, κυττάζοντας τὸν οὐρανὸ πάνω ἀπὸ τῆς στέγες.

—Μὰ ποῦ ἔπιασε φωτιά; Ἔ; Ποῦ ἔπιασε;

—Γιατί δὲν χτυποῦν τῆς καμπάνες;

—Γιατί δὲν φέρνουν τῆς ἀντλίες;

—Ἡ ἀντλίες ἔπρεπε τώρα νἄχουν φτάσει στὸν τόπο τῆς καταστροφῆς!

—Οὔτε ἕνας πυροσβέστης δὲ φαίνεται!

—Κράτος εἶνε αὐτό!

—Ἀκοῦς νὰ μὴ σπεύσουν ἡ ἀντλίες... Θὰ καοῦμε σὰν τὰ ποντίκια ὅλοι δῶ χάμω!

—Δὲ φαίνονται ἡ φλόγες...

—Ναί, οὔτε καπνοὶ βγαίνουν ἀπὸ πουθενά.

Ἀλλὰ ἕνας ἄνθρωπος ποὺ κρατοῦσε ἕνα παιδὶ στὴν ἀγκαλιὰ εἶπε:

—Δὲ βλέπετε καλὲ πὼς εἶνε τρελλός!

Καὶ πολλοὶ ἐπανάλαβαν:

—Εἶνε τρελλός!

—Τρελλός! Τρελλός!

—Μὰ ποιὸς εἶνε τρελλός; Ποῦ εἶνε;

—Μὴν πηγαίνετε ἀπὸ κεῖ· μπορεῖ νὰ σᾶς ἐπιτεθῇ... νὰ σᾶς δαγκώσῃ!

—Νὰ τὸν κουκουλώσουν μ' ἕνα σακκί... ἔτσι θἆναι ἀκίνδυνος... μὴν πλησιάζετε

—Νὰ κράξουν τοὺς χωροφύλακες...

Τὸ πλῆθος φούσκωνε, ἐνῷ ἡ λέξη: εἶνε τρελλός, ἦταν σ' ὅλα τὰ στόματα...

—Ποιός, καλέ, εἶνε τρελλός;

—Μὰ ποιός; Ποῦ;

—Μὰ δὲ βλέπετε... τὰ μάτια του γούρλωσαν... τὰ σάλια του τρέχουν.

—Μὰ ποιανοῦ; Λύσσαξε κανένας σκύλος;

—Καλὲ ὁ κ. Ροντιγκέ... ὁ κ. Ροντιγκὲ τρελλάθηκε...

—Μὴν πλησιάζετε...

Καὶ ὁ κ. Ροντιγκὲ νὰ ξακολουθῇ νὰ κραυγάζῃ χειρονομῶντας:

—Ἄχ, Θεέ μου! Φίλοι μου! Καλοί μου φίλοι! Ἀγαπημένοι μου φίλοι!

Καὶ ἔπεσε λιποθυμισμένος ἀνάμεσα στοὺς ἀνθρώπους ποὺ τὸν περικύκλωναν. Μιὰ φωνὴ φρίκης ὑψώθηκε καὶ ἔπειτα τίποτα. Σιωπή. Ὁ κ. Ροντιγκὲ χάμω ἀναίσθητος, μὲ τὰ χέρια ἀνοιχτὰ ὁ μισὸς στὸ δρόμο κι' ὁ μισὸς στὰ σκαλιὰ τοῦ σπιτιοῦ του.

—Πέθανε; εἶπε κάποιος...

—Πρέπει νὰ δοῦμε ἂν πέθανε.

—Ναί... χωρὶς ἄλλο πέθανε...

Καὶ ἡ λέξη «πέθανε» στριφογυρνοῦσε πάνω ἀπὸ τὸν κ. Ροντιγκὲ ποὺ ἔμενε ξαπλωμένος προύμυτα μὲ τὸ πρόσωπο στῆς σκόνες τοῦ δρόμου.

Καὶ τότες ἕνας ἄνθρωπος μὲ γυμνὰ καὶ τριχωτὰ μπράτσα καὶ μὲ πέτσινη ποδιὰ δεμένη στὴ μέση, ἀποσπάστηκε ἀπὸ τὸ πλῆθος, πλησίασε τὸν ξαπλωμένο κ. Ροντιγκέ, ἔσκυψε, ἀκούμπησε τὸ μαυριδερό του χέρι στὸ στομάχι του καὶ εἶπε:

—Σαλεύει!... Σαλεύει! Σαλεύει ἀκόμα!

—Μὰ τότες δὲν εἶνε πεθαμένος! Γύρνα τον ἀνάσκελα.

—Καλύτερα χτύπησέ τον στὴ ράχη.

—Τὰ μάτια του κουνήθηκαν...

—Μὰ τότες ἂν εἶνε ἔτσι, ἂς τὸν σηκώσωμε ἀπὸ δῶ...

—Νὰ τὸν βάλωμε μέσα...

—Στὸ κρεββάτι του...

—Κι' ἕνας γιατρὸς νἄρθῃ!

—Ἕνας γιατρός!... Ποὖναι ἕνας γιατρός!

Ὁ ἄνθρωπος μὲ τὰ τριχωτὰ μπράτσα ἀγκαλιάζοντας τὸν κ. Ροντιγκὲ τὸν ἀνασήκωσε. Ἀγκομαχοῦσε, ἡ φλέβες τοῦ λαιμοῦ του πρήστηκαν.

—Καλὲ εἶνε ἀσήκωτος! Τί βάρος εἶνε αὐτό!

Τὸ πλῆθος τότε εἶπε:

—Ὡραῖα, μίλησε κόλας...

Σούτ! Σιωπή... νὰ δοῦμε τί λέει...

—Τί εἶπε; Βάλτε τον στὰ σκαλιά... θὰ τὸν σκάσετε... Κάμετε τόπο ν' ἀνασάνῃ.

Καὶ ἀνάμεσα στὸ μουρμουρητὸ τῶν ἀνθρώπων ὁ κ. Ροντιγκὲ ἀνάπνευσε ξάφνου βαθειά...

—Ἄχ Θεέ μου! Ἄχ, Θεέ μου!

Ὁ ἄνθρωπος τὸν ἔβαλε στὰ σκαλιά, ξεκούμπωσε τὸ κολλάρο του...

—Ἔ, πῶς τὰ πᾶμε, κύριε Ροντιγκέ;... Καλά, ἔ;

Ὁ κ. Ροντιγκὲ ἀνάπνευσε πάλι καὶ κύτταξε τὸν κόσμο ξαφνισμένος. Χοντρὲς σταγόνες ἱδρῶτος φάνηκαν στὸ μέτωπό του.

—Ἐλᾶτε τώρα, κύριε Ροντιγκέ, νὰ σᾶς πᾶμε στὸ κρεββατάκι σας... ἔ;... εἴσαστε ἄρρωστος... πρέπει νὰ ἡσυχάσετε...

—Ὄχι... ἀφῆστέ με χάμω... δὲ θέλω.

Τὰ δόντια του χτυποῦσαν... Ἕνας τρόμος συσποῦσε τὸ πρόσωπό του... Ἐτραύλισε πάλι:

—Ἀφῆστέ με ἐδῶ... Δὲ θέλω νὰ πάω στὴν κάμαρά μου, δὲ θέλω νὰ μὲ βάλουν στὸ κρεββάτι μου...

—Κύριε Ροντιγκέ... ἐλᾶτε στὰ συγκαλά σας...

—Ὄχι... δὲ θέλω... πηγαίνετε στὴ δουλειά σας... Πηγαίνετε νὰ δῆτε ἂν χτυπᾷ ἡ καρδιά της ἀκόμα...

Ἕνας ψίθυρος ἀκούστηκε:

—Τί εἶπε;... μίλησε γιὰ τὴν καρδιά του;

—Κλεῖστέ της τὰ μάτια! ἱκέτευσε ὁ κ. Ροντιγκέ...

—Ποιὰ καρδιά; Ποιὰ μάτια; Τρελλάθηκε καλά... παραμιλᾶ...

—Μὰ πηγαίνετε λοιπόν... Θἄχῃ κρυώσει! Ἄχ, Θεέ μου! Ἐγώ, ποτὲ πιὰ δὲ θὰ πατήσω στὴν κάμαρά μου... Δὲ θὰ κοιμηθῶ ποτὲ πιὰ στὸ κρεββάτι μου... Ἄχ, Θεέ μου! Θεέ μου!

—Καλὲ εἶνε τρελλός! Ἐγὼ ἀμέσως τὸ εἶπα.

—Χωρὶς ἄλλο εἶνε τρελλός... κ' ἐγὼ τὸ εἶπα.

Ὁ ἄνθρωπος ἀκούμπησε τὸν κ. Ροντιγκὲ στὴ γωνιὰ τῆς πόρτας καθιστὸ καὶ μπῆκε στὸ σπίτι. Γύρισε ἀμέσως σὰ χαμένος μὲ τὰ μάτια γουρλωμένα.

—Βοήθεια! Πιάστε τὸ φονιᾶ! Εἶνε πεθαμένη!

—Ποιός; Ποιός;

—Ἡ κυρία Ροντιγκέ!

—Ἡ κυρία Ροντιγκέ; Πεθαμένη;

—Ναί... τὴ σκότωσε!

—Τὴ σκότωσε ὁ κ. Ροντιγκέ!!

—Ναί τὴ σκότωσε... τὴ χτύπησε στὸ κεφάλι... Εἶνε ξερὴ πιά.

—Πιάστε τὸ φονιᾶ!

—Τρέξτε στὴν ἀστυνομία!

—Νἄρθῃ κι' ὁ δήμαρχος... Ποὖνε ὁ δήμαρχος... Τὸ καθῆκον του εἶνε ἐδῶ!

—Νὰ μποῦμε μέσα... Νὰ δοῦμε τὴ σκοτωμένη... Ἀκοῦς νὰ τὴ σκοτώσῃ!

—Ἕνας ἄνθρωπος τόσο καλός, τόσο εὐγενικός...

—Τὸν ἔδερνε· ἀκούγαμε...

—Τοὔδινε νὰ τρώῃ ὅλο κόκκαλα...

—Τὸν ἔβαζε χάμω νὰ πλαγιάζῃ.

—Μιὰ μέρα τοῦ ζεμάτισε τὸ πρόσωπο. Τοὔχυσε ζεστὸ νερό.

—Ναί... ναί... Αὐτὴ κοιμόταν μὲ τὸ διανομέα τοῦ ταχυδρομείου... ὅλοι τὰ ξέρουν!

—Πιάστε τὸ φονιᾶ! Τὸ φονιᾶ!

Οἱ χωροφύλακες ἔφτασαν. Ὁ ἐπὶ κεφαλῆς ἀξιωματικὸς ρώτησε:

—Τί τρέχει; Ἐμπρός!... Φευγᾶτε ἀπὸ δῶ... Τί τρέχει;

—Πέθανε... εἶνε πεθαμένος...

—Ποιὸς εἶνε πεθαμένος; Κάνετε τόπο... Ἀνοῖχτε νὰ περάσῃ ἡ ἐξουσία...

—Τὴ σκότωσε!

—Ποιός; Μὰ ἀνοῖχτε τὸ λοιπὸν νὰ σᾶς πάρῃ ὁ διάολος! Ποιὸς τὴ σκότωσε;

Μὲ γροθιές, μὲ σκουντιές, μὲ σπρωξιές, οἱ χωροφύλακες χώθηκαν μέσα στὸν κόσμο, βλαστημῶντας, βρίζοντας, ἐρωτῶντας... Τέλος μπόρεσαν νὰ εἰσχωρήσουν ὡς τὸ κατῶφλι τοῦ σπιτιοῦ ὅπου ὁ κ. Ροντιγκὲ ξέφρενος, βογκοῦσε ἀκατάπαυτα:

—Ἄχ, Θεέ μου! Ἄχ, Θεέ μου!

Κάποιες φωνὲς σποραδικὰ διάταζαν:

—Πιάστε τον! Αὐτὸς εἶνε! Τὴ σκότωσε!

—Ποιὸς αὐτός;... Ποῦ; Ποιὸς τὴ σκότωσε;

—Ὁ Ροντιγκέ! Ὁ Ροντιγκέ!...

—Θάνατος στὸ φονιᾶ! Θάνατος στὸν Ροντιγκέ!

Τὴ στιγμὴ ἐκείνη ὁ ἀξιωματικὸς ἀντιλήφθηκε τὸν κ. Ροντιγκὲ ἀκουμπισμένο στὴν πόρτα σὰν μισαδειανὸ τσουβάλι.

—Αὐτός! Αὐτός! Θάνατος στὸν Ροντιγκέ!

Ἀλλὰ ἡ φωνὴ τοῦ κ. Ροντιγκὲ ἀκούστηκε τότε, θλιβερή, ἀδύνατη σὰν πνοή:

—Δὲν εἶμαι ἐγώ... Μόνη της... Ἔπεσε ξάφνου καὶ χτύπησε στὴ θερμάστρα... δὲν εἶμαι ἐγώ;

—Ψέματα! Ψέματα! ἀκούστηκαν ἡ φωνὲς ἀπὸ τὸ πλῆθος. Αὐτὸς τὴ σκότωσε! Τὸν εἴδαμε! Τὴ χτύπησε στὸ κεφάλι! Εἶνε ξερὴ πιά!

—Γιατί εἶμαι ἐγώ! Γιατί θέλετε νἆμαι ἐγώ! Γιατί; Ἄχ, Θεέ μου! Ἄχ, Θεέ μου! ἐπανέλαβε ὁ κ. Ροντιγκὲ μ' ἄπειρη θλίψη.

—Σιωπή! τὸν διέκοψε ὁ ἀξιωματικός.

Καὶ γυρνῶντας στὸ πλῆθος ποὺ ξακολουθοῦσε νὰ οὐρλιάζῃ μὲ μῖσος: «εἰς θάνατον! εἰς θάνατον!» πρόσταξε:

—Διαλυθῆτε! Ἐμπρός! Διαλυθῆτε σᾶς λένε!

Ἔπειτα ἀποτεινόμενος στοὺς χωροφύλακες, εἶπε:

—Πηγαίνετε στὸ γιατρό... Πηγαίνετε στὸν εἰρηνοδίκη!

Καὶ βάζοντας τὸ χέρι στὸν ὦμο τοῦ κ. Ροντιγκέ, ἐν ᾧ τὸ πλῆθος ξακολουθοῦσε νὰ οὐρλιάζῃ «εἰς θάνατον!» ἐπρόφερε:

—Ἐν ὀνόματι τοῦ νόμου σᾶς συλλαμβάνω!

OCTAVE MIRBEAU

ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑ ΛΙΜΕΝΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Τὴν 18ην Φεβρουαρίου ἐ.ἔ. ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν μεσημβρίαν ἐν τοῖς γραφείοις τῆς Ἐπιτροπείας Λιμένος Πειραιῶς, γίνονται δεκταὶ ἐνσφράγιστοι προσφοραὶ διὰ τὴν προμήθειαν 1.500 τ. γαιανθράκων μιᾶς τῶν ἐν τῇ σχετικῇ διακηρύξει ἀναφερομένων ποιοτήτων, παραδοτέων μέχρι τῆς 15ης Μαρτίου ἐ.ἔ.

Οἱ σχετικοὶ ὅροι εἰσὶ καθ' ἑκάστην εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἐνδιαφερομένων ἐν τοῖς γραφείοις τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῆς ἐργολαβίας τῶν νέων ἔργων Πειραιῶς.

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 3η Φεβρουαρίου 1928

(Ἐκ τοῦ γραφείου)

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ ΑΤΤΙΚΗΣ Α. Ε.

Ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν ἔργων κατασκευῆς τῆς σήραγγος Ἀθηνῶν καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Γ' Σεπτεμβρίου διακόπτεται ἡ κυκλοφορία τῶν ἁμαξοστοιχιῶν Κηφισιᾶς καὶ Λαυρίου ἐπὶ τοῦ τμήματος Ἀθῆναι—Ἀττικὴ ἀπὸ τοῦ μεσονυκτίου τῆς 5ης Φεβρουαρίου 1928, ἡμέρας Κυριακῆς.

Ἀπὸ τῆς 6ης Φεβρουαρίου 1928, ἡμέρας Δευτέρας, θὰ εἶνε ἀκραῖος σταθμὸς τῶν σιδηροδρόμων Κηφισιᾶς καὶ Λαυρίου ὁ σταθμὸς Ἀττικῆς, τίθεται δὲ ἐν ἰσχύϊ νέον δρομολόγιον, τοιχοκολληθὲν ἤδη εἰς τοὺς σταθμοὺς καὶ τὰς στάσεις τῶν γραμμῶν.

Πρὸς διευκόλυνσιν τῶν ἐπιβατῶν ἀμφοτέρων τῶν γραμμῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἔργων τῆς σήραγγος, κατεσκευάσθη ὑπὸ τῆς Ἠλεκτρικῆς ἑταιρείας Μεταφορῶν διακλάδωσις τῆς τροχιοδρομικῆς γραμμῆς Σεπολίων ἀπὸ τῆς πλατείας Ἀττικῆς μέχρι τῆς ἐν τῷ σταθμῷ Ἀττικῆς νέας ἀποβάθρας ἐπιβατῶν τοῦ σιδηροδρόμου. Εἰδικὰ τροχιοδρομικὰ ὀχήματα τῆς ἑταιρείας Μεταφορῶν θὰ μεταφέρουν τοὺς εἰς Ἀττικὴν ἐρχομένους ἐπιβάτας, διὰ τῆς διακλαδώσεως ταύτης καὶ τῆς γραμμῆς Σεπολίων μέχρι τῆς πλατείας Λαυρίου, [illegible] ὡς καὶ τοὺς ἐξ Ἀθηνῶν ἀναχωροῦντας ἐπιβάτας ἀπὸ πλατείας Λαυρίου μέχρι σταθμοῦ Ἀττικῆς.

Τὰ δρομολόγια τῶν τροχιοδρομικῶν ἁμαξῶν ἐκανονίσθησαν κατ' ἀντιστοιχίαν πρὸς τὰ σιδηροδρομικά.

Εἰσιτήρια ἐπιβατῶν πρὸς τοὺς σταθμοὺς τῶν γραμμῶν Κηφισιᾶς καὶ Λαυρίου θὰ ἐξακολουθήσουν ἐκδιδόμενα ὑπὸ τοῦ σταθμοῦ Ἀθηνῶν (πλατείας Λαυρίου) ἰσχύοντα κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐκδόσεως των καὶ διὰ τὴν τροχιοδρομικὴν διαδρομὴν Ἀθῆναι—Ἀττική. Ὁμοίως θὰ ἐκδίδωσι οἱ σταθμοὶ τῶν γραμμῶν Κηφισιᾶς καὶ Λαυρίου εἰσιτήρια μέχρις Ἀθηνῶν, ἰσχύοντα τὴν ἡμέραν τῆς ἐκδόσεως των καὶ διὰ τὴν τροχιοδρομικὴν διαδρομὴν Ἀττική—Ἀθῆναι.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

ΑΥΓΑ ΜΕ ΤΟ ΚΑΛΑΘΙ
Ἡ μόνη τροφὴ ἡ ἀποδίδουσα πραγματικὰ ἀποτελέσματα εἶνε τὸ ΟΒΟΥΜ ἐν χρήσει ἐπὶ 35 χρόνια εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην, Ἀμερικὴν καὶ Αὐστραλίαν, μὲ ἄριστα ἀποτελέσματα ἐν Ἑλλάδι ὅπου εἰσάγεται ἐπὶ μίαν τετραετίαν χωρὶς ρεκλάμες.
Εἰδικότης τῶν ἐργοστασίων THORLEY Λονδίνου, προμηθευτῶν τῶν σταύλων καὶ ὀρνιθοτροφείων τοῦ βασιλέως τῆς Ἀγγλίας
ΤΟ ΟΒΟΥΜ
Εἶναι φτιαγμένο ἐπίτηδες γιὰ πουλερικὰ καὶ ἐκτὸς ἀπὸ τὰ πολλά του ὠφελήματα αὐξάνει τὴν παραγωγὴν τῶν ΑΥΓΩΝ καὶ στοιχίζει λιγώτερο ἀπὸ μιὰ δεκάρα τὴν ἡμέρα γιὰ κάθε κόττα.
Εἰδικοὶ πτηνοτρόφοι καὶ ἐρασιτέχναι ποῦ διαθέτουν πολλὰ πουλιὰ εὔκολα ἀναγνωρίζουν τὴν σπουδαιότητα ποῦ ἔχει ἡ κανονικὴ χρησιμοποίησις τοῦ «ΟΒΟΥΜ»
Δὲν φθάνει ἕνα καλάθι νὰ πάρῃ ὅλα τ' αὐγά σας, ἂν τρώνε οἱ κόττες σας
ΟΒΟΥΜ
Δῶστε τους ΟΒΟΥΜ καὶ θὰ σᾶς δώσουνε αὐγά. Δὲν ἔχει οὔτε παρόμοιο, ἀλλ' οὔτε καλύτερο ἀπὸ τὸ ΟΒΟΥΜ. Δοκιμάστε το καὶ θὰ ἐπιβεβαιώσετε τὸν ἰσχυρισμό μας: Ὅποιος ἔχει κόττες καὶ πουλιὰ πρέπει νὰ ἔχῃ καὶ
ΟΒΟΥΜ
Δὲν λέμε πῶς μὲ τὸ ΟΒΟΥΜ θἄχετε κάθε μέρα κι' ἕνα αὐγὸ ἀπὸ τὴν κόττα σας ἀλλὰ ἘΠΙΜΕΝΟΥΜΕ πῶς πρέπει νὰ τὸ χρησιμοποιῆτε γιατὶ δυναμώνει τὰ πουλιὰ καὶ αὐξάνει καταπληκτικὰ τὴν παραγωγὴ αὐγῶν κι' ἕνα ἄλλο ἀκόμη ὙΠΟΣΤΗΡΙΖΟΥΜΕ, ὅτι τὸ ΟΒΟΥΜ ἔχει κατακτήσει τὴν ἐκτίμησι καὶ τὸ συνιστοῦν 35 χρόνια χρησιμοποίησι ποὖναι μιὰ θετικὴ ἀπόδειξι τῆς ἐπιτυχίας του σ' ὅλο τὸ Κόσμο.
Τροφαὶ THORLEY δι' ἄλογα καὶ ἀγελάδες. Φάρμακα δι' ὅλα τὰ ζῶα.
GRULA & VITUM THORLEY δίνουν νέο αἷμα καὶ ζωὴ στὰ ἄλογα.
Ἐπεξηγηματικὰ βιβλιάρια δωρεάν.
Ζητήσατέ μας τὴν διεύθυνσιν τοῦ πλησιεστέρου σας ἀντιπροσώπου μας καὶ θὰ σᾶς ἀπαντήσωμεν δι' ἐπιστολῆς ταχυδρομείου.
ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ι. Ε. Α. ΜΕΞΑΣ & ΣΙΑ
ΑΘΗΝΑΙ Εὐριπίδου 2
Παρακαταθήκη ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ ἐδωδιμοπωλεῖον «ΒΥΡΩΝ» ὄπισθεν Ταχυδρομείου

ΠΕΡΙ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

ΚΑΙ ΑΥΤΟΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ

Ἀπὸ τὰς ἀνακοινώσεις τῶν ἐκ Κρήτης βουλευτῶν τῆς Κυβερνητικῆς παρατάξεως καὶ ἀπὸ τὰς δηλώσεις τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ κ. Γεωργιάδου συνάγεται ὅτι κατώρθωσαν ἐπὶ τέλους νὰ κατανοήσουν οὗτοι ὅτι ὁ λαὸς τῆς νήσου δὲν εἶνε πλέον τόσον πειθήνιον ὄργανον αὐτῶν, ὡς τὸν ἐφαντάζοντο. Διότι πρέπει νὰ κατανοηθῇ ὅτι ἡ λαϊκὴ τῆς νήσου ἐξέγερσις στρέφεται πρωτίστως ἐναντίον τῶν κυρίων βουλευτῶν, οἱ ὁποῖοι πάντες πλὴν ἑνὸς—τοῦ κ. Φραγκιαδάκη—τυγχάνουσιν ὀπαδοὶ τῆς ἐνεστώσης Κυβερνήσεως, τῆς ὁποίας τὰ ὄργανα κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας μετὰ σκληρότητος ἠξίωσαν τὴν πληρωμὴν διὰ μιᾶς τῶν φόρων μιᾶς ἑξαετίας, ἐφαρμόζοντα μετὰ βαναυσότητος τὰ φορολογικὰ καὶ φοροτεχνικὰ συστήματα τοῦ κ. Γ. Καφαντάρη. Καὶ οἱ κύριοι βουλευταί, ἵνα μὴ αὐξηθῇ τὸ κατ' αὐτῶν μῖσος τοῦ λαοῦ τῆς νήσου φαίνεται ὅτι συνεκινήθησαν πρὸ τῶν σκηνῶν, αἵτινες ἐδημιουργήθησαν ἐν τῷ νομῷ Ἡρακλείου, καὶ ἀναγνωρίζουν ὅτι τὰ παράπονα τοῦ λαοῦ εἶνε δεδικαιολογημένα.

Ἀλλ' ἡ συγκίνησις τῶν ἐκ Κρήτης βουλευτῶν τῆς βενιζελικῆς παρατάξεως ἀποτελεῖ Φαρισαϊσμόν, τὸν ὁποῖον πεποιθότως ἐλπίζω ὅτι ὁ λαὸς τῆς Μεγαλονήσου ἐν τῷ προσεχεῖ μέλλοντι προσηκόντως θὰ ἀνταμείψῃ. Ὁ λαὸς τῆς νήσου ἐν τῇ διακρινούσῃ αὐτὸν νοημοσύνῃ καὶ πολιτικῇ διαπαιδαγωγήσει κατενόησεν ὅτι οἱ ἐπὶ δωδεκαετίαν ἤδη ἐκπροσωποῦντες αὐτὸν δὲν ἐμερίμνησαν διὰ τὰ ζωτικὰ τῆς νήσου συμφέροντα, ἀλλ' ἠσχολήθησαν περὶ τὰ μικρά. Καὶ δι' ἓν μόνον ζήτημα δὲν ἠσχολήθησαν οἱ κύριοι βουλευταί. Δὲν ἠσχολήθησαν διὰ τὸν λαὸν τῆς νήσου καὶ διὰ ζητήματα γενικοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ ἕνεκα τούτου ὑπάρχει ἡ σημερινὴ ἀθλιότης, ἡ ὁποία προεκάλεσε τὴν ἐξέγερσιν. Ἡ συγκοινωνία τῆς νήσου εἶνε εἰς πρωτόγονον κατάστασιν, τὰ λιμενικὰ ἔργα τῆς νήσου εἶνε ἐγκαταλελειμμένα, πλὴν τοῦ λιμένος Ἡρακλείου, δι' ὃν ἐμερίμνησεν ἡ Κυβέρνησις Γούναρη, τῆς περὶ κατασκευῆς τούτου ἀποφάσεως ληφθείσης ἐπὶ ὑπουργίᾳ τοῦ κ. Π. Τσαλδάρη, ἡ ἀγροτικὴ ἀσφάλεια ἀφέθη εἰς τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου, ἡ δημοσία ἀσφάλεια, κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας ἔχει διασαλευθῆ καὶ ἡ ζωοκλοπὴ δίδει καὶ παίρνει. Τὴν οἰκτρὰν ταύτην κατάστασιν ποῖος ἄλλος ἐδημιούργησε παρὰ μόνον ὁ ἐπὶ τόσα ἔτη κυβερνήσας τὴν χώραν Βενιζελισμός; Καὶ μήπως οἱ σημερινοὶ βουλευταὶ τῆς νήσου δὲν εἶνε ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐκπροσωποῦν αὐτὴν συνεχῶς ἀπὸ τοῦ 1915, ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἐμονοπώλησαν δι' ἑαυτοὺς τὸ ὑπὲρ τῆς Κρήτης ἐνδιαφέρον, ἄλλοτε ἐξορίζοντες, ἄλλοτε φυλακίζοντες καὶ πάντοτε διαβάλλοντες τοὺς ἐν Κρήτῃ πολιτικοὺς των ἀντιπάλους καὶ διαβουκολοῦντες μὲ ψευδεῖς καὶ ἀπατηλὰς ὑποσχέσεις τὸν Κρητικὸν λαόν;

Ἀλλ' οἱ κύριοι βουλευταὶ θὰ εἶνε ἴσως ἱκανοποιημένοι, διότι ἱκανοποιοῦνται τὰ κομματικά των στελέχη. Ἀλλὰ ποίαν ὠφέλειαν ἔσχεν ἐκ τούτου ἡ μεγάλη μᾶζα τοῦ κρητικοῦ λαοῦ; Ὅταν ἐν τῇ νήσῳ ἔχουν ἐγκαταλειφθῆ τὰ ἔργα ὁδοποιίας παντελῶς καὶ αἱ 400 χιλιάδες κατοίκων ὑφίστανται τὰ ἐκ τούτου δεινὰ ἐπακόλουθα, κατὰ τί ὠφελεῖται ἡ νῆσος ἐκ τοῦ ὅτι ἀπὸ τὸ δημόσιον ταμεῖον μισθοδοτεῖται ἀριθμός τις ἐκ τῶν κατοίκων της; Μήπως ἡ ἀπομάκρυνσις τούτων ἐκ Κρήτης δὲν ἔχει τόσας καὶ τόσας ὀδυνηρὰς συνεπείας δι' αὐτήν;

Ἀλλ' ἂς ἀφεθῇ τὸ ζήτημα τῶν εὐθυνῶν ἐν τῷ παρόντι. Σήμερον προέχει τὸ ζήτημα τῆς ἀντιμετωπίσεως τῆς δημιουργηθείσης ἐν Κρήτῃ ἐκρύθμου καταστάσεως. Καὶ ἡ Κυβέρνησις ἀντὶ λόγων παρηγορίας καθῆκον ἔχει νὰ ἐπιληφθῇ τῶν ζητημάτων τῆς νήσου. Δημοσίαν ἀσφάλειαν, ἀγροτικὴν ἀσφάλειαν, καὶ δημόσια ἔργα ἐζήτησαν οἱ συγκεντρωθέντες ἐν Ἡρακλείῳ καὶ παρεμφερῆ ψηφίσματα ὑπέβαλον αἱ συγκεντρώσεις Λασηθίου καὶ Μυλοποτάμου. Ἡ Κυβέρνησις τῆς Χώρας καθῆκον ἔχει καὶ μεριμνήσῃ περὶ τούτων, παρέχουσα ἅμα τὰς δυνατὰς εὐκολίας περὶ τὴν καταβολὴν τῶν φόρων. Διότι εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐπαναληφθῇ καὶ νὰ τονισθῇ ὅτι ἡ Κρήτη ἀπὸ ἀπόψεως δημοσίων ἔργων καὶ ἐν γένει ἔργων γενικῆς ὠφελείας, δι' ὧν ἀναπτύσσονται αἱ πλουτοπαραγωγικαὶ δυνάμεις τοῦ τόπου καὶ ἐξυπηρετοῦνται τὰ πραγματικὰ συμφέροντα τῶν κατοίκων του, εἶνε τελείως ἐγκαταλελειμμένη χάρις εἰς τὴν ἀβελτηρίαν τῶν ἑκάστοτε Κυβερνήσεων καὶ ἐξ αἰτίας τοῦ Βενιζελισμοῦ, ὅστις διὰ λόγους μόνον κομματικῆς ἐπικρατήσεως ἐθεώρει ἑκάστοτε τὰ λαϊκὰ δικαιώματα, χωρὶς νὰ ἀποβλέψῃ εἰς τὸ γενικὸν τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ συμφέρον, ὅστις κακοδαιμονεῖ σήμερον. Καὶ εἶνε καθῆκον τῆς Κυβερνήσεως ν' ἀσχοληθῇ μετὰ τῆς ἁπάσης σοβαρότητος διὰ τὰ ζητήματα τῆς Κρήτης, διότι ὅλα τὰ ἐκεῖθεν φαινόμενα, παρὰ τὰς καθησυχαστικὰς τῶν κρατούντων διαβεβαιώσεις, ὑποδηλοῦσιν ὅτι ἡ ταραχὴ τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ ἔφθασεν εἰς βαθμὸν ὥστε μόλις εἶνε δυνατὴ ἡ πρόληψις ἔργων τῆς ἀπογνώσεως αὐτοῦ.

ΕΜΜ. ΠΑΠΑΔΟΓΙΑΝΝΗΣ
Δικηγόρος

ΦΙΛΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΑΚΤΟΠΛΟΪΑΣ
ΑΔΕΛΦΟΙ Γ. ΒΛΑΣΣΟΠΟΥΛΟΙ & Σ. ΚΟΤΤΑΚΗΣ

«ΚΡΟΝΟΣ» Τρίτην, 7 τρ. 6 μ.μ. διὰ Χίον, Μυτιλήνην, Δεδεαγάτς, Καβάλλαν, Θεσσαλονίκην, Βόλον, Χαλκίδα, Πειραιᾶ.
«ΑΡΗΣ» Τρίτην, 7 τρ., 7 μ.μ. διὰ Πάτρας, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Κόπραιναν, Ἀμφιλοχίαν καὶ Βόνιτσαν, (Μύτικα καὶ Ἀστακὸν κατὰ τὴν ἐπιστροφήν).
Πρακτορ. Πλατεία Καραϊσκάκη. τηλ. 59.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ-ΠΑΤΡΑΙ-ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ
Προσεχεῖς ἐκ Πειραιῶς ἀναχωρήσεις τῶν ὑπερωκεανείων κολοσσῶν:
"ΕΔΙΣΣΩΝ,,
19ην Μαρτίου 6 μ. μ.
"ΒΥΡΩΝ,,
7ην Ἀπριλίου 6 μ. μ.
Δι' ἐπιβάτας, ἐμπορεύματα καὶ σχετικὰς πληροφορίας ἀπευθυντέον:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Ἀπελλοῦ 1 τηλ. 6.44.
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ: Πλατεία Καραϊσκάκη, τηλ. 2.27.
Καὶ εἰς τὰ Κεντρικὰ Πρακτορεῖα τῆς Ἑταιρείας.

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΥΠΗΚΟΩΝ

ΣΗΜΕΡΟΝ Η ΛΟΓΟΔΟΣΙΑ

Εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἑνώσεως τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων ἐκ Τουρκίας ἐγένετο προχθὲς τὴν ἑσπέραν συνεδρίασις τοῦ 25μελοῦς Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτῆς ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Μαρσέλου, εἰς τὴν ὁποίαν παρέστησαν καὶ ἀντιπρόσωποι τῶν συνεργαζομένων σωματείων Θεσσαλονίκης, Μυτιλήνης, Πατρῶν, Βόλου, Σύρου, Χίου, Κυθήρων κλπ.

Κατὰ τὴν ὡς ἄνω συνεδρίασιν ὁ κ. Μαρσέλος ἀνέπτυξε τὴν σημερινὴν θέσιν τῶν ζητημάτων τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων ὡς καὶ τὰ σημεῖα τὰ ὁποῖα θὰ τονίσῃ κατὰ τὴν σημερινὴν λογοδοσίαν του εἰς τὴν συνέλευσιν ἡ ὁποία θὰ γίνῃ εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Σαλὸν Ἰντεάλ». Ἐπίσης κατόπιν εἰσηγήσεως τοῦ κ. Μαρσέλου, τὸ Συμβούλιον ἐνέκρινε τὰς τροποποιήσεις, τὰς ὁποίας θὰ ζητήσῃ ὅπως ἐγκριθοῦν κατὰ τὴν σημερινὴν συνέλευσιν.

—Αἱ χθεσιναὶ σκηναὶ εἰς τὸν «Βύρωνα»

Ἀπὸ τῆς πρωΐας τῆς χθὲς τὰ αὐτοκίνητα λεωφορεῖα τῆς «Πάουερ» τὰ ἐκτελοῦντα τὴν γραμμὴν Μητροπόλεως—«Βύρωνος» διετάχθησαν νὰ σταθμεύουν εἰς τὸ τέρμα τῆς κεντρικῆς ὁδοῦ τοῦ συνοικισμοῦ «Χρυσοστόμου Σμύρνης» παρὰ τὰς ἐγκαταστάσεις τῆς ἑταιρείας «Ἰκάρου» καὶ οὐχὶ εἰς τὴν Ἀγορὰν τοῦ Συνοικισμοῦ, ὅπου ἐστάθμευον μέχρι σήμερον. Τοῦτο ἦτο ἑπόμενον νὰ συναντήσῃ τὴν ἀντίδρασιν τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ τῶν σωφὲρ τῶν ἰδιωτικῶν λεωφορείων αὐτοκινήτων «Βύρωνος», τὰ ὁποῖα εἰργάζοντο μέχρι τοῦδε διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς συγκοινωνίας τῶν κατοίκων τοῦ ἐκεῖθεν τῆς ἀγορᾶς τμήματος τοῦ Συνοικισμοῦ, ἐφ' ὅσον παρὰ τῶν ἐντεῦθεν τῆς ἀγορᾶς κατοίκων ἐπροτιμῶντο πάντοτε τὰ λεωφορεῖα τῆς «Πάουερ», τὰ ὁποῖα καὶ ἐστάθμευαν εἰς τὴν ἀγοράν. Πράγματι χθὲς τὴν πρωΐαν οἱ αὐτοκινητισταὶ τῶν ἰδιωτικῶν λεωφορείων μόλις ἀντελήφθησαν τὸ πρῶτον πρωϊνὸν αὐτοκίνητον τῆς «Πάουερ» ἀνερχόμενον πέραν τῆς Ἀγορᾶς, ἀφῆκαν μὲν αὐτὸ νὰ διέλθῃ, μετὰ τοῦτο ὅμως παρέταξαν τὰ αὐτοκίνητά των κατὰ πλάτος τῆς ὁδοῦ, σχηματίσαντες ὁδοφράγματα, διὰ νὰ μὴ εἶνε δυνατὸν οὔτε τὸ διελθὸν αὐτοκίνητον νὰ ἐπιστρέψῃ, ἀλλ' οὔτε καὶ ἄλλα αὐτοκίνητα τῆς «Πάουερ» νὰ διαβοῦν διὰ τῆς ὁδοῦ. Μεταξὺ τῶν ὑπαλλήλων λεωφορείων τῆς «Πάουερ» καὶ τῶν αὐτοκινητιστῶν ἀντηλλάγησαν βαρύταται φράσεις, ἠπειλήθη δὲ καὶ σύρραξις, ἀποσοβηθεῖσα τῇ ἐπεμβάσει ἀστυνομικῆς δυνάμεως, ἡ ὁποία καὶ ἐπέβαλε νὰ ἀποσυρθοῦν τὰ ἰδιωτικὰ αὐτοκίνητα ἐκ τῆς κεντρικῆς ὁδοῦ, οὕτω δὲ νὰ ἐπαναληφθῇ κανονικῶς ἡ λειτουργία τῆς συγκοινωνίας τόσον ἐκ μέρους τῆς «Πάουερ» ὅσον καὶ ἐκ μέρους τῶν ἄλλων ἰδιωτικῶν λεωφορείων αὐτοκινήτων.

—Ἡ κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπὴ

Λόγῳ τῆς ἐκραγείσης κυβερνητικῆς κρίσεως ἡ συνεδρίασις τῆς ἐπὶ τῶν προσφυγικῶν ζητημάτων κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ χθές, ἀνεβλήθη.

—Τὸ πολιτικὸν Μικρασιατικὸν κέντρον

Χθὲς τὴν μεσημβρίαν εἰς τὸ Πολιτικὸν Μικρασιατικὸν Κέντρον ἐγένετο σύσκεψις τοῦ συμβουλίου αὐτοῦ μετὰ τῶν βουλευτῶν τοῦ Κέντρου. Κατ' αὐτὴν ἐξητάσθη ἡ σημερινὴ κατάστασις τῶν προσφύγων ὡς καὶ ἡ ἐνδεικνυομένη στάσις αὐτῶν κατὰ τὴν παροῦσαν κυβερνητικὴν κρίσιν. Τὸ συμβούλιον ἀπεφάσισε σχετικῶς ὅπως ἀκολουθήσῃ ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὴν ὑπὸ τῶν βουλευτῶν τηρηθησομένην στάσιν.

—Τὰ παραχωρητήρια τῶν γηπέδων

Χθὲς τὸ ἀπόγευμα ὁ πρόεδρος τῆς ἐπὶ τῶν προσφυγικῶν κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς κ. Ἐμμανουηλίδης μετέβη εἰς τὸ ὑπουργεῖον Προνοίας καὶ συνειργάσθη μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ κ. Κύρκου διὰ τὴν παράδοσιν εἰς τοὺς δικαιούχους τῶν παραχωρητηρίων τῶν ἀπαλλοτριωθέντων γηπέδων.

—Τὸ Θρακικὸν κέντρον

Ἐκλήθησαν διὰ σήμερον Κυριακὴν 5 Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. καὶ ὥραν 3 μ.μ. ἀκριβῶς, πάντα τὰ τακτικὰ μέλη τοῦ Θρακικοῦ Κέντρου εἰς τὴν πρώτην τακτικὴν γενικὴν συνέλευσιν ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἑταιρείας τῶν Φίλων τοῦ Λαοῦ, Εὐριπίδου 12. Ἡμερησία διάταξις: 1) Ἔκθεσις πεπραγμένων, 2) Τροποποίησις καταστατικοῦ, 3) Λῆψις ἀποφάσεως περὶ ἐκλογῆς νέων μελῶν Διοικ. Συμβουλίου, 4) Ἐκλογὴ ἐφορευτικῆς καὶ ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς.

ΑΝΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

(Η ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ)

Ἡ κίνησις τῆς σταφίδος κατὰ τὸ 1927

Ἡ αὔξησις τῆς ἐξαγωγῆς αὐτῆς

ΠΥΡΓΟΣ, Ἰανουάριος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Οἱ πληθυσμοὶ τῆς σταφιδοφόρου Πελοποννήσου καὶ τῶν λοιπῶν μερῶν τῆς Ν.Δ. Ἑλλάδος θὰ ἐνδιαφέρωνται νὰ μάθουν ποία ὑπῆρξεν ἡ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος 1927 κίνησις ἔν τε τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ τῆς σταφίδος, τοῦ πολυτίμου τούτου παράγοντος τῆς ἐθνικῆς μας οἰκονομίας. Ὅθεν δὲν κρίνομεν ἄσκοπον νὰ καταστήσωμεν ἐνημέρους ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς «Πρωΐας» ἐκείνους οἵτινες εὑρίσκονται εἰς ἄμεσον ἢ ἔμμεσον ἐπαφὴν μὲ τὸ προνομιοῦχον αὐτὸ προϊὸν τῆς Πελοποννήσου.

Τὸ 1927 ὑπῆρξεν εὐτυχέστερον τῶν προηγουμένων ἐτῶν, ὑποσχόμενον τὰς ἀρίστας τῶν ἐλπίδων διὰ τὸ 1928. Τὸ οὐσιωδέστερον γεγονὸς τοῦ λήξαντος σταφιδικοῦ ἔτους εἶνε ἡ ὕψωσις τῶν τιμῶν εἰς τὰς ἀγορὰς τῆς καταναλώσεως τοῦ προϊόντος, τὸ ὁποῖον ἀνέκτησε τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν ξένων σταφιδικῶν ἐμπορικῶν οἴκων καὶ εὗρε πάλιν τὴν θέσιν του μεταξὺ τῶν ὁμοειδῶν καρπῶν οἱ ὁποῖοι τόσον τὸ συναγωνίζονται κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη. Καὶ δὲν ἀνέκτησε μόνον τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν ξένων ἀγορῶν, ἀλλ' ἐνέπνευσε καὶ τὴν πεποίθησιν εἰς τὸ ἐξαγωγικὸν ἐμπόριον τῆς χώρας μας καὶ εἰς τοὺς διαρκῶς στενοχωρημένους σταφιδοπαραγωγούς.

Πράγματι χάρις εἰς τὰ ληφθέντα μέτρα κατὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ σταφιδικοῦ ἔτους 1927—1928, αἱ τιμαὶ τῆς σταφίδος ἐσημείωσαν βελτίωσιν ἔναντι τοῦ λήξαντος ἔτους 1926—1927 καὶ βαίνουν πρὸς σταθερὰν ὕψωσιν ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν σταφιδοπαραγωγῶν καὶ τῆς καθ' ὅλου ἐθνικῆς οἰκονομίας, εἰς τὴν ὁποίαν τόσον ξένον συνάλλαγμα ἐκ τῆς σταφίδος εἰσάγεται.

Αἱ τιμαὶ κατὰ τὰ τελευταῖα δύο ἔτη ἔχουν ὡς ἀκολούθως, εἰς σελλίνια κατ' ἀγγλικὸν στατῆρα εἰς ἀνάλωσιν Λονδίνου: 1925—1926 κατώτ. ὅριον 27, ἀνώτατον ὅριον 35, 1926—1927 κατώτ. ὅριον 32, ἀνώτατον ὅριον 38)6.

Αἱ τιμαὶ κατὰ τὸ τρέχον σταφιδικὸν ἔτος 1927—1928 ἤνοιξαν ἐν Ἀγγλίᾳ κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1927 εἰς 42 σελλίνια τὸ κατώτερον καὶ 46 σελ. τὸ ἀνώτερον κατὰ στατῆρα, διὰ νὰ ἀνέλθουν σήμερον εἰς 49)6 τὸν στατῆρα διὰ τὰς κατωτέρας ποιότητας καὶ 64 σελ. διὰ τὴν ἀνωτέραν, καὶ ἐν Γερμανίᾳ εἰς 73 σελ. τὰ 100 χιλιόγραμμα διὰ τὴν κατωτέραν ποιότητα καὶ 78 τὴν ἀνωτέραν, διὰ νὰ ἀνέλθουν εἰς 85 καὶ 92.

Πρέπει νὰ σημειώσωμεν τὸ ἑξῆς: Χωρὶς νὰ ἀφαιρεθῇ τι ἐκ τοῦ κέρδους τῶν παραγωγῶν ὁ Αὐτόνομος Σταφιδικὸς Ὀργανισμὸς κατὰ τὸ λῆγον ἔτος εἰσέπραξε διὰ τῶν ἐξαγωγικῶν βαρῶν τῆς σταφίδος καὶ ἔχει ὡς ἀποθεματικὸν 165.000.000 δραχμῶν, τὰ ὁποῖα τοῦ ἐπιτρέπουν νὰ ἀποβλέπῃ μετὰ βεβαιότητος εἰς τὴν ἐπιθυμητὴν λύσιν τοῦ ἀπὸ δεκάδος καὶ πλέον ἐτῶν ἀλύτου σταφιδικοῦ προβλήματος.

Εἰς τὴν βελτίωσιν αὐτὴν τῶν τιμῶν συνέτεινε κατὰ μέγα μέρος ἡ ἀπὸ διετίας συντελουμένη ἐντόνως διαφημιστικὴ προπαγάνδα τοῦ Αὐτονόμου Σταφιδικοῦ Ὀργανισμοῦ ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ λοιπαῖς χώραις τῆς Ἠπειρωτικῆς Εὐρώπης. Ἀρκεῖ νὰ σημειωθῇ ὅτι κατὰ τὸ ἔτος 1926—1927 διετέθησαν 30.000 λίραι στερλῖναι καὶ τὸ 1927—1928 διετέθησαν 45.000 λίραι Ἀγγλίας διὰ τὴν προπαγάνδαν μόνον ἐν Ἀγγλίᾳ, ἡ ὁποία διεξάγεται ὑπὸ τὴν προσωπικὴν ἐπίβλεψιν τοῦ ἐν Λονδίνῳ Ἕλληνος πρεσβευτοῦ.

Εἰς τὴν δευτέραν μετὰ τὴν Ἀγγλίαν καταναλώτριαν τοῦ πολυτίμου προϊόντος μας χώραν, τὴν Γερμανίαν, καὶ διὰ τὰς λοιπὰς χώρας τῆς Κεντρικῆς καὶ Βορείου Εὐρώπης καὶ διὰ τὴν Ρωσσίαν, διετέθησαν κατὰ τὸ ἔτος 1927—1928, 15.000 λίραι Ἀγγλίας διὰ τὴν συμμετοχὴν τῆς σταφίδος εἰς ὅλας τὰς διεθνεῖς ἐκθέσεις καὶ ἀγοράς, διὰ τὴν ἐκτύπωσιν διαφημιστικῶν πινάκων κλπ.

Σκοπὸς τῆς προπαγάνδας δὲν εἶνε μόνον ἡ αὔξησις τῆς καταναλώσεως, ἀλλὰ καὶ ἡ διατήρησις μιᾶς ἀγορᾶς τὴν ὁποίαν πολιορκοῦν ἄλλα ὁμοειδῆ προϊόντα. Ἀπτὴν ἔνδειξιν τοῦ ἀποτελέσματος τῆς διαφημίσεως εἰς τὴν ἐξαγωγικὴν κίνησιν τῆς σταφίδος, ἀποτελεῖ ἡ ἐξαγωγὴ εἰς Ἀγγλίαν καὶ ὅπου ὁ καλύτερος πελάτης τῆς Κορινθιακῆς σταφίδος κατέστη ἡ μεγάλη τάξις τῶν ἀρτοποιῶν εἰς τοὺς ὁποίους ἀπονέμονται χρηματικὰ βραβεῖα διὰ τὴν παρασκευὴν καλυτέρου σταφιδόψωμου καὶ κέϊκ.

Σχετικῶς μὲ τὰς θρεπτικὰς ἰδιότητας, ἰδοὺ τί γράφει διὰ τὴν ἑλληνικὴν σταφίδα ὁ μέγας χημικὸς τῆς Γερμανίας Α. Κράτους: «Περιεκτικότης εἰς ζάκχαρον 65,74 ο)ο, λεύκωμα 2,05 ο)ο, λίπος 0,61 ο)ο, μηλικὰ ὀξέα 1,53 ο)ο, διάφοροι μὴ ἀζωτοῦχοι οὐσίαι 0,56 ο)ο, ἀνόργανοι οὐσίαι 1,64 ο)ο, κυτταρίνη καὶ πυρῆνες 1,75 ο)ο καὶ ὕδωρ 20,12 ο)ο».

Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ρωσσίαν κατωρθώθη κατὰ τὸ λῆγον ἔτος νὰ εἰσαχθῇ κορινθιακὴ σταφὶς ἐκ 400 περίπου τόννων. Ἐλπίζεται δὲ νὰ εἰσαχθῇ κατὰ πολὺ μεγαλυτέρα ποσότης, ἐφ' ὅσον θὰ εὐοδωθοῦν αἱ προσπάθειαι τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν τροποποίησιν καὶ ἀνανέωσιν τῆς ἐμπορικῆς συμβάσεως μετὰ τῆς Ρωσσίας.

Εἰς τὴν Λιθουανίαν, Ἐσθονίαν καὶ λοιπὰς Βαλτικὰς χώρας παρουσιάσθη κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος ἡ σταφίς μας εἰς ἐκθέσεις τῶν κυριωτέρων κέντρων τῶν χωρῶν τούτων καὶ ἔτυχεν ἐλαφροῦ δασμοῦ εἰς τὰς νέας ἐμπορικὰς συμβάσεις ἃς συνῆψεν ἡ Ἑλλὰς μετὰ τῶν χωρῶν τούτων.

Εἰς τὴν Κίναν ἀπεστάλη ποσότης σταφίδος καὶ καταβάλλεται προσπάθεια διὰ τὴν διείσδυσιν τοῦ προϊόντος εἰς τὰς χώρας τῆς Ἄπω Ἀνατολῆς, ὅπου τὰ πειράματα ἀναμίξεως σταφίδος μὲ ὄρυζαν ἐστέφθησαν ὑπὸ ἐπιτυχίας καὶ ἀπετέλεσαν κατάλληλον τροφὴν διὰ τοὺς Κινέζους καὶ λοιποὺς Ἀσιατικοὺς λαούς.

Εἰς τὴν Βραζιλίαν, Σερβίαν καὶ Ἰταλίαν, ὅπου ἡ σταφὶς ἀκόμη δὲν κατώρθωσε νὰ εἰσδύσῃ, ἀποστέλλονται ἐκθέματα τοῦ προϊόντος καὶ ἐλπίζεται ἐξάπλωσις τῆς καταναλώσεως εἰς τὸ ἐγγὺς μέλλον.

Ἐπίσης ἐνισχύθη ἡ κατανάλωσις τῆς σταφίδος εἰς τὸ ἐσωτερικόν. Ἐνῷ δὲ οὐδὲν ποσὸν κατηναλίσκετο πρότερον, κατὰ τὸ ἔτος 1925—1926 κατηναλώθησαν 500.000 ἐνετικαὶ λίτραι σταφίδος καὶ τὸ ἑπόμενον σταφιδικὸν ἔτος ὑπερέβημεν τὰ 2.000.000 ἐνετ. λιτρῶν. Εἰς τὴν Μακεδονίαν ἡ σταφὶς ἦτο σχεδὸν ἄγνωστος καὶ τώρα διὰ τῶν ἀνταποκριτῶν τοῦ Αὐτονόμου Σταφιδικοῦ Ὀργανισμοῦ, εἰς τὰ κυριώτερα κέντρα (Θεσσαλονίκη, Καβάλλα, Σέρραι, Δράμα, Κιλκίς, Βέρροια κλπ.) εἰσάγεται ἡ σταφὶς καὶ εἰς τὰ μικρότερα ἀκόμη χωρία.

Ἡ παραγωγὴ τῆς Κορινθιακῆς σταφίδος κατὰ τὰ τρία τελευταῖα ἔτη, ἔχει ὡς ἑξῆς εἰς τόννους ἀγγλικούς:

1924—1925	τόννοι ἀγγλικοὶ	159.800
1925—1926	» »	153.800
1926—1927	» »	134.500

Αὕτη ὑπῆρξεν ἐν ὀλίγοις ἡ ἀνασκόπησις τῆς κινήσεως τῆς σταφίδος κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος 1927. Δῆλον εἶνε ὅτι ἡ σταφὶς παρουσιάζεται ἤδη ὑπολογίσιμος ἀνταγωνιστὴς εἰς τὰς ξένας ἀγορὰς τῆς καταναλώσεως ἔναντι τῶν Καλιφορνιακῶν καὶ Αὐστραλιανῶν σταφίδων, αἵτινες χάνουν διαρκῶς ἔδαφος.

Κ. Ζ.

Συλλαλητήριον εἰς Γαργαλιάνους

ΓΑΡΓΑΛΙΑΝΟΙ. (Ταχ. ἀν)σις).—Κατόπιν συλλαλητηρίου συγκροτηθέντος ἐνταῦθα, ἀπεστάλη εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἡ κάτωθι τηλεγραφικὴ διαμαρτυρία:

«Ὁ λαὸς Γαργαλιάνων ἀδυνατῶν νὰ καταβάλῃ τὴν ἐξοντωτικὴν φορολογίαν τοῦ φόρου οἰκοδομῶν συνῆλθεν αὐθορμήτως εἰς πάνδημον συλλαλητήριον ἵνα διαμαρτυρηθῇ ἐναντίον μιᾶς ἀδίκου φορολογίας, ἥτις τοῦ ἐπεβλήθη χάρις εἰς τὸν ὑπερβολικὸν ζῆλον καὶ τὴν ἄγνοιαν τῆς πραγματικῆς καταστάσεως τῶν ἐφοριακῶν ὑπαλλήλων. Ἱκετεύει τὴν Κυβέρνησιν ὅπως ἀναστείλῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐκδοθέντων ἐνταλμάτων, ἀποσταλῇ δὲ ἐνταῦθα ἀνώτερος οἰκονομικὸς ὑπάλληλος ἐκ τοῦ ὑπουργείου καὶ οὐχὶ ἐκ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀπεσπασμένων, ὅστις ἀφοῦ μελετήσῃ τὴν πραγματικὴν κατάστασιν καταρτίσῃ ἀναθεωρητικὴν ἐπιτροπὴν πρὸς ἐκδίκασιν τῶν ἐνστάσεων, ὧν ἡ προθεσμία ὑποβολῆς νὰ παραταθῇ μέχρι τέλους Φεβρουαρίου ἐ. ἔ., ἀνασταλῇ δὲ ἡ δίωξις μέχρις ἐκδικάσεως τῶν ἐνστάσεων τούτων. Ὁ λαὸς Γαργαλιάνων συναισθανόμενος τὰς κρατικὰς ἀνάγκας, ἔσπευσε πάντοτε μεταξὺ τῶν πρώτων νὰ καταβάλῃ τὴν οἰκονομικήν του συμβολήν, ἤδη ὅμως ὑπεράνω τῆς σωρείας τῶν δυσβαστάκτων φορολογιῶν τῷ κατελογίσθη νὰ πληρώσῃ φόρον οἰκοδομῶν πέραν τῶν δυνάμεών του καὶ πέραν τῶν ὁρίων πάσης ἐννοουμένης λογικῆς καὶ δικαίου. Παρακαλοῦμεν καὶ πάλιν τὴν Σὴν Κυβέρνησιν ὅπως σπεύσῃ εἰς τὴν διόρθωσιν ἑνὸς καταφώρου ἀδικήματος ὅπερ κρατεῖ ἐν δικαίᾳ ἀγανακτήσει ἕνα τόσον φιλόνομον λαόν.»

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Ο ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

ΟΧΙ ΜΟΝΟΝ ΥΦΙΣΤΑΤΑΙ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΕΞΑΠΛΟΥ

ΠΟΙΑ ΤΑ ΑΙΤΙΑ ΤΗΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΣ ΤΟΥ.—Η ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΟΥ ΕΝ ΘΕΣΣΑ[illegible] ΝΙΚΗ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ.—ΠΩΣ ΔΙΕΙΣΔΥΕΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΓΡΟΤΑΣ.—ΚΡΑΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΦΕΡΟΥΝ ΑΝΤΙΘΕΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

ΕΞ ΑΦΟΡΜΗΣ ΤΩΝ ΔΗΛΩΣΕΩΝ ΤΟΥ κ. ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΗΣ ΔΙΚ

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ, Ἰανουάριος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Δὲν νομίζομεν ὅτι ἐσοβαρεύετο ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ὅταν ἐπιστρέψας εἰς Ἀθήνας ἐκ τῆς περιοδείας του ἀνὰ τὴν Μακεδονίαν καὶ Θρᾴκην ἐδήλου ὅτι εἰς τὰς ἐπαρχίας ταύτας δὲν ὑπάρχει σοβαρὰ κομμουνιστικὴ κίνησις. Ὁ κ. Τουρκοβασίλης διὰ νὰ ἀντιληφθῇ τὴν κομμουνιστικὴν κίνησιν εἰς τὴν Βόρειον Ἑλλάδα θὰ ἤθελε, φαίνεται, ἀντὶ τῶν εὐαρίθμων πολιτικῶν του φίλων νὰ ἴδῃ παρατεταγμένους κατὰ τὴν ἄφιξίν του τοὺς ἐρυθροὺς φρουροὺς καὶ τὰς μάζας μὲ τὰ σφυροδρέπανα. Διότι ὁσονδήποτε βραχὺ καὶ ἂν ἦτο τὸ ταξείδιόν του καὶ ὁσονδήποτε ὀλιγόωρος ἡ παραμονή του εἰς τὰς διαφόρους πόλεις τῆς Μακεδονίας καὶ Θρᾴκης, ὤφειλε ν' ἀντιληφθῇ τὴν ὑπάρχουσαν κομμουνιστικὴν κίνησιν.

Δὲν εἶνε λοιπὸν κομμουνιστικὴ κίνησις αἱ καθ' ἡμέραν γενόμεναι κρούσεις τῶν ἐργατῶν; Καὶ δὲν ἀποτελεῖ κομμουνιστικὴν κίνησιν ἡ δσημέραι πύκνωσις τῶν μαζῶν καὶ ἡ ἐπέκτασις τῶν κομμουνιστικῶν ἰδεῶν εἰς τὰ σχολεῖα καὶ εἰς αὐτὸν τὸν στρατόν; Καὶ δὲν ἀποτελοῦν κομμουνιστικὴν κίνησιν αἱ συχναὶ ἔφοδοι τῶν μαζῶν κατὰ τοῦ ἰσχυρῶς φρουρουμένου Διοικητηρίου; Ποῦ λοιπὸν εὑρέθησαν αἱ 35.000 ψῆφοι τῆς Μακεδονίας καὶ Θρᾴκης, αἱ ὁποῖαι ἀπέστειλαν ἐννέα βουλευτὰς εἰς τὸ Κοινοβούλιον; Ἐὰν ἀφαιρέσωμεν τὴν μειονότητα τοῦ Ἕβρου καὶ τῆς Φλωρίνης, δὲν ἦσαν συνειδητῶς κομμουνιστικαὶ αἱ λοιπαὶ ψῆφοι; Ἐὰν ὁ κ. Τουρκοβασίλης ἐπρόσεχε περισσότερον, θὰ ἐπληροφορεῖτο διάφορα πράγματα τὰ ὁποῖα θὰ τὸν ἠνάγκαζον νὰ ὁμολογήσῃ τὰ ἀντίθετα ὅσων εἶπεν ἐν Ἀθήναις.

* * *

Θὰ ἐπληροφορεῖτο αἴφνης ὅτι εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ἡ δύναμις τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος τείνει νὰ διπλασιασθῇ ἀπὸ τῶν τελευταίων ἐκλογῶν. Οὕτω θὰ ἐπληροφορεῖτο ὅτι εἰς τὴν δύναμιν τοῦ πρωτοστατοῦντος εἰς πᾶσαν κίνησιν Κομμουνιστικοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου—μὴ ἀναγνωρίζοντος τὴν Συνομοσπονδίαν τῶν Ἐργατῶν τῆς Ἑλλάδος—ἀνήκουν 16 ἐν ὅλῳ ἐργατικαὶ ὀργανώσεις ἀντιπροσωπεύουσαι 13.060 ἐργάτας «δεδοκιμασμένης πίστεως», ὡς ἀποκαλοῦνται οὗτοι. Ἐκ τῶν ἐργατῶν τούτων τῶν ἀκολουθούντων τὰς Λενινιστικὰς καὶ Μαρξιστικὰς θεωρίας καὶ ἐπιδιωκόντων τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῶν, 3.500 ἀνήκουν εἰς τὸ καπνεργατικὸν σωματεῖον ἡ «Πρόοδος», 2.000 εἰς τὴν Ἕνωσιν Οἰκοδόμων, 2.000 εἰς τὴν Ἕνωσιν Τεχνιτῶν καὶ Ὑπαλλήλων Καφενείων—ἐξ ὧν 800 ἐγγεγραμμένοι ὡς «φανατικοὶ»—καὶ 1.500 ἀρτεργάται—καὶ αὐτοὶ «φανατικοί». Οἱ λοιποὶ κατανέμονται εἰς τὰ ἑξῆς ἐπαγγέλματα: 750 τροχιοδρομικοὶ καὶ ἠλεκτροτεχνῖται, 500 ὑποδηματεργάται, 140 Ἕλληνες τυπογράφοι καὶ 55 ξένοι, 115 ὑδατεργάται, 400 μυλεργάται, 175 ζυθεργάται, 400 ἐργάται ὑπονόμων, 300 κουρεῖς, 100 βοηθοὶ φαρμακοποιοί, 200 ἐλαιοχρωματισταὶ καὶ 275 αὐτοκινητισταὶ—«φανατικοὶ» κομμουνισταί. Ἀλλ' ἡ δύναμις τῶν κομμουνιστῶν δὲν σταματᾷ εἰς τοὺς 13.060 ἐργάτας. Ἔχομεν τοὺς «συμπαθοῦντας» πρὸς τὴν Μαρξιστικὴν ἰδεολογίαν, ἀνερχομένους εἰς 1750. Ἔχομεν τὴν κομμουνιστικὴν Νεολαίαν—τρομερὰν εἰς ὀργάνωσιν καὶ πειθαρχίαν—μὲ 2.500 μέλη. Ἔχομεν τοὺς ἐρυθροὺς φρουρούς, τοὺς διανοουμένους, τοὺς ἐπιτελεῖς.

* * *

Αὐτὴ εἶνε ἡ δύναμις τῶν κομμουνιστῶν, ἀπολύτως μαχητική, ἐν Θεσσαλονίκῃ. Καὶ δι' αὐτὸ ὑπεστηρίξαμεν ἄλλοτε κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ δημαρχιακοῦ ζητήματος, ὅτι ἐὰν ἤθελον ἐνεργηθῆ ἐκλογαὶ δημάρχου, ἀσφαλῶς θὰ ἐβλέπαμεν τὴν ἐρυθρὰν σημαίαν εἰς τὸ Δημαρχεῖον τῆς «συμπρωτευούσης». Ἀλλ' ἡ κίνησις αὐτὴ δὲν περιορίζεται ἐντὸς τῆς πόλεως. Ἐπεκτείνεται καὶ εἰς τὰς [illegible] λεις τῆς Μακεδονίας καὶ Θρᾴκης [illegible] κέντρα δράσεως τὴν Καβάλλαν, τὴν [illegible] τὴν Ξάνθην καὶ διεισδύει ἤδη εἰς [illegible] θρον. Σήμερον—ἐκτὸς τῆς περιφε[illegible] κὶς—εἰς τὴν λοιπὴν ὕπαιθρον εἶνε [illegible] οἱ κομμουνισταὶ ἀγρόται. Ὑπάρχουν [illegible] λαι αἱ ἐνδείξεις αἱ ὁποῖαι μᾶς πεί[illegible] αὐξηθοῦν. Καὶ ὁ λόγος ἁπλούστατος [illegible] τῶν πρακτόρων, οἱ ὁποῖοι συνεχῶς [illegible] ουν τὴν ὕπαιθρον διαδίδοντες τὰς [illegible] κὰς θεωρίας, ὁ μεγαλύτερος [illegible] μπολσεβικικοῦ μικροβίου εἰς τὴν [illegible] νε ἡ ἀνεργία τῶν πόλεων. Εἶνε [illegible] οἱ μαχητικώτεροι κομμουνισταὶ [illegible] πνεργάται. Ἐκ τούτων οἱ ἡμίσεις [illegible] τρεῖς μῆνας—τοὐλάχιστον—ἑκάστου [illegible] δὲν ἐργάζονται ἐντὸς τῶν καπναποθ[illegible] πόλεων. Διὰ τοῦτο ἀναγκάζονται νὰ [illegible] νουν εἰς τὰ χωριὰ ὅπως ἐργασθοῦν [illegible] χωρικὴν ἐπεξεργασίαν τοῦ καπνοῦ [illegible] ταυτοχρόνως εὑρίσκουν τὴν εὐκαιρίαν [illegible] μεταδώσουν καὶ τὸ μικρόβιον τοῦ [illegible] σμοῦ εἰς τοὺς ἀγρότας.

Καὶ οὕτω βλέπομεν ὁσημέραι αὐ[illegible] τὴν δύναμιν τοῦ κομμουνισμοῦ ἐν [illegible] καὶ Θρᾴκῃ, ὥστε σήμερον νὰ [illegible] πλείονες τῶν 50.000 ψήφων.

* * *

Αὐτὰ καὶ τινα ἄλλα θὰ ἐπληροφορεῖτο ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ἐὰν [illegible] κατάστασιν. Καὶ θὰ ἔλεγε πρὸς [illegible] νησιν ὅτι ὑπεύθυνον διὰ τὴν τοια[illegible] στασιν εἶνε τὸ Κράτος. Τὸ Κράτος [illegible] ὁλοκλήρου ὑπεύθυνον ὄχι διότι δὲν [illegible] τρα, ἀλλ' ἀκριβῶς διότι [illegible] τὰ κατ' αὐτὸ θεωρούμενα ἀντικομμουνιστικὰ [illegible] Διότι οὔτε αἱ ἀπελάσεις, οὔτε αἱ [illegible] οὔτε ἡ ἀντικομμουνιστικὴ προπαγάνδα [illegible] νομένη εἰς τὰ σχολεῖα συντελοῦν [illegible] ταπολέμησιν τοῦ κομμουνισμοῦ. Αἱ [illegible] κατὰ κανόνα, γεννοῦν τὴν ἀντίδρασιν [illegible] νατίζουν τὰ πλήθη, δημιουργοῦν [illegible] καὶ ἀποστόλους τῶν κομμουνιστικῶν [illegible] Ἡ ἀντικομμουνιστικὴ διδασκαλία [illegible] λεῖα καὶ τὸ Πανεπιστήμιον ἔχει [illegible] τὰ ἀντίθετα τῶν ἀναμενομένων [illegible] οἱ μαθηταὶ καὶ οἱ φοιτηταὶ τὰ [illegible] τελέσματα τοῦ κομμουνισμοῦ, [illegible] κῶς κυκλοφοροῦν μεταξὺ τῆς [illegible] νεολαίας τὰ κομμουνιστικὰ ἔντυπα [illegible] τος μὲ τὴν λῆψιν τῶν ἀλογίστων [illegible] τήτων τούτων μέτρων ἐπιτείνεται [illegible] ξιν τῶν Μαρξιστικῶν ἰδεῶν. Καὶ [illegible] ἐργάται ὁ μεγαλύτερος κίνδυνος [illegible] τος κοινωνικοῦ καθεστῶτος. Εἶνε [illegible] ἡ ὁποία αὔριον θ' ἀποτελέσῃ τὴν [illegible] ναμιν τῆς χώρας, τοὺς διανοουμένους [illegible] ἐπιστήμονας. Ὁ κομμουνισμὸς εἰς [illegible] δονίαν ἀποτελεῖ ἴδιον Κράτος, μὲ [illegible] χάς, εἰς τὰς ὁποίας πειθαρχοῦν [illegible] μάζαι, μὲ παρανόμους ὀργανώσεις [illegible] τὰ ἐργατικὰ σωματεῖα—μὲ ἴδιον [illegible] σύστημα, στρατολογικοὺς κανονισμοὺς [illegible] πειθαρχικὰ συμβούλια. Ὅλα αὐτὰ [illegible] τὰ ἀνέχεται, ἀντὶ νὰ τὰ διαλύσῃ [illegible] πλέον ἀνέχεται τὴν κυκλοφορίαν [illegible] ἐντύπων, ἐφημερίδων, περιοδικῶν [illegible] ων, βιβλίων. Τὸ Κράτος ὀφείλει [illegible] περισσότερον τὴν Μακεδονίαν. [illegible] εἶνε ἐξόφθαλμος. Ὁ θόρυβος [illegible] κομμουνιστικαὶ θεωρίαι πρέπει [illegible] Αἱ παράνομοι ὀργανώσεις [illegible] θοῦν. Ἡ κυκλοφορία τῶν ἐντύπων [illegible] ρευθῇ. Ἀλλὰ πρωτίστως [illegible] δροι τῆς ἐργασίας καὶ ἡ [illegible] τὸν ὁποῖον τὸ Κράτος ὀφείλει [illegible] ταστήσῃ καὶ νὰ τοῦ δώσῃ [illegible] γῆν. Αὐτὰ ἔπρεπε νὰ διακηρύξῃ [illegible] γὸς τῆς Δικαιοσύνης.

Α. ΚΟΝΙΤΟΠΟ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΡΟΣ ΚΑΤΕΡΓΑΣΙΑΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΑΜΠΕΛΟΥ "Α. Π. ΚΑΜΠΑΣ,, ΑΘΗΝΑΙ

9ος ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΑΠΟ 1ης ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ - 31ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1927

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ, Γήπεδα, Κτίρια, Ἐργοστάσια, Δεξαμεναί, Ἔπιπλα — Σκεύη, Ἐργαλεῖα, Μηχανήματα, κλπ. ἐν Κάντζᾳ —Πειραιεῖ καὶ Τριπόλει.			
Ἀρχικαί		1.926.199.55	
Προστεθεῖσαι μέχρι 31)12)927		9.098.923.60	
Σύνολον Ἐγκαταστάσεων		11.025.123.15	
Ἀποσβεσθεῖσαι μέχρι 31)12)926	2.010.227.20		
Κρατηθέντα ἐκ τῆς χρήσεως 1927	250.000.—	2.260.227.20	8.764.895.95
Προϊόντα ἐν ταῖς ἀποθήκαις:			
Ἀποστάγματα Κονιάκ, Οἴνου			
Ὑλικὰ καὶ Πρῶται Ὕλαι			7.906.945.45
Χρεῶσται Ἐσωτερικοῦ			301.086.90
Χρεῶσται Ἐξωτερικοῦ Λίραι Ἀγγλίας 13.403 3)4 1)2, Φράγκα Βελγικά 316.145.40 λιρέτται 6895.20			3.253.075.25 3.735.367.60
Ὁμολογίαι Β' Ἀναγκαστικοῦ Δανείου			122.000.—
Ταμεῖον καὶ Τράπεζαι			612.280.20
			24.695.651.35

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ: Μετοχικὸν Μετοχ. 100.000 πρὸς 100		10.000.000.—
ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ: Τακτικὸν ἀποθεμ. μέχρι 31)12)926	987.639.55	
Κρατηθέντα χρήσεως 1927	209.990.90	
Ἔκτακτον ἀποθεμ. μέχρι 31)12)926	3.814.286.45	
Κρατηθέντα χρήσεως 1927	169.491.35	5.181.408.25
Κράτησις ἐπὶ προβλ. ζημιῶν ἐξ ἐπισφαλῶν χρεωστῶν		100.000.—
Διάφοροι πιστωτικοὶ λογαριασμοί		1.589.284.95
Μερίσματα ἀδιανέμητα παρελθουσῶν χρήσεων		54.622.—
» πρὸς διανομὴν τρεχούσης χρήσεως		6.500.000.—
8 ο)ο ποσοστὰ Διοικ. Συμβουλίου		271.186.20
5 ο)ο » ὑπαλλήλων		169.491.35
Φόροι ὑπὲρ Δημοσίου		763.707.55
Ὑπόλοιπον Κερδῶν μεταφ. εἰς Νέον		65.951.05
		24.695.651.35

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΜΕΡΙΔΟΣ ΚΕΡΔΗ ΚΑΙ ΖΗΜΙΑΙ

Προμήθειαι ὑπὲρ ἀντιπροσώπων μας	598.012.90
Τόκοι	359.910.—
Γενικὰ Ἔξοδα: Μισθοδοσίαι καὶ ἡμερομίσθια, Ἐνοίκια καὶ Φωτισμός, Ἔξοδα Πωλήσεων, Ἐγκαταστάσεων καὶ μεταφορῶν. Δῶρα καὶ Ἀποζημιώσεις κλπ.	5.517.048.30
Κέρδη καθαρὰ τρεχούσης χρήσεως πρὸς διανομὴν	4.399.818.40
	10.874.789.60

Ὑπόλοιπον Κερδῶν προηγουμένης χρήσεως	26.640.95
Κέρδη ἐκ πωλήσεων τρεχούσης χρήσεως	10.848.148.65
	10.874.789.60

ΔΙΑΝΟΜΗ ΚΑΘΑΡΩΝ ΚΕΡΔΩΝ 4.399.818.40

Κράτησις δι' ἀπόσβεσιν Ἐγκαταστάσεων		250.000.—
6 ο)ο Μέρισμα ἐπὶ Μετοχικοῦ Κεφαλαίου	600.000.—	
19 δραχμ. κατὰ μετοχὴν πρόσθετον μέρισμα	1.900.000.—	2.500.000.—
5 ο)ο πρὸς σχηματισμὸν τακτικοῦ ἀποθεμ.		209.990.90
8 ο)ο Ποσοστὰ Διοικητ. Συμβουλίου		271.186.20
Εἰς μεταφορὰν		3.231.177.10

Ἐκ μεταφορᾶς	3.231.177.10
5 ο)ο ποσοστὰ ὑπαλλήλων	169.491.35
5 ο)ο πρὸς σχηματισμὸν ἐκτάκτου ἀποθεματικοῦ	169.491.35
Φόροι ὑπὲρ Δημοσίου	763.707.55
Ὑπόλοιπον Κερδῶν εἰς Νέο	65.951.05
	4.399.818.40

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25ῃ Ἰανουαρίου 1928

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου
ΠΑΝΑΓ. ΑΝΔΡ. ΚΑΜΠΑΣ

Ὁ Γεν. Διευθυντὴς
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΧΑΡΤΟΥΛΑΡΗΣ

Ὁ Ἀρχιλογιστὴς
ΑΝΔΡ. ΤΡΙΓΓΕΤΑΣ

ΣΗΜ.—Τὸ μέρισμα ἐκ δραχμ. εἴκοσι πέντε (25) κατὰ μετοχὴν ἐλεύθερον παντὸς φόρου εἶνε πληρωτέον μετὰ τὴν ἔγκρισιν τοῦ παρόντος Ἰσολογισμοῦ ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως καὶ κατόπιν εἰδοποιήσεως.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΕΞΑΡΓΥΡΩΣΑΝΤΩΝ

ΤΟΥΣ ΚΥΡΙΩΤΕΡΟΥΣ ΛΑΧΝΟΥΣ ΤΗΣ 6ης ΚΛΗΡΩΣΕ
ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΤΟΥ 1927

Ὀνοματεπώνυμον	Πόλις	Ἀριθ.	[illegible]
Ι. Λεγκουριάδης ἀρτοποιὸς Ἀκάμαντος 7	Ἀθῆναι	25827	Δρ. 500
Ι. Εὐθυμιάδης τέως πρωτοψάλ. Ἁγ. Θεράποντος	Μιτυλήνη	25827	» 500
Α. Λιβιεράτος πλανόδιος πωλητὴς Ἀπελλοῦ 4	Ἀθῆναι	28932	» 100
Κ. Ἀλεξόπουλος Διευθ. Δημοτικοῦ Σχολείου	Πύργος	28932	» 100.0
Κ. Καποδίστριας, Α. Τσαμπουρῆς, Γ. Ἀγγελίτσας	Βόλος	28932	» 100.0
Γ. Τσούμας ἔμπορος Σμύρνης 10	Πειραιεύς	2140	» 75.00
Χ. Παπακυριάκου σιδηρουργὸς Σμύρνης 1	Δράμα	2140	» 75.00
Χ. Οἰκονομόπουλος κτηματίας	Σπάρτη	12654	» 50.00
Μ. Παπαμηνᾶς ὑπάλληλος Τραπέζης Σπάρτης	Σπάρτη	12654	» 50.00
Α. Τορῶν	Καβάλλα	44978	» 25.000
Ι. Σαρρῆς μελισσοκόμος πλατεῖα Μητροπόλεως	Ἀθῆναι	41978	» 25.000
Δ. Ζάκκας σιδηρέμπορος Καποδιστρίου 26	Πειραιεύς	44978	» 25.00
Ε. Βογιατζῆς ξυλουργός	Τζιτζιφιές	3465	» 20.00
Ι. Κοσμίδης	Βέρροια	3465	» 20.00
Σ. Μπαλάνης ἔμπορος	Βόλος	44610	» 7.50
Κ. Πιστόλης ὑφασματέμπ. κατάστ. Κ. Πανέστου	Λάρισσα	44610	» 7.50
Ν. Θωμαΐδης παραγγελιοδόχος Σταδίου 56	Ἀθῆναι	44610	» 7.50
Ν. Σπυρόπουλος σανδαλοποιὸς Ἀγησιλάου 31	Ἀθῆναι	28107	» 6.0
Ζ. Ἀζαριὰν	Ἀλεξ)πολις	28107	» 6
Θ. Χατζῆς χρυσοχόος Κύμης 12	Ἀθῆναι	28107	» 6
Ν. Ζῆκος ὡρολογοποιός	Νιγρίτα	44866	» 5.0

Τὸ νέον μυθιστόρημα τῆς „Πρωΐας"

Ὁ φόνος τῆς ἀγάπης

Τῆς Ἀνρὺ Ἀρντέλ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Πόσο ἔνοιωθε τὴν τρομακτικὴ εἰλικρίνειά του, κι' εὕρισκε θλιβερό, τρομερὰ θλιβερὸ νὰ τὸν ἀκούῃ νὰ λέῃ τέτοια πράγματα, ἐν ᾧ ἡ ἰδέα, ποῦ ἐπιτακτικὰ εἶχε καρφωθῇ στὸ μυαλό της—σὰν ἕνα ἀγκάθι μέσα στὴν σάρκα της—ὅτι ἴσως, χωρὶς νὰ τὸ θέλῃ, ἦταν αὐτὴ ἡ αἰτία τῆς δυστυχίας του.

Μὲ χείλη τρέμοντα τοῦ ἐψιθύρισε:

—Ἐκεῖνο ποῦ πειὸ πολὺ μᾶς κάνει νὰ ξεχνοῦμε εἶνε ἡ ἐργασία...

—Ἡ ἐργασία;... Γιὰ μένα εἶνε τώρα ἀνάγκη... Δὲν σᾶς εἶπα πῶς κατεστράφηκα σχεδὸν ἐντελῶς στὸ παιγνίδι;... Βλέπετε πῶς ἔπεσα πολὺ βαθειὰ καὶ θέλετε νὰ μοῦ δείξετε λιγάκι λύπη, νὰ μοῦ συγχωρήσετε αὐτὴν τὴν ὀργὴ ποῦ μ' ἔπιασε ἐναντίον σας, ὅταν, στὸ χορὸ ἐκεῖνο, ποῦ σᾶς ξαναβρῆκα ἔξαφνα, μοῦ δείξατε περήφανα τὴν χαρὰν σας γιατὶ εἴχατε ἀποκτήσει τὴν ζωὴν ποῦ ἐπιθυμεῖτε;

Μὲ γλυκύτητα ἐκείνη τοῦ εἶπε χαμηλὰ σχεδόν:

—Δὲν τὸ ἤξευρα... Δὲν μποροῦσα νὰ ξεύρω... Λυποῦμαι ποῦ σᾶς ἔκανα νὰ ὑποφέρετε καὶ σᾶς συμπονῶ μὲ ὅλη μου τὴν καρδιά... Λυποῦμαι ἀκόμη πολὺ ποῦ σᾶς ἔκανα χωρὶς νὰ τὸ θέλω νὰ εἶσθε τόσον δυστυχισμένος...

Ἐσήκωσε τὰ μάτια του πρὸς αὐτὴν καὶ τὴν εἶδε νὰ ἔχῃ τὰ μάτια της δακρυσμένα. Μιὰ κραυγὴ τοῦ ξέφυγε:

—Φράνς, σᾶς παρακαλῶ, μὴ κλαῖτε γιὰ μένα!...

Ἐκείνη ἐρρίγησε. Τὸ ὄνομά της ποῦ πέταξε μὲ τόσον πάθος, ἀντήχησε μέσα στὴν καρδιά της καὶ τὸ κτύπημα ἦτο τόσον δυνατόν, ὥστε, γιὰ ἕνα δευτερόλεπτο τὰ βλέφαρά της ἔκλεισαν βιαστικά, σὰν νὰ ἐφοβεῖτο μήπως διαβάσῃ ἐκεῖνος μέσα της. Μία σιγὴ ἐπεκράτησε πρὸς στιγμήν.

Μὲ κίνημα θελήσεως, συνεκρατήθη εὐθύς... Ἕνα ἀμυδρὸ μειδίαμα ἄνθισε στὰ χείλη της. Τότε εἶπε, σκουπίζοντας μὲ ζωηρὸν κίνημα τῶν δακτύλων της τὰ δάκρυά της, ποῦ ἔρρευσαν στὸ μάγουλο.

—Σούτ!... Δὲν πρέπει νὰ μὲ φωνάζετε «Φράνς», ἀλλὰ νὰ μοῦ ὑποσχεθῆτε πῶς δὲν θὰ εἶσθε πειὰ σκληρὸς γιὰ μένα, πῶς θὰ μοῦ φέρεσθε σὰν σὲ φίλο, εἰς τὸν ὁποῖον θὰ ἔρχεσθε ὅταν θὰ ἔχετε ἀνάγκην συμπαθείας, βαθείας, ὅπως ἐκείνη ποῦ σᾶς προσφέρω...

Τὴν ἄκουε μὲ ἕνα βλέμμα ὅπου ὑπῆρχε κάποια λύπη, κάποια μεταμέλεια ὀδυνηρὰ γιὰ κεῖνο ποῦ θὰ μποροῦσε νὰ εἶνε γι' αὐτόν, γιὰ τὴν ἀνεκπλήρωτον ἐπιθυμίαν νὰ λησμονήσῃ μαζί της τὴν λύπην ποῦ τοῦ εἶχε προξενήσει, κι' ὅπου ὑπῆρχε ἀκόμη μιὰ εὐγνωμοσύνη γιὰ τὴν λύπη ποῦ τοῦ ἔδειχνε ἡ γυναικεία καρδιά της. Ὅταν ἐσώπασε, ἔσκυψε καὶ παίρνοντας τὸ χέρι της ποῦ εἶχε παγώσει ἡ συγκίνησις, τὸ ἐφίλησε. Μὲ τὴν ἴδια πικρία τοῦ ἀπελπισμένου τὴν ἐκύτταξε:

—Εἶσθε καλά. Πολὺ καλά... Ξεχνᾶτε ὅτι εἶσθε εὐτυχισμένη—καὶ μάλιστα μὲ τὴν δική σας μονάχα προσπάθεια—γιὰ νὰ λυπᾶσθε μὲ τοὺς ἄλλους... Γιατὶ σᾶς μίλησα γιὰ μένα; ...Γιατὶ οἱ ἄνθρωποι τοῦ εἴδους μου εἶνε πολὺ ἐγωϊσταί, καὶ ὅπως τὰ παιδιά, ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ συμπόνια ὅταν ὑποφέρουν... Ξεύρετε ὅτι εἶσθε ἡ πρώτη εἰς τὴν ὁποίαν ὡμίλησα γιὰ ὅλο τὸ παρελθόν;... Μὲ τὴν μητέρα μου δὲν τὸ θίγομε ποτέ... Γιατὶ νὰ τῆς θυμίζω τί μαρτύρια ἐπέρασα;... Ἀρκετὰ τὰ συλλογίζεται μονάχη της!... Ἔνοιωσα ὅμως τὴν συμπάθειά σας καὶ ἔγινα ἄνανδρος... Ὑπέκυψα εἰς τὸν πειρασμὸν νὰ φωνάξω, τοὐλάχιστον μιὰ φορά, τὸν πόνο μου... Ἐτελείωσε, δὲν θὰ σὲ ξαναενοχλήσω πειά...

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Ἐκείνη ἐψιθύρισε, ἀναστατωμένη ἀπὸ τὸν τόνον μὲ τὸν ὁποῖον ὡμιλοῦσε.

—Ξέρετε πολὺ καλὰ πῶς δὲν μ' ἐξαλίσατε... Θὰ ἐπιθυμοῦσα τόσο νὰ σᾶς φανῶ λιγάκι καλή...

—Δὲν ἀξίζω αὐτὴν τὴν καλωσύνην, ἐγώ, ποῦ τόσον καιρὸ εἶχα τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ταράξω τὴν ἡσυχίαν σας, ἀποκαλύπτων τὴν εὐθύνην σας γιὰ τὴν δυστυχία μου... γιὰ τὰ συμβάντα ποῦ μοῦ κατέστρεψαν τὴν ζωήν μου... Γιατὶ σᾶς γνώριζα ἀρκετά, ὥστε νὰ ξέρω ὅτι δὲν θὰ σᾶς ἄφιναν ἀδιάφορον.

»Α!.. ναί! τὴν ἤξευρε καλά!.. Περισσότερο ἴσως ἀφ' ὅτι δὲν ἐγνώριζε οὔτε ἐκείνη τὸν ἑαυτόν της... Γιατὶ ποτὲ δὲν εἶχεν ὑποπτευθῇ ὅτι ἡ δυστυχία τοῦ Κλῶντ Ροζὰν θὰ ἐξύπνα μέσα της τόσον βιαίαν συγκίνησιν, τὴν ἄμετρον ἐπιθυμίαν νὰ περιθάλψῃ τὴν ζωηρὰν πληγὴν ποῦ ἐμάντευε ἐν αὐτῷ νὰ γίνῃ δι' αὐτὸν ἀπείρως καλὴ γιατὶ εἶχε τὴν διαίσθησιν ὅτι ὑπέφερεν ἐξ αἰτίας της.»

Δὲν ὡμιλοῦσε πειά, μὲ τὴν καρδιὰ συντετριμμένη, καὶ τὸ βλέμμα της ἐπλανᾶτο γύρω της μὲ ἀναίσθητον ἔκπληξιν, νοιώθοντας ὅτι εἶχαν ὅλα μείνῃ ἀμετάβλητα μέσα εἰς τὸ μικρὸ σαλόνι, ἐνῷ ἐκείνη εἶχε τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι εἶχε περάσῃ μιὰ θύελλα ἀπὸ ἐπάνω της. Ὀρθός, πρὸ τοῦ παραθύρου, ὁ Ροζάν, ἔμενεν ἐπίσης σιωπηλός, μὲ τὸ πρόσωπον συνεσπασμένον, σκεπτόμενος ὅλα τὰ πράγματα τοῦ παρελθόντος, τοῦ ὁποίου εἶχε ἀναδεύσῃ τὴν τέφραν.

Μιὰ φωνὴ ἠκούσθη εἰς τὸν κῆπον. Ἀπὸ τὸ ἀνοικτὸν παράθυρον ὁ ἄνεμος ἐκινοῦσε τὰ κουρτινάκια. Ὁ Ροζὰν ἐρρίγησε. Ἔκαμε τότε ἐξ ἐνστίκτου ἓν κίνημα πρὸ τοῦ προσώπου του, διὰ ν' ἀπαλείψῃ μὲ τὸ χέρι τὴν ἀλλοίωσιν τῆς μορφῆς του, καὶ εἶπεν ἐπανερχόμενος πρὸς τὴν Φράνς:

—Θαρρῶ ὅτι σᾶς ἐκράτησα πάρα πολὺν ὥραν. Ὑπῆρξα πολὺ ἀδιάκριτος! Συγχωρήσατέ με!.. καὶ μὴ ἐκπλαγῆτε ἂν δὲν ἀναμείνω τὴν ἐπάνοδον τῆς ἀδελφῆς σας. Δὲν θὰ εἶχα τὸ θάρρος νὰ συζητήσω τώρα, γιὰ πράγματα ἀδιάφορα. Προτιμῶ νὰ μὴ ἴδω σήμερον τὴν κυρίαν ντ' Ὑμιέρ!..

—Ναί!.. Τὸ καταλαβαίνω... Φύγετε, πρὶν ἐπιστρέψῃ ἡ Μαργαρίτα. Ὠρεβουάρ... φίλε μου!..

Ποτὲ δὲν τὸν εἶχεν ἀποκαλέσῃ ἔτσι, καὶ ἐκεῖνος ἠσθάνθη, ἐκεῖνο, ποῦ τόσον αὐθόρμητα, μὲ ὅλην της τὴν ψυχήν, τοῦ προσέφερε. Ἐκεῖνο, ποῦ καλύτερα ἀπὸ τὰ χείλη, τοῦ ἔλεγε τὸ βλέμμα.

Τὴν παρετήρησε μίαν στιγμήν, ὅπως ἄλλοτε τὴν εἶχε κυττάξῃ εἰς τὸ δάσος τοῦ Οὐλγκάτ, ὅταν τὴν ἔνοιωσε χαμένην, μὲ τὴν λύπην, μιᾶς ἀφθάστου εὐτυχίας. Νὰ θεραπευθῇ μὲ τὴν ἀγάπην της!.. Γιατὶ νὰ μὴ ἠμπορῇ νὰ τὸ εὐχηθῇ αὐτό;.. Ἐκεῖνο ποῦ αἱ ἄλλαι γυναῖκες δὲν ἠδύναντο νὰ τοῦ δώσουν, πόσο θὰ ἠμποροῦσε νὰ τοῦ τὸ δώσῃ ἐκείνη!

Ἐπανέλαβε καὶ αὐτός:

—Ὠρεβουάρ... καὶ εὐχαριστῶ!

Ἔπειτα, χωρὶς νὰ γυρίσῃ, ἐξῆλθε.

Ἔμεινε ἀκίνητη, ἀκούουσα τὸν κρότον τῶν ἀπομακρυνομένων βημάτων, ἐπὶ τῶν πλακῶν τοῦ προθαλάμου. Τὰ μάτια της εἶχαν πέσῃ ἐπάνω στὰ χαρτιὰ ποῦ τὴν ἀπησχόλουν ὅταν εἰσῆλθε ὁ Ροζάν. Ἀλλὰ δὲν ἔνοιωθε καμμίαν ἐπιθυμίαν νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν ἐργασίαν της, ποῦ τῆς ἐφαίνετο ἐξαιρετικὰ ματαία τώρα... Καὶ κρύβοντας τὸ πρόσωπό της στὰ χέρια της, ἐξέσπασε σὲ λυγμούς.

VI

—Ὥστε βρίσκετε πράγματι ἐνδιαφέρον εἰς τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ ἐργοστασίου, ποῦ εἶχεν ὁ ἀδελφός μου καλέσῃ τὴν κυρίαν ντ' Ὑμιέρ; ἠρώτησεν ὁ Ἀλμπὲρ Σαμπρύ, ποῦ ἐβάδιζε πλησίον τῆς Φράνς, ἀνάμεσα ἀπὸ τὸν κῆπον ποῦ ἐχώριζε τὴν κατοικίαν ἀπὸ τὸ [illegible] κλωστηρίου.

Ἡ Φρὰνς ἐχαμογέλασε.

—Ἐὰν μ' ἐγνωρίζατε περισσ[illegible] ἠξεύρατε ὅτι ἔμεινα ἀνίκανη, παρ[illegible] βουλάς, τὰς ἐπιπλήξεις καὶ τὰ [illegible] πῶ ἐκεῖνο ποῦ δὲν αἰσθάνομαι. [illegible] λικρινέστατα περίεργη νὰ γνωρ[illegible] σύνεγγυς, ἕνα μεγάλο ἐργατικὸ [illegible] νε ἡ πρώτη φορά... Καὶ κάθε [illegible] καινούργιο, μὲ ἐνδιαφέρει.

Τῆς ἔρριψε ἕνα γοργὸ βλέμμα [illegible] λιγάκι, ἀπὸ τὴν εἰλικρίνειαν τῆς [illegible] της. Βραδέως, ἡ Μαργαρίτα, [illegible] σίον των, συνοδευομένη ἀπὸ τὸν [illegible] Σαμπρὺ καὶ τὴν γυναῖκά του, [illegible] ἐπαρχιώτισσαν, δειλὴν λιγάκι, [illegible] ἀλλὰ νεωτάτην, μὲ ξανθὰ μαλλ[illegible] νισμένην, ὀλιγόλογον, καὶ περιβάλλ[illegible] σύζυγόν της μὲ λατρείαν... Ἐκεῖ[illegible] τοῦ ἀδελφοῦ του. Εἶχε τὰ ἴδια [illegible] ρακτηριστικά, πλέον ἔντονα εἰς [illegible] πρόσωπόν του ἔδειχνε ἄνθρωπον [illegible] κόν, συνηθισμένον νὰ διατάσσῃ, [illegible] αἴσθησιν τῶν δικαιωμάτων του καὶ [illegible] ος του, καθὼς καὶ τὴν ἀπόλυτον [illegible] εἰς τὴν ὀρθότητα τῶν γνωμῶν [illegible]

(Ἀ

Η ΕΠΑΡΧΙΑΚΗ ΕΛΛΑΣ

ΑΙ ΠΡΟΟΔΟΙ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΟΔΟΝ ΤΟΥ ΘΕΣΜΟΥ

Τὸ ζήτημα τῆς ὁδοποιίας καὶ τῆς ἐκτελέσεως ἔργων κοινῆς ὠφελείας, ἀντιμετώπισεν ἡ Ἑλληνικὴ ἐπαρχία κατὰ τρόπον τιμῶντα ἀληθῶς αὐτὴν καὶ ἐξασφαλίζοντα κατὰ τὸ δυνατὸν τὴν ἐπικοινωνίαν τῶν κατοίκων τῶν ἀπομεμακρυσμένων χωρίων μεταξύ των. Αἱ κοινότητες, ἀντιλαμβανόμεναι ὅτι μόνον μὲ ἐνέργειαν ἐξ αὐτῶν προσφερομένην, μακρὰν δὲ πάσης κυβερνητικῆς ἐξαρτήσεως, θὰ ἠδύναντο ὄχι βεβαίως νὰ λύσουν, ἀλλὰ ν' ἀντιμετωπίσουν τὸ ζήτημα τῆς ὁδοποιίας, εὑρισκομένης εἰς τὴν ἀπομεμακρυσμένην ἰδίᾳ Ἑλλάδα, εἰς πρωτόγονον ἐντελῶς κατάστασιν, ἐφήρμοσαν τὸ σύστημα τῆς ὑποχρεωτικῆς ἐργασίας τῶν κατοίκων. Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, παραδόξως διὰ Κρατικὴν ὑπηρεσίαν, ἐθέρμανε τὸν ζῆλον τῶν κατοίκων τῶν διαφόρων χωρίων τὰ ὁποῖα ἀνέλαβον τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων, καὶ ἐπέτυχεν ὥστε ν' ἀναπτυχθῇ μεταξὺ τῶν Κοινοτήτων μία εὐγενὴς ἅμιλλα δι' ἐργασίαν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν προῆλθον ἔργα ἀπαραίτητα διὰ τὰ χωρία, καὶ ἐξυπηρετικὰ τῆς διαδόσεως τῶν παραγομένων εἰδῶν κατὰ τόπους, τὰ ὁποῖα μέχρι τοῦδε κατηναλίσκοντο εἰς τὸν στενὸν κύκλον τῆς ἀγορᾶς τοῦ χωριοῦ.

Λεπτομερὴς στατιστικὴ τῶν Κοινοτήτων, αἱ ὁποῖαι ἐφήρμοσαν τὸ σύστημα τῆς ὑποχρεωτικῆς ἐργασίας, θὰ ἦτο ἄσκοπον νὰ παρατεθῇ ἐδῶ, διότι ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν ἔχει ὀγκώδεις φακέλλους ἀποτελεσθέντας ἀπὸ τὴν ἀλληλογραφίαν καὶ τὰς σχετικὰς ἐκθέσεις. Ἀπὸ τὰς ἐκθέσεις αὐτὰς ἐξάγεται ὅτι κατὰ τὸ διαρρεῦσαν μέχρι τοῦδε διάστημα τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1927—1928 ἐδήλωσαν ὅτι ἐπέβαλον προσωπικὴν ἐργασίαν 3.000 κοινότητες, αἱ 600 τῶν ὁποίων ὑπὸ τὸ ὑπὸ τοῦ Νόμου ὁριζόμενον ἀνώτατον χρονικὸν ὅριον τῶν 10 ἡμερῶν. Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἔχει τὴν ἐλπίδα, τὴν ὁποίαν στηρίζει εἰς τὰς ἀθρόας καθ' ἑκάστην ὑποβαλλομένας δηλώσεις, ὅτι μέχρι τέλους τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους ὁ συνολικὸς ἀριθμὸς τῶν κοινοτήτων, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐπιβάλουν τὴν προσωπικὴν ἐργασίαν, θ' ἀνέλθῃ εἰς 3.700. Ἡ ἀξία τῶν ἔργων τὰ ὁποῖα ἐξετελέσθησαν ὑπολογίζεται ὅτι ἀντιπροσωπεύουν ἀξίαν 250.000.000 δραχμῶν.

Πόσον ἐξυπηρετοῦν τοὺς χωρικοὺς τὰ ἔργα αὐτά, τὸ κατενόησαν καὶ οἱ ἴδιοι, ἐκ τούτου δὲ καὶ τὸ ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον τὸ ὁποῖον ἐπιδεικνύουν τόσον αἱ κοινότητες διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς ὑποχρεωτικῆς ἐργασίας, ὅσον καὶ οἱ ἴδιοι διὰ τὴν προσφορὰν αὐτῆς. Διότι ἀπέκτησαν δρόμους, σχολεῖα καὶ ἐκκλησίας, τῶν ὁποίων εἶχον ἀνάγκην, καὶ τὸ Κράτος δὲν ἐνεθυμεῖτο ποτὲ ὅτι ἔπρεπε νὰ κατασκευάσῃ.

* * *

Τὸ γεγονὸς αὐτὸ ἤγαγεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ὁ θεσμὸς τῶν κοινοτήτων, ἀποτελῶν τὴν πρώτην βαθμίδα τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, πρέπει νὰ ἐνισχυθῇ σοβαρῶς. Καὶ εἰς τοῦτο ἤδη τείνει ἡ προσπάθεια τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν. Ὑπῆρχον κοινότητες «νεκραί», ἐκεῖναι δηλαδὴ τῶν ὁποίων τὰ ἔσοδα δὲν ἐπαρκοῦν διὰ τὰ ἔξοδα ἢ τὰ ἔσοδά των, ἀνεξαρτήτως τῶν ἐξόδων φθάνουν εἰς 2.000 δραχμὰς ἐτησίως· ἡ ἀναλογία τῶν κοινοτήτων αὐτῶν ἔφθανε κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1925—1926 εἰς τὰς 173 ἐπὶ τοῖς χιλίοις, ἐνῷ κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος 1926—1927 κατῆλθεν εἰς τὰ 46 μόνον, ἐφέτος δὲ θὰ μειωθῇ εἰς τὸ ἐλαχιστότατον, ἂν δὲν ἐκλείψῃ ἐντελῶς. Ἐκ παραλλήλου πρὸς τοῦτο ἐδημιουργήθησαν κοινότητες εὐημεροῦσαι καὶ ἱκαναὶ ν' ἀνταποκριθοῦν εἰς τὰς αὐξούσας καθ' ἑκάστην ἀνάγκας. Οὕτω ὑπάρχουν ἤδη 3.081 κοινότητες μὲ ἔσοδα ἀπὸ 4.000 μέχρι 100.000 δραχμῶν ἐτησίως, ἀναλογία δηλαδὴ 765 ἐπὶ τοῖς χιλίοις ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν κοινοτήτων, ἔναντι 2124 τῆς παρελθούσης χρήσεως, ἤτοι ἀναλογίας 615 ἐπὶ τοῖς χιλίοις. Ὑπάρχουν ἀκόμη 398 κοινότητες μὲ ἔσοδα ἄνω τῶν 100.000 δραχμῶν, ἤτοι ἀναλογία 99 ἐπὶ τοῖς χιλίοις ἐπὶ τοῦ συνόλου, ἔναντι 201 τῆς παρελθούσης χρήσεως, ἀναλογίας δηλαδὴ 58 ἐπὶ τοῖς χιλίοις.

Ἐκ τῶν παρατεθέντων ἀριθμῶν καταδεικνύεται ὅτι ἡ προσπάθεια διὰ τὴν δημιουργίαν πόρων τῶν κοινοτήτων, ἀπέδωκε τὰ θετικά της ἀποτελέσματα, βαίνουσα δὲ σταθερῶς θὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς τὰς κοινότητας τὴν οἰκονομικὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ ἐπάρκειαν διὰ τὰς ἀνάγκας των.

* * *

Ἰδοὺ καὶ μία στατιστικὴ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τὰ ὁποῖα ἐπραγματοποίησαν οἱ δῆμοι καὶ αἱ κοινότητες τοῦ Κράτους—πλὴν τῶν Δήμων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς—κατὰ τὴν χρῆσιν τοῦ λήξαντος οἰκονομικοῦ ἔτους. Αἱ εἰσπράξεις δηλαδὴ τῶν 44 ἐπὶ τῶν 53 Δήμων τοῦ Κράτους ἀνῆλθον εἰς δραχμὰς 176.431.134, χωρὶς νὰ συμπεριλαμβάνωνται εἰς τὸ ποσὸν αὐτὸ τὰ ὑπόλοιπα τῆς παρελθούσης χρήσεως, τὰ εἰδικὰ ἔσοδα ἀγροφυλακῆς καὶ τὰ δάνεια πρὸς τοὺς Δήμους. Ἔναντι τῶν ἐσόδων αὐτῶν ἐπληρώθησαν ἔξοδα δραχ. 182.378.680. Κατὰ τὴν παρελθοῦσαν τῆς παρατιθεμένης χρῆσιν ἐπραγματοποιήθησαν ἔσοδα εἰς τοὺς ἰδίους Δήμους 131.850.342 δρ., ἐδαπανήθησαν δὲ 127.495.150 δραχμαί.

Τὰ ἔσοδα τῶν κοινοτήτων—4025 ἐπὶ 4800 συνόλου—κατὰ τὰς δύο τελευταίας χρήσεις εἶνε δρχ. 188.521.731, ἔναντι 93.069.470. Ἐσημειώθη δηλαδὴ μεταξὺ τῶν δύο χρήσεων αὔξησις ἐσόδων κατ' ἀναλογίαν 102.6 ἐπὶ τοῖς ἑκατόν.

Ἡ στατιστικὴ αὐτὴ εἶνε ὁμολογουμένως ἀρκετὰ παρήγορος διὰ νὰ σημειώσῃ τὴν πρόοδον ἑνὸς θεσμοῦ τόσον ὠφελίμου ἀποδειχθέντος διὰ τὸν τόπον.

Θ. ΜΑΛ.—

ΒΟΥΤΥΡΟΝ ΣΙΒΗΡΙΑΣ
ΝΕΑ ΑΦΙΞΙΣ
ΚΥΨΕΛΗ
Αἰόλου 226 (Χαυτεῖα)
Τηλέφ. Νέον 6—40
ΛΙΑΝΙΚΩΣ ΚΑΙ ΧΟΝΔΡΙΚΩΣ

ΔΙΑΛΥΣΙΣ [illegible]
ΤΟ ΡΕΚΟΡ
ΕΙΔΩΝ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ
Δ. ΚΟΡΑΚΗ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ 20
Ἐκποιεῖ ὅλα τὰ μοντέρνα του εἴδη τῆς ΕΠΟΧΗΣ
ΚΑΤΕΔΑΦΙΣΕΩΣ

ΑΙ ΠΡΟΟΔΟΙ ΤΩΝ ΓΕΙΤΟΝΩΝ ΜΑΣ

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΝΟΡΘΩΣΙΣ ΤΗΣ ΚΕΜΑΛΙΚΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

Η ΑΝΑΠΤΥΞΙΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΣΑΒΦΕΤ ΒΕΗ, ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΚΗΣ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Ἡ Τουρκία ἠδυνήθη κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, παρὰ τὰς ἐσωτερικὰς διαμάχας καὶ τὰς ἐξωτερικὰς περιπλοκάς της, ν' ἀφιερώσῃ ὅλας της τὰς προσπαθείας εἰς τὴν δημοσιονομικὴν αὐτῆς ἀνόρθωσιν. Καὶ διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ἀφθόνων δημοσιονομικῶν πηγῶν μας ἡ τόσον ἀναγκαία συμπλήρωσις τοῦ σιδηροδρομικοῦ ἡμῶν δικτύου ἤρχισεν ἀπὸ τοῦ 1916 καὶ ἐξακολουθεῖ μετὰ μεγίστης ἐπιτυχίας. Μόνον κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἡ ἐπέκτασις τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν μας περιέλαβεν ὄχι ὀλιγώτερα τῶν χιλίων πεντακοσίων χιλιομέτρων.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΙ 1500 ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΩΝ

Ἐπὶ τοῦ παρόντος κατεσκευάσθησαν ἢ εὑρίσκονται ὑπὸ κατασκευὴν δι' ἰδίας ἡμῶν δαπάνης ἢ διὰ τῆς συνδρομῆς ξένων κεφαλαίων αἱ ἑξῆς σπουδαιόταται διὰ τὴν παραγωγήν μας, διὰ τὸ ἐμπόριον καὶ διὰ τὴν συγκοινωνίαν μας συμπληρωματικαὶ σιδηροδρομικαὶ γραμμαί. Ἡ γραμμὴ Σεβαστείας, ἡ ἑνώνουσα τὴν Καισάρειαν, διὰ τῆς Σεβαστείας, μὲ τὴν Ἐρζερούμ. Ἡ γραμμὴ Σαμψοῦντος, ἡ προχωροῦσα πρὸς βορρᾶν καὶ συνδέουσα τὴν Σεβάστειαν μὲ τὴν Σαμψοῦντα, τὸ κέντρον τῆς καπνοπαραγωγῆς μας, καὶ μὲ τὸ Οὐλοὺ-Κισλᾶ καὶ ἑνουμένη μὲ τὴν προϋπάρχουσαν γραμμὴν Μερσίνης καὶ Ἀδάνων, τὴν ζώνην τῆς βαμβακοπαραγωγῆς μας, ἀποκαθιστῶσα τὴν ἄμεσον συγκοινωνίαν μεταξὺ τῶν δύο σπουδαιοτάτων λιμένων, τοῦ τῆς Σαμψοῦντος ἐν τῷ Εὐξείνῳ καὶ τοῦ τῆς Μερσίνης ἐν τῇ Μεσογείῳ. Ἕτεραι γραμμαὶ εἶνε: Ἡ γραμμὴ Ἐργκανὶ ἢ Κελλέρ, ἡ ἄγουσα ἀπὸ Κελλέρ, τὸ παρὰ τὸ Οὐλοὺ-Κισλῆ, διὰ τοῦ Ἐργκανί, ὅπου τὰ μεταλλεῖα χαλκοῦ, εἰς τὸ Διαβερκίρ, ἡ γραμμὴ Ταουσανλῆ ἀπὸ Κιουταχείας εἰς Δαρδανέλλια, ἡ γραμμὴ Ἡρακλείας, ἡ ἑνοῦσα τὴν Ἄγκυραν μὲ τὴν Ἡράκλειαν, ὅπου τὰ γνωστὰ ἀνθρακωρυχεῖα. Πολλαὶ ἄλλαι δευτερευούσης σημασίας γραμμαί, ἀναγκαιοῦσαι διὰ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ φυσικοῦ πλούτου τῆς χώρας μας καὶ διὰ τὴν πύκνωσιν τοῦ δικτύου τῆς συγκοινωνίας μας, περιλαμβάνονται εἰς τὸ πρόγραμμα τῶν ἔργων, τὰ ὁποῖα θὰ ἐκτελεσθῶσιν ἐν προσεχεῖ μέλλοντι.

Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ὡς ἄνω σιδηροδρομικῶν ἔργων κατέστη δυνατὴ ἐν μέρει μέν, ὡς προελέχθη, διὰ Τουρκικῶν κεφαλαίων, ἐν μέρει δὲ διὰ ξένων, ἀνερχομένων εἰς 250 ἑκατομμύρια τουρκικῶν λιρῶν. Εἷς Γερμανικός, εἷς Σουηδικὸς καὶ εἷς Βελγικὸς ὅμιλος κεφαλαιούχων ἀνέλαβον τὴν κατασκευὴν τῶν ἔργων τούτων διὰ δανείων, τὰ ὁποῖα μᾶς ἐχορηγήθησαν μὲ τόκον 7 1)2 ο)ο. Ὁ χρόνος τῆς ἐκτελέσεως τῶν διαφόρων τούτων ἔργων συνεφωνήθη πενταετὴς καὶ ἡ ἐκμετάλλευσις τῶν σιδηροδρόμων ἀνήκει καθ' ὁλοκληρίαν εἰς ἡμᾶς.

Η ΑΝΑΠΤΥΞΙΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὑπὸ τοῦ Κράτους ἐκμετάλλευσιν τῶν πλουτοφόρων πηγῶν τῆς χώρας, ἔχομεν ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τῆς Νέας Τουρκίας λίαν ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα. Οὕτω π.χ. ὁ καπνός, ὁ ὁποῖος ἀπέδιδεν εἰς τὸ Κράτος 3 1)2 περίπου ἑκατομμύρια τουρκικῶν λιρῶν ἐτησίως, ὅταν παρεχωρεῖτο ἡ ἐκμετάλλευσίς του εἰς ὅμιλον ξένων κεφαλαιούχων, ἀποδίδει τώρα, ὅτε τὸν ἐκμεταλλεύεται τὸ Κράτος, 18 καὶ πλέον ἑκατομμύρια τουρκικῶν λιρῶν ἐτησίως καὶ ὑπάρχει ἐλπὶς ν' ἀποδώσῃ προσεχῶς πολὺ μεγαλύτερον ποσόν. Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ βιομηχανικοῦ πεδίου ἐπετελέσαμεν σημαντικὰς προόδους. Διάφοροι νέαι βιομηχανικαὶ ἐγκαταστάσεις ἐγένοντο, ἀποτελοῦσαι τὴν ἀπαρχὴν βιομηχανικῆς ἀναγεννήσεως.

Οὕτω ἱδρύθησαν δύο μεγάλα ἐργοστάσια πρὸς παραγωγὴν σακχάρεως, ἓν εἰς τὸ Ἀλπουλοῦ, νοτίως τῆς Ἀδριανουπόλεως, καὶ ἓν ἕτερον εἰς τὸ Οὐσάκ, ἐν Ἀνατολῇ, ἀμφότερα εἰς τὰ διαμερίσματα εἰς τὰ ὁποῖα εὐδοκιμεῖ τὰ μέγιστα ἡ καλλιέργεια τῶν τεύτλων. Ἕτερα ἑπτὰ ἐργοστάσια σακχάρεως εὑρίσκονται ὑπὸ κατασκευὴν καὶ θὰ λειτουργήσωσιν ἐντὸς τοῦ προσεχοῦς ἔτους, οὕτως ὥστε νὰ παράγεται ἐν Τουρκίᾳ ὅλη ἡ εἰς τὴν ἐπιτόπιον κατανάλωσιν ἀναγκαιοῦσα σάκχαρις.

ΙΣΟΣΚΕΛΙΣΜΕΝΟΣ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

Ὁ προϋπολογισμός μας παρουσιάζει ἀπὸ τεσσάρων ἤδη ἐτῶν ἰσοζύγιον. Τὰ ἔσοδα τοῦ Κράτους, ἂν καὶ ἡ φορολογία μας εἶνε ἐλαφροτέρα τῆς φορολογίας ὅλων τῶν λοιπῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν, αὐξάνουσι διαρκῶς. Οὕτως ἀνήρχοντο ἐν ἔτει 1922 εἰς 105 ἐν ὅλῳ ἑκατομμύρια τουρκικῶν λιρῶν, ἐν ἔτει 1923 εἰς 130 ἑκατομμύρια, ἐν ἔτει 1924 εἰς 153 ἑκατομμύρια, ἐν ἔτει 1925, παρὰ τὴν κατάργησιν τῆς δεκάτης, εἰς 154 ἑκατομμύρια, ἐν ἔτει 1926 εἰς 189 ἑκατομμύρια καὶ ἐν ἔτει 1927 εἰς 198 ἑκατομμύρια.

Διὰ τὸ ἔτος 1928 ἀναγράφονται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ὡς ἔσοδα 205 ἑκατομμύρια τουρκικῶν λιρῶν πρὸς κάλυψιν τῶν ἐν αὐτῷ ἀναγραφομένων ἐξόδων.

Ἡμεῖς αὐτοὶ ἀποδίδομεν τὰς μεγάλας ταύτας προόδους, τὰς ἐπιτευχθείσας ἐν τῇ δημοσιονομικῇ ἀνορθώσει τῆς χώρας μας καὶ αἱ ὁποῖαι συμβαδίζουσι μετὰ μοναδικῆς εἰς τὸ εἶδος της ἀνακαινίσεως τοῦ ὅλου βίου καὶ τῶν ἠθῶν τοῦ τουρκικοῦ λαοῦ, κυρίως εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι διὰ τῆς ἰδιορρύθμου συγκεντρωτικῆς πολιτικῆς ὀργανώσεώς μας εἴμεθα ἀπηλλαγμένοι πολλῶν κωλυμάτων καὶ πολλῶν δυσχερειῶν μὲ τὰς ὁποίας ἔχουσι νὰ ὑπολογίσωσιν ἐν τῇ μεταπολεμικῇ ἐποχῇ τόσαι ἄλλαι χῶραι. Ἡ νεωτέρα Τουρκία δὲν διατελεῖ ὑπὸ τὴν πίεσιν πολιτικῶν μερίδων καὶ ἐθνικῶν διαιρέσεων, δὲν ἔχει νὰ ἀσχοληθῇ μὲ προβλήματα μειονοτήτων καὶ Κυβέρνησις καὶ Κοινοβούλιον οὐδεμίαν ἀντιπολίτευσιν ἔχουσιν ἀπέναντί των. Ἐργαζόμεθα πρακτικῶς καὶ σκοπίμως πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς εὐημερίας τοῦ λαοῦ μας καὶ ὁ Τοῦρκος χωρικός, ὁ ὁποῖος, ὅπως ἴσως κάθε χωρικός, εἶνε κατὰ βάθος ρεαλιστής, εὑρίσκει ὅτι ἡ λογικὴ αὐτὴ ἐργασία τοῦ Κοινοβουλίου μας ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Κεμὰλ πασᾶ δὲν ὑπῆρξεν ἀτελέσφορος. Καὶ εἶνε εὐχαριστημένος.

ΣΑΒΦΕΤ ΒΕΗΣ

ΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΙ ΠΛΗΓΑΙ

ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟΝ ΤΗΣ ΛΕΥΚΗΣ ΣΑΡΚΟΣ

ΕΩΣ ΠΟΤΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΑΙΣΧΟΣ;

Ὅταν ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν, βάσει τῆς ἐκθέσεως τοῦ κ. Ἄβερμπαχ, ἐπισκεφθέντος ὡς γνωστὸν τὴν Ἑλλάδα τῷ 1925, συγκατέλεξε τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν 4ην σειρὰν τῶν Κρατῶν ἐκείνων, ἐν οἷς ἐνεργεῖται τὸ ἐμπόριον τῆς λευκῆς σαρκός, οὐδεὶς ἐκ τῶν ἁρμοδίων ἔσπευσε νὰ ὑποδείξῃ τὴν λῆψιν τῶν μέτρων ἐκείνων ἅτινα ἐφαρμοζόμενα θὰ ἠδύναντο νὰ θέσωσι φραγμὸν ἂν ὄχι τελείως κατασταλτικόν, ἀλλὰ τοὐλάχιστον προληπτικὸν εἰς τὴν ὁσημέραι αὔξουσαν ἔκλυσιν τῶν ἠθῶν, ἥτις συνεπιφέρει ὡς ἄμεσον ἀποτέλεσμα τὸ ἐμπόριον τοῦτο. Καίτοι ἡ ἡμετέρα δικαιοσύνη δὲν ἐπελήφθη μέχρι σήμερον τῆς ἐκδικάσεως σοβαρᾶς τινος ὑποθέσεως ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου λευκῆς σαρκός, ἐν τούτοις δὲν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ἢ κάλλιον νὰ συμπεράνωμεν ἐκ τούτου ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν ἐκρίθη καλῶς παρὰ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἥτις θέλουσα νὰ γνωρίζῃ καλῶς περὶ ἑνὸς ἑκάστου Κράτους τὴν ἠθικὴν του ὑπόστασιν, δὲν ἐφείσθη οὐδενὸς μέσου ἵνα κατατοπισθῇ τελείως καὶ ἐκδώσῃ τὴν δικαίαν ἐτυμηγορίαν της, ὡς πρὸς τὸ διενεργούμενον ἐμπόριον τῆς λευκῆς σαρκός.

Δυστυχῶς ὅμως, ἐπαναλαμβάνω, οὐδεὶς τῶν ἡμετέρων ἁρμοδίων ἐσκέφθη νὰ εἰσηγηθῇ τὴν πάταξιν τοῦ κακοῦ, εἴτε διότι θ' ἀνήκῃ εἰς τὴν τάξιν τῶν μωρῶν ἐκείνων, οἵτινες πρεσβεύουν τὴν θεωρίαν τοῦ «Δὲν βαρυέσαι, ἐγὼ θὰ φτιάξω τὸ Ρωμαίϊκο», εἴτε διότι ἐνόμισεν ὅτι ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν ἐσφαλμένως καὶ ἀδίκως κατηγορεῖ τὴν Ἑλλάδα, ἥτις ἵσταται, κατὰ τὴν γνώμην του, εἰς ἠθικὸν ἐπίπεδον ἀνώτερον ἀκόμη ἐκείνου ἐνίων πολιτισμένων Κρατῶν.

Ἀλλὰ ἡ ὕπαρξις ἐν Ἑλλάδι οἴκων ἀνοχῆς δὲν ἀποτελεῖ στίγμα διὰ τὴν ἠθικήν της ὑπόστασιν; Τίς μέχρι τοῦδε διεμαρτυρήθη διὰ τὴν ὕπαρξίν των καὶ ὑπέδειξε τὴν κατάργησίν των; Τίς διεμαρτυρήθη διὰ τὴν σύστασιν νέων τοιούτων; Τίς παρηκολούθησε τὰ θύματα ἅτινα ἐξέρχονται ἐκ τῶν ἰδιαιτέρων τῶν δῆθεν οἰκογενειακῶν ἐξοχικῶν κέντρων, ἅτινα ἄνευ τῆς ὑπάρξεως τῶν ἰδιαιτέρων των θὰ εἶχον πρὸ πολλοῦ κεκλεισμένας τὰς θύρας; Τίς ὕψωσε τὴν φωνήν του διὰ τὴν λειτουργίαν ἀπειραρίθμων «κρυφῶν» οἴκων καὶ ἠξίωσε τὴν αὐστηρὰν δίωξιν τῶν ἐκμαυλιστριῶν, αἵτινες, ὁδηγούμεναι ἐνώπιον τῆς Δικαιοσύνης ἂν δὲν ἀθωοῦνται τιμωροῦνται διὰ 25δράχμου προστίμου(!) ἐνῷ ἰσοβίως ἡ διαφθαρεῖσα ἐν τῷ οἴκῳ της ἀνήλικος ἢ ἐνήλικος, ἀδιάφορον, θὰ φέρῃ τὸ στίγμα τῆς ἀτιμίας καὶ ἂν δὲν πέσῃ ἀπὸ ἀδελφοκτόνον σφαῖραν ἢ μάχαιραν, πάντως θὰ καταλήξῃ εἰς τοὺς δυνάμει ἀδείας τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν λειτουργοῦντας ἐπισήμως οἴκους; Τίς παρηκολούθησε τὰ χορευτικὰ κέντρα, εἰς ἃ ἄθῳα πλάσματα παρασύρονται διὰ μίαν μόνον ὥραν χοροῦ, κατὰ ταύτην δὲ δὲν βραδύνει νὰ ἐπέλθῃ γνωριμία μετὰ φίλου, γνωστοῦ τύπου ἐκμαυλιστοῦ, ὅστις ἀμέσως ἄρχεται τοῦ ἀπαισίου ἔργου τῆς διαφθορᾶς διὰ ποτῶν, διασκεδάσεων, αὐτοκινήτων κλπ.

Τίς μέχρι τοῦδε ἐσκέφθη ὅτι ἡ κοινὴ νοσηλεία ἐντὸς τῶν νοσοκομείων ἀφροδισίων νοσημάτων κοινῶν γυναικῶν ἢ ἐλευθερίων, μετὰ νεανίδων διὰ πρώτην φορὰν εἰσερχομένων εἰς τοιαῦτα ἱδρύματα, διότι ἔπεσαν θύματα ἑνὸς κτηνανθρώπου ἢ μιᾶς ἐχούσης μελιστάλακτον γλῶσσαν ἐκμαυλιστρίας, δὲν θὰ ἐπιφέρῃ τὴν ἄμεσον διαφθορὰν τῶν δευτέρων, αἵτινες εἴτε λόγῳ τῆς νεαρᾶς των ἡλικίας, εἴτε λόγῳ τῆς ἀφελείας των κατηχοῦνται παρὰ τῶν πρώτων περὶ τῆς ὡραίας ζωῆς, ἣν διάγουσιν ἐντὸς τῶν εὐαγῶν οἴκων ἢ ἐντὸς τῶν διαφόρων καφφδείων, καμπαρὲ κλπ. καὶ παρασύρονται εἰς τὴν σκοπίμως ὑποδεικνυομένην πλήρη ὀργίων, εὐτυχίας, ἀμφιέσεως καὶ χρημάτων νέαν ζωήν; Ποῖος, ἐπαναλαμβάνω, ἐσκέφθη ὅτι αἱ διευθύντριαι τῶν ὑπαρχόντων οἴκων δυνάμει τοῦ φυσικοῦ νόμου (τῆς ζητήσεως καὶ τῆς προσφορᾶς) δὲν θὰ θελήσωσιν ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω νοσοκομείων νὰ παρασύρωσιν εἰς τοὺς οἴκους των τὸ νέον ἐμπόρευμα ὅπερ προέρχεται ἐκ τῶν ἀνιδέων ἐκείνων θυμάτων μεταχειριζόμεναι ὡς μεσιτρίας τὰς ἐκ τοῦ οἴκου των νοσηλευομένας ἐντὸς τῶν νοσοκομείων γυναῖκας; Ποῖος ἁρμόδιος διὰ τὴν ἠθικὴν ἐξυγίανσιν ἠθέλησε ν' ἀκούσῃ τὰς τελευταίας ἐκθειαζούσας μετ' ἀφθάστου τέχνης τὴν εὐγένειαν τῆς διευθυντρίας(!) ἥτις ἐντὸς ἀποστέλλει ἓν φόρεμα διαφερομένη δῆθεν ἀποστέλλει ἓν φόρεμα καινουργὲς (ἀλλὰ μᾶλλον ἄλλης γυναικὸς) διὰ τὴν νεαρὰν κατηχουμένην; Δὲν εἶνε δ' ἄπορον πῶς ἔνιαι εὐθὺς ὡς ἐξέλθουσι τῶν νοσοκομείων ζητοῦσι μόναι τὸν χαρακτηρισμόν των ὡς κοινῶν καὶ τὴν τοποθέτησίν των εἰς τὸν οἶκον τῆς προστάτιδος διευθυντρίας. Οὕτω ἡ ἐν τῷ κρυφῷ οἴκῳ συλληφθεῖσα καὶ εὑρεθεῖσα κακῇ τῇ μοίρᾳ πάσχουσα μικρὰ νεᾶνις, κατέληξε κατόπιν τοῦ πολυμήνου συγχρωτισμοῦ μετὰ τῶν δεδηλωμένων γυναικῶν καὶ τῆς διηνεκοῦς διαπαιδαγωγήσεως τῆς εὐπλάστου φαντασίας της νὰ ἐγκλεισθῇ ἐντὸς οἴκου ἀνοχῆς, ἐξ οὗ πλέον δὲν θὰ ἐξέλθῃ παρὰ ἓν φθισιῶν καὶ παραπαῖον ἐκ τῆς μορφίνης καὶ κοκαΐνης φάντασμα, ἀφοῦ τὸ αἷμά της θὰ τὸ ἔχουν ἀπομυζήσει αἱ διάφοροι διευθύντριαι μαστρωποὶ καὶ φίλοι.

Ἴσως νὰ ἀντείπῃ τις: Μὰ ὑπάρχει ὁ νόμος 3032 (περὶ ἀσέμνων γυναικῶν κτλ.). Δὲν ἐφαρμόζεται οὗτος;

Ἀλλ' ὁ ἀφελὴς οὗτος ὁ πιστεύων εἰς τὰ σωτήρια ἀποτελέσματα τοῦ νόμου τούτου τοῦ ἐκδοθέντος τῷ 1922, πρὸ τῆς καταστροφῆς, δύναται νὰ μᾶς εἴπῃ ἐὰν ποτε παρηκολούθησε τὰς λαμβανομένας ἀποφάσεις τῶν δυνάμει τοῦ νόμου λειτουργουσῶν ἐπιτροπῶν; Παρηκολούθησε νὰ ἴδῃ πῶς ἐφαρμόζονται τὰ διάφορα ἐκτελεστικὰ τούτου διατάγματα; Ἤκουσε ποτὲ ὅτι νεᾶνις καταληφθεῖσα ἐντὸς κέντρου, καθημένη μετά τινος, συνελήφθη καὶ προσήχθη ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς ἥτις ἐν ὁλομελείᾳ ἀπεφάσισε τὸν χαρακτηρισμόν της ὡς κοινῆς καὶ τὴν τοποθέτησίν της, παρὰ τὴν θέλησίν της, εἰς οἶκον, ἔνθα μόνον ἀχθοφόροι συχνάζουσιν; Ἤκουσε, λέγω, ἀπόφασιν ἐπιτροπῆς νὰ διαθέτῃ ὡς θέλει αὐτὴ τὸ κορμὶ μιᾶς γυναικός, ἥτις νὰ μὴ θέλῃ νὰ ἐργασθῇ εἰς τὴν Α' κατηγορίαν οἴκων, ἀλλὰ εἰς τὴν Β', ἣν δὲν προτιμᾷ ἡ ἐπιτροπή, διότι ἔχει τὴν ἀντίληψιν ὅτι δὲν ἀξίζει νὰ ἐργασθῇ εἰς ταύτην, ὡς ἐὰν αὐτὴ κανονίζῃ τὴν διατίμησιν τοῦ σώματος ἀναλόγως τῆς πλαστικότητος, παρὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Διατάγματος τῆς 14—9—23; Ἠρώτησε ποτὲ τὰς ἐπιτροπὰς ταύτας ἢ τὰ ἐκτελεστικά της ὄργανα τί ἐνήργησαν κατὰ τοῦ καταστηματάρχου, ἐν τῷ κέντρῳ τοῦ ὁποίου συνελήφθη νεᾶνις διαφθειρομένη ἢ τί ἐξηκρίβωσαν περὶ τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ συνοδοῦ της; Εἰσῆλθεν ἐντὸς εὐαγοῦς οἴκου ν' ἀντιληφθῇ ἰδίοις ὄμμασιν τὴν ἐνεργουμένην ἐκμετάλλευσιν εἰς βάρος τῶν ἐνδιαιτωμένων ἐντὸς αὐτοῦ θυμάτων τῆς κοινωνίας;

Βεβαίως πᾶσα ἐνέργεια δέον νὰ βαρύνῃ τὴν παρασυρομένην γυναῖκα καὶ οὐχὶ τὸν παρασύροντα ἄνδρα. Ἡ θεωρία αὕτη δυστυχῶς πρεσβεύεται, τὸ κακὸν ἐξαπλοῦται, οὐδεμία μέριμνα περιστολῆς καταβάλλεται.

Μεσῖται ἐλευθέρως περιέρχονται τὰς πόλεις ἐξασκοῦντες τὸ ἔντιμον ἐπάγγελμά τους ὑπὸ τὰ ὄμματα τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας. Οἶκοι εὐαγεῖς νέοι ἱδρύονται. Νέοι καὶ παλαιοὶ τοιοῦτοι πληροῦνται δυστυχῶς ὑπὸ τῶν ἐπιτροπῶν, δηλοῦσιν τὰ διαμαρτυρόμενα κατὰ τοῦ αἴσχους τούτου θύματα. Διευθύντριαι πολυτελῶς ζῶσιν ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ ἐμπορεύματός των, ὅπερ, εἰρήσθω καὶ τοῦτο, ἀπαγορεύεται νὰ ἐξέρχηται τῶν οἴκων ἐπὶ ποινῇ ἐξορίας δυνάμει τοῦ νόμου 3032. Παράσιτα ὄντα συνεπίκουρα τῶν διευθυντριῶν νέμονται ἐξ ἴσου μετὰ τούτων τὰ ὀφέλη τῆς ἐργασίας τῶν ὑπὸ τὴν τρομερὰν προστασίαν των γυναικῶν, αἵτινες στενάζουσιν ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῶν ἀνειλημμένων πρὸς τὰς διευθυντρίας χρεῶν, ἅτινα ὁσημέραι αὐξάνονται μηδέποτε ἐλαττούμενα. 3 ο)ο μόνον ἐξαιροῦνται τῶν γυναικῶν αἵτινες τὰς μικράς των οἰκονομίας τοποθετοῦσιν εἰς τὴν Τράπεζαν ἕως ὅτου παρουσιασθῇ ὁ ἰσχυρὸς προστάτης καὶ φίλος, ὅστις ἐκ τούτων δέον νὰ ἐνδυθῇ ἕνα εὐπροσωπότερος τῶν λοιπῶν συναδέλφων του φανῇ. Οὐδεὶς πώποτε ἐκ τῶν ἰσχυρῶν τούτων παραγόντων ἐφοβήθη τὴν καταδιωκτικὴν ἀρχήν. Διατί ἄλλως τε; Μήπως δὲν ζῶμεν εἰς τὸν 20ὸν αἰῶνα τῆς πλήρους ἐλευθερίας καὶ τοῦ ἐλευθέρου συναγωνισμοῦ τοῦ ἐμπορίου; Ἢ μήπως οὗτοι δὲν προσφέρουσιν ὡς μπράβοι τὰς ὑπηρεσίας των εἰς τὰς διαφόρους πολιτικὰς λέσχας διὰ νὰ μὴ διώκωνται τοιαύτης ἀσυδοσίας;

Θὰ εὑρεθῇ ἆρά γέ τις νὰ σκεφθῇ ἐπὶ τοιούτου ζωτικοῦ διὰ τὴν κοινωνίαν ζητήματος; Ἀμφιβάλλω. Περὶ ἄλλων ἀσχολεῖται ἡ Κυβέρνησις. Ἴσως ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν. Ἀλλὰ καὶ αὐτὴ πότε; Ὅταν θὰ παύσῃ ἴσως ἡ πίεσις τῆς μὴ δημοσιεύσεως τῆς τρομερᾶς διὰ τὰ ἔθνη ἐκθέσεώς της περὶ τοῦ ἐμπορίου τῆς λευκῆς σαρκός. Καὶ ὅμως στιγματίζομεν τὴν δουλείαν καὶ ἐπικαλούμεθα τὰ εὐγενῆ αἰσθήματα καὶ δὲν δυνάμεθα ἡμεῖς ν' ἀποκαθάρωμεν τὴν κοινωνίαν δι' ἑνὸς μόνου ἄρθρου ἑνὸς νόμου: Τῆς ἀμέσου καταργήσεως τῶν οἴκων ἀνοχῆς, ὡς συνέβη ἐν Ἀγγλίᾳ, Ἰταλίᾳ κλπ.

Οὕτω θ' ἀπαλλαγῶμεν ἐκ τοῦ σημερινοῦ στίγματος. Ἀλλὰ θὰ γίνῃ; Πάντως ὄχι. Συμφέροντα πολλὰ θίγονται. Δικηγόροι ἐπιφανεῖς θὰ ἐπιστρατευθῶσι καὶ θὰ ἐξαντλήσωσιν ἁπάσας τὰς νομικάς των γνώσεις ἵνα παρατείνωσιν ἐπ' ἄπειρον καὶ μέχρις εὐθέτου χρόνου τὴν ὕπαρξιν τοῦ αἴσχους.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΟΝΟΜΑΧΙΑΝ ΣΤΑΛΙΝ—ΤΡΟΤΣΚΥ

ΔΙΑΤΙ ΕΤΕΘΗΝ ΥΠΟ ΔΙΩΓΜΟΝ

ΟΙ ΣΤΑΛΙΝΙΚΟΙ ΠΑΙΖΟΥΝ ΜΕ ΤΗ ΦΩΤΙΑ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΛΕΟΝΤΟΣ ΤΡΟΤΣΚΥ

[Τὸ κατωτέρω ἄρθρον ἐγράφη ὑπὸ τοῦ ἡγέτου τῆς ρωσσικῆς ἀντιπολιτεύσεως ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τῆς ἀποστολῆς του ὡς ἐξορίστου εἰς τὴν Σιβηρίαν. Τὸ δριμὺ ὕφος του, αἱ καταγγελίαι εἰς ἃς δὲν διστάζει νὰ προβῇ κατὰ τῶν τέως συνεργατῶν του καὶ νῦν ἀσπόνδων ἐχθρῶν του μαρτυροῦν ὅλην τὴν ὀξύτητα τῆς διεξαγομένης ἐν Ρωσσίᾳ διαπάλης μεταξὺ τῶν δύο στρατοπέδων.]

Λέων Τρότσκι

Οἱ ἐχθροί μου ἐστράφησαν ἐναντίον μου σήμερον, διότι εἶμαι ὁ ἡγέτης ὅστις ἀνέκαθεν ἐπέμεινα ὅτι ἡ ἀληθὴς πολιτικὴ κατεύθυνσις τῆς Ρωσσίας ἦτο ἡ ἐγκάρδιος φιλία μὲ τὴν Ἀγγλίαν, τὴν δημοκρατικωτέραν χώραν τοῦ κόσμου.

Οἱ ἐχθροί μου φοβοῦνται τὴν δημοτικότητα, τὴν ὁποίαν θὰ ἀπέκτων, ἂν ἡ Ρωσσία παρεδέχετο τὴν πολιτικήν μου καὶ φαντάζονται ὅτι ἠμποροῦν νὰ ματαιώσουν τοῦτο, στέλλοντες εἰς τὴν ἐξορίαν τὸν ἄνθρωπον ὅστις εἶνε ἀρκετὰ ἰσχυρὸς ὥστε νὰ πραγματοποιήσῃ αὐτὴν τὴν πολιτικήν.

Λέγω τώρα, ὅτι ἂν τὸ σχέδιον, τὸ υἱοθετηθὲν ὑπὸ τοῦ Στάλιν καὶ τῶν ἀθλίων ἐνεργουμένων του, ἐπιβληθῇ διὰ τῆς βίας ἐπὶ τῆς χώρας, εἶνε ζήτημα χρόνου μόνον ἡ ἔκρηξις νέας ἐπαναστάσεως ἐν Ρωσσίᾳ, ἐπαναστάσεως ἡ ὁποία θὰ σαρώσῃ τὴν νέαν τυραννίαν, ἥτις κορυβαντιάζει ἐν ὀνόματι τοῦ κομμουνισμοῦ.

Γνωρίζω τὴν δύναμιν ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἵστανται παρὰ τὸ πλευρόν μου εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο. Ἀπέσχον πάσης δράσεως ἐπὶ τόσον διάστημα, διότι δὲν ἤθελαν νὰ παραδώσουν πάλιν τὴν Ρωσσίαν εἰς τὰς φρικαλεότητας τοῦ ἐμφυλίου πολέμου. Ἤδη ὅμως ἐξαναγκάζονται νὰ δράσουν· καὶ δύναμαι νὰ προΐδω τὴν ἔλευσιν τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἡ αἰσχρὰ κυβέρνησις τοῦ Στάλιν καὶ τῶν φίλων του θὰ σαρωθῇ.

Ὁμιλῶ τώρα ὡς ὁ μόνος ἄνθρωπος, ὅστις ἀντιλαμβάνομαι πλήρως τὴν ἀνάγκην τῆς διασώσεως τοῦ λαοῦ τῆς χώρας μου ἀπὸ τὸ πεπρωμένον ποῦ τὴν ἐπαπειλεῖ· καὶ εὔχομαι αὐτὴν τὴν στιγμὴν νὰ μὴν εἶνε πολὺ ἀργά, ἀκόμη καὶ τώρα, διὰ νὰ σταματήσωμεν τὸ κατρακύλισμα τῆς Ρωσσίας πρὸς τὸ χεῖλος τοῦ κρημνοῦ.

Ἡ Ρωσσία δὲν εὑρίσκεται εἰς θέσιν νὰ ἀπολαύσῃ δημοκρατικῶν θεσμῶν, ὡς οἱ ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ, ἐν ἥσσονι μοίρᾳ, ἐν Ἀμερικῇ. Ὁ λαὸς εἶνε καθυστερημένος πολιτικῶς καὶ βιομηχανικῶς καὶ θὰ παραστῇ ἀνάγκη νὰ ἐμφυτεύσωμεν τὴν νέαν τάξιν πραγμάτων ἐπὶ τῆς παλαιᾶς μετὰ μεγάλης προσοχῆς.

Αὐτὸ εἶνε δίδαγμα, τὸ ὁποῖον οἱ ἀνεύθυνοι ἄρχοντες τῆς χώρας σήμερον δὲν ἠμποροῦν νὰ ἐννοήσουν.

Οἱ ἰθύνοντες σήμερον ἐν Ρωσσίᾳ παίζουν τὸ ἐπιπόλαιον παιγνίδι τῶν Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων πρὸ τῆς παγκοσμίου πυρκαϊᾶς τοῦ 1914. Ἀλλὰ παίζουν μὲ τὴ φωτιά! Διὰ νὰ ἀποσπάσουν τὴν προσοχὴν ἀπὸ τὴν κακοκυβέρνησίν των, διατείνονται ὅτι βλέπουν ἀοράτους ἐχθροὺς συγκεντρουμένους διὰ νὰ συντρίψουν τὴν Ρωσσίαν.

Μία τέτοια πολιτικὴ ὡς μόνον ἀποτέλεσμα θὰ ἔχῃ τὴν πρόκλησιν νέου παγκοσμίου πολέμου, διότι ἂν μία κυβέρνησις εἶναι ἀρκετὰ ἐπιπολαία, ὥστε νὰ ἐξοπλίζεται ἐπὶ τῇ ἁπλῇ εἰκασίᾳ ὅτι ἄλλοι τὴν ἀπειλοῦν ἔξωθεν, τὸ μόνον ἀποτέλεσμα θὰ εἶνε ὁ πόλεμος. Τὸν ἐπιζητεῖ.

Πλὴν τούτου, ὑπάρχουν ἄλλοι τόσον παραστρατημένοι, ὥστε νὰ υἱοθετοῦν τὴν πολιτικὴν τοῦ Τσαρικοῦ καθεστῶτος τῶν παλαιοτέρων ἡμερῶν, ἥτις συνίστατο εἰς τὴν διεξαγωγὴν ἀγῶνος ἐναντίον τῆς Ἀγγλίας ὁπουδήποτε τοῦτο ἦτο δυνατόν, διότι ἐπιστεύετο ὅτι ἡ Ἀγγλία ἦτο ὁ πατροπαράδοτος ἐχθρὸς τοῦ Ρωσσικοῦ λαοῦ. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν βλέπομεν σπαταλώμενον χρῆμα δι' ἀποστολὰς πρὸς ὑποκίνησιν τοῦ ἀγῶνος εἰς τὰς Ἰνδίας, τὴν Αἴγυπτον καὶ ἀλλαχοῦ.

Τοῦτο γίνεται ὑπὸ τὴν μορφὴν τῆς προπαγάνδας—ὡσὰν νὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἐξυπηρετηθῇ κανένας χρήσιμος σκοπὸς διὰ τῆς προσπαθείας πρὸς ἐπιβολὴν τῶν Σοβιετικῶν θεσμῶν ἐπὶ λαῶν τόσον καθυστερημένων, ὅπως οἱ Ἰνδοὶ ἢ οἱ Αἰγύπτιοι! Εἶνε τρέλλα τοῦ χειροτέρου εἴδους καὶ θέλω νὰ εἰδοποιήσω τὸν κόσμον ὅτι πρόκειται περὶ πολιτικῆς ἐσκεμμένως ἐκλεγείσης ὑπὸ τῶν κακοκυβερνώντων τὴν Ρωσσίαν σήμερον.

Ἐλέχθη ὅτι ἡ μᾶζα τοῦ Ρωσσικοῦ λαοῦ ὑποστηρίζει τὴν σημερινὴν Κυβέρνησιν. Καὶ ἐγὼ λέγω ὅτι τοῦτο εἶνε ψευδές· καὶ μάλιστα προχωρῶ ἀκόμη περισσότερον καὶ τονίζω κατὰ πρόσωπον τῶν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ρωσσίας ἀντιπάλων μου, ὅτι ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν ἡ Ἐπανάστασις ἐν Ρωσσίᾳ ἐσήμαινε τὴν ἐπιβολὴν τῆς θελήσεως μιᾶς μειοψηφίας ἐπὶ τῆς πλειοψηφίας. Ἡ Ρωσσία δὲν ἦτο ἑτοίμη νὰ δεχθῇ τὴν κομμουνιστικὴν πίστιν.

Οἱ χωρικοί της ἦσαν ὑπερμέτρως ἀμαθεῖς διὰ νὰ ἐννοήσουν τὸ κήρυγμά μας. Ἔδωκαν σιωπηρὰν συγκατάθεσιν εἰς τὸ νέον καθεστώς, διότι εἶχον θανασίμως βαρυνθῇ τὸ παλαιὸν καθεστὼς καὶ ἦσαν ἕτοιμοι νὰ δοκιμάσουν κάθε τι ποῦ ὑπέσχετο καλυτέρους καιροὺς διὰ τὴν χώραν.

Ποῖοι εἶνε καὶ τί εἶνε αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι ποῦ θέλουν ἔτσι νὰ ἐνθισουν τὴν χώραν μου εἰς ἕνα δεύτερον ὄργιον αἵματος καὶ παραφροσύνης; Ὁ ἀρχηγός εἶνε ὁ Στάλιν—καὶ ποιὸς εἶνε αὐτός; Ἕνας ἄνθρωπος χωρὶς ἀξίαν, μὲ νοῦν κοινοῦ λωποδύτου καὶ ἀπόψεις μπακάλη τοῦ χωριοῦ.

Εἶμαι ἕτοιμος νὰ δεχθῶ τὸ γάντι ποῦ μοῦ ἔρριψε καὶ τοὺς προκαλῶ νὰ κάμουν ὅ,τι χειρότερο μποροῦν. Ἠμπορεῖ νὰ μὲ στείλουν ἐξόριστον εἰς τὴν Σιβηρίαν, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ ἀκόμη θὰ εἶμαι δύναμις εἰς τὴν Ρωσσικὴν πολιτικήν.

Ὥστε ἡ πρότασις δὲν μὲ τρομάζει. Ἀντιθέτως τὴν ἀκούω εὐχαρίστως, διότι θὰ σημάνῃ τὴν ἀρχὴν τοῦ τέλους τοῦ Σταλινισμοῦ καὶ ὅλων τῶν παρακλαδιῶν του.

ΛΕΩΝ ΤΡΟΤΣΚΥ

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΕΛΛΗΝ ΙΧΘΥΟΛΟΓΟΣ

Ὁ Ἀπόστολος Ἀρσάκης, ὁ εὐγενὴς ἐκεῖνος ἐξ Ἠπείρου εὐεργέτης τῆς ἑλληνικῆς ἐκπαιδεύσεως, παρέμεινε γνωστὸς κυρίως διὰ τὴν ἐν ἔτει 1850 δωρεὰν 100.000 δραχμῶν πρὸς τὴν ἐν Ἀθήναις Φιλεκπαιδευτικὴν Ἑταιρείαν, τὴν ὁποίαν ἀργότερον διεδέχθη ἄλλη ἐξ ἴσου γενναία πρὸς τὸ αὐτὸ ἐκπαιδευτικὸν σωματεῖον.

Λίγοι γνωρίζουν ὅτι ὁ Ἀρσάκης ἦτο μία ἐπιστημονικὴ καὶ πολιτικὴ φυσιογνωμία, καὶ ὅτι ἐν ἔτει 1860 κατέλαβε καὶ τὸ πρωθυπουργικὸν ἀξίωμα ἐν Μολδοβλαχίᾳ ἡγεμονεύοντος τοῦ Κούζα.

Πρὶν ἀναμιχθῇ εἰς τὰ πολιτικὰ πράγματα τῆς Ρουμανίας ὁ Ἀρσάκης εὑρίσκετο ἐν Βουκουρεστίῳ ὡς ἰατρός. Αἱ σπουδαί του εἶχαν γίνει πολὺ πρὸ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως εἰς τὴν Χάλλην τῆς Σαξωνίας, ἔνθα ὁ Ἀρσάκης μελετῶν μὲ εὐρύτητα πνεύματος δὲν περιωρίσθη εἰς αὐστηρῶς ἰατρικὰς μελέτας.

Δεῖγμα ἄλλωστε τῆς εὐρύτητος τοῦ πνεύματός του ἦτο καὶ ἡ φιλολογικὴ μόρφωσις, τὴν ὁποίαν εἶχε καὶ τῆς ὁποίας δεῖγμα ἔχομεν ἕνα ποίημά του πρὸς τὸν Μέγαν Ναπολέοντα.

Τὸ ποίημα ἐγράφη τῷ 1811 εἰς ἀρχαίαν ἑλληνικὴν γλῶσσαν.

Ὁ Ἀρσάκης ἦτο ἀκόμη φοιτητής. Κατὰ τὸ ἔτος δὲ ἐκεῖνο ἐγεννήθη ὁ υἱὸς τοῦ Αὐτοκράτορος, ὁ μικρὸς Βασιλεὺς τῆς Ρώμης.

Διὰ τοῦ ποιήματος ὁ νεαρὸς Ἠπειρώτης ἱκέτευε τὸν πανίσχυρον Ναπολέοντα νὰ ἀπελευθερώσῃ τὴν δούλην Ἑλλάδα.

Τῷ 1813 ὁ Ἀρσάκης ἔγινε διδάκτωρ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Σαξωνίας καὶ ἡ διδακτορική του διατριβὴ ἦτο μία ἐπιστημονικὴ ἐπιτυχία πρώτης τάξεως.

Ἐφρόντισε νὰ διαλέξῃ τὸ δυσκολώτερον θέμα: «Περὶ τοῦ ἐγκεφάλου καὶ τοῦ νωτιαίου μυελοῦ τῶν ἰχθύων». Τὸ ἐπραγματεύθη δὲ εἰς γλῶσσαν λατινικήν. Ἡ ἐπιτυχία ἦτο ἀπερίγραπτος.

Τὸ ἔργον ἐθεωρήθη ὡς ἐπιστημονικὸν ἀπόκτημα τῆς φυσικῆς ἱστορίας, καὶ μετεφράσθη εἰς διαφόρους γλώσσας. Μεταξὺ ὅμως τῶν γραφέντων περὶ τοῦ ἔργου τούτου ἀξίζει νὰ ἀναφέρῃ κανεὶς τὴν πρὸς τὸν Ἀρσάκην σταλεῖσαν ἐπιστολὴν ἐκ μέρους τοῦ ἀνατόμου Μπέκελ, ὁ ὁποῖος ἦτο ὁ μεγαλύτερος ἀνατόμος τῆς ἐποχῆς του.

Ἡ ἐπιστολὴ ἐγράφη λατινιστί. Τὸ κείμενον ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Διεξελθὼν τὴν πραγματείαν σου, φίλτατε φίλε, μεγίστην χαρὰν ᾐσθάνθην διότι καὶ σὺ ἐχρημάτισες ἐκ τῶν φίλων μου. Ἐχάρην δὲ περισσότερον διότι κάθε γραμμὴ τῆς πραγματείας σου μοῦ ἐνθυμίζει τὴν εὐδαίμονα ἐκείνην παρελθοῦσαν ἐποχήν, καθ' ἣν συνδιαλεγόμεθα μετὰ σοῦ καὶ τοῦ ἀδελφοῦ ὑπὸ τὸν εὔκραῆ οὐρανὸν τοῦ Λατίου. Καίτοι δὲ ὅλως συμφωνῶν ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπὸ σοῦ προτεινομένοις ἐν τῇ πραγματείᾳ, ἀδυνατῶ ὅμως νὰ ἀποκρύψω τὴν ἀμφιβολίαν μου περὶ ἑνὸς μόνου, ἂν δηλαδὴ αὐτὰ τὰ ὁποῖα σὺ δι' ἐπισκεστάτων τεκμηρίων προσπαθεῖς νὰ ἀποδείξῃς καὶ ἕνεκα τῆς θέσεως καὶ τῆς φύσεως καὶ τῆς μορφῆς τῶν ἐν αὐτοῖς περιεχομένων ὡς ὀπτικὰ οἰδήματα εἶνε ὄντως τοιαῦτα ἢ τοὐναντίον καίτοι εἶνε αἱματώδη σφαιρίδια, ὡς ἰσχυρίζεται ὁ Κυβιέρος. Ἀλλ' ὅπως καὶ ἂν ἔχουν ταῦτα, οὐδεὶς δύναται νὰ ἀρνηθῇ ὅτι τὸ ἔργον σου διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐν αὐτῷ περιεχομένων παρατηρήσεων οὐκ ὀλίγον συντελεῖ εἰς τὴν ἐπίδοσιν τῆς συγκριτικῆς ἀνατομίας. Ἐγὼ δὲ καυχῶμαι ὡς χρηματίσας διδάσκαλός σου.

Εἴθε μόνον νὰ ὑπολειφθῇ ἡ ἐλπὶς ὅτι δὲν θὰ στερηθῶ διὰ παντὸς τῆς προσφιλοῦς σχέσεως, σοῦ τοῦ ἀπόντος ἀγαπητοῦ μου φίλου.

Ἀδυνατῶ δέ, φίλτατε, ἵνα διὰ τοῦ λόγου ἐκφράσω ὁποίαν χαρὰν πάντοτε ᾐσθάνθην, ἀναλογιζόμενος τὸν ἐλεύθερον τρόπον, δι' οὗ ἐσπούδασες τὴν ἐπιστήμην, τοσοῦτον διαφόρως ἐκείνων οἵτινες οὐχὶ θεόν, ἀλλὰ μόνον γαλακτοῦχον βοῦν ὑπολαμβάνουν.

»Ἀλλὰ μεταξὺ ἐλπίδος καὶ φόβου, μεταξὺ τρόμου καὶ ὀργῆς, ἡδεῖα ἐλεύσεται ὥρα, καίτοι μὴ προσδοκωμένη.

»Ἀφ' οὗ τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα ἃ μόλις ἠδύνατό τις ἐλπίσαι παρέσχεν ἡμῖν ὁ Θεός, οὐδαμῶς δέον ἀπελπισθῆναι περὶ τῆς ἀγαθῆς καὶ ποθητῆς ἐκείνης ἡμέρας, καθ' ἣν κοινῇ μετὰ σοῦ δυνηθῶμεν καὶ αὖθις ἀνιχνεῦσαι τὰ τῆς φύσεως μυστήρια καὶ εἰς Λάτιον τῆς Ἰταλίας ἐπανακάμψωμεν.

»Ἔρρωσο λοιπόν, φίλτατε Ἀρσάκη, καὶ ζῆθι μεμνημένος ἡμῶν εἰς ἀεὶ καὶ πεπεισμένος περὶ τῆς ἐμῆς ἀϊδίου ἀγάπης.»

Τὸ ἔργον τοῦτο τοῦ Ἀρσάκη ἐδιδάχθη καὶ εἰς Πανεπιστήμια τῶν χρόνων ἐκείνων.

ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ

Ἐπὶ τῆς πολιτικῆς τοῦ Δ. Γούναρη

Τὸ πᾶν ἐκ τοῦ Λαοῦ

Λυποῦμαι διότι δὲν ἔχω σαφῶς προχείρους ἁπάσας τὰς πτυχὰς τῶν προσπαθειῶν ἃς ὁ Δ. Γούναρης κατέβαλεν ἐν τῇ ὀλιγοχρονίῳ πολιτικῇ σταδιοδρομίᾳ του ὑπὲρ τῆς ἐξυγιάνσεως τῶν κρατούντων θεσμῶν, ἵνα δυνηθῶ οὕτω καὶ φέρω εἰς τὴν δημοσιότητα τὸν ὄγκον ἐκείνων τῆς πολιτικῆς ἰδεολογίας, ὅστις μετὰ τοῦ κολοσσοῦ τῆς πραότητος, ἀπετέλεσε τὸ αὐστηρὸν διϋλιστήριον πάσης ἐνεργείας εἴτε κατὰ τῶν ἀντιπάλων ἐστρέφετο εἴτε ὑπὲρ τῶν κοινῶν προσεκαλεῖτο. Οὕτω, ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ θέλομεν πραγματευθῇ περὶ ἐκείνων μόνον, ὅσα ἐπιπολαίως ἐθίξαμεν δι' ἐπιστολῶν, δημοσιευθεισῶν κατ' αὐτὰς ἔν τε τῇ «Πρωΐᾳ» καὶ τῷ «Ἐλ. Ταχυδρόμῳ» καὶ ἅτινα κατὰ τὴν γνώμην μας χρήζουσιν ἰδιαιτέρας καὶ σαφεστέρας ἀναπτύξεως. Πρόκειται δὲ περὶ δύο ἐκ τῶν προτάσεων ἃς ὁ Δ. Γούναρης ὡς πληρεξούσιος Ἀχαΐοήλιδος ὑπέβαλεν εἰς τὴν ἐπὶ τῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ Συντάγματος Ἐπιτροπὴν τῆς Γ' Συντακτικῆς Συνελεύσεως, περὶ καθιερώσεως καὶ παρ' ἡμῖν τῶν θεσμῶν: α') Ἀνωτάτου Συμβουλίου ἐξ ἀντιπροσώπων τῶν ἐπαγγελματικῶν τάξεων καὶ β') Δημοψηφισμάτων.

α') Κατὰ τὴν πρώτην τῶν προτάσεων ὡς καὶ ἐν τῇ μιᾷ τῶν ἐπιστολῶν ἀνέφερον, «ἐπὶ θεμάτων κοινωνικοῦ ἢ πλουτολογικοῦ ἐνδιαφέροντος συμπράττει μετὰ τῶν παραγόντων τῆς Νομοθετικῆς Ἐξουσίας ἰδιαιτέρα ἐκπροσώπησις τῶν ἐπαγγελματικῶν καὶ ἐν γένει τῶν παραγωγικῶν τάξεων. Ἀνώτατον Συμβούλιον, ἀποτελούμενον ἐξ ἀντιπροσώπων ἐκλεγομένων ὑφ' ἑκάστης ὀργανωμένης κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ νόμου τάξεως, γνωμοδοτεῖ ἐπὶ τῶν διαβιβαζομένων αὐτῷ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἢ τῆς Κυβερνήσεως σχεδίων νόμων κοινωνικοῦ ἢ πλουτολογικοῦ περιεχομένου.» Ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου, ὁρισθησόμενος διὰ νόμου, δὲν δύναται, ὡς διαλαμβάνει ἡ πρότασις, νὰ ὑπερβῇ τοὺς διακοσίους, συμμετέχουσι δὲ τοῦ Συμβουλίου καὶ μέλη διοριζόμενα παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλ' ὅμως ταῦτα, μόνον μέχρι τοῦ δεκάτου τοῦ συνόλου. Τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου, ὁρίζεται ὅτι εἶνε πάντοτε μετακλητά, ἡ δὲ ἰδιότης τοῦ Βουλευτοῦ δὲν συμβιβάζεται μὲ τὴν ἰδιότητα μέλους τοῦ Συμβουλίου. Τὸ Συμβούλιον συντάσσει σχέδια νόμων κοινωνικοῦ πάντως ἢ πλουτολογικοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ ὑποβάλλει ταῦτα εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἥτις ὑποχρεοῦται νὰ προκαλέσῃ τὴν ἐπ' αὐτῶν ψῆφον τῆς Βουλῆς. Τὸ Συμβούλιον δύναται νὰ ὑποστηρίζῃ τὰ ὑπ' αὐτοῦ συνταχθέντα σχέδια νόμων ἐνώπιον τῆς Βουλῆς δι' ἑνὸς ἐκ τῶν μελῶν του. Τέλος ὁρίζεται ὅτι εἰδικὸς νόμος θὰ καθορίσῃ τὰ τῆς συγκροτήσεώς του καὶ τῆς λειτουργίας του.

Ὁ θεσμὸς οὗτος οὐδεμίαν σχέσιν—οἱανδήποτε—ἔχων μὲ τὸν ἐν Γερμανίᾳ διὰ τοῦ Δημοκρατικοῦ πολιτεύματος τῆς 11ης Αὐγούστου 1919 καθιερωθέντα, ὅστις συγγενεύει μᾶλλον μὲ τὸ σοβιετικὸν σύστημα, δὲν ἀποβλέπει ἢ εἰς τὴν καθιέρωσιν τῆς λαϊκῆς πρωτοβουλίας. Καὶ θὰ ἦσαν ἴσως ἀναγκαῖαι ὡρισμέναι τροποποιήσεις ἵνα ὁ θεσμὸς ἰσχύσῃ ἀνετώτερον, ὡς ἡ ἐλάττωσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν, ἡ διασάφησις τῶν ὅρων «κοινωνικοῦ» καὶ «πλουτολογικοῦ» ὡς καὶ ἄλλοτε ἐτονίσαμεν ἐπ' εὐκαιρίᾳ μελέτης τῆς αὐτῆς προτάσεως, καὶ ἡ ἀπάλειψις τῆς διατάξεως καθ' ἣν «τὸ Συμβούλιον δύναται νὰ ὑποστηρίζῃ τὰ ὑπ' αὐτοῦ συνταχθέντα σχέδια νόμων ἐνώπιον τῆς Βουλῆς δι' ἑνὸς ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ», πρὸς ἀποτροπὴν ἀμέσου ἐπαφῆς τῶν δύο Σωμάτων, χωρὶς τοῦτο οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον νὰ μειώνῃ τὴν ἀξίαν τῆς προτάσεως, ἡ ὁποία ὑπῆρξεν ὁμολογουμένως προφητική, μαντεύουσα ἐνωρίτατα τὴν ἀνάγκην καθιερώσεως ἐξουσιῶν ἀμέσως ἀπορρεουσῶν ἐκ τοῦ λαοῦ.

β') Ἡ δευτέρα τῶν προτάσεων δίδει εἰς τὸν ἀνώτατον ἄρχοντα τὸ δικαίωμα ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐπιψηφίσεως νομοσχεδίου ὑπὸ τῆς Βουλῆς, προκαλῇ τὴν ἐπ' αὐτοῦ ψῆφον τοῦ Λαοῦ διὰ δημοψηφίσματος. Τὸ δημοψήφισμα εἶνε κατ' αὐτὴν ὑποχρεωτικὸν ἂν ζητηθῇ ὑπὸ τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου ἢ ἂν ζητηθῇ ὑπὸ τοῦ δεκάτου τῶν ἐχόντων δικαίωμα ψήφου πολιτῶν, ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας. Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει, ὁρίζει ἡ πρότασις, δὲν ἐμποδίζεται ἐκ τοῦ δημοψηφίσματος ἡ κύρωσις καὶ δημοσίευσις τοῦ νόμου, ἡ ἀπόρριψίς του ὅμως ὑπὸ τοῦ Λαοῦ ἀνατρέπει πάντα τὰ ἐκ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ ἀποτελέσματα.

Ἐν συνεχείᾳ, προτείνεται ἡ ἀπαγόρευσις τοῦ δημοψηφίσματος ἐπὶ δικαστικῶν ἢ διοικητικῶν Κωδίκων καὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους καὶ τῶν εἰδικῶν ταμείων. Ἐπίσης ἐπὶ φορολογικῶν νόμων ἢ νόμων ἀφορώντων εἰς τὴν στρατολογίαν τοῦ κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν στρατοῦ, ἐπιτρέπεται μὲν ἡ ἐνέργεια δημοψηφίσματος, ἀλλ' ὅμως ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦτο νὰ προκαλῆται ὑπὸ τοῦ ἀνωτάτου ἄρχοντος ἢ τῆς Βουλῆς.

Νομοσχέδιον τὸ ὁποῖον ἐψήφισεν ἡ Βουλὴ ἀπορρίπτεται διὰ τοῦ δημοψηφίσματος μόνον ἐὰν μετέσχον αὐτοῦ τὰ δύο τρίτα τῶν ἐκλογέων καὶ ἀπεφάνθη ὑπὲρ τῆς ἀπορρίψεώς του ἡ πλειοψηφία.

Ἀλλὰ καὶ τὰς τροποποιήσεις τοῦ Συντάγματος εἶνε ἀνάγκη νὰ περιβάλῃ ἡ ἔγκρισις τοῦ λαοῦ ὑποχρεωτικῶς. Οὕτω τὸ ἄρθρον 108 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: «Τὸ Σύνταγμα δύναται νὰ τροποποιηθῇ κατὰ τὰς μὴ θεμελιώδεις αὐτοῦ διατάξεις, ἐὰν ἡ τροποποίησις ψηφισθῇ ὑπὸ τῶν δύο τρίτων τοὐλάχιστον τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν Βουλευτῶν. Ἡ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφισθεῖσα τροποποίησις δὲν ἰσχύει πρότου ἐγκριθῇ διὰ δημοψηφίσματος εἰς ὃ ὑποβάλλεται ὑποχρεωτικῶς. Διὰ τὴν ἔγκρισιν ἀπαιτεῖται τὸ ἥμισυ πλέον ἑνὸς τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν ἐκλογέων».

Παρεμφερῆ θεσμόν, εἰσήγαγεν ἐν Γερμανίᾳ τὸ 73ον ἄρθρον τοῦ Δημοκρατικοῦ Πολιτεύματος τῆς 11ης Αὐγούστου 1919. Κατ' αὐτό: «νόμος τὸν ὁποῖον ἐψήφισεν τὸ Ράϊχσταγ ὑποβάλλεται πρὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς δημοψήφισμα, ἐὰν περὶ τούτου ἀποφασίσῃ ἐντὸς μηνὸς ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κ.λ.π.»

Πρέπει ὅμως νὰ τονισθῇ ὅτι καὶ αἱ διατάξεις αἱ ἀπαγορεύουσαι εἰς ὡρισμένας περιπτώσεις τὸ δημοψήφισμα ἢ αἱ καθιεροῦσαι αὐτὸ ὑπὸ ὅρους εἶνε ἀναγκαῖαι. Διότι ἐλλοίμονον ἐὰν ἠρωτᾶτο ὁ λαὸς περὶ τοῦ ἐὰν ἐπιθυμῇ νὰ στρατεύηται ἢ νὰ φορολογῆται.

Αἱ προτάσεις αὗται, ἐλάχιστα μεταξὺ τῶν ἀπείρων δειγμάτων τῶν βλέψεων τοῦ ἀειμνήστου πολιτικοῦ, εἶνε προφανὲς ὅτι δὲν ἐπεδίωκον ἄλλο τι, ἢ ἐπὶ ἐντελῶς λαϊκῆς βάσεως ὀργάνωσιν τοῦ Κράτους. Αὐτὸς ὁ Δ. Γούναρης, ὁμιλῶν ἐν Πάτραις πρὸ τῶν ἐκλογῶν τοῦ 1920, ἔλεγεν: «Ἂς συγκροτήσωμεν τοὺς παράγοντας πασῶν τῶν ἐκ τοῦ Κράτους ἐξουσιῶν διὰ τῆς συνδρομῆς τοῦ λαοῦ, καλουμένου οὐχὶ ἁπλῶς εἰς ἐκλογὴν ἐντολοδόχων ἐπὶ τῇ ἀσκήσει τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας ἀλλὰ καὶ ἀπ' εὐθείας ἀποφαινομένου διὰ δημοψηφισμάτων περὶ τῶν οὐσιωδεστέρων μέτρων, τῶν ἀφορώντων τόσον τὸ σύνολον, ὅσον καὶ τὰς κατὰ τόπους περιφερείας».

Ἀσφαλῶς διὰ τῶν ῥηθέντων τούτων, δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ πιστεύσῃ τις ὅτι ἐξηντλήθη τὸ κεφάλαιον τῆς ἰδεολογίας τοῦ Δ. Γούναρη. Ὑπῆρξεν ἰδεολόγος καὶ μόνον ἰδεολόγος. Ἀπέβλεψεν εἰς τὴν θεραπείαν τῶν κοινῶν νόσων μόνον ὡς τοιοῦτος καὶ δὲν ἐδίδαξε τὴν ἐκδίκησιν, ἐπανερχόμενος ἐκ τῆς ἐξορίας του, ἀλλὰ τὴν λήθην, οὐδὲ ὕβρισε τοὺς ἀντιπάλους του διότι αἱ ὕβρεις δὲν ἐνηρμονίζοντο μὲ τὴν πραότητα τοῦ ὕφους του καὶ τὴν γαλήνην τῆς ψυχῆς του. Ἐὰν εὑρέθη χεὶρ δολοφόνος διὰ νὰ ὑψωθῇ ἐναντίον του, εἶνε διότι οἱ ἰδεολόγοι θνῄσκουν πάντοτε προώρως.

Γ. ΑΠ. ΚΑΤΩΠΟΔΗΣ

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΕΚ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΥΠΗΚΟΩΝ

Προσκαλοῦνται ἅπαντα τὰ Σωματεῖα καὶ ὀργανώσεις τῶν ἐκ Τουρκίας Ἑλλήνων ὑπηκόων καὶ ἅπαντες οἱ δικαιοῦχοι Ἀθηνῶν, Πειραιῶς, Συνοικισμῶν καὶ Περιχώρων εἰς τὴν γενικὴν συνέλευσιν τῆς Ἑνώσεως τῶν ἐκ Τουρκίας Ἑλλήνων ὑπηκόων γενησομένην τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 5 τρέχοντος καὶ ὥραν 10 π.μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ κινηματοθεάτρου «Ἰδεάλ», ὁδὸς Πανεπιστημίου 36, καθ' ἣν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἑνώσεως παρουσίᾳ καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἐπαρχιῶν θὰ ἀνακοινώσῃ τὴν ἐτησίαν αὐτοῦ λογοδοσίαν, θὰ προβῇ εἰς τὴν τροποποίησιν τοῦ καταστατικοῦ ἐπὶ τῇ βάσει ἀντιπροσωπευτικοῦ σώματος καὶ θὰ προβῇ εἰς ἀρχαιρεσίας.

Ὁ Πρόεδρος
Δ. ΜΑΡΣΕΛΛΟΣ

Ὁ Γ. Γραμματεὺς
Γ. Π. Φωτειάδης

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν Προκηρύσσει:

Ὅτι μὴ ἐπιτευχθεισῶν συμφερουσῶν εἰς τὸ Δημόσιον τιμῶν κατὰ τὸν ἐνεργηθέντα τὴν 28ην τρέχοντος μηνὸς δημόσιον μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὰ ἀναγκαιοῦντα κρέατα εἰς τὰ ἐνταῦθα Παθολογικὸν Χειρουργικὸν καὶ ΣΤ' Στρατιωτικὰ Νοσοκομεῖα, ἐπαναλαμβάνεται ἐνώπιον τῆς Ἀνωτάτης Ἐπιτροπῆς Προμηθειῶν τοῦ ὑπουργείου τὴν 10ην Φεβρουαρίου 1928 ἡμέραν Παρασκευήν, ὥραν 11ην πρωϊνήν.

Ὅροι συμφωνιῶν, ὧν ἐτροποποιήθησαν ἄρθρα τινά, παρὰ τῷ ΙΙΙ Γραφείῳ Δ)σεως Ὑγειον. Ὑπηρεσίας Υ. Σ.

Ὁ ὑπουργὸς
Α. ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ ΑΙΝΙΑΝ

ΦΑΒΡ ΛΑΪΝ
Τακτικαὶ μηνιαῖαι ἀναχωρήσεις κατ' εὐθεῖαν διά:
ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ
Τὸ γνωστὸν πολυτελέστατον καὶ ταχύτατον ὑπερωκεάνειόν της
"SINAIA,, τὴν 21ην Φεβρουαρίου 1928
Γενικοὶ Πράκτορες διὰ τὴν Ἑλλάδα W. F. VAN DER ZEE
Πειραιεὺς Ἐμμ. Ρέπουλη 2 (τέως Σωτείρας). Τηλ. 3-86.

Ὅ,τι ὑπάρχει καινούργιο στὸ χορὸ θὰ τὸ μάθετε ἀπὸ τὸν χοροδιδάσκαλο:
ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ
ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ 43

NEW YORK-ATHENS EXPRESS COMPANY
ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΜΟΝΟΝ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥΣ
Τὸ προάστειον ΚΑΛΟΓΡΕΖΑ (τῆς Ἀνωνύμου Ἑταιρείας συνοικισμῶν ΚΑΛΟΓΡΕΖΑ) κεῖται ἀκριβῶς ἐκεῖ ὅπου ἱδρύεται τὸ ATHENS COLLEGE καὶ μεταξὺ Ἡρακλείου, Ἀμαρουσίου Χαλανδρίου καὶ συνοικισμοῦ ΨΥΧΙΚΟΥ. ΕΙΝΕ ρυμοτομημένον μὲ ἐπίσημον σχέδιον ἐγκεκριμένον ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως. Ἔχει νερὰ ἄφθονα, δένδρα, ξενοδοχεῖον καὶ πλήρη στοιχεῖα οἰκισμοῦ. Προσφέρομεν μονοπωλιακῶς μόνον ἡμεῖς οἰκόπεδα εἰς τοὺς ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥΣ μόνον εἰς τιμὰς χαμηλὰς μὲ ἄμεσον παράδοσιν καὶ μὲ δόσεις.
Τὰ Γραφεῖα τῶν ΑΔΕΛΦΩΝ ΚΟΝΤΟΝΗ ἐγγυῶνται τὴν ἀγορὰν καὶ ἐπιστροφὴν τῶν χρημάτων εἰς τὸ ἀκέραιον ἐὰν μετὰ ΠΕΝΤΕ ἔτη δὲν διπλασιασθῇ τοὐλάχιστον ἡ ἀξία τῶν οἰκοπέδων.
Ζητήσατε σχεδιαγράμματα καὶ πᾶσαν πληροφορίαν ΔΩΡΕΑΝ.
7.500.000 ΠΡΑΞΕΙΣ διενεργήθησαν μεταξὺ τῶν Γραφείων τῶν Ἀδελφῶν ΚΟΝΤΟΝΗ καὶ τῶν διαφόρων πελατῶν ἀπὸ τοῦ 1918 μέχρι σήμερον. Κατέχει τὸ ΡΕΚΟΡ τῶν Ἑλληνικῶν Ἐπιχειρήσεων ἀνὰ τὸν κόσμον.
5.000.000 ἐπιστολὰς διεμοίρασεν ἐν Ἑλλάδι τὸ Ἑλληνικὸν Ταχυδρομεῖον.
ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΙ διαβιοῦν ἐκ τῶν Γραφείων τῶν Ἀδελφῶν ΚΟΝΤΟΝΗ ὅπου ἐργάζονται οἱ προστάται των. Τὰ Γραφεῖα τῶν Ἀδελφῶν ΚΟΝΤΟΝΗ ἐνεργοῦν ἐργασίας ἀτμοπλοϊκάς, τραπεζικὰς καὶ ἐν γένει πάσης φύσεως. Ἐκ 15.000 ἐπιβατῶν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἀμερικῆς αἱ 9.000 ἠγόρασαν τὰ εἰσιτήριά των ἀπὸ τὰ Γραφεῖα μας.
Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀξία τῶν Γραφείων μας καὶ ἡ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ τῶν Ἀδελφῶν ΚΟΝΤΟΝΗ. Μία ἁπλῆ ἐπίσκεψις θὰ σᾶς πείσῃ περὶ τῆς ἀληθείας.
ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΑ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΩΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ
9 «Σαρδένια» Πειραιεύς—Μασσαλία
9 «Μυκάλη» Πειραιεύς—Βρινδήσιον
11 «Πάτρις ΙΙ» Πειραιεύς — Μασσαλίαν
11 «Τάδλα» Πειραιεύς—Μασσαλίαν
11 «Μυκάλη» Πειραιεύς—Βρινδήσιον
13 «Φρίντων» Πειραιεύς—Βρινδήσιον
15 «Κόντε Γκράντε» Νεάπολις - Ν. Ὑόρκη
15 «Πριγκ. ντ' Οὐντίν» Νεάπολις-Β. Ἄϋρες
15 «Πάρις» Χάβρη — Νέα Ὑόρκη
15 «Ὀλυμπικ» Χερβοῦργον — Νέα Ὑόρκη
15 «Ὀρονσέϊ» Πὸρτ Σαΐδ - Αὐστραλίαν
16 «Μυκάλη» Πειραιεύς—Βρινδήσιον
16 «Κόντε Βέρντε» Γένοβα—Β. Ἄϋρες
16 «Ἀλώνια» Χερβοῦργ.-Χάλιφαξ-Ν. Ὑόρκη
16 «Ζ. Γουάσιγκτων» Χερβοῦργ.—Ν. Ὑόρκη
17 «Γουΐνστορ Κάστλ» Σούθαμ.-Κὰπ Τάουν
18 «Πιέρτο Ρίγο» Σ. Ναζὲρ-Κρίστομπαλ
18 «Λοτοὺς» Πειραιεύς—Μασσαλία
18 «Σῦρος» Πειραιεύς—Μασσαλία
18 «Μονταίρ» Χερβοῦργον—Σ. Τζὼν
20 «Φρίντων» Πειραιεύς—Βρινδήσιον
20 «Ἀλσίνα» Μασσαλίαν—Β. Ἄϋρες
20 «Σοφία» Πάτραι — Β. Ἄϋρες
21 «Σινάϊα» Πειραιεύς—Νέα Ὑόρκη
21 «Ἰσπανία» Σ. Ναζὲρ—Κούβα—Μεξικὸν
21 «ΛΕΒΙΑΘΑΝ» Χερβοῦργον—Ν. Ὑόρκη
22 «Πριγκ. Γκιοβάνα» Γένοβα—Β. Ἄϋρες
22 «Ροσαμβώ» Χάβρη— Νέα Ὑόρκη
22 «Μπερεγκάρια» Χερβοῦργ. — Ν. Ὑόρκη
23 «Ἀκουϊτάνια» Χερβ. - Χάλιφαξ-Ν. Ὑόρκη
Εἰσιτήρια Αης, Βας καὶ Γης θέσεως δι' ὅλους.
CONTONIS BROTHERS
ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΑΘΗΝΑΙ Πλατεία Ὁμονοίας
ΒΟΣΤΩΝΗ 1 Alden court St.
ΜΟΝΤΡΕΑΛ 3414 Park av
ΜΑΣΣΑΛΙΑ 9 Rue Beauvau
ΠΡΙΝΤΙΖΙ 72 Via Garibaldi
ΝΕΑΠΟΛΙΣ 5 Via Viucenzo Russe
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ Βενιζέλου 10
ΚΟΖΑΝΗ Ξενοδ. Μέγας Ἀλέξανδρος
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ Λεωφ. Μακρᾶς Στοᾶς 61
ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ 21—24 State St.
ΠΑΤΡΑΙ Ἁγ. Ἀνδρέου 73
ΤΡΙΠΟΛΙΣ Πλατεῖα Ἁγ. Βασιλείου
ΚΑΛΑΜΑΙ Ἔναντι Σιδ. Σταθμοῦ
ΛΑΡΙΣΣΑ Μακεδονίας 37
ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ (Κρήτης) 25 Αὐγούστου
ΣΠΑΡΤΗ Λεωφόρος Τριπόλεως
ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ 9 Rue Constantinch
ΠΑΡΙΣΙΟΙ 4 Rue Choron
Τηλεφ. Ἀθηνῶν 11—54. Πειραιῶς 1—41

ΤΑ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΟΙ ΕΦΕΔΡΟΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ

Τὸ μέτρον τῆς μετεκπαιδεύσεως τῶν ἐφέδρων ἀξιωματικῶν, τὸ ὁποῖον κατ' αὐτὰς ἔθεσεν εἰς ἐφαρμογὴν τὸ Γενικὸν Ἐπιτελεῖον τοῦ Στρατοῦ, ἔρχεται, ἔστω καὶ ἀργά, νὰ διορθώσῃ σημαντικὴν παράλειψιν τῆς Πολιτείας ἀπέναντι στοιχείου στρατιωτικοῦ ἀναδειχθέντος πολλάκις καὶ πολλαχῶς πολυτίμου.

Ἀπὸ τοῦ ἀτυχοῦς πολέμου τοῦ 1897, ὁπότε τὸ πρῶτον ἐκλήθησαν νὰ παράσχωσι τὰς ἐν πολέμῳ ὑπηρεσίας των, μέχρι τοῦ τέρματος τῆς τελευταίας μακρᾶς πολεμικῆς περιόδου, οἱ ἔφεδροι ἀξιωματικοὶ οὐδόλως ὑστέρησαν τῶν μονίμων αὐτῶν συναδέλφων εἰς φιλοτιμίαν, εἰς γενναιότητα, εἰς φιλοπατρίαν, εἰς πρόθυμον θυσίαν τοῦ αἵματός των, αἱ δὲ ὑπηρεσίαι των ἐξετιμήθησαν δεόντως ὑπὸ τῶν ἐν τῷ στρατεύματι προϊσταμένων των, κατέκτησαν τὴν συμπάθειαν τῶν συστρατιωτῶν των, καὶ οὐχὶ σπανίως προεκάλεσαν τὸν ἐνθουσιασμὸν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ τοῦ τε ἐλευθέρου καὶ τοῦ ἀπελευθερωθέντος.

Παρ' ὅλα ταῦτα ὅμως οὐδεὶς δύναται νὰ ἀρνηθῇ ὅτι, ἐκτὸς ὡρισμένων ὑπὸ ὡρισμένους ὅρους ἐξαιρέσεων, οἱ ἔφεδροι ἀξιωματικοὶ ὑστεροῦν τῶν μονίμων συναδέλφων των εἰς ἐπαγγελματικὴν στρατιωτικὴν μόρφωσιν.

Ἡ καθυστέρησις δὲ αὐτὴ ὑπῆρξε φυσικὸν καὶ ἀναπόφευκτον ἀποτέλεσμα αὐτῶν τῶν πραγμάτων. Ἡ τάξις τῶν ἐφέδρων ἀξιωματικῶν ἐδημιουργήθη τῷ 1883, ὅτε, τῇ εἰσηγήσει τοῦ στρατηγοῦ Βοσσέρ, ὁ ἀείμνηστος Χ. Τρικούπης ἵδρυσε τὴν «σχολὴν τῶν ἐφέδρων ἀξιωματικῶν». Ἡ σχολὴ αὐτὴ κατηργήθη βραδύτερον, ὑπὸ τὸ αἰώνιον πρόσχημα τῶν οἰκονομιῶν, καὶ ἀντικατεστάθη διὰ τῶν ἐκπαιδευτικῶν οὐλαμῶν. Δὲν πρόκειται νὰ ἐξετάσωμεν σήμερον κατὰ πόσον ἡ ἀντικατάστασις αὐτὴ ἀπέβη πρὸς ὄφελος ἢ πρὸς ζημίαν τοῦ στρατεύματος. Τὸ ἀληθὲς καὶ τὸ ἐνδιαφέρον εἶνε ὅτι ἡ στρατιωτικὴ μόρφωσις τὴν ὁποίαν ἔλαβον οἱ ἔφεδροι ἀξιωματικοὶ εἴτε ἐκ τῆς σχολῆς, εἴτε ἐκ τῶν οὐλαμῶν, εἰς διάστημα ὀλίγων μόνον μηνῶν, ἦτο φυσικῶς ἀδύνατον νὰ εἶνε ἐπαρκὴς καταρτισμὸς πρὸς ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῶν περιπλόκων καὶ βαρέων καθηκόντων, τὰ ὁποῖα ἀνατίθενται εἰς αὐτούς, ἀνακαλουμένους ἐν καιρῷ πολέμου εἰς τὴν ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν, ὅσον μεγάλη καὶ ἂν ὑποτεθῇ ἡ νοημοσύνη των, ἡ γενικὴ των μόρφωσις καὶ ἡ φιλοτιμία των.

Ἀλλὰ καὶ τελεία ἂν θεωρηθῇ ἡ κατὰ τὸν χρόνον τῆς θητείας των ἀποκτωμένη στρατιωτικὴ μόρφωσις τῶν νέων αὐτῶν, εἶνε προωρισμένη πάντοτε νὰ ἀτονῇ καὶ νὰ ἐξανεμοῦται μετὰ τὴν ἀπόλυσίν των ἐκ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ· διότι, ποῖος, ἐπιδιδόμενος ἐπὶ ἔτη μακρὰ εἰς ἐπάγγελμα βιοποριστικὸν πάντῃ ξένον πρὸς τὸν στρατόν, καὶ δαπανώμενος ὁλόκληρος εἰς καθήκοντα ἐπαγγελματικά, οἰκογενειακά, κοινωνικά, ἔχει τὸν χρόνον ἢ τὴν δύναμιν ἢ καὶ τὴν ὄρεξιν νὰ ἐνθυμηθῇ ὅτι ὑπῆρξε κάποτε καὶ θὰ γίνῃ πάλιν στρατιώτης;

Τὸ λησμονοῦν, φυσικά, τοῦτο καὶ οἱ ἔφεδροι ἀξιωματικοί, ὅπως τὸ ἐλησμόνει μέχρι σήμερον καὶ ἡ Πολιτεία. Καὶ ἐν τοσούτῳ εἰς τὸν στρατὸν ἐπήρχοντο ραγδαῖαι καὶ ριζικαὶ πολλάκις αἱ μεταβολαί· νέα ὅπλα καὶ νέοι κλάδοι ὑπηρεσίας προσετίθεντο, τὰ δὲ παλαιὰ μετεβάλλοντο· μετεβάλλοντο τὰ ὅπλα, τὰ πυροβόλα, ἡ τακτική, τὰ γυμνάσια, ἡ ὀνοματοθεσία αὐτή, ἕνας ὁλόκληρος ὀργανισμός, τὸν ὁποῖον ἐκαλεῖτο αἰφνιδιαστικῶς μίαν ἡμέραν νὰ προσοικειωθῇ καὶ νὰ ἐφαρμόσῃ ὁ ἔφεδρος ἀξιωματικός, εἰς στιγμὰς μάλιστα, καθ' ἃς οὐδεὶς εἶχε τὸν καιρὸν νὰ τὸν ὁδηγήσῃ, ἀλλὰ πάντες ἀπῄτουν παρ' αὐτοῦ ὅ,τι οὐδέποτε τοῦ εἶχαν δώσει.

Τῆς καταστάσεως αὐτῆς τὰ ἀποτελέσματα συμβολίζονται εἰς μίαν περίπτωσιν, πρὸς τὴν ὁποίαν πολλὰς ἀναλόγους θὰ ἐγνώρισαν βέβαια οἱ ὑπηρετήσαντες εἰς τὸν στρατόν. Ἔφεδρος ἀνθυπολοχαγὸς ἐπιστήμων, ἐξαιρετικῶς νοήμων, μορφωμένος, φιλόπατρις καὶ φιλότιμος, διαπρέψας βραδύτερον εἰς τὸ στάδιόν του, ἐπληγώθη βαρύτατα εἰς τὴν μάχην τοῦ Σαρανταπόρου. Διασωθεὶς ὡς ἐκ θαύματος, μὲ μικρὰν περὶ τὴν ἀρτιμέλειαν αὐτοῦ βλάβην, ἐτοποθετήθη μετὰ τὴν ἀνάρρωσιν του ὡς διοικητὴς λόχου τοῦ ἐμπέδου τμήματος τῆς μεραρχίας του. Ἀλλὰ πρὶν ἀκόμη προσανατολισθῇ εἰς τὰ νέα του καθήκοντα, κατέφθασεν εἰς τὴν ἕδραν τοῦ τμήματος στρατηγὸς-ἐπιθεωρητής, ἐξ ἀποστρατείας καὶ αὐτός. Ὁ τρομερὸς στρατηγὸς διέταξεν ἐπειγόντως νὰ παρουσιασθοῦν ἐνώπιόν του οἱ διοικηταὶ τῶν λόχων φέροντες μεθ' ἑαυτῶν «τὰ φύλλα ὀψωνίου». Ὁ τραυματίας ἀνθυπολοχαγός, ἐν τῇ συγχύσει του, κρίνων ἐκ μόνης τῆς λέξεως, ἔλαβεν ὑπὸ μάλης τὸ «πρόχειρον τοῦ συσσιτίου» ὅπου ἐγνώριζεν ὅτι γράφονται τὰ «ψώνια», καὶ προσῆλθεν ἐνώπιον τοῦ στρατηγοῦ. Ὁ πρώην ἀπόστρατος ἐκμανεὶς ἐκ τῆς τοιαύτης ἀμαθείας ἑνὸς διοικητοῦ λόχου, προσηνέχθη πρὸς τὸν τραυματίαν μετὰ τόσης βαναυσότητος, ὥστε προεκλήθη σκηνὴ ἄρδην ἀνατρέπουσα τὴν ἔννοιαν τῆς πειθαρχίας καὶ ἐξευτελίζουσα τὸν ἀνθρωπισμὸν ἀμφοτέρων.

Ἀμφιβάλλω ὅμως ἂν ὁ αὐστηρὸς στρατηγὸς ἐσκέφθη βραδύτερον ὅτι, πρὶν ἐλέγξῃ, ὤφειλε νὰ ὁδηγήσῃ, ὅτι πρὶν ἀπαιτήσῃ, ὤφειλε νὰ δώσῃ ὅ,τι καὶ μόνον αὐτὸς ἠδύνατο νὰ δώσῃ.

Εὐτυχῶς τὰ ἐσκέφθη αὐτὰ καὶ ἤρχισε νὰ τὰ ἐφαρμόζῃ, ἔστω καὶ ἀργά, τὸ Γενικὸν Ἐπιτελεῖον.

Ἀλλ' ἵνα ἡ ἀξιέπαινος αὐτὴ προσπάθεια ἀποβῇ ἀποτελεσματική, εἶνε ἀνάγκη οἱ διευθύνοντες τὴν ὅλην κίνησιν νὰ ἔχωσιν ὑπ' ὄψει των, μεταξὺ ἄλλων, καὶ τὰ ἑξῆς:

Πρῶτον, ὅτι οἱ ἔφεδροι ἀξιωματικοὶ δὲν κατοικοῦν ὅλοι εἰς τὰς Ἀθήνας ἢ τὴν Θεσ/νίκην· ἡ μεγίστη αὐτῶν πλειονότης εἶναι σκορπισμένη εἰς τὰς μικρὰς ἐπαρχιακὰς πόλεις ἢ κωμοπόλεις ἢ καὶ χωρία. Τὸ ἀποτέλεσμα λοιπὸν θὰ εἶνε ἀσήμαντον ἂν ἡ ἐπιχειρουμένη μετεκπαίδευσις δὲν ἐπεκταθῇ μέχρι καὶ τούτων. Δὲν εἶνε δὲ τὸ πρᾶγμα ἀκατόρθωτον, ἂν τὴν μετεκπαίδευσιν ἀναλάβουν οὐχὶ ὡς πάρεργον, ἀλλ' ὡς κύριον ἐπί τινα χρόνον καὶ κατὰ περιόδους ἔργον, ἀριθμός τις νέων καὶ μορφωμένων ἀξιωματικῶν, οἱ ὁποῖοι θὰ ἔχωσιν οὕτω, πλὴν τῆς ὑλικῆς ἀποζημιώσεως, καὶ τὴν μεγάλην ἠθικὴν ἱκανοποίησιν ὅτι θὰ ἀνασυνδέσωσι πρὸς τὸν στρατὸν τοὺς παλαιοὺς συμπολεμιστάς, φιλοτίμους καὶ φιλοξένους.

Δεύτερον, ἡ μετεκπαίδευσις δὲν πρέπει νὰ λάβῃ τὸν ρητορικὸν καὶ πανηγυρικὸν χαρακτῆρα, τὸν ὁποῖον μοιραίως λαμβάνει παρ' ἡμῖν πᾶσα κίνησις ἀπὸ τοῦ κέντρου ἐκπορευομένη. Οἱ ἔφεδροι ἀξιωματικοὶ δὲν ἔχουν ἀνάγκην φρονηματισμοῦ, ἀλλὰ ἐνημερότητος. Ἡ διδασκαλία λοιπὸν πρέπει νὰ εἶνε ἀποκλειστικῶς ἐποπτική, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν τὰ ἀπαραίτητα πρὸς τοῦτο μέσα. Ὄχι λοιπὸν «ἡ λέσχη», ἀλλὰ ὁ λόχος, ἡ πυροβολαρχία, τὸ ἀεροδρόμιον, τὸ χαράκωμα εἶνε οἱ ἐνδεδειγμένοι τόποι διὰ τὴν μετεκπαίδευσιν· καὶ ὅπου ταῦτα δὲν ὑπάρχωσιν, ἡ διδασκαλία πρέπει νὰ γίνεται περὶ ἓν ὅπλον, ἓν πολυβόλον, μίαν χειροβομβίδα ἢ ἐπὶ τέλους ἓν σχέδιον, ἕνα πίνακα, ὄχι δὲ μίαν ἀποστροφὴν καὶ ἓν ρητορικὸν σχῆμα ἀκολουθούμενον ἀπὸ χειροκροτήματα.

Οὕτω δὲ καὶ μόνον θὰ προσελκυσθῶσιν οἱ ἔφεδροι ἀξιωματικοὶ μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι εἰς τὴν μόρφωσίν των καὶ τὴν φιλοτιμίαν των θὰ προσθέσωσι, διὰ τῆς μετεκπαιδεύσεως, καὶ τὴν πεῖραν, ἥτις θὰ τοὺς διευκολύνῃ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων των εἰς ἐνδεχομένην μέλλουσαν αὐτῶν πρόσκλησιν εἰς τὸν στρατόν· διότι, παρὰ τὸν πνέοντα ψευδειρηνικὸν ἄνεμον «οὐδὲν ἄελπτον, βέβαια, οὐδ' ἀπώμοτον ἐν τῷ μέλλοντι». Ταῦτα λαλεῖ ἕνας σταθός.

Α. ΤΡΑΥΛΑΝΤΩΝΗΣ

ΟΙΝΟΣ ΔΕΚΕΛΕΙΑΣ (ΤΑΤΟΪΟΥ)

Ἡ διεύθυνσις τοῦ ἐθνικοῦ κτήματος Τατοΐου φέρει εἰς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ ὅτι ἀπὸ τῆς 10 Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. ἄρχεται ἡ ἐξαγωγὴ τοῦ γνωστοῦ οἴνου Τατοΐου (λευκοῦ καὶ ἐρυθροῦ) παραγωγῆς 1924 καὶ οἱ βουλόμενοι δύνανται ν' ἀπευθύνωνται εἴτε εἰς τὰ μεγάλα καταστήματα τῶν Ἀθηνῶν εἴτε ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ κτήματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Φεβρουαρίου 1928

(Ἐκ τῆς διευθ. τοῦ κτήματος Τατοΐου)

Αἱ κοινωνικαὶ γνώσεις

Πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν νεολαίαν

Μέσα ἀπὸ τοὺς ἀτμοὺς τῶν ντάνσιγκ, τοῦ θορύβου τῶν κτυπημάτων στὸ τάβλι τοῦ μικροῦ φοιτητικοῦ καφενείου, τῶν βραχνιασμένων τραγουδιῶν τῆς ταβέρνουλας, τοῦ μισοκοιμισμένου ἀπὸ τὸ ξενύχτι τῆς περασμένης βραδυᾶς μικροῦ ἐπαγγελματίου, τῆς συλλογῆς τοῦ χαμένου εἰς τὴ ρουλέττα μικροϋπαλλήλου, ὑψώνεται ἡ φωνή μου δυναμωμένη τώρα ἀπὸ τὴν ἀνάγκη νὰ γνωρισθῇ ἡ ἀλήθεια πρὸς τὰ ἐπάνω καὶ πρὸς τὰ κάτω, πρὸς τὴν νεολαία ποὺ σπουδάζει καὶ πρόκειται αὔριο νὰ ζήσῃ, ποὺ ἐργάζεται γιὰ νὰ γίνῃ αὔριο διευθυντὴς ἐπιχειρήσεως, πρὸς τὰς ἐπιστήμας καὶ τὰ ἐπαγγέλματα, πρὸς τοὺς ἐργάτας τοῦ πνεύματος καὶ τῆς τέχνης, πρὸς τὴν Ἑλληνικὴ Νεολαία ποὺ θὰ κάμωμε γρήγορα τόπο νὰ περάσῃ, νὰ δημιουργήσῃ, νὰ ζήσῃ καὶ ν' ἀναλάβῃ τὰς εὐθύνας μιᾶς κοινωνίας.

Νὰ γνωρίσῃ τὴν ἀλήθεια ἡ ἑλληνικὴ νεολαία καὶ νὰ ξεχωρίσῃ τὰ δικαιώματα ἀπὸ τὰς ὑποχρεώσεις, τὴν ζωὴ ἀπὸ τὸ θάνατο, τὸ παραμύθι ἀπὸ τὴν πραγματικότητα. Καὶ νά την ἡ ἀλήθεια: Ἐπέρασε πάνω ἀπὸ τὴ ράχη μας μιὰ ὁλόκληρη περιπέτεια στερήσεως, πολέμων, στεναγμοῦ, μιὰ συμφορὰ ποὺ ἀναστάτωσε τὴν ἀνθρώπινη ψυχὴ καὶ ἄξαφνα ἄλλαξε τὸ κοινωνικὸν σύμπαν, σὰν μιὰ νέα δημιουργία ποὺ ἀνακατεύει τὸ ἴδιο ὑλικὸ γιὰ νὰ φτειάξῃ νέα πράγματα καὶ νέους ἀνθρώπους.

Οἱ ἄνθρωποι ἀπέμειναν σὰν τὴν χελώνα χωρὶς ὄστρακο, ἠθικῶς καὶ πραγματικῶς.

Νέοι καιροί, νέα ἤθη.

Εἰς τοὺς νέους αὐτοὺς χρόνους ἐξέπεσαν τὰ συστήματα, οἱ βασιλεῖς, οἱ ἄρχοντες, καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ χθεσινοὶ τῆς παραμονῆς ἀκόμη, δὲν μποροῦσαν ν' ἀναγνωρίσουν τοὺς αὐριανοὺς στοὺς τρόπους, στὰς ἰδέας.

Ἀλλὰ μήπως καὶ οἱ νέοι ποὺ ἡ ἀνυπόμονη ἀνάγκη δὲν τοὺς ἄφηκε καιρὸ νὰ ζυμωθοῦν καὶ νὰ σιτέψουν, μποροῦν καὶ οἱ ἴδιοι νὰ σοῦ ἱστορήσουν τί σκέπτονται καὶ γιατί βαδίζουν ἔτσι; Βιάζονται νὰ ζήσουν νωρίτερα καὶ καλύτερα ἀπὸ χθές, χωρὶς ἐμπόδια στὸ ἀνέβασμά τους, χωρὶς νὰ χάνουν τὸν καιρὸ γυμνάζοντες τὰ πόδια ποὺ ἀνεβαίνουν γιὰ νὰ μποροῦν ν' ἀνεβοῦν καὶ μὲ τὴν πεποίθησι πὼς μὲ μιὰ καὶ μόνη ἀναπνοὴ θὰ φθάσουν στὸ κατακόρυφο τῆς ζωῆς, ἐκεῖ ποὺ βλέπουν τὸν ἥλιο μὲ ὅλη του τὴν λάμψι καὶ ποὺ τὸν ἀτενίζουν χωρὶς νὰ τοὺς θαμπώνῃ... Δὲν ἀδικῶ τὴν νεολαία σας. Ὁ σημερινὸς ἄνθρωπος μπορεῖ νὰ μὴν ἑτοιμάσθηκε σιγὰ σιγὰ καὶ νὰ μὴν ἐβλάστησε κανονικά, νὰ τὸν ἔχῃ ἐκτρώσει ἡ παλαιὰ φύσις ποὺ ἀπέθνησκε, νὰ τὸν ἔχῃ χύσει ὁ Βεζούβιος τοῦ ἀνθρωπίνου πελάγους, ποὺ ἐξεχείλισε, μὰ ἡ ἀναστάτωσις αὐτὴ τοῦ ἐχάρισε μέσα στὸ αἷμά του ἕνα καινούργιο ὅπλο γιὰ τὸ δρόμο του, μιὰ χάρι ἄγνωστη του μὰ κι' ἄγνωστη σὲ μᾶς, ποὺ μοιάζει μὲ τὸ ἔνστικτο τοῦ ζώου, μὲ τὴ διαίσθησι ποὺ συμπληρώνει ὅ,τι ἡ βιαστικὴ δημιουργία παρέλειψε νὰ τοῦ δώσῃ γιὰ τὸ σταθερὸ τὸ δρόμο στὴν ἐξέλιξι, μὲ κάτι τὸ ἀνεξήγητο γιὰ τὴν ὥρα.

Ὅτι ὑπάρχει κάτι τὸ ἐντελῶς χαλασμένο στὴ χθεσινὴ κοινωνικὴ ζωή, κανεὶς δὲν εἶνε διατεθειμένος νὰ τὸ ἀμφισβητήσῃ σοβαρῶς· πρὸ πάντων γιατί ἀπὸ μιὰ μέρα στὴν ἄλλη τὸ ξέφτισμα αὐτὸ τοῦ κόσμου γίνεται μεγαλύτερο καὶ πλέον χτυπητό· ἴσως γιατί μὲ ὅσα καὶ νὰ θέλουν νὰ διορθώσουν, ἡ πληγὴ ποὺ ἄνοιξε ἡ ἀνθρωπομαχία αὐτὴ τοῦ πολέμου, μένουν ἀκόμα ἀνοιχτὲς καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς ζωῆς δὲν δίνει οὔτε τὰ μέσα γιὰ νὰ διορθωθῇ, ὅ,τι ἐχάλασε· μὰ ἐρωτῶ αὐτοὺς ποὺ ρίχνουν τὰ δίχτυα τους γιὰ νὰ συλλάβουν στῆς καινούργιες ἰδέες τους μιὰ νέα κοινωνία καὶ ποὺ τὸ δόλωμά τους δὲν τὸ δαγκώνουν παρὰ μόνον οἱ ἀφελεῖς καὶ ἀψυχολόγητοι, οἱ παραδαρμένοι τῆς τύχης καὶ ἀνίκανοι καὶ ἄπειροι τῆς ζωῆς, τί ἔχουν νὰ προσφέρουν διὰ ν' ἀντικαταστήσουν τὸ σάπιο καὶ ξεφτισμένο αὐτὸ κοινωνικὸ καθεστώς; Ἡ νεολαία ὡπλισμένη μὲ τὸ διαίσθημα «πίστευε καὶ μὴ ἐρεύνα» πυκνώνει διαρκῶς τῆς φάλαγγες τῶν κομμουνιστῶν καὶ τὴν ἴδια εἰκόνα ποὺ μᾶς ἔδωκεν ἡ ἱστορία τοῦ Χριστιανισμοῦ μὲ τὴν τυφλὴ φανατισμένη προσχώρησι ποὺ ἐνθυμίζει τοὺς ἀπελπισμένους ἀρρώστους ποὺ δυσπιστοῦν πρὸς τοὺς γιατροὺς καὶ ἐμπιστεύονται στοὺς ἐμπειρικούς, μᾶς παρουσιάζει τώρα ὁ προσηλυτισμὸς εἰς τὴν ἀνατρεπτικὴ πολιτικὴ ἰδέα.

Γιὰ μιὰ στιγμὴ διαβάζοντας τὰ διδάγματα τοῦ Μαρξισμοῦ, θὰ ἐπλεύριζα τὴν κουρασμένη μου ψυχὴ στὸ πρόγραμμα τῆς νέας κοινωνικῆς δημιουργίας· μὰ ὅταν ἐπρόσεξα καὶ εἶδα μὲ τὰ μάτια μου πῶς ἡ πρᾶξις τοῦ κομμουνισμοῦ δὲν ἦταν τίποτε ἄλλο παρὰ ἕνα ἀναποδογύρισμα κοινωνικὸ ποὺ ἔφερε τὸ ἐπάνω-κάτω καὶ τὸ κάτω-ἐπάνω, διότι ἔτυχα κοινωνικῶς νὰ βρίσκωμαι στὴ μέση καὶ νὰ ἐκπέμπω τὴν ἴδια δυναμικότητα στὴν κοινωνία, βρῆκα πὼς ἡ μετακίνησίς μου θὰ ἦτον οὐτοπία καὶ ἡ πρότασις τῆς νέας κοινωνικῆς ἀρχῆς ἀνήθικος.

Ἄλλως τε ἐμεῖς οἱ διανοούμενοι ποὺ δὲν ἔτυχε νὰ εἴμεθα πλούσιοι καὶ ἐσυνηθίσαμε νὰ δαπανοῦμε ὅ,τι κερδίζουμε, δὲν θὰ εἴχαμε τίποτε νὰ συνεισφέρουμε εἰς τὸ μεγάλο αὐτὸ πανηγύρι τοῦ ἀναποδογυρισμοῦ.

Ἀλλὰ βλέποντας καλὰ καὶ σπουδάζοντας τὴν ποιότητα τῶν θορύβων τοῦ σημερινοῦ Μαρξισμοῦ τοὐλάχιστον στὴν Ἑλλάδα, διέκρινα τρεῖς τάξεις ἀνθρώπων: ἐσᾶς τοὺς νέους ποὺ θέλετε ν' ἀνεβῆτε ἀκούραστα καὶ ἀγκαλιάζετε χωρὶς συζήτησι τὸν ταχύτερο μηχανισμὸ ποὺ θὰ σᾶς φέρῃ, τοὺς πολιτικοὺς δημαγωγοὺς ποὺ προαλείφονται εἰς τὰ Σοβιετικὰ ἀξιώματα καὶ μερικοὺς πλουσίους ἢ ταχυπλούτους ποὺ προλαμβάνουν νὰ ὑψώσουν λευκὴ σημαία γιὰ νὰ μὴ συλληφθοῦν αἰχμάλωτοι.

Σ' αὐτοὺς δὲν κατατάσσω τοὺς ἐργάτας, ποὺ ἡ ἀρχή των εἶνε νὰ γίνουν κύριοι τῆς ἐπιχειρήσεως, γιατὶ μέσα στὴν πολιτικὴ τους ἀνατροφή, ἂν τοὺς ρωτήσετε, δὲν ξεύρουν καὶ δὲν βλέπουν τίποτε ἄλλο παρὰ μόνον «κάτω τὸ κεφάλαιον», ποὺ λίγο ἂν ἐπρόσεχαν πρὶν νὰ τὸ ἐπιτύχουν, θὰ ἔβλεπαν ὁλοφάνερα ποιὰ τύχη τοὺς ἀναμένει ὅταν τὸ ἐπιτύχουν!

Ἂς σᾶς γνωρίσω πρῶτα, Νεολαία, μὲ τοὺς ἰδίους ἑαυτούς σας.

Σᾶς παρέστησαν πὼς τὰ φοβερώτερα ἐμπόδια γιὰ τὸ μέλλον σας, τὰ τείχη ποὺ σᾶς κλείνουν κάθε βῆμά σας, εἶνε ἡ Πατρίς, ἡ Θρησκεία καὶ ἡ Οἰκογένεια.

Μὲ τὸ αἴσθημα ποὺ σᾶς ἔδωσε ὁ σύγχρονος ἀρριβισμὸς ποὺ τὸν ἐγέννησε ἡ ἀμείλικτη ἀνάγκη τῆς ζωῆς, εὑρήκατε πὼς ἦτανε σωστὸ νὰ μὴ γίνετε ὑποχρεωτικὴ σφαγὴ καὶ ἀποκαλέσατε δολοφονίες τῆς μάχες τῶν πολέμων. Πατρὶς λοιπὸν εἶνε ὁ πλανήτης τῆς γῆς καὶ στρατιῶται δὲν ὑπάρχουν πειά, οὔτε γενναῖοι, οὔτε δειλοί, οὔτε ἥρωες, οὔτε λιποτάκται. Ἀλλὰ τότε γιατί σὲ κείνους ποὺ δὲν ὑποτάσσονται στὸ φαινομενικό σας πρόγραμμα, σ' ἐκείνους ποὺ δὲν ἐργάζονται ὑποχρεωτικῶς ὅσα τοὺς προσδιορίζετε, ἐπιβάλλετε τὴ σφαγὴ καὶ τὸ θάνατο; Γιατί διατηρεῖτε στρατό, ἀφοῦ πατρὶς δὲν ὑπάρχει; Εἶμαι καὶ θὰ μείνω Μενσεβίκος καὶ μιὰ μέρα θὰ χάσω ἐντελῶς τὴν ἰδέα τῆς Πατρίδος ὅπως τὴν ἐκαταντήσαν. Μὰ δὲν μπορῶ νὰ παραδεχθῶ ποτὲ πὼς ἡ ἰσότης ἡ κοινωνικὴ μπορεῖ νὰ ἐπέλθῃ κάτω ἀπὸ τὸ φονικὸ ὅπλο τῆς βίας καὶ τῆς ἐρημίας καὶ πὼς ὁ ἀθάνατος Μὰρξ συνέλαβε στὸ τεραγωνικὸ μυαλό του τὴν ἰδέα τῆς ἀναλογικῆς ζωῆς διὰ τοῦ ἀναλογικοῦ θανάτου. Ἡ θρησκεία ἐγεννήθηκε στοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τὴν ἀνάγκη τῆς Πειθαρχίας καὶ τοῦ περιορισμοῦ τῶν παθῶν του.

Γιὰ τὸν ἴδιο λόγο ἐγεννήθηκε ὁ θεσμὸς τῆς Βασιλείας μὲ τῆς διακυμάνσεις της, βαθμηδὸν ἐλαφρότερες.

Ἂν εἴχαμε ὅλοι οἱ λαοὶ μιὰ καὶ μόνη θρησκεία, ὅπως φαντάζεται στὸ βιβλίο του ὁ σοφὸς Γάλλος Volney, ἡ πειθαρχία θὰ ἦταν ὁμοιόμορφη καὶ ἡ λατρεία ἐξ ἴσου σεβαστή.

Σᾶς εἶπαν ὅτι τὰ συστήματα ἐπτώχευσαν καὶ δὲν σᾶς εἶπαν ὅτι οἱ ἄνθρωποι ποὺ τὰ χειρίζονται ἐξέπεσαν;

Μὲ τί μέσον ἀναπληρώνετε τὴν ἰδέα τῆς οἰκογενείας, τῆς μικρῆς αὐτῆς κοινωνίας, μέσα ἀπὸ τὴν κοινωνία τῶν ζώων ἐξεσηκώσατε καὶ ἀντιγράψατε; Μὲ τί μέσον θὰ διασώσετε αὔριο τὴν μητέρα σας, τὸν πατέρα σας γιὰ νὰ μὴ τὸν κάνετε ἐραστή σας; Εἰς τὴν ἰδέα τῆς μεγάλης οἰκογενείας σας ἂς μιλήσουν οἱ σκύλοι ποὺ δὲν ἐγνώρισαν μητέρα γιατὶ ἂν ὅλα κρατοποιοῦνται καὶ ἐκβιομηχανοῦνται, ὁ δεσμὸς τῆς οἰκογενείας δὲν ἠμπορεῖ ν' ἀναπληρωθῇ παρὰ μόνον ἀπὸ τὰ παραγγέλματα τῆς φύσεως.

Καὶ τώρα ἂς δοῦμε μαζί σας ποιοὶ εἶνε οἱ ὀπαδοὶ τῆς νέας πολιτείας ποὺ ἀρχίζουν νὰ κινοῦνται μέσα στὸ δημοκρατικὸ τρυφερὸ πλαίσιο τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας, πρὸς τὴν ἄκρα ἀριστερά.

Ἀλλὰ πρὶν ἀκόμα τοὺς περιγράψω γιὰ νὰ τοὺς παραδώσω στὴν Ἑλληνικὴ Νεολαία (Συνταγματικὴ Νεολαία, Δημοκρατικὴ Νεολαία) ἂς ἐξετάσουμε τί ἔγινε ἀπὸ τὸ 1922 μέχρι σήμερα γιὰ νὰ δικαιολογῆται ὁ κομμουνισμός, δηλαδὴ ὁ ἀσπασμὸς αὐτὸς τῶν ἀγγέλων πρὸς τὰ ἄστρα.

Μιὰ μικρὰ μερὶς πολιτικὴ ἐνόμισε πὼς ἡ Βασιλεία ἦταν πρόσκομμα στὴν πρόοδο τοῦ Ἔθνους καὶ ἀφοῦ ἐθέρισε τοὺς πολιτικοὺς ἄφηκε μερικοὺς ἀρχαρίους τῆς πολιτικῆς σκηνῆς νὰ κυβερνήσουν σὰν νὰ τὴν εἶχαν μονοπώλιο καὶ στὸ τέλος ἔδιωξαν τὸν Βασιλέα, ἐξώρισαν τὴν Δυναστεία καὶ ἐκήρυξαν τὴν Δημοκρατία.

Οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες της εἶνε ὁ Παπαναστασίου, ὁ Καφαντάρης καὶ ὁ Μιχαλακόπουλος. Ἀπ' αὐτοὺς ὁ πρῶτος, ποὺ ἐμάχετο γιὰ τὴν ἀναγνώρισι τοῦ Δημοκρατικοῦ πολιτεύματος, λίγο μετὰ ποὺ τὸ ἐγκαθίδρυσαν μὲ τόση διχόνοια μεταξύ μας καὶ τόση διαίρεσι τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καὶ ποὺ ἀκατάπαυστα ἐρέθιζε τὸ στρατὸ κατὰ τῶν βασιλοφρόνων ὡς ποὺ ἐδημιούργησε μιὰ Στρατοκρατία καὶ κατέστρεψε καὶ τὸ Στρατὸ καὶ τὸ Λαό, ἐδήλωσε στοὺς φίλους του ὅτι: «Τὸ δημοκρατικὸ πολίτευμα δὲν εἶνε τίποτε ἄλλο παρὰ ἕνας ἀνακουφιστικὸς σταθμὸς γιὰ τὴν ὁριστικὴ προσχώρησι στὴν ἄκρα ἀριστερὰ» καὶ μάλιστα μετ' ὀλίγον καιρό, δὲν ἐδίστασε νὰ παρουσιασθῇ στὴ Ρωσσικὴ Πρεσβεία ὅπου ἑωρτάζετο ἡ ἐπέτειος τῶν Σοβιέτ, καὶ μὲ τὴν εὐκαιρία ποὺ συνεχάρηκε τὸν πρέσβυ Οὐστίνωφ, αὐτός, ἕνας πρώην ὑπουργὸς καὶ ἕνας καθηγητής, ἐδήλωσαν πολιτικὴ φιλία στὴν κομμουνιστικὴ ἰδέα!

Ἀκολουθεῖ ἡ Δικτατορία ποὺ ἐκρεμοῦσε ἀναδρομικῶς τοὺς καταχραστὰς καὶ ἄφινε τοὺς ὑπουργούς της νὰ καταχρῶνται καὶ νὰ φεύγουν, ἡ ἀψυχολόγητη αὐτὴ μανία τῆς ἀρχῆς ποὺ ἄνοιγε τῆς φυλακὲς στοὺς κακούργους καὶ περιέπαιζε τοὺς Βασιλόφρονας κολακεύοντας αὐτοὺς πὼς θὰ ἀναστηλώσῃ τὴν Βασιλεία καὶ νὰ κρύψῃ κάτω ἀπὸ τὸν μανδύα τῆς ἀρχῆς της τὰ ματωμένα ἀδελφικὰ της χέρια, ὁ ἐξωφρενισμὸς καὶ ἡ ἀρχομανία τῆς στρατοκρατίας ποὺ εἶχε γιὰ πρόγραμμα τὴ σωτηρία τῆς πατρίδος καὶ τῆς Δημοκρατίας καὶ ἔφτιανε στρατηγοὺς σὲ κάθε δευτερόλεπτο καὶ σπαταλοῦσε τὸν ἱδρῶτα τοῦ Λαοῦ γιὰ νὰ καταπνίγῃ τὰ κινήματα τῶν ἀντιπάλων μὲ τὰ κάρβουνα τοῦ στόλου καὶ τῶν σιδηροδρόμων καὶ φθάνουμε τέλος στὴν Οἰκουμενικὴ Κυβέρνησι ποὺ μ' αὐτὴν κατηργήθη ἡ ἀντιπολίτευσις καὶ ὁ ἔλεγχος.

Γκάφες, ἀποτυχίες, ἐξευτελισμοί, πολιτικὴ καὶ πολιτικοὶ μηδέν.

Οἱ πρόσφυγες γίνονται ντόπιοι καὶ οἱ ντόπιοι πρόσφυγες· ἀκόμη φταίει ἡ Βασιλεία καὶ οἱ τρεῖς αὐτὲς ἰδέες: Ἐλευθερία, Ἰσότης καὶ Ἀδελφότης γελοῦνε μὲ τοὺς Ἕλληνας καὶ μὲ τὸ πολίτευμά τους. Ἀλήθεια, τί πολίτευμα ἔχουμε τώρα καὶ τί καθεστώς;

Ἐμεῖς βρισκόμαστε πεταγμένοι μέσα στὸν κάλαθο τῶν ἀχρήστων καὶ σὰν νὰ ἦρθε ἡ ἐποχὴ ποὺ κάποιος ἀρχαῖος συγγραφεὺς περιέγραφε: «οἱ τοὺς χρηστοὺς ἀχρήστους ποιησάμενοι».

Μὰ ἀλήθεια κυβερνοῦνε ὅλοι ἑνωμένοι τώρα κι' ἂν δὲν ἑνώθηκε ὁ λαὸς ἑνώθηκαν ὅλα τὰ ἀπομεινάρια τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν ποὺ ὁ ἕνας κάνει ὅ,τι δὲν θέλει ὁ ἄλλος καὶ καλλιεργεῖ χωριστὰ τὸν ἰδικό του πολιτικὸ κῆπο γιὰ νὰ δοκιμάσῃ γιὰ λογαριασμό του αὔριο ὅ,τι φρούτο βγῇ μὲ τὰ λιπάσματά του.

Ἀστικὸ καθεστὼς ποὺ οἱ ταχύπλουτοι ἰδιοκτῆται ἐφημερίδων, κολλυβισταί, προμηθευταί, ὑπουργοί, ὑπάλληλοι, ἀξιωματικοί, σηκώνουν τὴ σημαία τοῦ κομμουνισμοῦ γιὰ νὰ κλείσουν ἀνακωχὴ καὶ ἀσφαλίσουν τὰ κλοπιμαῖα. Κομμουνιστικὸ καθεστὼς ποὺ οἱ ἐργάται, γεωργοί, ζητιάνοι, μικροϋπάλληλοι, πραγματευτάδες, κτίζουν οὐρανοξύστες καὶ παίρνουν αὐτοκίνητα γιὰ νὰ ξεχάσουν τὰ περασμένα φτωχικά τους χρόνια καὶ νὰ φέρουν τὴν κοινωνικὴ ἰσορροπία τοῦ Μαρξισμοῦ.

Πάλι ἡ Βασιλεία φταίει καὶ γιὰ νὰ στερεωθῇ ἡ ἀθάνατη Δημοκρατία τοῦ Περικλέους ποὺ τόσο τὴν ἐπόθησε ὁ γηραιὸς Φιλάρετος, καταβρέχονται μὲ τὴν ἀντλία καὶ συλλαμβάνονται ἀλύπητα ὅσοι διαδηλωταὶ στὸ μνημόσυνο τοῦ νεκροῦ Βασιλέως ἐφώναξαν στὴν Ἐξουσία τοῦ ἀνυπάρκτου Ἑλληνικοῦ Κράτους «ἀέρα».

Μ' αὐτὸ τὸ ὑλικὸ τῆς ἐποχῆς σας, περίφημη Ἑλληνικὴ Νεολαία σᾶς καλοῦνε νὰ τραβήξετε τὴν ἄκρα ἀριστερὰ καὶ νὰ καταλάξετε εἰς τὸν Κομμουνισμό.

Μᾶς ἐγέλασαν λοιπὸν οἱ ἁγνοὶ πατριῶτες ὅταν μᾶς εἶπαν πὼς φταῖνε τὰ συστήματα καὶ πρέπει νὰ τ' ἀλλάξουμε ἐνῷ ἔφταιγαν οἱ ἄνθρωποι καὶ οἱ χαρακτῆρες!

Αὔριο, ὅταν μὲ τὸ καλὸ ἑνωθῆτε σὲ μιὰ Νεολαία (Συνταγματικὴ καὶ Δημοκρατικὴ) καὶ περάσετε στὰ τελευταῖα πολιτικὰ χαρακώματα γιὰ νὰ σωθῆτε καὶ νὰ μᾶς σώσετε, ἂν θέλετε, θὰ γνωρίζετε τοὐλάχιστον πὼς στὴν Ἑλλάδα κανένα πολιτικὸ κοστούμι δὲν ἔρχεται πιὰ στὸ σῶμά της καὶ πὼς οἱ ράφτες ποὺ λένε κάθε φορὰ πὼς θὰ τὴν ντύσουν ὅλο καὶ τὴν γδύνουν καὶ πὼς δὲν ἀξίζε τὸν κόπο νὰ γίνουμε ἀπὸ δυὸ χωριὰ καὶ νὰ φαγωθοῦμε μόνον καὶ μόνο γιὰ νὰ γνωρίσουμε ποιοὶ εἴμαστε!

Ὅσο γιὰ μένα ἀγαπητή μου Νεολαία εἶπα τὴν ἀλήθεια κι' ἂς ξαναμπῶ καὶ πάλι στὸν κάλαθο τῶν ἀχρήστων.

Ἔγραψα τὸν Ἰανουάριο 1928 καὶ ὑπογράφομαι

Δ. Ν. ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΣΧΟΙΝΟΠΟΙΪΑΣ
ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ Α. ΓΛΥΚΑ

Κάτω Πατήσια, παρὰ τὸν Ἅγιον Ἀνδρέαν Ἀθηνῶν. Ἐν αὐτῷ κατασκευάζονται ἅπαντα τὰ εἴδη τῶν σχοινικῶν καὶ σπάγγων. Ἐκτελεῖται πᾶσα παραγγελία δι' ἐπαρχίαν. Τιμαὶ ἀσυναγώνιστοι.

ΚΛΙΝΙΚΗ
ΟΥΡΟΛΟΓΙΚΩΝ, ΑΦΡΟΔΙΣΙΩΝ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΩΝ ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ
ΙΑΤΡΟΥ
ΣΑΒΒΑ ΒΑΛΛΙΔΗ

Ὑπὲρ τριετίαν εἰς τὰς Κλινικὰς **Παρισίων** καὶ **Βερολίνου** παρὰ τοῖς καθηγηταῖς Legueu, Joseph, Casper κ.λ.π. εἰδικῶς ἐργασθέντος εἰς τὰ νοσήματα τοῦ **οὐροποιο-γεννητικοῦ** συστήματος.

Ἡ τελειοτέρα ἐπιστημονικὴ ἐφαρμογὴ τῆς **Διαθερμίας** (Diathermie) διὰ τὰ **Ἀφροδίσια** νοσήματα.

Βοηθὸς τῆς Κλινικῆς ὁ ἰατρὸς κ. **Νέστωρ Δημόπουλος.**

Δέχεται ἐν τῇ μεγαλυτέρᾳ εἰς τὸ εἶδός της **Κλινικῇ** τῆς ὁδοῦ Καποδιστρίου 17 (Πλατεία Κάνιγγος) 8—1 π.μ. καὶ 4—8 μ.μ.

Τηλέφωνον 5-67.

ΔΥΝΑΜΙΣ

Εἰς τὰ φορτηγὰ αὐτοκίνητα καὶ λεωφορεῖα GRAHAM BROTHERS θὰ εὕρητε ἐπαρκῆ δύναμιν—*δύναμιν* ἡ ὁποία ἐπιτρέπει διαρκῆ ταξείδια, μὲ πλῆρες φορτίον καὶ μεγάλην ταχύτητα—*δύναμιν* ἀρκετὴν διὰ νὰ ὑπερνικήσῃ τὰς πλέον ἀποτόμους ἀνωφερείας καὶ τοὺς χειροτέρους δρόμους μὲ τὴν μεγαλυτέραν εὐκολίαν—*δύναμιν* ἥτις περιορίζει τὴν φθορὰν τῆς μηχανῆς καὶ τοῦ σαζμὰν εἰς τὸ ἐλάχιστον, λόγῳ τῶν μετρίου ἀριθμοῦ στροφῶν τῆς μηχανῆς καὶ τῆς ἐλαχίστης παρουσιαζομένης ἀνάγκης ἀλλαγῆς ταχυτήτων.

Ἡ ἐξαιρετικὴ δύναμις τῆς μηχανῆς ἐπιτρέπει εἰς τοὺς GRAHAM BROTHERS νὰ παρουσιάσουν Σασσὶ μὲ τὰς πρεπούσας διαστάσεις, τὰ διάφορα μέρη τοῦ ὁποίου εἶνε ἰσχυρότερα ἀπὸ ὅτι ἀπαιτεῖται.

Εἰς οὐδὲν σημεῖον τοῦ αὐτοκινήτου παρουσιάζεται ἀδυναμία τις. Κάθε μέρος αὐτοῦ εἶνε κατασκευασμένον διὰ στερεότητα καὶ πολυετῆ χρῆσιν.

ΠΑΡΕΧΟΝΤΑΙ ΜΕΓΑΛΑΙ ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΛΗΡΩΜΗΝ
ΦΟΡΤΗΓΑ ΚΑΙ ΛΕΩΦΟΡΕΙΑ
GRAHAM BROTHERS
Πωλούμενα παρὰ τῶν ἀπανταχοῦ ἀντιπροσώπων τῶν DODGE BROTHERS
ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
"ΧΑΡ. ΜΠΟΓΔΗΣ" Α. Ε. ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ
ΑΘΗΝΑΙ ΠΑΤΗΣΙΩΝ 75
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΤΣΙΜΙΣΚΗ 54
"ΑΝΑΤΟΛΗ" ΣΤΑΔΙΟΥ 38

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

Προκηρύσσομεν μειοδοτικὴν δημοπρασίαν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν, ἐνεργηθησομένην ταὐτοχρόνως εἰς τὰ γραφεῖα ἡμῶν (τμῆμα Προμηθειῶν) Κηφισσίας 3, ἐνταῦθα καὶ ἐν Κομοτινῇ εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ τμήματος Ἐγκαταστάσεως τῆς Δ.Ε.Θ. τὴν 8ην Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 10—12 π.μ. διὰ τὴν προμήθειαν 1.400.000 Ἀμερικανικῶν κλημάτων, ἐρρίζων καὶ ἐμβολιασμένων.

Οἱ ὅροι τῆς δημοπρασίας εἰσὶ κατατεθειμένοι εἰς τὰ ὡς ἄνω Γραφεῖα ἡμῶν.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Ε.Α.Π.)

Η ΣΥΦΙΛΙΣ ΘΕΡΑΠΕΥΕΤΑΙ
ΤΕΛΕΙΩΣ ΜΕ ΤΑ ΧΑΠΙΑ
ΤΡΕΠΑΡΣΟΛ

Τὰ ὁποῖα εἶναι καθαρὰ ἀρσενοβενζόλη, θεραπεύοντα τελείως τὴν Σύφιλιν καὶ διὰ τοῦτο ἀντικαθιστοῦν τὰς ἐνέσεις 606, δὲν ἐμπεριέχουν οὔτε ἴχνος ὑδραργύρου καὶ βισμουθίου, ἅτινα, λαμβανόμενα ἐσωτερικῶς, καταστρέφουν οὖλα, ὀδόντας, γαστροεντερικὸν σωλῆνα καὶ νεφρούς. Τὸ ΤΡΕΠΑΡΣΟΛ ἐντὸς 10 ἑβδομάδων καθαρίζει τὸ αἷμα, δι' ὃ καὶ ἐτιμήθη μὲ τέσσαρα χρυσᾶ μετάλλια εἰς 4 διεθνεῖς ἐκθέσεις, εἶναι ἀνεγνωρισμένα παρὰ τοῦ ἡμετέρου Ἰατροσυνεδρίου καὶ τῆς Ἀνωτάτης Φαρμακευτικῆς Σχολῆς τῶν Παρισίων. Ὁδηγίαι δωρεὰν παρὰ τοῦ Συφιλιδολόγου Γ. Χεκιμογλου, Χ. Τρικούπη 14 Ἀθῆναι.

ΕΜΠΟΡΙΚΗ
ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΔΡ. 106.830.089.50

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ: Ἐν Πειραιεῖ, Ἄργει, Πύργῳ, Πάτραις, Κερκύρᾳ, Κεφαλληνίᾳ, Ναυπλίῳ, Αἰγίῳ, Καλάμαις, Σύρῳ, Χίῳ, Ἡρακλείῳ, Βόλῳ, Θεσσαλονίκῃ, Λαρίσσῃ, Τρικκάλοις, Μυτιλήνῃ, Χανίοις, Ζακύνθῳ, Πλωμαρίῳ, Ρεθύμνῃ, Τριπόλει, Καρδίτσῃ καὶ Καβάλλᾳ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Πατησίων καὶ Θήρας, παρὰ τὴν πλατεῖαν Ἀγάμων.

ΣΥΜΜΕΤΟΧΟΣ ΤΗΣ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ ΓΓΛΙΚΗΣ ΤΡΠΕΖΗΣ
COMMERCIAL BANK OF THE NEAR EST L^TD^
4 LONDON WALL BUILDINGS EC 2
Μεθ' Ὑποκαταστημάτων ἐν ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ & ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ
ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ Εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις ΕΛΛΑΔΟΣ & ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΚΤΕΛΕΙ ΠΑΣΑΝ ΤΡΑΠΕΖΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ
Καταθέσεις ἐν ὄψει καὶ ἐπὶ προθεσμίᾳ ἀποδοτέας εἰς ὃ νόμισμα ἐγένοντο, ὑπὸ ὅρους συμφέροντας.
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ΜΕΧΡΙ ΔΡ. 75.000 5 0)0 ΑΠΗΛΛΑΓΜΕΝΟΝ ΦΟΡΟΥ

ΙΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
LIMITED
1839

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ
Εἰς Δραχμὰς — Εἰς Ξένον Συνάλλαγμα
ΟΨΕΩΣ — ΠΡΟΘΕΣΜΙΑΣ
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ
ΜΕΧΡΙ ΔΡΑΧΜΩΝ 75.000
Προεξοφλήσεις — Δάνεια — Συνάλλαγμα
ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΠΑΣΗΣ ΤΡΑΠΕΖΙΚΗΣ ΠΡΑΞΕΩΣ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΔΡΧ. 112.000.000

Ἀγοράζει παντὸς εἴδους Ξένα Χρεώγραφα καὶ Τοκομερίδια εἰς τὰς καλυτέρας τιμάς.

Παρέχει δάνεια ἐπ' ἐνεχύρῳ Χρεωγράφων ὑπὸ τοὺς εὐνοϊκωτέρους ὅρους.

Ἐνοικιάζει Χρηματοκιβώτια ἀπὸ Δρχ. 225.— ἐτησίως καὶ ἄνω.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ δύο δωμάτια χωριστῆς εἰσόδου εἰς τὸ πρῶτον πάτωμα Στοᾶς Πεσμαζόγλου ἀντὶ μηνιαίου μισθώματος δύο χιλιάδων πεντακοσίων (2.5 δραχμῶν.
Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Ν. Χούντρᾳ κηγόρῳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11—12 π. καθ' ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἓν μέγα δωμάτιον διαδρόμου καὶ ἰδιαιτέρας εἰσόδου εἰς τὸν ὄροφον τῆς Στοᾶς Πεσμαζόγλου δραχμῶν χιλίων πεντακοσίων (1500) αίως.
Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Ν. Χούντρᾳ κηγόρῳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11—12 π. καθ' ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ παραδιδόμενον ἰσόγειον κατάστημα διαστάσεων 10Χ4 μέτρων ἐν τῇ Στοᾷ Πεσμαζόγλου.
Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Χούντρᾳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11—12 π. καθ' ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐν τῇ ὁδῷ Κηφισσίας ἀριθ. 4 ἰσόγειον διαμέρισμα ἐκ 3 δωματίων, λουτροῦ καὶ λοιπῶν χρειωδῶν ἀντὶ δρ. μηνιαίως. Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρᾳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11— π.μ. καθ' ἑκάστην καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ ἐπὶ τῆς λεωφ. Κηφισσίας ἀρ. 2 οἰκίας Πεσμαζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει γκαράζ, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατριάρχου Ἰωακεὶμ κατάλληλον διὰ ὀκτὼ αὐτοκίνητα, μετ' ἐργαστασίου 8Χ6 τ.μ. (δυναμένου νὰ χρησιμοποιηθῇ καὶ ὡς ἀποθήκη) καὶ εὐρυχώρου αὐλῆς.
Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Χούντρᾳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11—12 π. καθ' ἑκάστην καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς λεωφ. Κηφισσίας οἰκίας Πεσμαζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ δύο δωμάτια καλῶς ἐπιπλωμένα ἀποκλειστικῶς εἰς κυρίας ἢ δεσποινίδας. Ἀκομινάτου 31β.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ὑπηρέτρια, ὁδὸς Βύρωνος ἰσόγειον.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ παρὰ τὴν στάσιν Λεβίδου παυλις πολυτελεστάτη ἐκ 12 δωματίων, γκαρὰζ καὶ κήπου ἐκ Π. Τ. 2.300 κατάλληλος καὶ διὰ κλινικήν. Πληροφορίαι Λογιστήριον «Πρωΐας».

ΠΩΛΕΙΤΑΙ αὐτοκίνητον ἰδιωτικὸν στὸν 5 θέσεων εἰς ἀρίστην κατάστασιν τιμὴν εὐκαιρίας. Γκαρὰζ Ν. Μαρούλη λίας 44, ἔναντι στηλῶν Ὀλυμπίου Διός.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Προκηρύξεις πλειστηριασμῶν ἐκποιήσεως κτημάτων ἐξ Ἀνταλλαγῆς.

Αἱ τιμαὶ εἰς δραχμὰς ἐμφαίνουν τὴν τιμὴν τὴν προσφορᾶν.

Ὑποκατάστημα Μυτιλήνης
Ἡμερομηνία πλειστηριασμοῦ: 19 Φεβρ
ρίου 1928.

Ὑπ' ἀριθ.	
1687	νεκροταφεῖον
6334	ἀγρὸς
6335	»
6264	βοσκότοπος
6356	ἐλαιόκτημα
5294	ἀγρὸς
5059	ἐλαιόκτημα
5188	»
5671	»
5608	ἀγρὸς
11088	ἐλαιόκτημα
11132	βοσκότοπος
11048	ἀγρὸς
11131	βοσκότοπος
11134	»
11133	»
11152	»
11110	ἐλαιόκτημα
11089	»
11130	βαλανιδεὼν
11117	ἐλαιόκτημα
11759	ἀγρὸς
2582	οἰκία
2585	»
2591	»

Ὑποκατάστημα Ἰωαννίνων
Ἡμερομηνία πλειστηριασμοῦ: 19
ρίου 1928.

Ὑπ' ἀριθ.	
235	οἰκία

Ὑποκατάστημα Χανίων
Ἡμερομηνία πλειστηριασμοῦ: 19
αρίου 1928.

Ὑπ' ἀριθ.	
528	ἀποθήκη
1281	οἰκία
1320	»
1739	»
1881	»
2292	»
2427	οἰκία καὶ ἀγρὸς
2428	»
2436	ἀποθήκη

Ἡμερομηνία πλειστηριασμοῦ: 26
ρίου 1928.

Ὑπ' ἀριθ.	
39	οἰκία
289	»
505	»
527	μαγαζεῖον
1050	οἰκία
1160	»
1588	ἀποθήκη
1591	»
2245	»

Ὑποκατάστημα Πρεβέζης
Ἡμερομηνία πλειστηριασμοῦ: 26
ρίου 1928.

Ὑπ' ἀριθ.	
52	οἰκία
494	»

Ὑποκατάστημα Κατερίνης
Ἡμερομηνία πλειστηριασμοῦ: 26
ρίου 1928.

Ὑπ' ἀριθ.	
346)4	τμῆμα οἰκοπέδου
4	οἰκία
7	»
15	»
20	»
34	»
469	»

Ὑποκατάστημα Κιλκίς
Ἡμερομηνία πλειστηριασμοῦ: 27
ρίου 1928.

Ὑπ' ἀριθ.	
347	οἰκία
349	»

Ὑποκατάστημα Θεσσαλονίκης
Ἡμερομηνία πλειστηριασμοῦ: 2
1928.

Ὑπ' ἀριθ.	
2449	οἰκία
2057	οἰκίσκος
1337	οἰκία
3190	»
3187	»
2156	»
931	»
938	οἰκία καὶ κατάστημα
794	οἰκία
800	»
1617	»
3465	»
2533	»
2529	»
2153	»
1022	»
1164	»
1181	οἰκίσκος

Ὑποκατάστημα Ἐλασσῶνος
Ἡμερομηνία πλειστηριασμοῦ: 3
1928.

Ὑπ' ἀριθ.	
230	οἰκόπεδον
239	»
257	»
442	οἰκία
143	»

(Ἐκ τοῦ Γρα

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Ο ΣΥΝΤΗΡΗΤΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ Δὲν εἶνε τυχαῖον καὶ εἶνε λίαν χαρακτηριστικὸν τὸ γεγονός, ὅτι εἰς κάθε ἐμφάνισιν κυβερνητικῆς κρίσεως ὁ ἐμπορικός, ὁ βιομηχανικός, ὁ ἐπαγγελματικὸς κόσμος τῆς χώρας, ὁ κόσμος, δηλαδή, τῶν θετικῶς ἐργαζομένων καὶ μὴ πολιτικολογούντων πολιτῶν, ἀξιοῖ μίαν ὁμαλὴν καὶ σώφρονα καὶ πρὸ πάντων συντηρητικὴν διακυβέρνησιν. Καὶ εἶνε ἀναμφισβήτητος ἡ δυσφορία, μεθ' ἧς ὁ κόσμος αὐτὸς δέχεται τὰς ἑκάστοτε «κρίσεις» μὲ τὰς ἀναποφεύκτους κατὰ τὴν διάρκειάν των φήμας περὶ κινήσεων «παραγόντων», φήμας, αἱ ὁποῖαι ἀφ' ἑνὸς μὲν διαψεύδονται ἀπὸ τοὺς ἐπισήμους, συνοδεύονται ὅμως ἀφ' ἑτέρου ἀπὸ τὴν ὑπόκρουσιν τῶν ἐπιφυλακῶν καὶ τῶν ἐκτάκτων στρατιωτικῶν μέτρων. Ἑκάστη «κρίσις» ἀποτελεῖ μίαν σπασμωδικὴν ἀνακοπὴν τῆς βαρείας, ἀλλ' ἀποφασιστικῆς βιοπάλης τοῦ ἐργαζομένου λαοῦ, ὁ ὁποῖος ἐντείνει κάθε του προσπάθειαν διὰ τὴν δημιουργίαν μιᾶς καλυτέρας αὔριον καὶ δι' αὐτὸ ἡ δυσφορία του εἶνε ἀπολύτως δικαιολογημένη. Οἱ ἐν τῇ κυβερνήσει ἴσως ὑπολογίζουν περισσότερον, εἰς τοιαύτας περιστάσεις τὴν ἐντύπωσιν εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Ἀλλ' ὅσον ἐπιζημία καὶ ἂν εἶνε μία ἐντύπωσις ξένων περὶ ἀσταθείας πολιτικῆς εἰς τὴν χώραν μας, ἡ ἐντύπωσις τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἡ ἐπανειλημμένως τονουμένη διὰ συχνῶν κυβερνητικῶν ἐρίδων, περὶ τῆς ἀνικανότητος τῶν ἡγετῶν πολιτικῶν κομμάτων εἶνε πολὺ μᾶλλον ἀξία τῆς κυβερνητικῆς προσοχῆς. Διότι ἀπὸ κάθε τοιαύτην κρίσιν ἐξέρχεται πάντοτε μειωμένον τὸ κῦρος τῶν συνεργαζομένων εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἡγετῶν.

Ο κ. ΤΙΤΟΥΛΕΣΚΟ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ *Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ρουμανίας, εὑρισκόμενος ἀπὸ τῆς προχθὲς εἰς Παρισίους συνηντήθη ἤδη μετὰ τοῦ κ. Μπριὰν καὶ τοῦ κ. Πουανκαρέ. Ὁ κ. Τιτουλέσκο εἶνε προφανὲς ὅτι ἐπιδιώκει τὴν στήριξιν τοῦ κυβερνητικοῦ γοήτρου τῶν Φιλελευθέρων διὰ τῆς ἐξασφαλίσεως ἐξωτερικῶν τινων πλεονεκτημάτων, ἐφ' ὅσον ἐσωτερικῶς αἱ κυβερνητικαὶ δυσχέρειαι εἶνε δυσυπέρβλητοι. Καὶ ὁ κ. Τιτουλέσκο ἐπιδιώκει προφανῶς τὴν ἠθικὴν ὑποστήριξιν τῶν μεγαλυτέρων Δυνάμεων, τῶν διαθετουσῶν μονίμους ἕδρας εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, διὰ τὸ ζήτημα τῶν Οὔγγρων γαιοκτημόνων τῆς Τρανσυλβανίας, τῶν ὁποίων τὰ κτήματα ἀπηλλοτριώθησαν, καὶ τὸ ὁποῖον, μὴ συζητηθὲν κατὰ τὴν σύνοδον τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου, πρόκειται νὰ ἔλθῃ ὑπὸ συζήτησιν ἐν Γενεύῃ κατὰ τὴν μετὰ ἕνα μῆνα τακτικὴν νέαν σύνοδον τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας. Ἀλλ' ὁ κ. Τιτουλέσκο φιλοδοξεῖ ἐπίσης νὰ διαδραματίσῃ πρόσωπον μεσολαβητοῦ εἰρηνοποιοῦ εἰς τὴν ἐπίλυσιν τῆς ἰταλοσερβικῆς καὶ τῆς γαλλοϊταλικῆς ἴσως διαφορᾶς. Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ ἐσωτερικὴ ἐν Ρουμανίᾳ κατάστασις δὲν εἶνε καθόλου ἤρεμος. Ἡ ἀντιπολίτευσις, μετὰ τὰς προσφάτους ζωηροτάτας ἐκδηλώσεις τοῦ Ἰασίου, ἑτοιμάζεται νὰ φέρῃ εἰς τὴν Βουλὴν ζητήματα ἐπιδεκτικὰ λυσσώδους πολιτικῆς διαμάχης καὶ τὸ ἔργον τοῦ κ. Τιτουλέσκο δυσχεραίνεται ἐκ τῆς ἐσωτερικῆς ταύτης ἀνωμαλίας.*

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΚΑΛΕΝΔΑΡΙΟΝ Πλὴν τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν, καὶ εἰς τὴν Αἴγυπτον κατηρτίσθη ἤδη ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1928—29 καὶ ὑπεβλήθη εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον πρὸ ἑβδομάδος πρὶν κατατεθῇ πρὸς συζήτησιν εἰς τὴν Βουλήν. Ὁμοίως κατηρτίσθη καὶ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1928—29 εἰς τὸ ἀσιατικὸν ἀραβικὸν βασίλειον τοῦ Ἰρὰκ καὶ ὑπεβλήθη εἰς τὸ κοινοβούλιον. Εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ Φεβρουάριος—ἑνδέκατος μὴν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1927—28 προχωρεῖ καὶ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ λήγοντος αὐτοῦ ἔτους ἀκόμη δὲν ἐψηφίσθη. Ὅσον διὰ τὸν τοῦ 1928—29, ὁ Θεὸς γνωρίζει πότε θὰ καταρτισθῇ. Ὁ κ. Καφαντάρης εἶνε, φαίνεται, παλαιοημερολογίτης μὲ καθυστέρησιν 12 μηνῶν εἰς τὸ οἰκονομικὸν καλενδάριον.

ΤΑ ΑΝΟΗΤΑ "ΝΟΗΤΑ" Ἡ ἀστυνομία πόλεων ἀπεφάσισε νὰ ἱδρύσῃ χάριν τῶν πεζοπόρων, τὰ λεγόμενα «νοητὰ πεζοδρόμια» διὰ τὴν ἀσφαλῆ διάβασίν των ἀπὸ τὰς καμπάς, τὰς μεταξὺ Βιβλιοθήκης, Πανεπιστημίου καὶ Ἀκαδημίας. Καὶ τὰ νοητὰ αὐτὰ πεζοδρόμια θ' ἀποτελοῦνται ἀπὸ μίαν λευκὴν γραμμὴν ἐμφαίνουσαν τὸ «νοητὸν» κράσπεδόν των. Εἰς τὴν σκηνὴν τῶν θεάτρων, ποὺ ὁ Σαίξπηρ ἀνεβίβαζε τὰ ἔργα του εἰς τὴν ἐποχήν του, ἐλλείψει σκηνογραφιῶν ἀνεγράφετο, ἀνορθογράφως κάποτε: «Ἐδῶ εἶνε τὸ δάσος», «ἐδῶ εἶνε τὸ καστέλλιον». Ἡ ἀστυνομία πόλεων μεταγράφει τὰς Σαιξπηρείους αὐτὰς μεθόδους ἐπὶ τῆς ἀθηναϊκῆς ἀσφάλτου. Τὴν τραγῳδίαν θὰ τὴν παίζουν πάντοτε οἱ σωφὲρ εἰς βάρος τῶν πεζῶν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΩΤΕΡΑΝ ΕΜΠΟΡΙΚΗΝ ΣΧΟΛΗΝ Οἱ σπουδασταὶ τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς οἰκονομικῶν καὶ ἐμπορικῶν ἐπιστημῶν διδάσκονται λογιστικὴν — ἓν ἐκ τῶν κυριωτέρων μαθημάτων — μόνον δύο ὥρας καθ' ἑβδομάδα, ἀντὶ τῶν ἀπαιτουμένων πέντε, διότι ἐπαύθη ὁ ἕτερος καθηγητής. Προστίθεται, ὅτι ἦτο καὶ παράνομος ἡ παῦσις τοῦ καθηγητοῦ. Ὁπωσδήποτε πρέπει ἡ ἕδρα νὰ συμπληρωθῇ. Σχολὴ ἐμπορικὴ καὶ ἀνωτέρα μάλιστα, δὲν νοεῖται μὲ χωλαίνουσαν τὴν κατάρτισιν τῶν σπουδαστῶν εἰς τὸ κατ' ἐξοχὴν ἐμπορικὸν μάθημα.

ΑΝΩ ΠΟΤΑΜΩΝ Προχθὲς τὴν νύκτα ἦλθον εἰς τὰ γραφεῖά μας ἄνθρωποι ζητοῦντες νὰ τοῖς ἐπιβεβαιώσωμεν τερατώδεις καὶ ἐξωφρενικὰς φήμας τεθείσας τὴν νύκτα εἰς κυκλοφορίαν περὶ τὸ Χρηματιστήριον διὰ κερδοσκοπικοὺς σκοπούς. Ἠπορήσαμεν καὶ ἐξέστημεν, ὄχι τόσον διὰ τὴν κακοήθειαν τῶν διαδοσάντων αὐτὰς τὰς φήμας, ὅσον διὰ τὴν παχυλὴν ἀφέλειαν ἐκείνων, οἵτινες τὰς ἐπίστευσαν καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν ἐρριψοκινδύνευσαν περιουσίας.

ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΟΣ ΗΛΙΟΥΠΟΛΕΩΣ
ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΗΛΙΟΥΠΟΛΙΤΩΝ
ΓΡΑΦΕΙΑ ΣΤΟΑ ΦΕΞΗ (ἀριθμὸς 51)

Καλοῦνται τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου ὡς καὶ ἅπαντες οἱ κάτοχοι οἰκοπέδων ἐν Ἡλιουπόλει ὅπως προσέλθωσι αὔριον Κυριακὴν 5 Φεβρουαρίου ὥραν 3 μ.μ. ἐν Ἡλιουπόλει (ζυθοπωλεῖον Χρ. Σπανοῦ).

Θέματα: Ἀρχαιρεσίαι, διάφοροι ἀνακοινώσεις.

Ἡ Προσωρινὴ Ἐπιτροπὴ

ΕΞΑΦΑΝΙΣΙΣ

Ἐξηφανίσθη ἀπὸ τῆς 17ης Ἰανουαρίου ἐκ Πατρῶν ἡ Σαπφὼ Μακούλη Μπραέσσα, ἐξ Αἰτωλικοῦ, ἡλικίας 50 ἐτῶν, ἀναστήματος μετρίου, λεπτοφυής, φοροῦσα μαῦρα.

Παρακαλεῖται ὁ δυνάμενος νὰ δώσῃ πληροφορίας νὰ ἀποταθῇ εἰς τὴν ὁδὸν Δεινοκράτους 42 κ. Δ.

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΧΡΑΣΤΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΕΡΚΥΡΑΝ
ΝΕΑΙ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΙΚΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

ΚΕΡΚΥΡΑ, 4 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Τὴν πρωΐαν τὸ δικαστήριον ἤρχησε. Ἡ συνεδρίασις ἐπανελήφθη τὴν 4 μ.μ. καὶ τὸ δικαστήριον διέταξε τὴν βιαίαν προσαγωγὴν τοῦ μάρτυρος Ἀλεξ. Κοκοτᾶ βιομηχάνου. Ὁ μάρτυς Νικόλ. Σπόντζας, πρώην λογιστὴς τῆς Ἑνώσεως, καταθέτει ὅτι τὰ λογιστικὰ βιβλία αὐτῆς ἦσαν ἄτακτα. Ὁ ἔμπορος Καμαρινὸς λέγει ὅτι τὸν ἐπληροφόρησαν ὅτι οἱ Σκιαδᾶς καὶ Λαζαρίδης ἔλαβον τὴν μερίδα τοῦ λέοντος εἰς τὴν προμήθειαν τοῦ ἐλαίου τῆς Ἑνώσεως. Ἀναφέρει τὰς παρανομίας τῶν κατηγορουμένων καὶ καταθέτει εἰς βάρος ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ συναλλαγέντος μὲ τὴν Ἕνωσιν. Καταγγέλλει πλαστογραφίας τῶν κατηγορουμένων, ἰδίᾳ τοῦ Μπαλοῦ, ἐξευτελιστικὰς πωλήσεις τοῦ ἐλαίου τῆς Ἑνώσεως καὶ διαγραφὰς ἐκ τῶν συνεταιρισμῶν τῶν μὴ διακειμένων συμπαθῶς πρὸς τὸν Σκιαδᾶν. Οἱ ἰσολογισμοί, λέγει, τῆς Ἑνώσεως ἦσαν ψευδεῖς. Ὁ τότε ἐπόπτης Χάψας ἐγνώριζε τὰ ἀνωτέρω. Οἱ κ.κ. Τσουκαλᾶς καὶ Γερακάρης ἀπευθύνουν ἐρωτήσεις εἰς τὸν μάρτυρα. Ὁ κ. Ρωμανὸς ἐρωτᾷ τὸν μάρτυρα ἂν ἐδικάσθη ποτὲ διὰ πλαστογραφίαν εἰς τὴν Πρέβεζαν. Ὁ μάρτυς ὁμολογεῖ καὶ προσθέτει ὅτι ἀπηλλάγη λόγῳ πλήρους συγχύσεως. Διὰ τὸν κατηγορούμενον Θεογιάννην λέγει ὅτι εἶνε ἔντιμος.

Ὁ μάρτυς Νικ. Βαρότσης, πρώην ταμίας τῆς Ἑνώσεως, καθηγητής, καταθέτει ὅτι ὅταν προυτάθη τὸ 1923 ὅπως ὁ Σκιαδᾶς γίνῃ διευθυντὴς τῆς Ἑνώσεως ἀντετάχθη διότι τὸν ἐθεώρει ριψοκίνδυνον καὶ δὲν εἶχεν εἰς αὐτὸν ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην. Ἔφυγε δὲ ἀπὸ τὴν Ἕνωσιν λόγῳ τῆς ἀντιδράσεως τὴν ὁποίαν ἐξήσκει κατ' αὐτοῦ ὁ Σκιαδᾶς. Ὅταν, λέγει, ὁ Σκιαδᾶς ἐξελέγη διευθυντὴς δὲν κατέθεσε τὴν ἐκ 50 χιλιάδων δρ. ἐγγύησιν. Εἰς τὴν Ἕνωσιν, προσθέτει, ὑπῆρχον πολλαὶ ἀνωμαλίαι, δύο δὲ ταμεῖα. Εἰς ἐρώτησιν τοῦ προέδρου βεβαιοῖ ὅτι ὁ Κασελίδης ἐξήρχετο τοῦ κύκλου τῶν καθηκόντων του, καὶ ὅτι ἦτο συνδεδεμένος μὲ τὸν Σκιαδᾶν, ὡς καὶ ὁ Χάψας. Εἰς ἐρώτησιν τοῦ Εἰσαγγελέως εἶπεν ὅτι ἀποδίδει τὰς εὐθύνας εἰς τοὺς ἐπιθεωρητάς, τοὺς ἀνωτέρους κρατικοὺς ὑπαλλήλους, τοὺς τραπεζίτας καὶ εἰδικῶς τὸν διευθυντὴν τῆς Ἰονικῆς Τραπέζης Ζερβόν. Βεβαιοῖ ὅτι ἐπέστησε τὴν προσοχὴν τοῦ κ. Ζερβοῦ, ὅστις καὶ τοῦ ἀπήντησε ὅτι τὸ κέντρον τοῦ ἐπιβάλλει νὰ συνεργασθῇ μὲ τὸν Σκιαδᾶν ἐφ' ὅσον οἱ συνεταιρισμοὶ ἔχασαν τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Μετὰ δεκάλεπτον διακοπὴν συνεχίζει ὁ μάρτυς Βαρότσης, ὅστις λέγει ὅτι ἀρκετοὶ πολιτευόμενοι ἀνεμίχθησαν εἰς τὴν Ἕνωσιν.

Εἰς ἐρώτησιν τοῦ κ. Τσουκαλᾶ, διὰ τὸν κατηγορούμενον Τσιλιμπάρην, λέγει ὅτι δὲν εἰσῆλθεν εἰς τὴν Ἕνωσιν διὰ νὰ καταχρασθῇ. Καὶ προσθέτει ὅτι εἶχε ποτοποιεῖον. Τῷ 1923 ἔγινε συνεταῖρος εἰς τὴν Ἕνωσιν διὰ συμβολαίου.

Εἰς ἐρώτησιν τοῦ κ. Τσουκαλᾶ, περὶ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ ἐπόπτου, λέγει ὅτι ἀγνοεῖ καὶ προσθέτει, ὅτι ὅταν ἔφυγεν ὁ Σκιαδᾶς, ἔγινε συνέλευσις τῶν συνεταιρισμῶν εἰς ἣν παρίσταντο ἐπίσημοι, τραπεζῖται καὶ ὁ Νομάρχης, καὶ ὅτι πολλοὶ τὸν ὑπέδειξαν, λόγῳ τῆς ἐντιμότητός του ν' ἀναλάβῃ τὴν προεδρίαν τῆς Ἑνώσεως. Ἀντετάχθησαν οἱ τραπεζῖται καὶ ὁ Νομάρχης. Ἀργότερον ὁ κατηγορούμενος Κλάδος μοῦ εἶπεν ὅτι ἂν ἐγινόμην πρόεδρος θὰ ἐξωρίζομην εἰς Κρήτην ὡς κομμουνιστής. Πράγματι δὲ ἂν μὲ ἤθελον οἱ τραπεζῖται θ' ἀπεφεύγετο ἡ καταστροφή. Παρεμβαίνων ὁ Κλάδος λέγει ὅτι τὰ τῆς ἐξορίας ἔμαθεν ἀπὸ τὸν κ. Τρακάκην καὶ τὸν Νομάρχην. Ὑπεύθυνοι, λέγει, διὰ τὴν καταστροφὴν εἶνε οἱ Μπαλὸς καὶ Σκιαδᾶς. Ἐγένοντο πολυτελῆ γεύματα, βαπτίσεις, ἑορταὶ εἰς τὰς ὁποίας παρευρίσκοντο πάντοτε οἱ ἐπόπται καὶ ὁ Σκιαδᾶς, ὅστις ἐδαπάνα ἀφειδῶς. Ὁ μάρτυς βεβαιοῖ ὅτι ὁ Σκιαδᾶς ἤθελε νὰ ἐργασθῇ εἰς τὴν Ἕνωσιν, καὶ ὅτι τὸ χρῆμα τὸ ὁποῖον ἐλάμβανε ἀπὸ τὴν Ἕνωσιν ἦτο εἰς γνῶσιν τῶν τραπεζιτῶν. Οἱ ἐπιθεωρηταὶ ἄλλως τε ἐλέγχοντες τὴν Ἕνωσιν θὰ ἐγνωστοποιοῦν. Περὶ τοῦ πρώην δικαστικοῦ Παπανδρέου λέγει ὅτι εἶνε θῦμα.

Ἡ συνεδρίασις ἐλύθη τὴν 9ην νυκτερινὴν διὰ νὰ ἐπαναληφθῇ τὴν 9 1|2 τῆς Δευτέρας.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΜΕΤΑΞΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
Δ. ΝΑΘΑΝΑΗΛ ΚΑΙ ΣΙΑ

Προσκαλοῦνται οἱ κ.κ. μέτοχοι τῆς ἑταιρείας εἰς τακτικὴν γενικὴν συνέλευσιν εἰς τὰ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ντέκα 10α γραφεῖα αὐτῆς, τὴν 12 Μαρτίου ἐ.ἔ. ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 7 μ.μ.

Θέματα ἡμερησίας διατάξεως:

Ἔκθεσις διοικητικοῦ συμβουλίου καὶ ἐλεγκτῶν.

Ἔγκρισις Ἰσολογισμοῦ χρήσεως 1927 καὶ διαθέσεως κερδῶν.

Ἔγκρισις ἀμοιβῆς ἐργαζομένων συμβούλων.

Ἀπόφασις περὶ ἀπαλλαγῆς τῶν μελῶν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου καὶ τῶν ἐλεγκτῶν ἀπὸ πάσης εὐθύνης ἀποζημιώσεως.

Ἐκλογὴ τακτικῶν ἐλεγκτῶν καὶ ἀναπληρωματικῶν τοιούτων διὰ τὸ ἔτος 1928 καὶ καθορισμὸς ἀμοιβῆς αὐτῶν.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ μετάσχωσι τῆς συνελεύσεως κ.κ. μέτοχοι, κάτοχοι τοὐλάχιστον 25 μετοχῶν, δέον νὰ καταθέσωσι ταύτας εἰς τὸ ταμεῖον τῆς ἑταιρείας πέντε τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς συνελεύσεως, ἢ ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας νὰ προσαγάγωσι ἀποδείξιν καταθέσεως τῶν μετοχῶν των εἰς τὸ ταμεῖον Παρακαταθηκῶν ἢ εἰς οἱανδήποτε Τράπεζαν.

ΤΟ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

"ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΙΚΙΣΤΩΝ ΗΛΙΟΥΠΟΛΕΩΣ"
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Τὸ 14ον φύλλον τῆς «Ἐφημερίδος Οἰκιστῶν Ἡλιουπόλεως» θὰ κυκλοφορήσῃ τὴν προσεχῆ Τρίτην, 7ην τρέχοντος, εἰς τὰς ἐπαρχίας διὰ τοῦ Πρακτορείου τῶν Ἐφημερίδων, ἐν Ἀθήναις δὲ θὰ πωλῆται εἰς τὰ περίπτερα Ὁμονοίας καὶ Συντάγματος.

Θὰ περιέχῃ ἐνδιαφέροντα ζητήματα μεγίστης σπουδαιότητος διὰ τοὺς οἰκιστάς. Τὸ δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 6 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως Διάταγμα τῆς ἀνακλήσεως τοῦ σχεδιαγράμματος. Περιγραφὴν τῆς Πανοικιστικῆς Συγκεντρώσεως. Διαμαρτυρίας Οἰκιστῶν. Διαφόρους ἐνεργείας οἰκιστῶν, Σωματείου καὶ Ἑταιρείας. Ἔκθεσιν τῆς ὅλης καταστάσεως. Ὁδηγίας διὰ τοὺς οἰκιστάς. Καταστατικὸν τοῦ Σωματείου κλπ. κλπ.

Τὰ γραφεῖα Σωματείου—Ἐφημερίδος Πλατεῖα Κάνιγγος 17 (ἀνοικτὰ δι' ὅλης τῆς ἡμέρας).

ΜΙΑ ΠΡΩΤΟΦΑΝΗΣ ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΑΠΑΣΧΟΛΟΥΣΑ ΤΗΝ ΑΝΑΚΡΙΣΙΝ
ΑΠΑΤΗ ΚΑΙ ΕΓΚΛΗΜΑ

Αἱ ἀνακριτικαὶ ἀρχαὶ ἀπασχολοῦνται ἀπὸ τεσσάρων ἡμερῶν μὲ μίαν ὑπόθεσιν ἀπάτης ἐντελῶς πρωτοφανῆ.

Εἰς τὴν παρὰ τὸ τέρμα Πατησίων κλινικὴν Καραμάνη ἐνοσηλεύετο πάσχων ἐκ φυματιώσεως ὁ γέρων Ἀλ. Νάσαλης, κάτοχος μεγάλης περιουσίας. Ὁ γέρων οὗτος βασανιζόμενος ὑπὸ τῆς νόσου ἐπεκαλεῖτο διαρκῶς τὸν θάνατόν του, παρακαλῶν τοὺς ἰατροὺς νὰ τοῦ δώσουν κανένα φάρμακον τὸ ὁποῖον νὰ θέσῃ τέρμα ὅσον τὸ δυνατὸν ἐνωρίτερον εἰς τὴν ζωήν του.

Ὁ παρὰ τὰ Πατήσια καφεξυθοπώλης Ν. Μιχαλάκος, γνωρίζων τὸν Νάσαλην ἀπὸ ἐτῶν, τὸν ἐπεσκέφθη προχθὲς εἰς τὴν κλινικὴν ἀγνωστον διὰ τίνα σκοπόν. Ὁ γέρων τοῦ ἀνεκοίνωσε τὴν ἐπιθυμίαν του νὰ ἀποθάνῃ καὶ τὸν παρεκάλεσε νὰ τοῦ ἐξεύρῃ κανένα τρόπον διὰ νὰ συντομεύσῃ τὸ μαρτύριόν του.

— Θὰ ἀναλάβω ἐγώ, τοῦ εἶπεν ὁ Μιχαλάκος, νὰ συνεννοηθῶ μὲ τοὺς γιατροὺς τῆς κλινικῆς, ἀλλὰ φαντάζομαι ὅτι θὰ χρειασθοῦν γι' αὐτὴν τὴν δουλειὰ 4—5 χιλιάδες δραχ.

— Εὐχαρίστως δίνω 15 χιλιάδες, τοῦ εἶπεν ὁ Νάσαλης, ἀλλὰ σὲ παρακαλῶ ὁ θάνατός μου νὰ μὴ εἶνε ὀδυνηρός.

— Μὴ σὲ μέλλει, τοῦ προσέθεσεν ὁ Μιχαλάκος. Φαντάζομαι ὅτι μὲ μιὰ ἔνεσι μόνον μπορεῖ νὰ γίνῃ αὐτὴ ἡ δουλειὰ χωρὶς νὰ αἰσθανθῇς κανένα πόνον.

Ὁ Μιχαλάκος ἐξῆλθε τότε ἀπὸ τὸ δωμάτιον τοῦ Νάσαλη καὶ ἀφοῦ ἀπουσίασεν ἐπὶ μίαν ὥραν ἐπέστρεψε καὶ τοῦ εἶπε:

— Τὰ πράγματα εἶνε ἐν τάξει. Τὰ ἐκανόνισα μὲ τοὺς γιατρούς. Μιὰ ἔνεσι θὰ σοῦ κάμουν καὶ θὰ πεθάνῃς ἀμέσως.

Συγχρόνως ὁ Μιχαλάκος τοῦ ἔδωκε καὶ ὑπέγραψεν ἕνα γραμμάτιον 15 χιλ. δραχ. εἰς τὸ ὄνομά του, ἐξοφλητέον μετὰ τρεῖς μῆνας εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν.

Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ ἀπατεῶνος ἐπεσκέφθη τὸν Νάσαλην ἡ σύζυγός του, εἰς τὴν ὁποίαν οὗτος ἀνεκοίνωσε τὴν συμφωνίαν του μὲ τὸν Μιχαλάκον. Ἐκείνη ἀμέσως ἐκάλεσε τοὺς ἰατροὺς καὶ τοὺς ἠρώτησε σχετικῶς, ἀλλ' ἐκεῖνοι δὲν εἶχον καμμίαν ἰδέαν τοῦ πράγματος, διότι ἁπλούστατα εἰς οὐδεμίαν συνάφειαν εἶχον ἔλθει μὲ τὸν Μιχαλάκον. Ἐπηκολούθησε κατόπιν μήνυσις τῆς συζύγου τοῦ Νάσαλη εἰς τὸ 7ον Τμῆμα Ἀσφαλείας, τὸ ὁποῖον καὶ συνέλαβεν ἀμέσως τὸν Μιχαλάκον. Ἐπ' αὐτοῦ ἀνεῦρον καὶ κατέσχον τὸ γραμμάτιον τῶν 15 χιλ. δρ. Ἀνακρινόμενος ὁ συλληφθεὶς εἶπεν ὅτι ἐπεσκέφθη τὸν Νάσαλην διὰ νὰ τοῦ προτείνῃ τὴν ἵδρυσιν συνεταιρικοῦ καταστήματος καὶ ὅτι τὸ γραμμάτιον ὑπεγράφη ὑπὸ ἐκείνου πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον.

Ὁ Νάσαλης τὸν διέψευσε καὶ ἐπεβεβαίωσεν ὅλους τοὺς ἀνωτέρω διαλόγους του μὲ τὸν Μιχαλάκον.

Ὁ γέρων Νάσαλης παραδόξως ἀπεβίωσε προχθὲς ὑποκύψας εἰς τὴν ἀσθένειάν του. Ἤδη γεννῶνται ὑπόνοιαι μήπως ὁ Μιχαλάκος κατὰ τὴν ἐπίσκεψίν του τοῦ ἔδωσε τίποτε τὸ ὁποῖον ἐπετάχυνε τὸν θάνατόν του. Ὁ δράστης εἶνε ἡλικίας 40 ἐτῶν, δὲν ἔχει δὲ κανένα ἄλλο προηγούμενον μὲ τὴν ἀστυνομίαν.

Ὁ πρωτότυπος ἀπατεὼν ἀπεστάλη εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν, τὸ ἀδίκημά του δὲ τὸ ὁποῖον διέπραξεν ἐχαρακτηρίσθη ἀπὸ τὸ 7ον Τμῆμα Ἀσφαλείας ὡς... «ἀχαρακτήριστον».

ΑΙ ΩΡΓΑΝΩΜΕΝΑΙ ΑΣΤΙΚΑΙ ΤΑΞΕΙΣ ΖΗΤΟΥΝ ΤΟΝ ΚΑΤΑΡΤΙΣΜΟΝ ΙΣΧΥΡΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΕΚΚΛΗΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΡΧΗΓΟΥΣ ΤΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ

Ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος ἐξέδωκε τὸ κάτωθι ἀνακοινωθὲν ἀπευθυνόμενον πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας, τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Βουλῆς καὶ τοὺς κ.κ. ἀρχηγοὺς τῶν κομμάτων:

«Κατόπιν τῆς δημιουργηθείσης ἐκ τῆς παραιτήσεως τῆς Κυβερνήσεως καταστάσεως, ὁ ἐμπορικὸς κόσμος τῆς πρωτευούσης ποιεῖται ἔκκλησιν πρὸς τὰ ἀνεγνωρισμένα πατριωτικὰ αἰσθήματα ὑμῶν ὅπως καταβάλητε πᾶσαν προσπάθειαν καὶ ἐξευρεθῇ ἔδαφος συνεννοήσεως πρὸς σχηματισμὸν τῆς ἰσχυρᾶς συντηρητικῆς Κυβερνήσεως, ἧς ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην περίστασιν ἔχει ἀνάγκην τὸ Ἔθνος ἵνα ἐν πολιτικῇ ἠρεμίᾳ προχωρήσῃ εἰς τὸ αἴσιον ἀρξάμενον ἔργον τῆς οἰκονομικῆς καὶ γενικῆς ἀναδημιουργίας αὐτοῦ.»

ΟΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΑΙ

Ἡ Συνομοσπονδία τῶν Ἐπαγγελματιῶν ἐξέδωκε χθὲς τὸ κάτωθι ἀνακοινωθέν:

«Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Συνομοσπονδίας τῶν Ἐπαγγελματιῶν τῆς Ἑλλάδος, συνελθὸν σήμερον ἐκτάκτως ἐξ ἀφορμῆς τῆς δημιουργηθείσης κυβερνητικῆς κρίσεως καὶ λαβὸν ὑπ' ὄψιν τὴν οἰκτρὰν πολιτικήν, κοινωνικὴν καὶ οἰκονομικὴν κατάστασιν ἥτις ὑπάρχει ἐν τῇ χώρᾳ ὡς ἐκ τῆς ὑφισταμένης πολιτικῆς διαμάχης, ποιεῖται ἔκκλησιν εἰς τὸν πατριωτισμὸν ἁπάντων καὶ ἐπικαλεῖται τὴν παρέμβασιν οὐ ἀνωτάτου ἄρχοντος ὅπως ἡ μέλλουσα νὰ σχηματισθῇ Κυβέρνησις εἶνε ἀνταξία τῶν κρισίμων περιστάσεων, δυναμένη νὰ ἐπιβάλῃ τὸ κράτος τοῦ Νόμου καὶ νὰ ἐπιφέρῃ τὴν πλήρη κοινωνικὴν καὶ κρατικὴν γαλήνην, ὡς καὶ τὴν εὐόδωσιν τῶν ἐθνικῶν ὑποθέσεων, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι μόνον διὰ τῶν ἀνωτέρω θὰ εἶνε δυνατὴ ἡ οἰκονομικὴ ἀνασυγκρότησις καὶ ἡ ἐπίλυσις πάντων τῶν ἐκκρεμούντων ἐπαγγελματικῶν ζητημάτων, ἄνευ τῆς ὁποίας ἐπιλύσεως καθίσταται ἀνέφικτος ἡ περαιτέρω πρόοδος τοῦ Ἔθνους.»

Η ΕΝΩΣΙΣ ΚΤΗΜΑΤΙΩΝ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς «Πανελληνίου Ἀστικῆς Ἑνώσεως Κτηματιῶν» καθὼς καὶ τὰ συμβούλια τῶν 60 συνοικιακῶν αὐτῆς ὀργανώσεων, συνελθόντα χθὲς εἰς ἔκτακτον συνεδρίασιν ἀπηύθυναν τὸ κάτωθι ψήφισμά των πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας, τὸν κ. Ζαΐμην καὶ τοὺς ἀρχηγοὺς κομμάτων κ.κ. Καφαντάρην, Μεταξᾶν καὶ Μιχαλακόπουλον:

«Ὁ Κτηματικὸς καὶ ἀστικὸς κόσμος τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἀπὸ χθὲς ἐκραγείσης πολιτικῆς κρίσεως καὶ τῆς ἐπικειμένης πολιτικῆς ζυμώσεως, θεωρεῖ καθῆκον αὐτοῦ νὰ διαδηλώσῃ τὴν πρὸς ὑμᾶς ἅπαντας ἀμέριστον ἐκτίμησιν καὶ ἐμπιστοσύνην αὐτοῦ καὶ συγχρόνως συγχαρῇ ὑμᾶς διότι ἐπαύσατε συνεργαζόμενοι μετὰ τοῦ κ. Ἀλεξάνδρου Παπαναστασίου, οὗτινος αἱ ἄκρως προηγμέναι ἀριστερίζουσαι ἀρχαὶ εἰσὶν ἐντελῶς ἀσυμβίβαστοι καὶ πρὸς τὰς ὑμετέρας ἀρχὰς καὶ πρὸς τὰς πολιτικὰς καὶ κοινωνικὰς ἀντιλήψεις τῆς μεγίστης πλειοψηφίας τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ἐξορκίζομεν ὑμᾶς ὅπως ἡνωμένοι συνεχίσητε τὴν συνεργασίαν ὑμῶν ἐν τῇ πεποιθήσει ὅτι παρὰ τὸ πλευρὸν ὑμῶν ἵσταται ὁλόκληρος ὁ κτηματικὸς κόσμος τῆς Ἑλλάδος.

ΟΙ ΕΡΓΑΤΑΙ ΚΑΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

Διὰ σήμερον τὸ ἀπόγευμα ἐκλήθησαν εἰς ἐκτάκτους συνεδριάσεις τὰ διοικητικὰ συμβούλια τῶν ἐργατικῶν καὶ ὑπαλληλικῶν ὀργανώσεων ὅπως ἀσχοληθοῦν μὲ τὸ ζήτημα τῆς κυβερνητικῆς κρίσεως καὶ λάβουν σχετικὰς ἀποφάσεις.

ΑΓΟΡΑΖΟΝΤΕΣ
ΚΑΦΕ
ΚΟΜΜΕΝΟΝ ΤΗΣ ΣΤΙΓΜΗΣ
Ἀπὸ τὸ
ΣΑΝΤΡΑΛ
Ἔχετε τὸν γευστικώτερον καὶ ἀρωματικώτερον καφέ, διότι εἰς τὴν πρότυπον ἠλεκτρομηχανήν του ἀνακατεύει καφέδες Μόκκας, Σάντος καὶ Ρίου
ΟΔΟΣ ΑΙΟΛΟΥ 163 = ΤΗΛ. 7.20
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΨΥΧΙΚΩ

Ask specially for Dewar's White Label Whisky

Γ. ΠΟΛΥΚΑΡΠΙΔΗΣ
εἰδικὸς ἀφροδισιολόγος ἐπὶ μακρὸν ἐπιμελητὴς τῆς ἰδιαιτέρας Κλινικῆς τοῦ καθηγητοῦ κ. Γ. Φωτεινοῦ. Δέχεται 8—12 καὶ 4—8 μ.μ. Ζήνωνος 3 Ὁμόνοια.

ΦΟΡΕΜΑΤΑ ΧΟΡΟΥ
Διὰ Κυρίας καὶ Δεσποινίδας
ΜΑΥΡΕΑΣ
Λεωφόρος Ἀμαλίας 2

Ἀθληταί,
Πρίν, μετὰ ἢ καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν Γυμνασμάτων σας μεταχειρισθῆτε Τὶς θαυμάσιες
ΠΑΣΤΙΛΙΕΣ VALDA
Πωλοῦνται εἰς ἅπαντα τὰ Φαρμακεμπορεῖα καὶ Φαρμακεῖα.
Νὰ τὰ ἀπαιτῆτε ΕΙΣ ΚΥΤΙΑ φέροντα τὸ ὄνομα
VALDA

ΚΟΥΦΕΤΑ
ΔΙΑ ΓΑΜΟΥΣ
Εὐρωπαϊκὰ καὶ ἐγχώρια
εἰς τιμὰς ἀσυναγωνίστους
Στοῦ ΜΠΕΡΝΙΤΣΑ
Πλατεῖα Ὁμονοίας

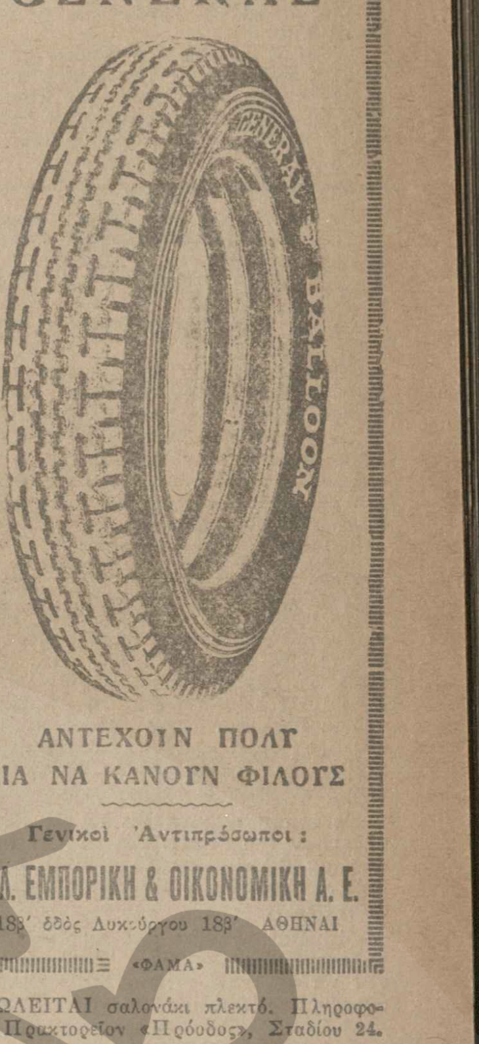

ΕΛΑΣΤΙΚΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ
"GENERAL"
ΑΝΤΕΧΟΥΝ ΠΟΛΥ
ΔΙΑ ΝΑ ΚΑΝΟΥΝ ΦΙΛΟΥΣ
Γενικοὶ Ἀντιπρόσωποι:
ΕΛΛ. ΕΜΠΟΡΙΚΗ & ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ Α. Ε.
18β' ὁδὸς Λυκούργου 18β' ΑΘΗΝΑΙ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ σαλονάκι πλεκτό. Πληροφορίαι Πρακτορεῖον «Προόδου», Σταδίου 24.

ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 44
Α^φοι^ ΣΟΥΛΟΠΟΥΛΟΙ
ΚΑΣΜΗΡΙΑ Μαῦρα Φανταζὶ εἰδικὰ διὰ: ΦΡΑΚΑ ΣΜΟΚΙΝ

ΕΛΑΣΤΙΚΑ
30Χ4.50
4 3/4 Χ 21
ΔΙΑ ΖΑΝΤΑΝ
29Χ4.40
ΦΟΡΝΤ, ΣΕΒΡΟΛΕΤ Κ.Λ.Π.
Τὰ νέα μοδέλα
1928
ΕΛΑΣΤΙΚΩΝ
DUNLOP
Εἰς ὅλα τὰ μεγάλα ΠΡΑΤΗΡΙΑ
ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ
Α.Ε.Β.Ε.Μ. "ΕΡΜΗΣ"
ΑΘΗΝΑΙ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΚΑΙ ΔΕΛΗΓΙΩΡΓΗ 1
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΤΣΙΜΙΣΚΗ 50

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΜΕΤΑΞΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
Δ. ΝΑΘΑΝΑΗΛ & ΣΙΑ
ΕΤΟΣ Α'. ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 31ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1927

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

Ἐγκαταστάσεις			
Γήπεδον καὶ Κτίρια	Δραχ.	1718,532.55	
Ἐγκαταστάσεις Ὑδρεύσεως	»	193,234 80	
Μηχανήματα	»	3454,777 65	5366,545.—
Ἐργαλεῖα καὶ κινητὰ διάφορα			
Ἔπιπλα καὶ σκεύη.— Ἐργαλεῖα διάφορα	»	101,495.50	
Φορτηγὸν Αὐτοκίνητον	»	37,207.—	138.702 50
Ἀποθῆκαι			
Μέταξα ἀκατέργαστος	»	2652,000.—	
Ἀπομέταξα	»	3,630.—	
Ὑλικὰ διάφορα	»	151,530.50	
Χρώματα καὶ Ὀξέα	»	38,354 30	
Ἀνταλλακτικὰ Πετρελαιομηχανῶν	»	23,500 —	2869,014.80
Ὑλικὰ ὑπὸ κατεργασίαν			
Μέταξα ἐπὶ μηχανημάτων Κλωστηρίου	»	313,500.—	
» » Ὑφαντηρίου	»	855.600.—	1169,100.—
Ἐμπορεύματα			
Ἀκατέργαστα	»	349,252.—	
Ἡμικατεργασμένα καὶ Κατειργασμένα	»	833.552.—	1182,804.—
Ταμεῖον			
Τὰ ἐν τῷ Ταμείῳ Γραφείων μετρητὰ	»	214,517.75	
» » » Ἐργοστασίου μετρητὰ	»	63,971 25	278,489.—
Συναλλαγματικαὶ εἰσπρακτέαι (ἐν τῷ χαρτοφυλακίῳ)			2745 835.55
Χρεώγραφα (Ἐγγύησις Συμβούλων)			300,000.—
Χρεῶσται			
Πελάται	»	686,969.55	
Προμηθευταὶ Ἐσωτερικοῦ	»	32,209.40	
» Ἐξωτερικοῦ	»	77,375.85	
Διάφοροι τρεχούμενοι	»	32,640.60	
Καταθέσεις καὶ ἐγγυοδοσίαι	»	248,344.55	
Προσωρινοὶ λογαριασμοὶ	»	42,415.50	1119,955.45
			15170.446.30

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Κεφάλαιον Μετοχικὸν			6.000.000.—
Κεφάλαιον ἀποθεματικὸν τακτικὸν	Δραχ.	532.798 50	
» » ἔκτακτον	»	2.000.000.—	2.532.798.50
Κρατήσεις πρὸς ἀπόσβεσιν ἐγκαταστάσεων		453.820 30	
» » ἐργαλείων καὶ κινητῶν διαφ.	»	56.702.50	510.522.80
Συναλλαγματικαὶ πληρωταὶ			972.026.50
Πιστωταὶ			
Πελάται		63 151 60	
Ἀνταποκριταὶ καὶ Ἀντιπρόσωποι		106.522 60	
Προμηθευταὶ Ἐσωτερικοῦ		801 965.50	
» Ἐξωτερικοῦ		9 462 50	
Καταθέσεις καὶ Ἐγγυοδοσίαι		203.125.80	
Ἐκκρεμεῖς Λογαριασμοὶ		22.701.80	
Προσωρινοὶ		97.981.55	1.304 911.35
Δάνειον Δολ. 10.000		755 000.—	2 059 911.35
Λογαριασμὸς Ἐγγυήσεως Συμβούλων			300.000.—
Μέρισμα 1927 πρὸς δραχ. 25 κατὰ Μετοχὴν			1.500.000.—
Ποσοστὰ Διοικητικοῦ Συμβουλίου 8 ο/ο			264.434.70
Φόροι Δημοσίου			539.004.80
Κρατήσεις δι' ἐνδεχομένας νομισμ. διαφορὰς			200.000.—
Ποσοστὰ Διευθύνσεως καὶ προσωπικοῦ			175 000.—
Κέρδος εἰς Νέον			116.747.65
			15.170.446.30

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΜΕΡΙΔΟΣ "ΚΕΡΔΗ ΚΑΙ ΖΗΜΙΑΙ"

ΧΡΕΩΣΙΣ

Τόκοι Δανείου καὶ προεξοφλητικοὶ	Δραχ.		378 718.10
Προμήθειαι καὶ ἐκπτώσεις	»		984 815.80
Γενικὰ ἔξοδα Διαχειρίσεως			
Ἀντιμισθίαι Διευθύνσεως καὶ προσωπικοῦ	Δραχ.	903.682.20	
Ἔξοδα Γραφείων (γραφικὴ ὕλη, θέρμανσις κ.λ.π.)	»	60.591.35	
Ἐνοίκια	»	44.055.—	
Φόροι καὶ ἐπιτηδεύματα	»	34.205.20	
Ἀσφάλιστρα	»	13 648.20	
Διαφημίσεις καὶ δημοσιεύσεις	»	13 856 50	
Βοηθήματα καὶ συνδρομαὶ	»	4.572.10	
	»	1 560.—	
Ἔξοδα διαδόσεως	»	8.846 60	1.085.017.15
Διάφορα			117.642.10
Ἔξοδα συστάσεως Ἑταιρίας		453.820.30	
Κράτησις πρὸς ἀπόσβεσιν ἐγκαταστάσεων	»	56.702 50	510.522.80
» » » ἐργαλείων καὶ κινητῶν διαφόρων	»		532.798.50
» 10 ο/ο διὰ τακτικὸν ἀποθεματικὸν κεφάλαιον	»	480 000.—	
Μέρισμα τακτικὸν 8 ο/ο ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου Δραχ	»	1.478.224.50	1 958 224.50
» πρόσθετον		458.224.50	1.500.000 —
Μεῖον φόροι Δημοσίου πρὸς 23,40		345.215.—	
Ποσοστὰ Διοικητικοῦ Συμβουλίου 8 ο/ο		80.780.30	264.434.70
Μεῖον φόροι Δημοσίου πρὸς 23,40			539 004 80
Φόροι Δημοσίου ἐπὶ μερίσματος καὶ ποσοστῶν Δ. Συμβουλίου			2.000 000.—
Κράτησις πρὸς σχηματισμὸν ἐκτάκτου ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου			200.000.—
» δι' ἐνδεχομένας νομισματικὰς διαφορὰς			175 000.—
Ποσοστὰ Διευθύνσεως καὶ προσωπικοῦ			116.747.65
Ὑπόλοιπον ἀφιέμενον εἰς Νέον			8.404.701 60

ΠΙΣΤΩΣΙΣ

Κέρδος ἐκ πωλήσεως προϊόντων	Δραχ.	8.257.760 20
Κέρδη διάφορα	»	99.196.10
Νομισματικαὶ διαφοραὶ	»	47.745.30
		8.404.701.60

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Φεβρουαρίου 1928

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ. Συμβουλίου
ΔΗΜ. Π. ΝΑΘΑΝΑΗΛ

Ὁ Διευθύνων Σύμβουλος
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ὁ Ἀρχιλογιστὴς
ΡΕΝΕ ΚΟΕΝ

Τὸ μέρισμα ἐκ Δραχ. 32.64 κατὰ Μετοχὴν μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν δὲ τοῦ φόρου τὸ καθαρὸν τοιοῦτον ἐκ δρχ. 25 πληρωθήσεται μετὰ τὴν ἔγκρισιν τοῦ παρόντος Ἰσολογισμοῦ ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Μετόχων ἐν ἡμέρᾳ ὁρισθησομένῃ ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου ἐπὶ προσαγωγῇ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 1 μερισματαποδείξεως.

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

Ο κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ ΣΥΝΑΝΤΑ ΔΥΣΧΕΡΕΙΑΣ ΕΝΕΚΑ ΤΩΝ ΠΟΛΛΑΠΛΩΝ ΑΞΙΩΣΕΩΝ

ΕΑΝ ΑΠΟΤΥΧΟΥΝ ΑΙ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΙΣ ΘΑ ΕΠΙΔΙΩΞΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ

ΠΡΩΪΝΗ ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΕΝ ΤΗ ΟΙΚΙΑ ΤΟΥ κ. ΔΙΟΜΗΔΟΥΣ

Ἐκ τῶν ὑπαρχουσῶν τὴν νύκτα πληροφοριῶν, ἐμφανίζεται ὡς λίαν δυσχερὴς ἡ ἐπιτυχία τῆς ἀναληφθείσης ὑπὸ τοῦ κ. Καφαντάρη, ἀπὸ τοῦ χθεσινοῦ ἀπογεύματος, προσπαθείας πρὸς ἀνασχηματισμὸν τῆς παραιτηθείσης Κυβερνήσεως. Αἱ σχετικαὶ δυσχέρειαι προέρχονται κυρίως ἐκ τῶν ἀντιρρήσεων τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου ὅπως δεχθῇ τὴν συμμετοχὴν εἰς νέαν κυβέρνησιν καὶ τοῦ κ. Παπαναστασίου. Ἀφ' ἑτέρου, ὁ κ. Μιχαλακόπουλος, καθ' ἃ ἐλέγετο, προβάλλει ἀξιώσεις διὰ 3 ὑπουργεῖα, ἐν παραβολῇ πρὸς τὴν κομματικὴν θέσιν τοῦ κ. Παπαναστασίου.

Ἄλλη δυσχέρεια διὰ τὴν ἀναφερομένην λύσιν προκύπτει ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ὁδοποιΐας, τὸ ὁποῖον κατὰ ρητὴν ἀξίωσιν τοῦ κ. Μεταξᾶ πρέπει νὰ ρυθμισθῇ προκαταβολικῶς μεταξὺ τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν. Ὁ κ. Μεταξᾶς, καθ' ἃ ἐβεβαιοῦτο τὴν νύκτα, θέτει ζήτημα διὰ τὴν ἀποδοχὴν τῆς συμβάσεως Μακρῆ, ἀρνούμενος τὴν ὑπὸ Καφανταρικῶν βουλευτῶν προταθεῖσαν λύσιν διὰ τῆς ἐπαναλήψεως τοῦ σχετικοῦ διαγωνισμοῦ. Ἐξ ἄλλου, εἶναι ἤδη γνωστόν, ὅτι ὁ κ. Παπαναστασίου ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ δέχεται τὴν σύμβασιν ταύτην.

Τρίτη δυσχέρεια, ἡ σοβαρωτέρα, εἶναι ἡ ἀνακύπτουσα ἐκ τῆς ἐκδήλου ἀντιδράσεως ἀρκετῶν Καφανταρικῶν βουλευτῶν κατὰ τῆς συμβάσεως Μακρῆ. Ἐκ τῶν βουλευτῶν τούτων ὁ κ. Παπανδρέου, καθ' ἃ ἐλέγετο χθές, ἀπηύθυνεν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν κ. Καφαντάρην δηλῶν ὅτι, ἂν ἐτίθετο ζήτημα ἐμπιστοσύνης ἐπὶ τῆς ἐν λόγῳ συμβάσεως, αὐτὸς μετὰ τῶν φίλων του θὰ κατεψήφιζε τὴν νέαν Κυβέρνησιν.

Η ΛΥΣΙΣ ΤΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΕΚΛΟΓΩΝ

Δέον νὰ σημειωθῇ ἐνταῦθα ὅτι ἡ ἀπὸ τοῦ χθεσινοῦ ἀπογεύματος σαφῶς ἐκδηλωθεῖσα στροφὴ τοῦ κ. Καφαντάρη πρὸς ἀνασχηματισμὸν τῆς παραιτηθείσης Κυβερνήσεως τῶν τεσσάρων δύναται νὰ ἐξηγηθῇ ὡς ἀπορρέουσα ἐκ τῆς συναισθήσεως τῶν ἐνδοκομματικῶν συνεπειῶν τὰς ὁποίας θὰ εἶχε δι' ἑαυτὸν ἡ ἐπιβολὴ τῆς συμβάσεως Μακρῆ. Εἰς τὴν διαμόρφωσιν τῶν σκέψεων τοῦ κ. Καφαντάρη δύναται νὰ θεωρηθῇ βέβαιον ὅτι συνετέλεσεν ἐπίσης ἡ ἔκκλησις τοῦ ἀντιπολιτευομένου Τύπου πρὸς νέας ἐκλογάς, τὰς ὁποίας ὁ ἡγέτης τοῦ πλειοψηφοῦντος κόμματος θεωρεῖ ἐντελῶς ἀσυμφόρους σήμερον. Ἐξ ἄλλου δέ, ὅσον ἀφορᾷ τὴν διάλυσιν τῆς παρούσης Βουλῆς, παρατηρεῖται ὅτι αὕτη, κατὰ τὸ ἄρθρον 79 τοῦ Συντάγματος, (ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει Γερουσία) θὰ ἔπρεπε ν' ἀποφασισθῇ μόνον δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας τῶν μελῶν της, πρᾶγμα σχετικῶς δύσκολον.

ΠΙΘΑΝΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ

Παρὰ τὰς ἀναφερομένας δυσχερείας, ὁ κ. Καφαντάρης θεωρεῖται βέβαιον ὅτι θὰ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς χαραχθείσης κατευθύνσεώς του πρὸς ἀνασχηματισμὸν τῆς παραιτηθείσης Κυβερνήσεως, ἐπιδιώκων κυρίως τὴν ἐξεύρεσιν μέσης λύσεως συμβιβαζούσης τὰς ἀντιτιθεμένας, ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ὁδοποιΐας, ἀπόψεις τῶν κ.κ. Μεταξᾶ καὶ Παπαναστασίου. Σημειωτέον ὅτι, καθ' ὅλας τὰς ἐνδείξεις, ἡ ἐπιμονὴ τοῦ κ. Μεταξᾶ εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο ἔχει συνδυασμένην μορφὴν μὲ τὴν ἄρνησιν τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου νὰ δεχθῇ τὸν κ. Παπαναστασίου εἰς τὴν νέαν Κυβέρνησιν. Κατὰ συνέπειαν δέ, καταπιπτούσης τῆς ἀντιρρήσεως τοῦ ἑνός, θὰ καταπέσῃ καὶ ἡ ἀντίρρησις τοῦ ἄλλου.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, μόνον μετὰ τὴν διαπίστωσιν τοῦ ἀδυνάτου τοῦ ἀνασχηματισμοῦ τῆς παραιτηθείσης Κυβερνήσεως τῶν τεσσάρων, ὁ κ. Καφαντάρης θὰ περιορίσῃ τὰς ἐνεργείας του εἰς κυβέρνησιν τῶν τριῶν, ὑπὸ τὸν κ. Ζαΐμην καὶ πάλιν.

Τὴν 2 μ.μ. οἱ κ.κ. Καφαντάρης, Μιχαλακόπουλος καὶ Μεταξᾶς, συνομιλήσαντες ἀνὰ δύο εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Διομήδους, ἔσχον καὶ ἄλλην ἰδιαιτέραν συνάντησιν, διαρκέσασαν ἐπ' ἀρκετόν. Κατὰ σχετικὴν ἀνακοίνωσιν ἑνὸς τῶν ἐν λόγῳ ἡγετῶν, ἡ συνομιλία αὕτη δὲν ἀπέληξεν εἰς ὁριστικὰ συμπεράσματα, ἐφ' ᾧ καὶ ὁ κ. Μεταξᾶς θὰ συναντηθῇ σήμερον ἐκ νέου μετὰ τοῦ κ. Καφαντάρη.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ "ΠΡΩΪΑΝ" ΤΟΥ ΡΟΥΜΑΝΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ κ. ΤΙΤΟΥΛΕΣΚΟ

Η ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 4. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἐγενόμην σήμερον τὸ ἀπόγευμα δεκτὸς ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ρουμανίας κ. Τιτουλέσκο, τὸν ὁποῖον ἠρώτησα περὶ τῶν σκοπῶν τοῦ ταξειδίου του εἰς Ρώμην καὶ εἰς Παρισίους καὶ περὶ τῆς κατευθύνσεως, ἣν ἀκολουθεῖ ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τῆς Ρουμανίας.

—Ἡ Ρουμανία— μοὶ ἐδήλωσεν ὁ κ. Τιτουλέσκο — ἔχει ἀνάγκην ἑνὸς δικτύου φιλιῶν πέριξ αὐτῆς πρὸς διατήρησιν τοῦ καθεστῶτος τοῦ δημιουργηθέντος ὑπὸ τῶν συνθηκῶν. Διὰ τοῦτο υἱοθετῶ πλήρως διὰ λογαριασμὸν τῆς Ρουμανίας τὴν προχθεσινὴν δήλωσιν τοῦ κ. Μπριάν, ὅστις εἶπεν ἐνώπιον τῆς Γερουσίας: «Ἔχομεν ἀνάγκην τῆς φιλίας τῆς Ἰταλίας πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν ἀμοιβαίων συμφερόντων».

Εἰς ἐρώτησίν μου, ἂν τὸ εἰς Ρώμην ταξείδιόν του ἐσχετίζετο μὲ τὴν προσπάθειαν διακανονισμοῦ τῶν ἰταλοσερβικῶν διαφορῶν, ὁ Ρουμᾶνος ὑπουργὸς ἀπήντησεν:

—Ἐνδιαφερόμεθα ἀμέσως διὰ τὰς ἰταλοσερβικὰς σχέσεις. Ἐπιθυμῶ πάντως νὰ ἐξυμνήσω τὰς φιλειρηνικὰς διαθέσεις τῆς Ἰταλίας καὶ νὰ τονίσω ὅτι ἐνδιαφερόμεθα διὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἀλβανίας.

Ἀπαντῶν εἰς ἐρώτησίν μου μὲ τὸ διάβημα τῆς Μ. Ἀντάντ παρὰ τῇ Κ.Τ.Ε. διὰ τὸ ζήτημα τῶν οὐγγρικῶν πολυβόλων ὁ κ. Τιτουλέσκο εἶπεν:

—Οὐδεμία πίεσις ἐξησκήθη ἐπὶ τῆς Ρουμανίας σχετικῶς μὲ τὸ διάβημα τῆς Μικρᾶς Ἀντάντ. Τὸ κείμενον τῆς ρουμανικῆς διακοινώσεως οὐδόλως διαφέρει, διότι κατηρτίσθη ὑπὸ τοῦ κ. Μπένες, ὅστις ἐζήτησεν ἁπλῶς τὴν ἔγκρισίν μου, δοθεῖσαν ἀπὸ τῆς 19ης Ἰανουαρίου, ἤτοι πρὶν ἀναχωρήσω διὰ Ρώμην.

Καὶ ὁ κ. Τιτουλέσκο προσέθεσε:

—Πιστεύω ὅτι ἡ Ἰταλία οὐδόλως ἐπιδιώκει ἀλλοιώσιν τῶν συνθηκῶν.

—Εἶναι ἀληθές, ἠρώτησα, ὅτι ἡ εἰς Παρισίους ἄφιξίς σας σχετίζεται μὲ τὴν ἐξεύρεσιν δανείου διὰ τὴν Ρουμανίαν;

—Ὄχι, εἶπεν, οὐδεμίαν ἀποστολὴν οἰκονομικὴν ἔχω.

Ἠρώτησα τὸν Ρουμᾶνον ὑπουργὸν περὶ τῶν σχέσεων Ρουμανίας καὶ Ἑλλάδος.

—Αἱ ἑλληνορρουμανικαὶ σχέσεις εἶναι ἄρισται—μοὶ ἐδήλωσε. Δυστυχῶς δὲν συνηντήθην μετὰ τοῦ κ. Μαυρουδῆ εἰς Ρώμην. Θὰ εἶμαι εὐτυχής, ἐὰν δυνηθῶ νὰ ἐπισκεφθῶ τὰς Ἀθήνας.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΤΣΟΥΔΕΡΟΥ

ΠΩΣ ΘΑ ΓΙΝΗ Η ΕΚΧΩΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΟΣΟΥ ΤΟΥ ΔΑΝΕΙΟΥ

Η ΠΡΟΘΥΜΙΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΣ ΑΓΟΡΑΣ

«Ἐπανῆλθε χθὲς ἐκ Λονδίνου ὁ ὑποδιοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κ. Τσουδερός. Ἐντὸς τῆς ἡμέρας θὰ συναντηθῇ μετὰ τοῦ κ. Διομήδους, καὶ πιθανώτατα μετὰ τοῦ κ. Καφαντάρη.

Ὁ κ. Τσουδερὸς ὁμιλῶν πρὸς δημοσιογράφους ἐξέφρασε τὴν ἱκανοποίησίν του διὰ τὴν ὑπερκάλυψιν τοῦ δανείου ἐντὸς δύο μόνον ὡρῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς του εἰς δημοσίαν ἐγγραφὴν καὶ προσέθεσεν ὅτι τὸ δάνειον ἐπέτυχε καὶ διὰ τὸν λόγον ὅτι ἡ ἀγγλικὴ χρηματαγορὰ ἤρχισεν ἤδη νὰ προσαρμόζεται πρὸς τὰς προπολεμικὰς συνθήκας.

Ὡς πρὸς τὴν βραδύτητα τῆς ὑπογραφῆς τῆς συμβάσεως τοῦ δανείου ὁ κ. Τσουδερὸς εἶπεν ὅτι ὠφείλετο αὕτη εἰς τὸν καταρτισμὸν τῶν λεπτομερειῶν. Ἐξέφρασε τὴν γνώμην ὅτι εἶνε ἀπὸ πάσης ἀπόψεως συμφέρουσα διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον, καταρτισθεῖσα ἄλλως τε μετὰ ἐνδελεχῆ ἐξονύχισιν παρὰ τῶν δικηγόρων ἀμφοτέρων τῶν συμβληθέντων μερῶν, ἤτοι Ἑλλάδος καὶ Τραπέζης Χάμπρο.

Ἐν σχέσει μὲ τὸν μέχρι τοῦδε ἀποκλεισμὸν τῆς ἀμερικανικῆς ἀγορᾶς ὁ κ. Τσουδερὸς εἶπεν ὅτι τὴν ἐπιοῦσαν τῆς κυρώσεως ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς τῆς Ἑλληνοαμερικανικῆς συμβάσεως ἐλήφθη τηλεγράφημα παρὰ τοῦ ἐν Βασιγκτῶνι Ἕλληνος πρεσβευτοῦ κ. Σιμοπούλου, δι' οὗ παρακαλεῖ τὴν Ἑλληνικὴν ἀντιπροσωπείαν ὅπως γνωρίσῃ τὸ γεγονὸς εἰς τὸν οἶκον Χάμπρο. Ἐν τῷ τηλεγραφήματί του ὁ κ. Σιμόπουλος ἀνέφερεν ἐπίσης ὅτι ἡ ἀμερικανικὴ ἀγορὰ ἦτο πρόθυμος νὰ ὑπερκαλύψῃ τὸ ἐκεῖ ἐκδοθὲν τμῆμα τοῦ τριμεροῦς δανείου, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν ἀπροθυμίαν τὴν ὁποίαν ἐπέδειξε κατὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ πρώτου προσφυγικοῦ δανείου, ὁπότε εἶχε καλύψει μόνον τὸ ποσὸν τῶν 200000 λιρῶν Ἀγγλίας.

Ὁ κ. Τσουδερὸς ἀνέφερεν ἐπίσης ὅτι αἱ ἐκδοθησόμεναι ὁμολογίαι τοῦ τριμεροῦς δανείου θὰ εἶνε ἀξίας 20, 50 καὶ 100 λιρῶν.

Ἐν σχέσει μὲ τὴν ἐκχώρησιν τοῦ ποσοῦ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον ὁ κ. Τσουδερὸς εἶπεν ὅτι τὸ ἥμισυ τοῦ καλυφθέντος εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς ἀγορὰς, πλὴν τῆς ἑλβετικῆς, ποσοῦ, ἤτοι λίραι 2.039.000 θὰ ἐκχωρηθῶσι τὴν 15ην Φεβρουαρίου, τὸ ὑπόλοιπον δὲ ἴσον ποσὸν τὴν 29ην Φεβρουαρίου. Τὸ καλυφθὲν τμῆμα ἐν Ἀμερικῇ καὶ Ἑλβετίᾳ ἤτοι τὰ 17000000 δολλάρια θὰ τεθῶσιν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου τὴν 15ην Φεβρουαρίου. Τὸ προϊὸν τοῦ δανείου τῆς ἀμερικανικῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ἤτοι δολλάρια 12.167.000, θὰ ἐκχωρηθῇ ἅμα τῇ κυρώσει τῆς Ἑλληνοαμερικανικῆς συμβάσεως ὑπὸ τοῦ Κογκρέσσου.

Ἅπαντα τὰ ποσὰ ταῦτα θὰ παραμένουν εἰς τὰς ἐκδοτρίας τοῦ τριμεροῦς δανείου Τραπέζας, μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τῆς «Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος». Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θὰ ἔχῃ τὴν εὐχέρειαν νὰ ἀναλαμβάνῃ ὅσα τυχὸν ποσὰ ἤθελε ζητήσει συμφώνως πρὸς τὰς ἀνάγκας της, ἤτοι διὰ τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων καὶ τὴν κάλυψιν τῶν ἐλλειμμάτων τοῦ προϋπολογισμοῦ.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Ο κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ ΣΥΝΕΣΤΗΣΕ ΤΟΝ ΑΝΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΝ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΥ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΟΥ ΜΕΤΑ ΤΟΥ κ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΟΥ

Ο κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ ΚΛΗΘΕΙΣ Θ' ΑΝΕΛΘΗ ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΙΣ ΤΟ ΚΥΒΕΡΝΕΙΟΝ

Η ΚΡΙΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΤΕΡΜΑ.—ΑΙ ΧΘΕΣΙΝΑΙ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΙΣ

Ὁ κ. Καφαντάρης ἀνελθὼν χθὲς τὴν 1ην μ.μ. εἰς τὸ προεδρικὸν μέγαρον, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ παρατεθέντος διπλωματικοῦ γεύματος, συνωμίλησε μετὰ τοῦ κ. Προέδρου τῆς Δημοκρατίας ἐπὶ τῆς κυβερνητικῆς κρίσεως. Ὁ κ. Καφαντάρης ἐξήγησεν εἰς τὸν κ. Κουντουριώτην τὰς συνθήκας ὑπὸ τὰς ὁποίας ἐξεδηλώθη ἡ κρίσις καὶ ἀνέπτυξε τὰς γνώμας του περὶ τῆς ἐνδεικνυομένης ρυθμίσεως αὐτῆς.

Κατ' ἐξηκριβωμένας πληροφορίας, ἡ γνώμη τοῦ κ. Καφαντάρη εἶναι ὅτι ἐνδείκνυται καὶ πάλιν ὁ σχηματισμὸς Κυβερνήσεως εὐρέος συνασπισμοῦ διὰ τὸν τερματισμὸν τῆς ἐξ ἀρχῆς ἀναληφθείσης οἰκονομικῆς προσπαθείας. Πρὸς τὴν κατεύθυνσιν δὲ ταύτην συνέστησε νὰ δοθῇ ἡ λύσις τῆς κρίσεως. Μόνον δ' ἐν ἀποτυχίᾳ τῆς λύσεως αὐτῆς, νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν ἄλλαι λύσεις. Πρὸς τοῦτο, ὁ κ. Καφαντάρης εἰσηγήθη εἰς τὸν κ. Κουντουριώτην νὰ συμβουλευθῇ καὶ τοὺς ἄλλους ἐν τῇ παρῃτημένῃ Κυβερνήσει, ἡγέτας κατὰ πρῶτον. Ὁ ἴδιος δέ, ὡς ἐδήλωσεν, ἀναλαμβάνει νὰ διεξαγάγῃ μετ' αὐτῶν τὰς ἀπαιτουμένας συνεννοήσεις διὰ τὴν διευθέτησιν τῆς κρίσεως πρὸς τὴν ἀναφερομένην κατεύθυνσιν, ὡς πρώτην.

Ἐπίσης, ὁ κ. Καφαντάρης συνέστησεν εἰς τὸν Κουντουριώτην νὰ καλέσῃ παρ' αὐτῷ καὶ τὸν ἡγέτην τῆς ἀξιωματικῆς ἀντιπολιτεύσεως κ. Τσαλδάρην, ὅπως τὸν συμβουλευθῇ.

Ὁ κ. Τσαλδάρης ἐκλήθη, πράγματι, χθὲς τὴν ἑσπέραν τηλεφωνικῶς, θὰ ἀνέλθῃ δὲ εἰς τὸ προεδρικὸν μέγαρον σήμερον τὴν μεσημβρίαν.

Ὁ κ. Κουντουριώτης ἔσχε τὴν εὐκαιρίαν, κατὰ τὸ χθεσινὸν γεῦμα, νὰ συνομιλήσῃ ἐπὶ τῆς κρίσεως καὶ μετὰ τῶν ἄλλων μετασχόντων εἰς αὐτὸ πολιτικῶν ἡγετῶν κ.κ. Μεταξᾶ, Παπαναστασίου καὶ Μιχαλακοπούλου. Κατὰ συνέπειαν, δὲν ὑπάρχει λόγος ἰδιαιτέρας προσκλήσεως αὐτῶν.

ΑΙ ΠΡΩΤΑΙ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑΙ

Μετὰ τὴν κάθοδον ἐκ τοῦ προεδρικοῦ μεγάρου, ὁ κ. Καφαντάρης ἀνέλαβεν, ἀπὸ τοῦ ἀπογεύματος τῆς χθές, τὴν πρωτοβουλίαν τῶν συνεννοήσεων διὰ τὴν ρύθμισιν τῆς κυβερνητικῆς κρίσεως.

Αἱ πρῶται σχετικαὶ συνομιλίαι διεξήχθησαν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ παρατεθέντος ὑπὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ τῆς κυρίας Νικολούδη τεΐου εἰς τὸ «Πτὶ-Παλαί», ὅπου παρῆσαν καὶ οἱ κ.κ. Καφαντάρης, Μιχαλακόπουλος καὶ Μεταξᾶς, καὶ ἐκ τῶν ὑπουργῶν ὁ κ. Μαζαράκης, ὁ κ. Τουρκοβασίλης καὶ ὁ κ. Βελέντζας.

Κατὰ τὴν συγκέντρωσιν ταύτην ὁ κ. Καφαντάρης ἔσχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ συνομιλήσῃ μετὰ τοῦ κ. Μεταξᾶ. Ἐπίσης ἰδιαιτέρως συνωμίλησαν οἱ κ.κ. Μεταξᾶς καὶ Μιχαλακόπουλος. Ὁ κ. Μεταξᾶς ἔσχεν ὡσαύτως ἰδιαιτέραν συνομιλίαν μετὰ τοῦ κ. Μαζαράκη.

Ὁ κ. Καφαντάρης, ἀργότερον, περὶ τὴν 8 1)2 μ.μ., μεταβὰς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου παρέμεινε συνομιλῶν μετ' αὐτοῦ ἐπὶ ἡμίωρον.

Ἐπανελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν του, ὁ κ. Καφαντάρης συνειργάσθη ἀλληλοδιαδόχως μετὰ τῶν κ.κ. Μερλοπούλου καὶ Κύρκου.

Περὶ τὴν 11 μ.μ. ὁ κ. Μεταξᾶς ἐπεσκέφθη τὸν κ. Μιχαλακόπουλον κατ' οἶκον καὶ συνωμίλησε μετ' αὐτοῦ δι' ὀλίγων.

Μετὰ τὴν 11 μ.μ. οἱ κ.κ. Καφαντάρης, Μεταξᾶς καὶ Μιχαλακόπουλος συνηντήθησαν ἐκ νέου εἰς τὴν δεξίωσιν τοῦ διοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κ. Διομήδους, ὅπου ἔσχον τὴν εὐκαιρίαν νὰ συνομιλήσουν ἐπὶ τῆς ἐξελίξεως τῆς κυβερνητικῆς κρίσεως.

Η ΤΕΛΙΚΗ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΙΣ

Ὁ κ. Καφαντάρης, συναντώμενος ἐντὸς τῆς ἡμέρας—ὡς καὶ ἀλλαχοῦ γράφομεν—μετὰ τοῦ κ. Παπαναστασίου, ὡς καὶ μετὰ τοῦ κ. Ζαΐμη, τελευταίου, θὰ ἔχῃ συμπληρώσει τὸν κύκλον τῶν ἐνεργειῶν του πρὸς τὴν τεθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ κατεύθυνσιν τῆς ἀνασχηματισμοῦ τῆς παραιτηθείσης Κυβερνήσεως.

Ἀκολούθως, ὁ κ. Καφαντάρης, θὰ εἰδοποιήσῃ τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν διεξαχθεισῶν ὑπ' αὐτοῦ συνεννοήσεων, καί, ἀναλόγως αὐτοῦ, θὰ εἰσηγηθῇ τὴν πρόσκλησιν τοῦ κ. Ζαΐμη ὅπως τῷ ἀνατεθῇ καὶ πάλιν ὁ σχηματισμὸς τῆς νέας Κυβερνήσεως. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν στάσιν τοῦ κ. Ζαΐμη, παρὰ τὴν ἐπιφυλακτικότητα αὐτοῦ, θεωρεῖται βέβαιον ὅτι οὗτος δὲν θ' ἀρνηθῇ.

ΤΟ ΛΑΪΚΟΝ ΚΟΜΜΑ ΠΡΟΤΕΙΝΕΙ ΩΣ ΛΥΣΙΝ ΤΗΝ ΠΡΟΣΦΥΓΗΝ ΕΙΣ ΝΕΑΣ ΕΚΛΟΓΑΣ ΜΕ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΚΟΝ ΣΥΣΤΗΜΑ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΟΥ ΚΑΙ Η ΥΠΟΣΤΗΡΙΧΘΕΙΣΑ ΑΠΟΨΙΣ

Χθὲς τὴν ἑσπέραν συνεκροτήθη ἡ προαγγελθεῖσα σύσκεψις τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, εἰς τὴν ὁποίαν παρέστησαν πάντες οἱ ἐνταῦθα παρόντες βουλευταὶ αὐτοῦ, ὑπὲρ τοὺς 50.

Κατὰ τὴν γενομένην συζήτησιν ἐπὶ τῆς καταστάσεως ὡς ἐμφανίζεται αὕτη μετὰ τὴν ἐκδηλωθεῖσαν κυβερνητικὴν κρίσιν διεπιστώθη ὁμοφώνως ἡ ἄποψις ὅτι ἡ μόνη ἐκ τῶν πραγμάτων καὶ τῶν συμφερόντων τῆς χώρας ὑπαγορευομένη λύσις εἶνε ἡ ταχεῖα προσφυγὴ εἰς ἐκλογάς, αἱ ὁποῖαι ἐνεργούμεναι ὑπὸ τὸ πλειοψηφικὸν σύστημα θὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ δώσουν εἰς τὸν τόπον ἰσχυρὰν καὶ ὁμοιογενῆ Κυβέρνησιν.

Ἐν συνεπείᾳ πρὸς τὴν ἄποψιν ταύτην οἱ μετασχόντες τῆς συσκέψεως εὑρέθησαν σύμφωνοι ἐπὶ τῆς γνώμης ὅτι τὸ Λαϊκὸν κόμμα δέον νὰ μείνῃ ἀμέτοχον εἰς ἐνεργείας ἀφορώσας τὴν ρύθμισιν τῆς κρίσεως, μὴ τεινούσας πρὸς τὴν ἀναφερθεῖσαν κατεύθυνσιν. Μόνη περίπτωσις ἀλλοίας στάσεως θὰ ἐπεβάλλετο ἐφ' ὅσον ἡ ἐκδηλωθεῖσα κρίσις θὰ ἐγίνετο ἀφορμὴ παρεμβάσεως ἐν τῇ ρυθμίσει τῶν κυβερνητικῶν πραγμάτων στοιχείων ξένων πρὸς τὸ Κοινοβούλιον.

ΤΟ ΕΚΔΟΘΕΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

Μετὰ τὸ πέρας τῆς συσκέψεως ἐξεδόθη τὸ κάτωθι ἀνακοινωθέν:

«Εἰς τὰ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας γραφεῖα τοῦ Κέντρου τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος συνῆλθον τὴν 5 1)2 ἀπογευματινὴν οἱ ἐν Ἀθήναις παρόντες βουλευταὶ τοῦ κόμματος ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Τσαλδάρη.

Ἐξ ἀφορμῆς τῆς κυβερνητικῆς κρίσεως ὁ κ. Τσαλδάρης προέβη εἰς ἀνακοινώσεις ἐπὶ τῆς καταστάσεως, ἐπηκολούθησε δὲ συζήτησις, καθ' ἣν ἐξεδηλώθη ἀπόλυτος ἡ ὁμοφωνία τῶν μελῶν τοῦ κόμματος.

Μετὰ ταῦτα ἡ συζήτησις περιεστράφη εἰς θέματα ἀφορῶντα τὴν λειτουργίαν τῶν κοινοβουλευτικῶν ἐπιτροπῶν, δι' ἃ εἶχεν εἰδικῶς συγκληθῇ ἡ συνέλευσις τῶν μελῶν τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος.

(Ἐκ τοῦ Κέντρου τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος)

Η ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

Κατόπιν ἀναγραφεισῶν πληροφοριῶν σχετικῶς μὲ τὰς ἐν τῇ Βουλῇ δυνάμεις τῶν κομμάτων, ἀνεκοινώθη ἁρμοδίως ὅτι ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ ὑπὸ τοῦ Προεδρείου τῆς Βουλῆς καταρτισθέντος καταλόγου κατὰ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Σώματος τῆς Β' περιόδου, οἱ Λαϊκοὶ βουλευταὶ ἀνέρχονται εἰς 63.

Μετὰ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἐδήλωσαν ἐπίσης ὅτι συνεργάζονται 6 βουλευταὶ ἐκ τῶν ἀνεξαρτήτων ἀντιβενιζελικῶν.

ΤΑ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΔΙΑ ΤΟΝ ΦΟΒΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

ΚΑΘΗΣΥΧΑΣΤΙΚΑΙ ΔΙΑΒΕΒΑΙΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΡΜΟΔΙΩΝ.—ΟΙ ΚΑΤΩΤΕΡΟΙ Θ' ΑΝΤΙΔΡΑΣΟΥΝ

Ἐξηκολούθησαν καὶ χθὲς δι' ὅλης τῆς ἡμέρας τὰ ἀπὸ τῆς προχθὲς ληφθέντα στρατιωτικὰ μέτρα πρὸς τήρησιν τῆς τάξεως, ταῦτα ὅμως δὲν ἦσαν ἐντεταμένα. Εἰς τὰ πεζικὰ συντάγματα παρέμενον ἐν ἐπιφυλακῇ ἀνὰ ἓν τάγμα, μία ἴλη ἱππικοῦ εἰς τὰ ἱππικά, ἓν τάγμα μηχανικοῦ καὶ εἰς τὰ πυροβολικὰ ἀνὰ μία πυροβολαρχία. Οἱ ἁρμόδιοι στρατιωτικοὶ κύκλοι ἐβεβαίουν ὅτι τὰ μέτρα ταῦτα εἶνε προληπτικὰ καὶ ὅτι θὰ συνεχισθοῦν μέχρις ὅτου διευκρινισθῇ ἡ κατάστασις. Ἐν ἐπιφυλακῇ παρέμειναν καὶ τινες ἀξιωματικοὶ τῶν διαφόρων στρατιωτικῶν καταστημάτων καὶ τοῦ Φρουραρχείου. Ὁ διοικητὴς τοῦ Α' σώματος στρατοῦ ἀντιστράτηγος κ. Κ. Μανέττας, ὁ διοικητὴς τῆς β' Μεραρχίας συνταγματάρχης κ. Ἐδιπίδης καὶ ὁ φρούραρχος κ. Τσαγγαρίδης συνηντήθησαν κατ' ἐπανάληψιν καὶ συνεσκέφθησαν.

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΠΕΙΘΑΡΧΙΑΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΞ)ΤΙΚΟΥΣ

Ὁ κ. Ἐδιπίδης ἐπεσκέφθη χθὲς τὰ συντάγματα τῆς ἐνταῦθα φρουρᾶς καὶ παρηκολούθησε τὴν ἀτομικὴν ἐκπαίδευσιν τῶν κληρωτῶν. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ὁ κ. Μέραρχος συνηντήθη μετὰ τῶν διοικητῶν τῶν διαφόρων μονάδων καὶ τῶν ἀξιωματικῶν πρὸς οὓς ἔκαμε συστάσεις περὶ πειθαρχίας, τονίσας ὅτι δὲν πρέπει ν' ἀσχολοῦνται μὲ τὰ πολιτικὰ πράγματα, ἀλλὰ μὲ τὰ καθαρῶς στρατιωτικά των ἔργα. Οἱ διοικηταὶ τῶν συνταγμάτων ἐβεβαίωσαν τὸν κ. Ἐδιπίδην ὅτι τὰ στελέχη εἶνε ἀφωσιωμένα εἰς τὰ καθήκοντά των.

Τὸν κ. Μαζαράκην ἐπεσκέφθησαν χθὲς ἀλληλοδιαδόχως ὁ διοικητὴς τοῦ Α' Σώματος στρατοῦ κ. Μανέττας, ὁ διοικητὴς τῆς Β' Μεραρχίας κ. Ἐδιπίδης καὶ ὁ φρούραρχος κ. Τσαγγαρίδης. Οἱ ἀνωτέρω ἔλαβον διαφόρους ὁδηγίας ἐν σχέσει μὲ τὰ λαμβανόμενα μέτρα πρὸς τήρησιν τῆς τάξεως, ἐβεβαίωσαν δὲ τὸν κ. ὑπουργὸν ὅτι ἐκ τῶν ἐπιθεωρήσεων ἃς ἐνήργησαν αὐτοπροσώπως καὶ τῶν ἐξωδίκων πληροφοριῶν των διεπίστωσαν ὅτι ἀπόλυτος ἡσυχία ἐπικρατεῖ εἰς τὰς μονάδας τῆς φρουρᾶς καὶ ὅτι οὐδεὶς εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀποπειραθῇ ὅπως διασαλεύσῃ τὴν τάξιν. Ἐτόνισαν ἐπίσης ὅτι τὰ ὑγιᾶ στοιχεῖα τοῦ στρατεύματος δὲν ἀναμιγνύονται εἰς ἔργα ἀλλότρια τοῦ προορισμοῦ των καὶ εἶναι διατεθειμένα νὰ ἀντιταχθοῦν ἐναντίον παντὸς ὅστις ἤθελεν ἀποπειραθῇ νὰ διαταράξῃ τὴν τάξιν.

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν καθὼς καὶ ὁ διοικητὴς τοῦ Α' Σώματος Στρατοῦ ἐτόνιζον εἰς χθεσινὰς ἀνακοινώσεις των ὅτι τὰ ληφθέντα μέτρα ἦσαν ἐνδεδειγμένα λόγῳ τῶν περιστάσεων.

Ὁ κ. Μαζαράκης προσέθεσεν ὅτι ἂν ὑπάρχουν τινές, οἵτινες θὰ θελήσουν νὰ διαταράξουν τὴν τάξιν θὰ παταχθοῦν, φρονεῖ ὅμως ὅτι δὲν θὰ παρουσιασθῇ τοιαύτη περίπτωσις.

Ὁ φερόμενος ὡς μετασχὼν εἰς συγκέντρωσιν ἀξιωματικῶν, εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Πρωτοσυγγέλου, ἀντισυνταγματάρχης κ. Σπαῆς μετέβη χθὲς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν καὶ ἐβεβαίωσεν, ὅτι ἀπὸ τεσσάρων ἡμερῶν δὲν ἔχει συναντηθῇ μετὰ τοῦ κ. Πρωτοσυγγέλου.

Η ΑΝΤΙΔΡΑΣΙΣ ΤΩΝ ΚΑΤΩΤΕΡΩΝ

Διεδίδετο χθὲς μετ' ἐπιτάσεως ὅτι πλεῖστοι ἐκ τῶν κατωτέρων ἀξιωματικῶν, οἵτινες προέρχονται ἀπὸ τὰς σχολὰς εἶνε διατεθειμένοι νὰ προβοῦν εἰς τὰ ἔσχατα ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἀνώτεροι ἀξιωματικοί, ἐν ἐνεργείᾳ ἢ μή, θελήσουν νὰ ἐκφύγουν τοῦ προορισμοῦ των καὶ νὰ ἀναμιχθοῦν εἰς τὴν πολιτικήν. Προσετίθετο μάλιστα, ὅτι οἱ ἀξιωματικοὶ οὗτοι διεμήνυσαν τὰς ἀποφάσεις των ἁρμοδίως.

Ὁ πρόεδρος τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας ἐπαγγελματιῶν διέψευσεν ὅτι συνηντήθη μετὰ τοῦ κ. Κονδύλη.

Οἱ ἀντισυνταγματάρχαι κ.κ. Ρογκᾶκος καὶ Βλάχος διέψευσαν χθὲς κατηγορηματικῶς ὅτι μετέσχον τῆς προχθεσινῆς συσκέψεως εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Πρωτοσυγγέλου.

ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ. 4. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Οἱ ἐδῶ στρατιωτικοὶ παράγοντες ἀποκρούουν πᾶσαν στρατιωτικὴν ἐπέμβασιν, φρονοῦντες ὅτι πρέπει νὰ σχηματισθῇ κοινοβουλευτικὴ Κυβέρνησις καὶ προτιμῶντες ἀμιγῆ δημοκρατικὴν τοιαύτην. Στρατιωτικὰ μέτρα ἀσφαλείας δὲν ἐλήφθησαν. Ἐνισχύθησαν μόνον ὡρισμέναι φρουραί.

Ο κ. ΠΑΓΚΑΛΟΣ ΜΕΤΑΦΕΡΕΤΑΙ ΣΗΜΕΡΟΝ

ΕΣΤΑΛΗ ΠΟΛΕΜΙΚΟΝ

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης, εἰς ἐκτέλεσιν ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐγκρίναντος σχετικὴν ἀπόφασιν τῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς διέταξε τὴν μεταγωγὴν τοῦ πρώην δικτάτορος ἐκ Κρήτης.

Πρὸς τοῦτο τὴν πρωΐαν χθὲς κατόπιν διαταγῆς τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν ἀπέπλευσε διὰ Κρήτην πρὸς παραλαβὴν τοῦ κ. Παγκάλου τὸ ἀντιτορπ. λλικὸν «Σμύρνη».

Ὑπολογίζεται ὅτι τὸ ἀντιτορπιλλικὸν θὰ ἐπανέλθῃ εἰς Ναύσταθμον τὰς πρωϊνὰς ὥρας σήμερον.

ΚΑΘΗΣΥΧΑΣΤΙΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ ΔΙΑ ΤΑ ΣΗΜΕΡΙΝΑ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΑ ΕΝ ΚΡΗΤΗ

ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ. 4. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας) — Σήμερον (χθὲς) τὴν 10ην π.μ. ἀφίκετο ὁ Γενικὸς Διοικητὴς κ. Γεωργιάδης. Μεταβὰς εἰς τὴν Νομαρχίαν ὡμίλησε πρὸς τοὺς προέδρους τῶν Ἐπιμελητηρίων, τῶν ἐπαγγελματικῶν ὀργανώσεων, τῶν ἐφεδρικῶν καὶ προσφυγικῶν σωματείων καὶ συλλόγων, οἱ ὁποῖοι εἶχον συγκεντρωθῇ ἐκεῖ κατόπιν προσκλήσεως τῆς Νομαρχίας.

Ὁ κ. Γεωργιάδης, ἀνέπτυξε διὰ μακρῶν τὰ μέτρα ἅτινα θὰ λάβῃ ἡ Κυβέρνησις πρὸς ἀνακούφισιν τῶν φορολογουμένων Κρήτης, καὶ συνέστησε ν' ἀποφευχθῇ τὸ αὐριανὸν συλλαλητήριον, καθ' ὅσον, ὡς ἐδήλωσεν, ἐκτὸς τοῦ ὅτι θὰ βλάψῃ ὡς πρὸς τὰ μελετώμενα μέτρα, θ' ἀναγκάσῃ τὰς ἀρχὰς ὅπως λάβουν αὐστηρὰ μέτρα.

Αἱ πληροφορίαι ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἀναφέρουν, ὅτι παρατηρεῖται μικρὰ κίνησις ὡς πρὸς τὴν ἄφιξιν εἰς τὴν πόλιν χωρικῶν καὶ τὴν ἐπανάληψιν τοῦ συλλαλητηρίου. Πλεῖστοι συνιστοῦν ν' ἀναμείνουν μέχρι τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ὑποσχέσεων ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως. Αἱ πληροφορίαι τῶν ἀρχῶν ἀναφέρουν ὅτι αὔριον δὲν θὰ συγκροτηθοῦν συλλαλητήρια.

Εἰς τὸ χωρίον Γοῦβες συνεκροτήθη χθὲς συλλαλητήριον. Μετέσχον οἱ κάτοικοι τῶν χωρίων Γοῦβες, Κοξάρη καὶ Σκοτεινό. Οἱ συγκεντρωθέντες ἀνήρχοντο εἰς 2.500 περίπου. Ἐπιτροπὴ ἐλθοῦσα ἐνταῦθα ἐπέδωκε ψήφισμα παρόμοιον τῶν λοιπῶν.

Κυκλοφορεῖ ἡ φήμη, ὅτι θὰ ἔλθουν αὔριον χωρικοί. Βεβαιοῦται ἐν τούτοις ὅτι τὰ ἔνοπλα συλλαλητήρια ἐματαιώθησαν.

Η ΜΥΣΤΙΚΗ ΓΑΛΛΟΣΕΡΒΙΚΗ ΣΥΝΘΗΚΗ

Η ΙΤΑΛΙΚΗ ΕΠΙΜΟΝΗ

ΡΩΜΗ, 4 (Ἀσύρματος).—Σχετικῶς πρὸς τὴν ναυτικὴν γαλλονοτιοσλαυϊκὴν συμφωνίαν, ἡ «Ἐφημερὶς τῆς Ἰταλίας» δηλοῖ ὅτι αἱ διαψεύσεις τῶν Παρισίων καὶ τοῦ Βελιγραδίου εἶνε εὐεξήγητοι, δεδομένου ὅτι ἡ συνθήκη εἶνε μυστικὴ καὶ κατ' ἀκολουθίαν δὲν δύναται ἐπισήμως νὰ ἀνακοινωθῇ πρὸς τὸν Τύπον, τοσούτῳ μᾶλλον καθ' ὅσον ἡ Γαλλία καὶ ἡ Νοτιοσλαυΐα εἶνε μέλη τῆς Κ.Τ.Ε. καὶ δὲν δύνανται νὰ ἀνομολογήσουν τὴν ἀπόκρυφον αὐτῶν πολιτικήν, τὴν ἀντιτιθεμένην πρὸς θεμελιώδεις ἀρχὰς τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Κ. Τ. Ε.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ ἀγορὰ τῶν χρεωγράφων, ἐπηρεασμένη ἐκ τῆς πολιτικῆς κρίσεως, ἤνοιξε μὲ τάσεις ὑποτιμητικάς, τὰς ὁποίας καὶ ἐνέτεινε ἡ ὑποτιμητικὴ κερδοσκοπία. Περὶ τὸ τέλος τῆς ἀγορᾶς, συνεπείᾳ ἐλαφρᾶς ἀντιδράσεως, ἐπῆλθε σχετικὴ βελτίωσις τῆς ἀγορᾶς, μερικὴ ὅμως. Βελτιωμένοι ἦσαν αἱ μετοχαὶ τῶν Τραπεζῶν Ἀθηνῶν καὶ Ἀνατολῆς, καὶ ἰδίᾳ τῶν Ὑπεγγύων Προσόδων, αἵτινες καὶ ἐκέρδισαν πλέον τῶν 200 μονάδων.

Τὸ ἀπόγευμα ἠκούσθησαν τιμαὶ μόνον ἐπὶ τῶν μετοχῶν Μακρῆ εἰς τὰ 1390 καὶ 1400 καὶ Λιπασμάτων εἰς τὰ 1800.

ΣΤΑΦΙΔΑΓΟΡΑ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ, 4.— Σταφιδαγορὰ ἄπρακτος. Δελτία ἕτοιμα 4020, Μάρτιος 4045.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Τηλεγραφικῶς: Κλείσιμον 3 Φεβρουαρίου 1928

ΛΟΝΔΙΝΟΥ		ΠΑΡΙΣΙΩΝ	
5 ο)ο 1881	61.—	5 ο)ο 1914 . . .	1680
5 ο)ο 1884	61.—	Τράπ. Ἀθηνῶν .	344
4 ο)ο 1887	51.—	» Ἀνατολῆς	
4 ο)ο 1889	51.—	Οἴνων	662
5 ο)ο 1890	61.—	Λαυρίου . . .	27
5 ο)ο 1893	61.—	Ἠλεκτρικῆς . . .	167
4 ο)ο 1902	59.—	Σ.Π.Α.Π.	
5 ο)ο 1907	85.20	Σιδ. Θεσσαλίας	420
4 ο)ο 1910	60.—		
5 ο)ο 1914	76.50		
7 ο)ο 1924	100.5		

ΤΟ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ

Ἡ συναλλαγματικὴ ἀγορὰ ἦτο χθὲς ἄπρακτος καὶ ἀδιακύμαντος.

Ἡ ἀγγλικὴ λίρα παρέμεινε εἰς τὰ 368.50 μετρητοῖς.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΩΝ

ΣΥΝ)ΜΑ ΟΨΕΩΣ	Ἀθηνῶν	Λονδίνου	Ν. Ὑόρκ	Γενεύης	Ἀμστερ.	Παρισίων	Ρώμης	Πράγας	Βελιγραδ.	Βρυξελλ.	Βουκουρ.	Κ)πόλ.
Δραχμή.		368.50	—.—	—.—	—.—	0.338	0.239	0.448	0.75	—.—	—.—	261
Στερλίνα.	368.50		4.8704	25.318	12.085	124.02	92.04	164.45	27608	34.98	792	961
Δολλάριον.	75.60	4.8704	—.—	—.—	—.—	25.465	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Ἑλβετ. φρ.	14.60	25.318	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Ὀλλαν. φρ.	30.50	12.085	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Γαλλικ. φρ.	2.97	124.02	2.082	20.123	—.—	—.—	0.657	1.30	—.—	—.—	—.—	—.—
Λιρέττα.	4.01	92.04	7.035	28.367	—.—	1.344	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Κορ. Τσεχ.	2.25	164.45	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Δηνάριον	1.33	276.80	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Βελγικ. φρ.	2.11	34.981	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	307	—.—
Λέϊ . .	0.47	792.50	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Λίρ. Τουρκ.	38.50	961.50	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—

ΔΕΛΤΙΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

Κλείσιμον 4ης Φεβρουαρίου 1928

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ		ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ	
5 ο)ο 1881	4450	ἄτοκον 1885	2.—
5 ο)ο 1884	4450	5 ο)ο 1893	82.—
4 ο)ο 1887	3700	5 ο)ο 1900	75.—
4 ο)ο 1889	3700	1 ο)ο 1906	44.—
5 ο)ο 1890	4408	6 ο)ο 1917	80.—
5 ο)ο 1893	4400	6 ο)ο 1918	81.—
2 1)2 ο)ο 1898	32000	8 ο)ο ΑΒ 1919	85.—
4 ο)ο 1902	4100	» Γ.ΣΤ. 1925	77.50
5 ο)ο 1907	1260	5 ο)ο 1920)π.	187.—
4 ο)ο 1910	4250	)μ.	190.—
5 ο)ο 1914	5580	6 1)2 ο)ο 1922	96.50
7 ο)ο 1924	7300	6 ο)ο 1926	76.50
8 ο)ο 1925	79500	8 ο)ο 1926	95.—

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

3.— ο)ο 1800	1600	2.50 ο)ο 1912	69.50
2.50 ο)ο 1904	72.50	8.— ο)ο 1926	768.—

Γραφεῖον Γ. ΣΤΟΥΠΑΘΗ

ΜΕΤΟΧΑΙ

ΤΡΑΠΕΖΩΝ		ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑΙ	
Ἐθνικῆς	69500	Ἑρμῆς	290
Ἀθηνῶν	1035	Καπνοῦ	160
Ἀνατολῆς	1060	Ἀπόλλων	220
Λαϊκῆς	6000	Βασιλειάδη	100
Ἐμπορικῆς	835	Πυριτιδοπ.	2490
Πειραιῶς	315	Λιπασμάτ.	1775
Βιομηχαν.	714	Χρωμάτ.	450
Οἰκονομίας	206	Ἄγκυρα	47
Γενικῆς	2000	ΒΙΟ	410
Κεντρικῆς	400	Παλλὰς	360
Κοσμ)πουλ.	775	Ἀβεζὰτ	70
Θεσσαλίας	169	Κιλινδρομ.	170
Χίου	735	Ἥλιος	50
Ἑλ. Εὐ. Πίσ.	240	Ψυγεία Θεσ.	215
Ἀγγλοαμ.	80.—	Ἀθηνᾶ	275
Καραβασίλ.	4150	Παγ. Πατησ.	85
. . . . . .		Σάνιτας	90
ΑΤΜΟΠΛΟΪΩΝ		Βέλος	90
Καππαρη	16	Ἀλεξόπουλ.	330
Ἀχαϊκῆς	128	Κονσέρβαι	200
Εὐνικῆς	670	Ψυγ. Πειρ.	275
Παληοῦ	11.—	Ἀνατολὴ	220
Μιχαληνοῦ	720	Χημ. Βιομηχ.	135
Χιακῆς	350	Μακρῆ	1390
Γιαννουλάτ.	240	Ἅλατος	250
Κροκόδειλ.	330	. . . . . .	

ΟΙΝΟΠΟΙΪΤΙΚΑΙ		ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΑΙ	
Οἰνοποιΐας	1785	Ἡρακλῆς	1000
Οἴνων	1895	Τιτὰν	1950
Καμπᾶ	420	Σέκερης	190
Ἠσαΐα	237	Τέκτων	415
Ἕνωσις	392	Ἄτλας	250
Γεωρ. Βιομ.	365	Ἔργων	515
. . . . . .		Κέκρωψ	280
ΔΙΑΦΟΡΟΙ		Κύκλωψ	270
Ἠλεκτρικ.	370	Ἐργοληπτ.	386
Ἑνιαίας	595	Ὄλυμπος	215
Τίτλ. Ἱδρυτ.	60	ΑΚΤΕ	248
Ὑπεγγύων	4750	ΠρώτηΟἰκοδ.	275
Κορίνθου	900	ΥΦΑΝΤΟΥΡΓΙΚΑΙ	
Γεν. Ἀποθηκ	540	Πειρ. Ἐπιχ.	353
. . . . . .		Ἐριουργίας	743
ΑΝΘΡΑΚΕΥΤΙΚ.		Βερμίου	640
Ἀλιβερίου	189	Ἔρια	230
Ἀνθρακωρ.	63	Ἑλλ. Ταπητ.	390
Ἐπ.)Κοιναὶ	213	Χρυσαλλὶς	167
)Προν.	250	Ὑφαντουργ.	145
Λαυρίου	60	. . . . . .	
Ὠρωποῦ	310	ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΑΙ	
. . . . . .		Θεσσαλίας	1220
		ΣΠΑΠ	680
		Ἠλεκ. Σιδ.	735

ΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΤΩΝ ΑΝΤΑΛΛΑΞΙΜΩΝ

Ἐπὶ τῶν ὁμολογιῶν τοῦ δανείου τῶν ἀνταλλαξίμων ἐγένοντο ἐπίσημοι πράξεις τὴν πρωΐαν μόνον μεταξὺ τῶν 760—770 καὶ 768.

Τὸ ἀπόγευμα ἠκούσθησαν τιμαὶ εἰς τὰ 773 καὶ 770.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίαν τοῦ Χρηματιστηρίου αἱ τιμαὶ τῶν διαφόρων ἐμπορευμάτων, περιεστράφησαν εἰς τὰ κάτωθι ἐπίπεδα.

Σῖτος Μανιτόμπα Νο 3 δολλ. 6.05 κατὰ ο)ο χιλ. τσὶφ ἐν πλῷ. Χάρντ Βίντερ Νο 3 δολλ. 6.05 κατὰ ο)ο χιλ. τσὶφ ἕτοιμος. Νο 2 δολλ. 6 κατὰ ο)ο χιλ. τσὶφ ἐν πλῷ.

Ἀραβόσιτος ρουμανικὸς «Δόντι» £ 93 κατὰ βαγ. μικτοβ. τράνζ. ἀποθ. ἕτ.

Κριθὴ Ρουμανίας £ 87 κατὰ βαγ. χῦμα τσὶφ ἕτοιμος.

Φασόλια Μολδαυΐας ξεν. ἦλαι 3—4 ο)ο £ 15 κατὰ τόννον τσὶφ μικτοσαρῆ τράνζ. ἀποθ. ἕτ. Σπαλάτο £ 16 κατὰ τόννον τράνζ. ἀποθ. ἕτοιμα.

Καφφὲς Βίλλε Νο 5 σελ. 73 κατ' ἀγγλικὸν στατῆρα τσὶφ ἕτοιμος.

Πιπέρι Βομβάης Νο 1 £ 142 1)2 κατὰ τόννον τσὶφ φόρτωσις Φεβρουαρίου

γυπτου.

Ζακχάρεις Βουλγαρίας £ 15.5.0

τον τσὶφ φόρτωσις ἐκ Βουλγαρίας

Μαρτίου

2α ΕΚΔΟΣΙ

ΠΑΡΑΙΤΕΙΤΑΙ ΟΛΟΚΛΗΡ
Η ΣΕΡΒΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣ
ΤΟΝΙΖΕΤΑΙ Η ΑΝΑΓΚ
ΝΕΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 4
ἀνταποκριτοῦ μας).— Ἡ πολι
κατάστασις παραμένει εἰ
λίαν συγκεχυμένη. Οὐχ ἧτ
μεταξὺ τῶν πολιτικῶν κύκλ
ἐπικρατεῖ σχεδὸν ὁμοφω
ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς δ
λευκάνσεώς της.
Οὕτω λέγεται μετὰ βεβ
ότητος ὅτι τριάκοντα ἑπτ
τῶν μελῶν της θὰ παραμ
νουν παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ
Δαβίδοβιτς, ἀρχηγοῦ τοῦ κ
ματος, καὶ εἰκοσιτέσσαρα
ἀκολουθήσουν τὸν κ. Μαρ
κοβιτς. Κατόπιν τῆς νκας τ
τῆς διασπάσεως τῶν κοινοβ
λευτικῶν δυνάμεων, καθίσ
ται ἀδύνατος ὁ σχηματισ
κυβερνήσεως διαθετούσης
σχυρὰν κοινοβουλευτικὴν πλ
οψηφίαν καὶ πανθομολογεῖ
ἡ ἀνάγκη νέων ἐκλογῶν
τοῦ καταρτισμοῦ ὑπηρεσια
κυβερνήσεως.
Θεωρεῖται βέβαιον ὅτι ἡ
πηρεσιακὴ κυβέρνησις θὰ
ριλάβῃ, ὑπὸ τὴν προεδρ
τοῦ κ. Βουκίτσεβιτς, τὸ ρ
σπαστικὸν κόμμα, τὴν ὁμ
τοῦ κ. Μαρίγκοβιτς, τ
Μουσουλμάνους τῆς Βοσ
ὑπὸ τὸν κ. Σπάχο καὶ
Σλοβένους κληρικόφρονας
τὸν κ. Κορόσετς.
Πάντως προβλέπεται
τὴν Δευτέραν ὁ κ. Βουκί
βιτς, τερματίζων ἐν τῷ με
ξὺ τὰς συνεννοήσεις του, θὰ
ποβάλῃ τὴν παραίτησιν ὁ
κλήρου τῆς κυβερνήσεως.

ΑΥΡΙΟΝ Η ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΜΕΤΟΧΩΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚ

Θ' ΑΝΑΒΛΗΘΗ ΔΙ' ΑΡΓΟΤΕΡΟ

*Αὔριον τὸ ἀπόγευμα θὰ γίνῃ ἡ
σθεῖσα ἔκτακτος γενικὴ συνέλευσις
μετόχων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.
Κατὰ τὴν συνέλευσιν ταύτην συμ
νως πρὸς τὴν πρόσκλησιν θὰ ἐγκρι
τὸ καταστατικὸν τῆς Ἐκδοτικῆς Τρ
ζης καὶ ἡ σύμβασις δι' ἧς καθορίζον
αἱ σχέσεις Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ
τους, κατόπιν τῆς ἀποσχίσεως ἀπὸ
Τραπέζης τοῦ ἐκδοτικοῦ προνομίου
τῶν εἰδικῶν κλάδων.
Καθ' ἃ ἀνεκοινώθη ἁρμοδίως, ἡ σύμ
βασις αὕτη δὲν ἀφορᾷ τὸ γνωστὸν παρ
τημα τρίτον τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς Γενεύ
ης, ἀλλὰ ἑτέραν σύμβασιν μεταξὺ τοῦ Κρά
τους, ἀναφερομένην εἰς τὰς λεπτομερείας
τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης
μετὰ τὴν ἵδρυσιν τῆς Ἐκδοτικῆς καὶ
τέραν τοιαύτην περὶ ἱδρύσεως Γεωργικῆς
Τραπέζης συμφώνως πρὸς τὴν
φεῖσαν σχετικὴν προσυμφωνίαν μεταξὺ
Κράτους καὶ Ἐθνικῆς Τραπέζης.
Ἀμφότεραι αἱ ὑπὸ καταρτισμὸν
βάσεις ἐπρόκειτο νὰ τεθοῦν ὑπὸ τὴν
κρισιν τῆς Κυβερνήσεως ὅπως
σιν εἰς τὴν γενικὴν συνέλευσιν τῶν
χων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.
μως τῆς παρεμπεσούσης κυβερ
κρίσεως δὲν θὰ εἰσαχθῶσι πρὸς
σιν καὶ ἔγκρισιν εἰς τὴν αὐριανὴ
λευσιν.
Παρεσχέθη ἡ πληροφορία ὅτι
σθεῖσα συνέλευσις τῶν μετόχων
χώραν αὔριον, ὁ δὲ κ. Διομήδης
εδρος αὐτῆς θὰ ζητήσῃ ὅπως ἀναβλ
συνεδρίασις δι' ἡμέραν ὁρισθησ
παρ' αὐτοῦ ἐν καιρῷ, ἤτοι μετὰ τὴν
θέτησιν τῆς κρίσεως καὶ τὴν ἐγ
τῶν συμβάσεων ὑπὸ τῆς νέας Κυβ
σεως.
Ἡ νέα συνέλευσις θὰ εἶνε
τῆς αὐριανῆς, καὶ ἑπομένως δὲν θὰ
ασθῶσι νέαι διατυπώσεις τῶν μετόχ
πως παραστῶσι.
Ἐν σχέσει πρὸς τὴν Γεωργικὴ
πεζαν πληροφορούμεθα ὅτι κρατεῖ
ὅπως ἀναβληθῇ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἡ
σίς της.*

ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΥ

*Εὑρέθη χθὲς νεκρὸς παρὰ τὴν
«Γύρισμα» τοῦ Μπραχαμίου ὁ λοχαγὸς
κτηνιατρικοῦ σώματος Κ. Ξηρουχ
φέρων τραῦμα διαμπερὲς διὰ περιστ
τὸ ὁποῖον ἔκειτο παρὰ τὸ πτῶμά του.
τῶν ἀνακρίσεων προέκυψεν ὅτι οὗτο
τοκτόνησε, διότι ἔχασε μεγάλα χρημ
ποσὰ εἰς τὸ χαρτοπαίγνιον.*

ΑΙ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΕΙΣ ΤΩΝ

Εἰς τὸν κατωτέρω πίνακα ἐμφα
κληρος ἡ κίνησις τῶν κυριωτέρων
φων κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίαν
σης καὶ ἡ διαφορὰ τῶν τιμῶν μεταξὺ
σίματος αὐτῆς καὶ τῆς προηγουμένης

ΤΙΤΛΟΙ	ΑΝΩΤ.	ΚΑΤΩΤ.
Ἐθνικῆς	69.800	68 400
Ἀθηνῶν	1035	1021
Ἐθν. Οἰκον.	207	205
Ἐμπορικῆς	835	823
Ἀνατολῆς	1060	1060
Ἐθ. Ἀτμοπ.	680	650
Οἴνων	1900	1875
Βιομηχανίας	716	700
Ἠλεκτ. Σιδ.	740	730
Βιὸ	410	398
Πυριτιδοπ.	2490	2440
Λιπασμάτων	1735	1750
Ὠρωποῦ	310	298
Χρώματα	450	443
Ἐργοληπτ.	390	375
Ἐριουργίας	745	732
Τέκτων	420	398
Μακρῆ	1400	1365
Ὑπεγ. Προσ.	4800	4600
Οἰνοπν. Πειρ.	1090	1085
Ἔρια	225	230
Ἠσαΐα	237	230
Ἔργων	512	510
Ἀκτὲ	250	[illegible]
Ἀνταλλάξιμα	770.—	760.—